exemplo manū suam ad fortia mitterent ⁊ nō desperarent vel deficerēt. qz sic agendo ⁊ in hoc pseverando deum sibi ꝓpitium vriqꝫ inuenirent ¶ Oratio.

O Omine ihesu xpe iudex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ. in extremo iudicio me a dexteris collocare digneris. ⁊ tūc auditā fac mihi illā dulcissimā vocē tuā quā ꝓmisisti electis tuis dicens. venite benedicti patris mei ꝓcipite re. ⁊ fac vt nō timeā ab auditōe mala quā ꝓminatus es reprobis dicens. ite ma. in. ig. eter. Quesumꝰ ergo fili dei miserere nōbis. vtvnqꝫ illā penā ⁊ incurabilē expiamur. s. excidere a regni gloria ⁊ ꝓburi in gehenna deus meus misericordia mea Amen.

¶ De pascha et diuersis huius noīs acceptionibꝫ ¶ Capitulū LI

Nunc ꝑm hiero. aspgamus de sanguine libri nostri. ⁊ limina domoꝝ ⁊ funē circūdemus coccineū domui orōis nostre ⁊ coccū in manu nostra vt zara ligemus vt vaccam rufam in valle occisam enarrare possimus Jam ei instat vt ad passionē dñicā meamus quā ⁊ ex affectu ispicere ⁊ in effectu imitari debemus. iuxta illud ero. Inspice ⁊ fac ꝑm exēplar. qđ tibi in mōte mōstratū ē. xps ē tāqꝫ liber exemplaris. ad cuius exemplar totā vitā nostrā ducere ⁊ corrigere dēmus ⁊ si xps sepius in scriptura dicat mons. rōe summitatis siue excellentissime pfectionis. maxime tū exaltatus in cruce mons dr. rōne sublimitatis meriti siue sacratissime passionis. In hoc ergo monte xpo .s. crucifixo. monstratum ē nobis exemplar diligēter inspiciendū ⁊ efficaciter imitandū Nō em̄ sufficit xpiano xpm passum inspicere. nā ⁊ hoc fecerunt iudei ⁊ gentiles sui crucifixores. sz exigit etiā ꝑm exēplar mōstratū optari ⁊ facere Et hoc ē qđ dicit cuilibet fideli in vbis ꝓfitis. Inspice ⁊ fac. q. d. inspice exēplar dñice passionis ipam tibi ꝓ intimā cōpassionē viscerali incorporādo. ⁊ fac ꝑm illud exēplar ipm efficaciter imitādo Et vtrūqꝫ hoc docz. b. petrus xps inqens ꝓ nobis passus est. ecce primū qđ est diligēter cordis oculo inspiciendū nobis relinquēs exemplū vt seqmini vestigia eius. ecce ꝑm qđ est efficaciter in facto imitandū Circa primū sciendū ē. ꝙ si nos oīa q̄ xps in mōdo passus est vellemus enarrare. innūerabilia vtiqꝫ erent. ꝓsertī cū tota vita xpi in terris quedā passio fuerit Nimiꝝ cū etiā tota vita cuiuslibet xpiani si ꝑm euangeliū viuat q̄dam crux atqꝫ martirium sit. vt aug. dr q̄tomagis hoc indubitabile ē de ipo dño xpo qui euāgeliū ꝓdidit. ⁊ in seipso pfectissime adimpleuit Ero rdiēdo em̄ a primordio natiuitatis sue. inspice q̄ pauper natus fuit qui nec domicilium neqꝫ vestes habuit. sz in vili diuersorio natus in presepi sup feno exiguo añ bruta aīalia reclinatus pānis vilibꝫ inuolutus fuit Octauo die circūcisus fuit ⁊ iam sanguinē suum ꝓ nobis fundere cepit Deinde psecutōem herodis fugiēs in egiptū deportatus. ⁊ inde rediens p̄ totā puericiā ⁊ adolescentiā suā penrib̄ subiectus. ⁊ non dubiū in magna paupate educatus fuit De hinc adueniente tpe oīfionis sue. inspice quō tpe magni frigoris baptisatus in aquis frigidis mergi voluit. ⁊ quō iumio. xl. dierū ꝓtinuato maceratus fuit. ⁊ quantas tunc a dyabolo temptatōes sustinuit. Quantas etiā iniurias ⁊ ꝓtumelias a iudeis freqñr passus fuit nūc dicentibꝫ ipm a demone obsessum. nūc samaritanū nunc voratorē ⁊ vini potatorē. nunc de fornicatōe natum. nunc blasphemum. nunc pl̄m seductorē. ⁊ alia multa blasphemantes dicebant in eū. nihilominus ad facta iniuriosa sepe attēptabant ꝓcedere. nunc volentes eū lapidare. nūc de supcilio mōtis ꝓcipitare Inspice etiā cū ḡnto labore vixerit qz quotidie erat ꝑdicans in tēplo ⁊ fina. ⁊ de ciuitate in ciui. de terra in terrā pambulauit. in orōne sepe pnoctauit. infirmos multos curauit. obsessos a dēone liberauit. mortuos suscitauit. multitudinē esurientē pauit. ⁊ nihilominus in his oīb̄ nature legib̄ subiectus fame siti ⁊ ceteris infirmitatib̄ hūis absqꝫ rñ pctō expositus fuit. Ecce quō tota vita sua in laboribꝫ ⁊ passionibꝫ fuit. Sed oīb̄ talib̄ passionē de q̄ nunc tractandū est antecedētibꝫ obmissis. inspice diligēter quid in hac sustinuit ⁊ ꝓcipue articulos ⁊ puncta passionis in quib̄ singulis xps notabiliter passus fuit. ¶ Circa scōm est sciendū ꝙ ꝑm aug. non solū quicqd boni xps in terra gessit. sed ⁊ quicqd mali sustinuit. totū disciplina morꝝ fuit Ūñ passio dñi in se ꝙplectit omnē pfectōem hūim in hac vita possibilē. qm̄ oīa opa pfectionis que xps vnqꝫ in euangelio docuit. ipse in semetipso in sua passione perfectissime adimpleuit Itaqꝫ in cruce dñi est finis legis ⁊ scripture. in passione eius summa oīs pfectionis. in morte ipsius est ꝙsummatio oīs sermonis. Ūñ apl̄s dicebat. Nō iudicaui me aliqd scire inter vos nisi iesum xpm ⁊ hūc crucifixū. Nēpe qz hoc scire est oīa scire q̄ ad salutē spectant. nā si de paupate voluntaria agit. quis vnqꝫ pauperior xpo nudo pendēte in cruce. qz nec habebat vbi caput suū reclinaret. Si de obia ⁊ humilitate loquimur. qs vnqꝫ intm̄ se humiliauit ⁊ exinaniuit sic xps. qui factus est obe. vsq. ad mor. cru. tanta vilia ⁊ magna opprobria sustinuit ꝓ nobis Si de castitate virginali mentio fiat. qs castior eo c? mē virgo est. cuius pt̄ fetam nescit. Si de caritate ꝑmo fuerit. quis vnqꝫ maiorē vel tantā caritatē hūit q̄ xps. qui in passiōe sua posuit aīam su. ꝓ ami. su. ⁊ tā horrēda supplicia pati voluit ꝓ nobis. cū tū liberare potuisset solo nutu voluntatis In passione ḡ dñi relucet exēplar pfectōis oīm virtutū. put iā supra est tactū Ītē in ea relucet pfectū remediū ⁊ antidotū ꝓtra oēm spūalem morbū Nā ꝓ hoc ꝙ pati voluit morte exprobratissimā habemus remediū ꝓtra superbiam. ꝙ latrombꝫ se associare voluit remediū ꝑbet ꝓtra invidiā. ꝙ ꝑ ipm blasphemantes obticuit remediū ꝑbet ꝑ irā. ꝙ in cruce distēdi ⁊ clauis cruci affigi voluit prebet remediū ꝑ accidiā que nō finit amplecti pñe crucez. Per eius vo nuditatē ⁊ paupratem habemus remediū ꝓtra avariciā. per fellis ⁊ aceti degustatōnem habemus remediū ꝓtra gulā. ꝓ vulnerꝫ inflictōem ⁊ summi doloris afflictōz habemus remediū ꝓtra luxuriā. Et hec sunt septē sigilla libꝫ vite ꝓsignāria. q̄ xps nobis in passione aperuit. ⁊ postea nobis vite aditū reseravit. Predicta ḡ in passione xpi adimpleta videmus. De miqꝫ si de patientia agit. tota passio excellentissimū

xpi pacīam demkat. Si de ꝓtēptu mōi ⁊ abstractōe a rebꝫ mūdialibꝫ loquim̄ qs vnq̄ elōgatio:⁊ abstractio:ab oībꝫ terrenis q̄ xps in cruce. sup̄ terrā ⁊ super oīa terrena eleuatus ⁊ abstractus Si de abstinētia ⁊ ieiunio seu victus inedia mētio fiat. xps mīl in passiōe sua misi fel ⁊ acetū vel vinū mirratū gustauit. Si de corpis castigatione agit. cuius vnq̄ corpus intm̄ castigatū fuit q̄ cruz corpus dn̄i in cruce. Si de efficacia oꝛōis sermo fiat. quis vnq̄ efficacius xpo oꝛauit. qui ex vehemēti attētione oꝛōis guttas sanguineas sudauit. Si de elemosina ꝙ largitōne ⁊ alīs mīe opibꝫ loquim̄. quis vnq̄ maioꝛē elemosinā dedit q̄ ipe xps. qui ꝓpriū corpus suū in cibū ⁊ sanguinē suū in potū nobis paupibꝫ in elemosinā ꝓperuam dedit. Infirmos etiā visitauit dū infirma discipulo ꝙ corda ꝰfortauit ⁊ egros multos curauit Captiuos multos in limbo redemit. mortuos de sepulcris suscitauit Si de dilectōe inimicoꝝ agit̄ i cruce pendēs ꝓ suis crucifixoribꝫ oꝛauit Si de dimissiōe offensaꝝ loquimur. q̄s vnq̄ liberalius dimisit debita debitoribꝫ suis q̄ xps. qui latroni nō solū debita dimisit. sed ⁊ paradisum sibi ꝓmisit. ⁊ sic de similibꝫ inducendo ꝓ singula opera superogationis. que oīa in passione xpi si bene aduertimus supererogant̄ ad impleta inuenimus silr ⁊ nos si ꝓfecti imitatoꝛes xpi esse volumus. ad implere vel in facto vel in desiderio vel in mīsterio debemus. Nā sicut dr hiero. Singula ea q̄ circa dn̄m in passione gesta sunt. q̄uis iudei ⁊ alīq quecunq̄ fecerūt alia mente fecerūt. nobis tn̄ credentibꝫ mistica afferūt sacra. Sic etiā cayphas q̄n diritonū hoīem mori ꝓ ꝓpło. nesciuit q̄d diceret ⁊ tn̄ ꝓphetauit. Silr est de singulis gestis passionis dn̄ice q̄ nos inspicere debemus ⁊ ꝑm exēplar illoꝝ facere Cū itaq̄ ꝰsummasset iesus sermones omēs ꝑdictos de scdo aduētu. vbi se venturꝫ ad iudiciū in claritate prędixit. ꝓñr se passurꝫ oñdit. vt facēm crucis admirtū esse gl'ie eternitatis admoneat q̄i q̄ ꝰpatif crucifixo nō timuit de iudicio. ꝓiūcta em̄ sunt vt cā finalis ⁊ effectus gl'a eternitatis ⁊ meritū passionis Post aduentū ergo maiestatis subdit humilitatez passiōis vt cām illius. passiōis em̄ effectus vel causa finalis est gl'a eternitatis. Vñ apls Xps fa. ē obe. vs. ad hoꝛ. ꝓter qđ dr. eral. il. Incipit ergo narrationē de pasca ⁊ sua passione qua xps ipse pasca nostrū fuerat īmolādus. Et eadē die. s. feria tercia in sero. ⁊ ibidē. s. in mōte oliueti dix. di. iu. Scitis q: post biduū. i. feria quīta ad vespaz pasca fiet. ⁊ agn? pascalis īmolaf̄. Et ego addo qđ nescitis. s. q tūc etiā filius hoīs. i. vgimis tradef̄ vt crucifigaf̄. ⁊ pasca faciet transeūdo. Ex quo pz q nō fuit ex ignoātia traditus. sed ex sua prescīa ⁊ volūtate. Vñ aūt dr filius hoīs. q: ꝑm formā humanā rētus ⁊ crucifixus est nō ꝑm dīnā in qua semp̄ īmortalis est Et bñ impsonaliter posuit tradef̄. q: no traditōis ꝛbo diuersa volūtates exprimunt Filiā deus pater tradidit filiū ꝓter caritatē ⁊ generis hūani vtilitatē. econtra iudas iudeis ꝓter auariciā ⁊ lucri sui cupiditatem. Itē sp̄ūscūs ꝓter suā benignitatē. ecōtra iudei pilato ꝓter inuidiā ⁊ malignitatē. Itē filius seipsum vt impleret beneplacitū dīnum. ecōtra pilatus crucivt satisfaceret puersę volūtati iudeoꝝ Itē diabolus ꝓpter timoꝛē. ne ꝓ xpi doctrinā ⁊ miracula euelleret genus hūanū de manu sua. nō aduertēs q: magis erat ꝓ ipsius moꝛtē eripiēdū q̄ fuerat ꝓ doctrinā ⁊ miracula ereptū. Ecce opus cōe sed volūtates diuersę valdē. Ergo pa. ⁊ fi. ⁊ sp. s. nō solū amādi sz etiā glorificādi. iudas aūt ⁊ alīq nō solū detestādi sz etiā ꝺdemnandi sunt. q: qđ pater ⁊ fi. ⁊ s. s. bona. hoc illi mala intentōe fecerūt. Predicit aūt discipulis se tradēdū premunīēs eos ne ꝓiusq̄ audiāt que euētura fuerant subito vidētes tradi ad crucem mgēm obstupescāt Et q: hoc nomē pasca in diuersis locis reperit. ⁊ diuersa ꝓ ipm signific̄. iō ne in equiuoco erremus diuersas eius acceptōes videamus. Sciēdū ergo ad solutōm multaꝝ ꝰtrarietatū q̄ pasca appellat̄ primo tota septimana seu septem dies azimoꝝ. quibꝫ iudei panes azimos hoc est sine fermēto comedebāt. nā a fine ⁊ azima fermēta fignificat. Vñ in actibꝫ. vlēs post pasca ꝓducere eū ꝓpło Primus ⁊ vltimus dies illius septimane magis solēnes erāt q̄ medij. Scdo dr hora immolatōis agn̄i. s. vespa qua agnus īmolabaf̄. q̄ est initiū primi diei azimoꝝ qui solēnioꝛ erat vt hic. Scitis q: post bi. pa. fiet. vñ cātat eccīa. quartadecīa die ad vespam pasca dn̄i est ꝛc. Dies aūt precedēs illā hoꝛā. nec pasca dicebaf̄. nec solēnis erat. Tercio dr primus azimoꝝ qui erat celeberrimus. s. quītadecīa luna primi mēsis q̄n egressus ꝓpłs israel est de egipto. vt ibi. appꝛopinq̄bit dies festus iudeoꝝ qui dr pasca. ⁊ ibi añ diem festū pasce. Quarta dr festiuitas epule pascalis vt in paraf̄. nō fuit pasce file huic in isrl̄. Quīta dr agnus paschalis qui patus comedebaf̄ vt ibi. Ubi vis pe. ti. com. pa. ⁊ ibi. Venit dies azimoꝝ in quo necesse erat occidi pasca. Sexta panes azimi vl qui cūq̄ cibꝫ paschalis vt ibi. Nō introierūt pretoriū ne ꝺaminarent̄. sz mād̄ucarēt pasca. i. panes azimos seu paschales. q: ad comedendū azima septē diebꝫ oꝛtebat eos mūdatos esse. ⁊ iō quolibet septē dieruz nō poterāt pretoriū introire. Septio dr ipe xps ꝓ agnū paschalē signatus. vt ibi Pa. no. immo. est cristus. ipe em̄ est verū pasca nr̄m. De predcis pasche acceptōibus est iste ꝓsus. Ebdomodas. hoꝛa. dies. epule. azima xps. Coīter tn̄ pasca vocaf̄ dies in qua īmolabaf̄ agnus Declinaf̄ aūt pasca pascę vel pascatis. ⁊ dr pasca nō a passiōe sed a trāsitu. Prima ei origo huius vocabuli paschę ex hebreo hētur. q: pascha dr quasi phase qđ in hebreo idē est qđ trāsitus Dicebaf̄ aūt pasca iudeoꝝ trāsitus ꝓter duo. q: ea nocte qua immolatus est agnus. angelus exterminator videns sanguinē agni in foribꝫ israhelitarū. ꝓtā fuit nō ꝓcutiens eos. ⁊ q: filij isrl̄ fugientes illa nocte de egiptiaca ꝑuitute. mare rubrū trāsierunt. ⁊ deinde ad terrā ꝓmisse olim hereditatis ⁊ pacis venerūt. ⁊ iō festū istud bñ pasca vocaf̄. Quo trāsitu ꝓfiguratus est etiā trāsitus xpi de hoc mūdo ad pātem ⁊ tranſitus noster de vicijs ad ꝑtutes. ⁊ de terrenis ad celestia. Et idō silr pasca xpianoꝝ mistice dr trāsitus. q: in eo dns ꝓ mortem transiuit de hoc mūdo ad patrē. ⁊ significat q̄ eius exemplo fideles cristū seq̄ntes vel pīam ⁊ martirīū assumēdo. ꝑz illud

trāsiuimus p ignē ⁊ aquā. vel mētis desiderio ad celestia ālēlādo. ſm illud Trāsite ad me oēs q̄ cupiscitis me. trāsituri sūt p xpi sanguine fuso ad patrie celestis pmissionē Sāguis eñ xpi dz pmi supvtrū q̄ postē. s. sup intellectū devote recogitādo. ⁊ sup affectū devote p pñiam imitādo. Vñ ſm aug. Signū crucis a nobis expellit exterminatorē. si tñ cor nēm xp̄m hēat inhabitatorē. cuius sanguīe illinitis postibus. i. cuius crucis signo signatis frōtibus. a potitōe huius seculi tā q̄ a captiuitate egiptiaca liberatī. ⁊ agimus saluberrimū trāsitū. cū a diabolo trāsimus ad xp̄m ⁊ ab isto instabili seculo ad eius firmissimū regnū. ſm bedā. q̄ pasce dies in azimis panibus ē celebrari p̄ceptus ⁊ vno die agno īmolato ad vesp̄am septē ex ordīe dies sequūt azimor iesus semel p nobis passus ⁊ de hoc mūdo trāsiens p oē nobis huius seculi typs q̄ septē diebus agit i azimis sinceritatis ⁊ veritatis p̄cipit esse viuendū. ⁊ q̄si pascha p̄petuū faciēdo. sp ex hoc mūdo transeundū. totoq̄ sp nisu desideria seculi q̄si egipti retinacula fugere. ⁊ q̄si a mūdana ꝺuersatōe secretā solicitudinē. iter nos amonet subire virtutū ¶ Post hec dñs iesus rediit cū discī. xij. in bethaniā. ⁊ mansit apud lazarū ⁊ martham ⁊ mariā sorores eius docēs eos more solito ⁊ p̄fortans Et deinde nō venit in hierlm sicut añ fecerat ysq̄ ad diē cene. ⁊ sic iudei locū suū habebāt tractandi liberius de sua morte ¶ Oratio.

O mine iesu xp̄e q̄ die tercia añ tps passionis ⁊ mortis tue discipulis tuis pasca ⁊ trāsitū tuū ex hoc mūdo p̄dixisti. da mihi p oēm tps vite mee in azimis sinceritatis ⁊ veritatis viuere. neq̄ de hoc mūdo trāsire nō p̄mittas añ q̄ p triduū pñie. s. cordis ꝓtritōem. oris ꝓfessiōem ⁊ operis satisfactōm pctā mea oīa deleas. donās mihi sacratissimi corpis ⁊ sanguīs tui coīonez. olei sacri vnctōem. ac i oīb⁹ pfcām ꝓsūmatōem. ⁊ me tā dē feliciter ꝓsūmatū trāsire facias. ad te dulcissimū dñm meū sup oīa benedictū. Amen

Qua die et cur iudas vendidit dominum

¶ Capitulum. LII.

Hanc. s. quarta feria seqñti. p̄cipes sacerdotū qui audierāt iesum dixisse. non me videbitis āmodo. videntes eū abisse. ⁊ putātes ip̄m velle ab eis fugere ꝓgregati sunt cū senioribus p̄pli qui erāt iudices ordinarij in atriū cayphe. ⁊ querebant ꝓsiliū vt eū dolo tenerent ⁊ occiderent q̄ nullā mortis cām in eo inuenire potuerant misleam dolose ꝓfingerent. Postquidē determinauerāt ip̄m interficere ⁊ deliberauerant de facto. ſz nūc querebant ꝓsiliū de faciendi mō. ⁊ q̄liter possent facere occulte ⁊ sine p̄pli seditiōe qui se debuerant p̄are ad paschalem agnū ⁊ ſm ritū legis purificari vt esu agni digni fierent. ꝓtra verū agnū magis ⁊ prius se armant ⁊ hoc faciunt ex dolo ⁊ ꝓsilio. timentes ne eis auferret populi auxilio Vñ dicūt habito ꝓsilio. Non in die festo. s. azimor. i. in solēnitate paschali imminenti de primo. supple est capiendus ad occidendū q̄ nō dicebāt p̄pter reuerentiam festi. sed ne tumultus fieret in populo p̄pter diuersa

studia ipsius p̄pli. s. diligentis xp̄m ⁊ odiētis. credētis ⁊ nō credētis Vulti enī p̄pter solemnitatē pasce venerāt in hierlm. ⁊ q̄ aliq̄ reputabāt iesum esse vex xp̄m timebāt si durāte solemnitate paschali in cū manus mitterent ne p̄plis q̄ eū diligebat illis surgens in nocentē defenderet ⁊ sic ipē manus eor euaderet Timebant quidē plebē. nō virtutes scandalū sed impetū nec seditōz metuentes. ſz ne de suis mambo tollerent cauētes. p̄pter q̄d ꝓsulebant morte suā differri vsq̄ post festū. postea tñ mutauerūt istud ꝓsiliū. q̄ inuenerunt opportunitatē capiendi eū secrete p discipulum Attende hic q̄ maiores p̄incipalit q̄rebant iesuz p dere. a prin. cī ⁊ semi. egref. est ini. in babilone. Sic ⁊ hodie maiores p̄e ceteris ꝺ eū insurgūt ⁊ maiora scandala q̄ ceteri faciūt Vñ ber. O bone iesu totus mōs videt ꝺ te ꝓiurasse. ⁊ hi in p̄secutōe tua p̄mi sunt q̄ vident regere p̄plm. dirige p̄ncipatū Intrauit aūt sathanas in iudā. i. in iude aiaz. qui scarioth est dictus. q̄ de hac villa fuit oriundus Intrauit inq̄ nō impellēs sed patulū inueniens ostiū. nā oblitus oīm que viderat ad solam auariciā dirigebat intuitum. Intrauit aūt nō p essentiā ⁊ essentialit in aiam illabendo. q̄ ſm aug. sic solus dē intrat in aiam qui creauit eā. sed intrauit p effectū suggestionis vendi tōem ⁊ traditōem xp̄i suggerendo ⁊ licēdo posi buccellā p effectū plenioris possessionis eū sue futuri subiugando. Ex quo p̄z q̄ in oī pctō mortali dyabolus intrat hoīem vt ip̄m de nouo vel āplius q̄ añ possideat Judas q̄ audiens eos ꝓgregatos ad tractandum de xp̄i morte. qui etiā audierat a xp̄o se tradendū vt crucifigeret in pasca tunc instāti. ⁊ apud se cogitās ⁊ dicēs in corde. in p̄mo morier hō iste ⁊ ad lucr meū possum eū tradere. abqt a xp̄o ⁊ facta societate nō tñ corp̄e sed etiā mente recedēdo ⁊ apostatando. ⁊ veniens ad ꝓsiliū p̄ditor dixit eis Quid vultis mihi da. ⁊ e. w. eū tra. occulte. s. ⁊ sine strepitu. Et gauisi sunt. q̄ ille modus capiendi xp̄m p suū discipulū videbat magis ꝓuenies ⁊ secretus. p̄pter q̄ mutauerunt ꝓsiliū p̄dictū. s. differendo morte eius vsq̄ post festū. q̄ eñ traditorē inuenerūt in ipsa festiuitate xp̄m occiderūt. Hoc aūt ſm leo. pa. diuino intelligimus dispositū fuisse ꝓsilio. optebat enī vt manifesto implerent effectū q̄ diu figurato fuerāt p̄missa misterio Et p̄pigit iudas cū eis de iesu tradēdo p. xxx. argēteis. eodē p̄cio quo ioseph venditus ē a fris suis Inuenditōe enī ioseph p̄figurata fuit venditio xp̄i Judas ad ꝓgregatōes iuit vbi xp̄m vendidit. sic multi ad spectacula vadūt vbi xp̄m p modica temptatōe ⁊ modico p̄cio vendūt Ipē vendit p. xxx. argēteis. ſz pctōres dāt sepe p p̄cio minori. Vbi ōt leo papa q̄ aīa lucri cupida etiā p exiguo pire nō metuit. nullū q̄ in illo corde ē iusticie vestigiū in quo sibi auaricia fecit hīraculū. Infelix mercator iudas q̄ tātū vendit p tāto. deū p nūmo. vet p vano. eternū p trāsitorio Quia enī audierat dñm tercia die moritur ⁊ eum in morte detineri putauit morte imminentē lucratiuā sibi facere voluit. Cū enī esset fur ⁊ loculos hās ⁊ videret vnguentū sup caput ⁊ pedes dñi effusum. q̄d putauerat eē vendendū ⁊ p̄ciū sibi tradendū. q̄d pdolerat in effusione vnguenti voluit recupare in vendi

tione mgr̄i. Illi quippe. xxx. argētei valebāt trecen tos denarios vsuales. quilibet. n. decē valebat. ⁊ ita in vendit̄one x̄pi recup̄auit valorē vnguēti p̄edicī. ⁊ recōp̄ēsauit dānū trecentor̄ denarior̄ ꝺ quo dixerat quare hoc vnguentū nō venit trecētis denarijs ⁊ da tū est egenis Et forte hoc cā fuit. ḡre math. hic factū marie recitauit. s. vt ꝑgrnenter factū inde quo dñs vendidit narraret tanc̄ ꝓtinuās effectū ad cām. q̄ hoc factū fuit occasio venditionis x̄pi. Judas itaq̄ vnus ex duodecim. numero nō merito. noīe nō mūe re. corpe nō aīo a principijs nō inuitat. nō cogit. nulla necessitate ꝓstringit. sed ꝑpria spōte processit. ⁊ ꝑpria maligmitate ꝓfiliū scelerate mētis iniit. nec in vēditōe mgr̄i certā postulauit summā vt de re cara fi eri solet. sz quasi vile tradēs venale exponēs māci piū. in ptāte emētiū posuit q̄tū varevellent. Cū em̄ vilia exponunt solet ḡrere vēditor̄ ab emptore q̄tū dabis. cū aūt cara ecōuerso dicit tm̄ dabis. Si sic aūt p iudam figmificant iudices ac p̄elati ⁊ sa cerdotes. qui iudicia ac beneficia ⁊ facta vēdere non cessant. dicētes sepe. ⁊ si nō verbo tm̄ facto. Quid vul tis mi. da. ⁊ ego vo. e. tra. Vñ ber. Quanti hodie de bis qui aīas regere susceperūt qđ sine miserabili ge mitu nō est dicendū x̄pi obp̄robria. flagella clauos lanceā. crucē. mortē. in fornace auaricie ꝓflant hoc solo a iuda differētes. q̄ ille olim horū emolumētū denarior̄ nūero ꝓpēsauit. isti voratoria ingluuie luc̄ infimitas exigūt pecunias. his inhiāt. timēt ne amit tāt in harū amore quiescunt. aīarū apud eos nec ca sus reputat nec salus. cū sint de p̄timonio x̄pi nimi um impinguati. incrassati. dil[illegible]i. nō ꝓpatiunt su per ꝓtitōe ioseph. hec ber. ꝑ[illegible]auariciā so iudas factus est talis. q̄ vt Leo papa dt. Vita lucri cupida nē. vbi sup̄ Ex hoc aūt articulo vēditōis x̄pi tria trahunt notabilia documēta Primū est vt nobis caueamus. ne ⁊ nostā detestā dū facimus. s. vēditō mis x̄pi vnc̄ ꝯperremus. qđ vtiq̄ diuersis mōis in currimus Vñ ⁊ hēd. Multi hodie inde sceleris q̄ dñs ⁊ mgr̄m deūq̄ suū pecunia vēdiderit. velut īmane ⁊ nephariū exhorr̄et. nec tm̄ cauēt. Vñā cū p̄o muneri bus falsum ꝓtra quēlibet iestimoniū dicūt. profecto q̄ vitatē ꝑ pecunia negāt. dñm ꝑ pecunia vendūt. ip se em̄ dixit. ego sum vitas Cū societatē fēnitatis dis cordie peste ꝓmaculāt. dñz ꝓdunt. q̄ deus caritas ē Qui etiā si nullus pecuniā det dñz argēteis vendūt q̄ principis seculi ymaginē. i. exēpla hostis āntiqui. neglecta cōditoris ad quam creati sunt ymagine su mūt. Nam sc̄dm hiero. sicut io. bap. qui nō p̄o cri stiꝺfessione sed p̄o defensiōe vitatis occubuit. ido tm̄ p̄o x̄po q̄ p̄o vitate martiriū suscepit. ita econ trario qui caritatis ⁊ vitatis iura spnit. x̄pm vtiq̄ q̄ est vitas ⁊ caritas ꝓdit. Immovit sicut dicit Orige. omēs qui p̄o tpalibus ⁊ mūdialibꝫ rebus iusticiā deserūt. deū qui est iusticia vendūt. Sic̄ deū vendit qui iusticiā vel ꝓfiliū vendit. q̄ ipse est iusticia ac spi ritus ⁊ āgelus ꝓfetę. Ille etiā dñm vendit qm eius timore ⁊ amore neglecto. terrena ac caduca imo eti am criminosa plus amare ⁊ curare ꝓuincit. Dñm etiā ꝑ tpali pecunia vendit. qui bona sua p̄o vana gl'a expēdit. Item deū vendūt symoniaci qui gratiā dei que est in sacris ⁊ in alijs sacratis ⁊ spūalibꝫ re bus ꝓmutant. Et q̄ simonie pctm̄ est tam in dāte q̄ in recipiente. iō nō solū peccauit iudas in vendēdo x̄pm sed etiā iudei in emēdo x̄pm. Emit aūtē a me x̄pm qui dando mihi aliq̄d tpale aufert mihi x̄pm. Verbi gratia. si adulator dat mihi laudē falsam ex qua cor meū extollit. aufert mihi x̄pz. ⁊ ego ꝓsenti ens p̄ouana laude vendo x̄pm. Item dās mihi pecu niā qua allicit me ad pctm̄ mortale. aufert mihi x̄pz ⁊ ego ꝓsentiēdo vendo ip̄m. Nec tm̄ ille emēdo reti net sicut nec ego. sed nec mihi nec tibi. Sic fuit de iuda ⁊ iudeis quor̄ neuter x̄pm retinuit sz acquisit? est nobis x̄pianus Vñ rabanus. exulta x̄piane. i cō mertio inimicor̄ tuor̄ viciſti. Qđ iudas vendidit ⁊ iudeus emit hoc tu acquisisti Noster em̄ x̄ps nō iu deor̄ qui eū emerūt Sc̄dm est vt etiā ⁊ nos vēdi ⁊ vilipēdi ꝑ laude dī pariamur. qui em̄ vendit rē ali quā. id p̄o quo rē vendit plus appreciat q̄ rē ipsam Vñ si quis te minoris valoris in corde suo ⁊ factis estimet q̄ forte sis. ñ turberis ⁊ marie in cā dī. Si eī ipe dñs ⁊ saluator nē qui est summū bonū ⁊ infinite bonitatis. in quo sunt oēs thesauri reconditi. digna tus ē ꝑ nobis tam vili ⁊ exiguo p̄cio estimari ac ven di ⁊ vilipēdi iniuste. nos qui vere aciter viles ⁊ ob hoc vilipensibiles sumus. si ꝓditōis nostre miseriā aspi cere volumus. cur nō ꝑ x̄po vilipendi imo nihil pen di pariamur iuste Vñ psal. Ego ꝓpter te sustinui ob p̄brium Tercium documentū est. q̄ hō dz vendere seip sum ꝑ regno. Si em̄ regnū celor̄ venale ē. ⁊ tm̄ valz q̄tū habes sz tu nihil hēs melius teipo. Vende q̄ te ip̄m ꝑ regno celor̄ sicut x̄ps voluit vendi vt nobis acquireret regnū celor̄ In recolendo istū articulū recogitet hōvilitatē suā. q̄ si iusto p̄cio estimari de beret. vix vnū obulū valeret. imo nihil in ꝓpatione x̄pi q̄ tā exiguo ⁊ vili p̄cio venditus ē Item recogitet an ipse vnquā x̄pm vendiderit. ip̄m ⁊ mādata eius ꝑ re tpali vel ꝓ delectatōe trāsitoria deserendo Item recogitet q̄liter ipse x̄pm. fic vēditū gratis sua mera bonitate acquisiuit. Item q̄ x̄ps adhuc hodie ve nalis est. ido sicut iudas nequiter vendidit x̄pm. fic tu ꝑ ꝓtrariū cū elemosinis eme ip̄m. vel si aliud nō habes. da ꝑ eo cor tuum. hoc em̄ desiderat p̄e oī re mundi. iurta illud sapientis. p̄be fili cor tuū mihi. Item quilibet quantūcunq̄ p̄fectus non p̄sumat de se. cū audit x̄pi aplm ⁊ dñm suum. imo deū ⁊ creato rem olim ꝓdidisse Et q̄ quarta feria dñs fuit vendi tus. fic sexta feria fuit crucifixus. ideo in memoriā huius venditionis dñi per totū annū ieiunijs p̄fati bus feria quarta secundū post sextū tenet le cū. Hoc est etiā q̄ multi quartis ⁊ sextis feriis ieiunare ꝓsue uerunt. multi quoq̄ abstinēt a carnibꝫ quarta feria q̄ tunc caro x̄pi fuit vendita. Et tunc etiā post feriā quartā illā qua fuit venditus tribꝫ diebꝫ sequentibꝫ initia ⁊ fines horar̄ obmittimus ōsi nobis ablatus fit alpha ⁊ o ⁊ impijs traditus Facta igit̄ pactōne querebat opportunitatē. s. loci ⁊ tpis ⁊ societatis vt traderet eū occulte ⁊ sine turbis. s. q̄ñ populus non erat circa eū. ⁊ secretus erat cū discipulis. quod ⁊ fecit. tradens eum post cenam ⁊ de nocte cum in or to esset cum eis. ne per concursum ⁊ impetum po

puli tolleret q̄ de die eū seq̄bat. Considera nūc quō dñs iesus totovite sue tpeviq̄ hodie p iudeis laborauit. sz ipsi tāq̄ ingrati mala p bonis dño reddiderūt. t post multas ꝯumelias vsq̄ ad ipius emptionē t mortē seuierūt in eū ansel. Demū venisti dñe ad oues q̄ pierant domus israhel. dimittebi lampadē palā extollēs ad illuminatōez orbis terre. t regnū dei annūcias. cūctis obtēpantibꝫ verbo tuo. fmonē seq̄ntibꝫ figmis ꝯfirmasti. virtutē dimitatis tue oñdisti in cūctis male hñtibꝫ oīa oībꝫ gratis exhibens. q̄ saluti ipoz ꝯgruebat vt oēs lucrifaceres. Sz obscuratū est insipiēs cor eoz dñe. t piecerūt fmones tuos retrorsuz. nec attenderūt ad oīa mirabilia q̄ opatus es in eis exceptis paucis nobilibꝫ athletis. quos inter infirma t abiecta mūdi elegisti vt p ipsos fortia t alta mirifice expugnares. Nec solū ingrati gratuitis tuis bñficijs extiterūt. sz etiā ꝯtumelijs affecerūt te dñz dñantiū. t fecerūt in te quecūq̄ voluerūt. Te esti faciēte opa in eis q̄ nemo alius fecit. q̄d dixerūt Non ē hic hō a deo. In principe demonioz ejcit demonia. demoniū hz. Seducit turbas. verax est. potatorvini. amicus publicanoz t pcōz. Quid ples q̄d suspiras o homo dei vū sustines tuoz iurias Nō audis q̄ta pter te in dñz deū tuū ceciderūt ob pbria. Si patrēfami. beelzebub vocauerūt q̄ domesticos eius. Nec quidē t his filia blasphemātes. t aliquotiēs de lapidibꝫ īpetentes. iesu bone patiēter sustinuisti. t factus es coraz eis sicut hō nō audiēs t nō ha. in o. s. red. Nouissime āt t iustū sanguinē tuū bone iesu a discipulo tuo filio pditōis .xxx. argēteis appciati sūt vt p̄cipitarēt aīam tuaz in mortē fine cā. Hec ansel. Vere magna deberet nobis eē ꝯfusio. q̄ pciaz in aduersitatibꝫ nō hēmus Jesus innocēs tot t tāta. ac etiā passiōem t mortez patiēter p nobis sustinuit. t nos pcīs aggrauari t ira dei digni. nō possumus quas iurias t grauamina modica sustinere. t murmoriens nec vba leuia p eius noīe tolerare. Vñ crisx. Xpus exprobratus ꝯtumelias fert. tuvo vbiq̄ hōzarijs nō t fers obprobriū xpi Considera etiā hic q̄ piculosū sit pcīs iocū dare. ac principia t introitus eoz nō repellere qz freq̄nter a minoribꝫ diabolus incipit vt ad maiora mala inducat Si em̄ iudas cupiditate t anaritia ac iudeivane glie t inuidie restitissent. nūq̄ ille ad proditiōem. nec isti ad eius occisionē puenissent. Sed qz maiora ꝯtēpserūt. iō ꝯsr ad maiora deciderūt. vt em̄ ecclasti. ait. Qui spnit modica paulatī decidit.

O Jhesu clemētissime qui labores in ☙ Oro. pdicatōe fatigatiōes in discurrendo. ꝯuicia t obprobria iurias p nostra salute pertulisti. ac tandē ab vno discipulorꝫ tuoz vendi t a iudeis appreciari. xxx. argēteis. fic quoq̄ vili p̄cio vilipendi voluisti. da mihi tāte patientie t būlitatis exemplū imitari. atq̄ obprobria iurias t oīa q̄ mihi illata fuerint patienter tua gratia. tuoq̄ ꝯsilio superare t p nulla te transitoria te nequiter ꝯmutare. vilipensiones quoq̄ meas t angustias p tui noīs gloria equanimiter tolerare

Meditatio in primis

spteris de cena dñi.

Capitulum LIII

Quemente iā t imminente tpe miserationū t misc̄diaz dñi quo dispsuerat plebem suā saluā facere t ea nō corruptibilibus auro t argento. sed p̄cioso sanguine suo redimere. voluit cenā facere cū disci. su. notabilē anteq̄ ab eis per mortē discederet in signū t memoriale recordatōis t vt misteria que restabāt ꝯpleret. Hec aūt cena p̄figurata fuit in patribꝫ quos abimelech dō porrigebat t magnifica valde fuit. t magnifica sunt q̄ dñs ibi fecit. ad q̄ intuenda te p̄sentem cuz attentōe summa exhibe qz si hoc digne t vigilanter feceris nō patiet benignus dñs te ieiunū redire. Circa ipsam igit cenā principaliter quinq̄ que ibi notabilr facta sunt meditāda occurrūt. Prio ipsa coralis cenatio. scōo pedū discipuloz p dñm iesuz ablutio. tercio caritatiua pditoris correptio. qrto sacratissimi sacri institutio. qnto pulcerrimi fmonis per ipm ꝯpsitio. Circa primū attende q̄ prima die azimoz. i. cadē die in cuius vespa erat agnus immolādus t cū azimis edēdus. s. xiiij. die seu luna mēsis. i. q̄ erat feria quinta t pascevigilia dñs iesus requisitus a dis. su. vbi vellet sibi iuxta legē pari pasca. i. pascalē agnū p̄misit ad hoc faciendū petrū t iobēm ad amicū suū in monte syon vbi erat cenaculū grande stratū. iubens vt pasca parent ibi. t p oīa manse stans q̄vsq̄ ad extremū vite nō est aduersatus legi. p pter signat actio bona. p iohannē ꝯtemplatio devota q̄ prepant pasca. i. disponūt ad corpus xpi sūm debite sumendū. Prepant aūt in cenaculo. i. in loie p devotōem eleuato grandi lōgitudine longanimitatis. lato latitudine caritatis. strato varietate virtutis. Mittens aūt dis. dix. eis. Jte in ciui. t occurret vobis hō amphoraz aque portans. Ad hām tulit amphoraz seu lagenā aq̄ vt in tanto festo bret apud se aquā expiatōis qua mundaret se. t significat q̄ vbi xp̄s cenatus est lagena aq̄ lacrimaz in expiatōne ꝺz p̄cedere. Per aquā em̄ vivifici fontis baptisma designat. Vñ beda. Paraturus pasca hō amphoraz aque portans occurrit vt ostendat misteriū pasce dñi celebrandū p ablutōe mūdi. Aqua lauacz gīe. lagena fragilitatē designat eoz p quos cadē erat gīa mūdo monstrāda. Et subdit. Seq̄mini eū in domū quā intrat. t di. do. domus. mgr dicit. tps meū. s. pariēdi ppe est. apud te fa. pas. cū dis. meis. q. d. Volo pari apud te q̄ exigunt ad comestionez agni paschalis. t iō quide mihi de loco t cibo. vnde credit q̄ ille erat discī xpi sed occultus. t iō quidit de loco t agno t alijs necārijs in quiuq̄ celebratōe pascalis. In quo apparet maxima paupras xpi qz ita pauper erat q̄ nec domicilium nec fusceptaculū hēbat. nec vnde pascalē cibū emere posset t iō discī. interrogabāt vbi pascha parare deberent. Audiant hec t erubescāt quibꝫ cura est in edificandis magnis domibꝫ t ambitiosis palacijs t ꝯgregādis thesauris. cognoscāt xp̄m oīm dñm qz locū vbi cenaret vel etiam caput reclinaret aut cibum quem acciperet vel pecuniā vnde emeret nō habebat. Attendunt se pauper distare ab infidelibꝫ. vvola t opera manuū hoīm colentibꝫ. Studium em̄ ponere

ꝛ delectari in magnis ꝛ pulcris edificijs vel ī thesauris quid aliud est q̄ colere ligna vel lapides vel argentum ꝛ aurꝫ cum gentib⁹ ¶ Euntes aūt discipuli inuenerūt sicut dixerat illis ꝛ pauerunt pasca .i. refectionem pascę in monte syon ꝛ cenaculo ostēso eis. Ibi pasca comederūt. ibi post resurrectōem dn̄i didici. pter metū iudeoꝝ latuerūt. ibi spūm scūm in die pen. receperūt. ac multa ꝛ magna p dn̄m ibidē fcā sunt. Hic mons syō mōs coagulatus mōs pinguis mōs in quo beneplacitū ē deo habitare in eo ꝛ multa ac mira opari q̄i fauus distillās dulcedine ꝛ flos redolēs suauitatis odorē. pias mentes sui recordatōe afficit ꝓfortat ꝛ reficit. ac scītatis sue ꝑeminentia ꝓsolat ꝛ pascit Appropinq̄nte aūt vespa. ipse dns cum alijs discipulis. ciuitatē intrauit ꝛ ad ipsum locū puenies ad vesperā illius diei pasca celebrauit. qz illa hora agnus paschalis comedi ꝓsueuit. Hora quippe vespertina debebat agnus paschalis immolari ꝛ hoc in figura ꝛ signo q̄ in vespa mūdi ꝛ in fine scl̄oꝝ immolādus esset verus agnus. s. xp̄us. Solēnitates etiā iudeoꝝ incipiebāt a vespa ꝛ terminabāt in vespa qz ipi ſm lunā q̄ de sero prīo apparet dies nūerabāt. ꝛ eos de vno sero in aliud ꝓputabāt Sic ḡ aliquid factū in vigilia festi p̄t dici in festo factū. quē quidē modū tres euāgeliste ſuantes. dixerūt cenā eē factā prima die azimoꝝ qz facta fuit die p̄cedenti ad vespam q̄ iam ad primā diē azimoꝝ ptinebat. in qua. s. vespa fermēto de domib⁹ suis abiecto iudei agnū īmolare. i. occidere solebant. Joh. xo accepit diē festū pasce nō p illo cuius festū solū celebris erat q̄ erat dies p̄cedens sed p illo die qui totus celebris erat. ꝛ iō dr cenā factam añ diem festū pasce. Illa aūt vespa qua comedebaī agnus paschalis cū azimis. ꝓfecit xp̄us corpus suū. ex quo pz q̄ ꝓfecit de azimo ꝛ nō de fermēto. cū tūc nō eēt fermēratū in domib⁹ iudeoꝝ qz tūc tenebāt vesci panib⁹ azimis. s. a vespa. xiiij. diei primi mēsis vsq̄ ad vespam. xxi. diei eiusdē mensis vnde pz q̄ iobānes nō ꝓtradicit alijs sz magis cōuenit cū ipsis ¶ Quāuis aūt tipicus agnus figuraz veri agni gestabat. illa tamē nocte qua immolabaī agnus tipicus nō fuit xp̄s verus agnus immolatus Ipe em̄ legalia voluit obſuare. ne legi cōtrarius videreī. ꝛ ideo voluit more iudeoꝝ pascha celebrare ꝛ nocte illa agnum comedere anteq̄ moreret Ipe cessit ergo immolatio agni tipici immolationē agni veri. vt sic xp̄us qui est agnus verus immolaretur pro nobis immediate post immolationē agni figuralis. ꝛ sic veritas figure succederet ꝛ trāderet. Qui eriam licet die sequenti crucifixus fuerit. hac tamē nocte qua agnus immolabatur misteria corporis ꝛ sanguinis sui celebranda discipulis tradidit. ꝛ a iudeis tentus ꝛ ligatus est. ꝛ sic ipsius immolationis .i. passionis sue exordiū sacrauit. Quādo aūt xp̄us verus agnus fuit immolatus. s. in parasceue sancta tūc apud nos est tempus nō gaudij sed meroris propter xp̄i passionē. ꝛ iō ecclia illa die nō solemnisat pascha. sed differt vsq̄ ad diē resurr̄. qz sicut ait aplꝰ Pas. no. im. est xp̄s. Aspice igiī iam dn̄z iesum in aliqua pte domus manentē ꝛ cū discipulis salubria colloquētem. Et interim in cenaculo parabaī pro

eis p aliquos ex. lxx̄ij. discipulis. Legiī em̄ q̄ btūs marcialis lemouicarū aplūs cū aliquib⁹ alijs ex lxx̄ij fuit ipso sero ibi. ad ministrandū dn̄o iesu ꝛ. xij. recūbētib⁹. Sz ꝛ aquā porrauit ipo dn̄o iesu qui lauit pedes discipuloꝝ ¶ Cū aūt oīa eēnt parata in cenaculo intrauit cenaculū dn̄s iesus ꝛ discipuli cū eo. Omēs lauant manus ꝛ defert eis agnus paschalis assus. bñdictōeq̄ facta p dn̄z. comedūt eū cū succo lactucarū agrestiū In solēnitate quippe paschali qua tuor erāt. agnus paschalis. panis azimus. vinum ꝛ ius lactucarū agrestiū. nō em̄ nisi cū amaritudine et ꝓpunctōe cordis digne accedit ad verū agnū. Dicē aūt comestor in scol. hist. q̄ nūq̄ legiī dn̄z comedisse carnes nisi agni paschalis qō tū fecit in tipo ꝛ figura. Discūbebat ergo iesus cū xij. di. su. dn̄s cū suis magister cū discipulis. pater cū filijs. quasi cū socijs. quasi cū amicis. vñ in psal. Filij tui sicut novelle oli. in cir. mē. tue. Hec refectio signific at refectōnē eternā in vespe. i. in fine mundi futurā. O q̄ felices illius recubitus ꝓmēsales ¶ Sed qūo discūbētes cenabāt. cū lex precepit q̄ stantes erecti pascha comedere deberēt. Qōr dici ſm Lxo. q̄ prius mā ducauerūt pasca ꝛ fecerūt vt lex mādabat. Deinde ſm cōem vsum discubuerūt. mādūcātes quosdā alios cibos. Ūñ ōr postea. q̄ iesus surrexit a cena. Et edentibus illis dixit dn̄s. Desiderio desideraui. i. valde desideraui hoc pasca. s. tipicū ꝛ legale mādu care vobiscū anteq̄ patiar. i. moriar. Geminatōem hi notat intensionē duplicis desideriī. s. vt finiat vetus testamētū ꝛ inchoet novū qō erat sibi in ōsideriū. ¶ Cogita q̄ longo tpe hoc desideriū dn̄i fuerit protelatū ꝛ noli deficere si q̄nq̄ ad tps tuū differt desideriū. Ipe etiā oīb⁹ diebus vite sue post nos cucurrit in siti feruentissimi desiderij salutis nre. Et nos si q̄nq̄ nō valemus hre desideria bona. saltem hēamus voluntatē hñdi desideriū iuxta illud. Concupiuit aīma mea deside. iustifi. tu. ꝛ tūc acceptabit voluntatē p̄o facto. Dicit aūt hoc dn̄s vt se volūtarie pati ostendat. cuius passionē immolatio agni tipici ꝛ pasca iudaicū prefigurabat. ꝛ vt demrēt affectū quē hr vt legalia cessent ꝛ vitas euāgelij currat. ſm Beō. Desiderat primo tipicū pascha cū discipulis mādūcare ꝛ sic passionis sue misteria mūdo declarare quatenus ꝛ legalis paschę probatoꝝ exist at. ꝛ hoc figurā veri pasce fuisse docēdo. vetetyltra carnaliter exhiberi In cuius rei figura defecit māna. posq̄ comederūt filij isrl de frugib⁹ terre promissionis. nec vlī sunt yltra cibo illo. ¶ Ūñ subdit. Ex hoc. s. tpe manducādo illud. s. vetus ꝛ legale pasca. donec sacramentū dn̄ici corpis ꝛ sanguinis in hoc veteri pasca spūaliter intellectū in regno dei. i. in eccia militante impleaī. i. instituaī vel institutū celebreī. q. d. nō comedā vel celebrabo amplius in figura ꝛ signo sed in veritate ꝛ signato. Ipe em̄ postea sumpsit verū corpus suū sub sacro. ꝛ nihilominus hodie in eccia vetus ꝛ figurale pasca impletū mādūcat. qz ea que lex rudi populo carnaliter obſuanda precepit. ipsis in mēbris suis hoc est in ipa eccia spūaliter exercet. In hoc igiī regno comedit corpus suū. i. nos illud in eo comedere facit. sicut postulat pro nobis.

.i. postulare nos facit. Sacrm enī eucha. qđ nos p fidem spūaliter māducamus. ⁊ ipse māducat nobiscū incorporando nos sibi p istud sacrm. qđ alloquēs aug. dr. Cibo es grandiū. nō mutabis me in te. sz tu mutaberis in me. vñ donec nō pomit hic exclusiue sz inclusiue. Et accepto calice. s. vini quo ad pascha iudaicū. grās egit ⁊ dixit. Accipite ⁊ dividite inter vos. grās egit qz instabat ꝓpletū desideriū vt post immolationē agni tipici sequeret immolatio agni veri. s. xpi. ⁊ qrtera transfibāt ⁊ noua fiebant oīa. dū vinū ⁊ azima in corpus ⁊ sanguinē dñi eius bñdictione transsubstātiabant. Vñ ait. Non bibā amodo de genera. vitis. s. materialis. i. de vino qđ generat in vite. s. tipicū potū. donec veniat regnū dei. qđ itellige vt supra de cibo ē dictū. Vñ beda. Sicut supra tipicū agni esuz. sic etiā potū pasce tipicū negat se vltra gustaturū. donec oñsa ⁊ manifesta resurrectionis sue gloria. regni dei fides mūdo adueniat vt p duo maxima legis edicta. esum viz potūq; paschalem spiritaliter imutata discerēs oīa legis sacramēta vel iussa q̄ carnaliter sonare videbant ad spirualē iam observantiā fuisse transferēda. Et sic ꝑm augu. Lu. de duplici calice mentiōem facit. Primo de calice vini pdicto quo ad pascha iudeoꝝ. Scđo de calice sanguinis sui de quo infra ē dicendū. Calix dñi argenteus duas binc ⁊ inde hās ansulas. sextariq; gallici mēsuram capit. legale igit pascha cessauit ⁊ ipletū fuit in regno eccīe. qñ dīna sapientia paruit mensam noui sacri. vbi posuit panē corpis ⁊ miscuit vinū sanguinis sui. Legalia enī habuerūt cursum suū ⁊ obligationem vsq; ad xpi passionē in qua oblatū est vnū pfectū sacrificiū euacuariuū legaliū. ⁊ iđ vsq; tūc xps legalia fuauit. ⁊ silr alia seruāda mandauit. Vñ dr aug. q̄ legalia tm fuerūt añ passionē dñi viua. post passionē mortua. sed postq; claruit veritas euāgelij p mundū sunt sepulta. Nostra vo facta vsq; ad finē mundi in suo vigore manebūt. Et nota q̄ in exōd. determinant multa que requirunt ad esuz agni tipici. ⁊ adhuc requirunt ad esum agni veri. Debet enī comedi verus agnus. s. xps. primo a circūcisis p veteris conuersationis depositionem. scđo cū lactucis agrestib. p amarā de peccatis oīb cordis ꝓtritionē tercio sine fermento peccati. cū panib azimis p cōscie sinceritatem. quarto renib accinctus p castitatem. quinto pedib claritatis p affectionū a terrenis elongatiōem. cuius signū potest eē q̄ deus prius lauit pedes discipuloꝝ q̄s daret eis hoc sacramētū. vi. cū baculis in manib p suq̄pius custodiā diligentez Predicte ꝓditiones requirunt ad declinationē mali. Sed q̄rum ad operationem boni requirit primo q̄ in domo vna comedat p ecclesiasticam vnitatem. scđo q̄ cū vicinis per fraternum amorem ⁊ ꝓcordiā tercio q̄ non crudus sine amoris igne. nec coctus aqua sine deuotionis sapore. sed assus igni per deuotionis feruorem precedentem. quarto q̄ festinanter per spiritualem auiditatem ⁊ delectationem cōcomitantem. quinto q̄ totaliter per fidei integritatē vrādo caput cū pedib ⁊ intestinis. i. per verā fidem incorporando ⁊ credendo in xpo diuinitatē. que est caput eius. ⁊ būanitatē. s. carnē q̄ tāq; pes eius

est infima in ipsa natura. ⁊ aīam que est media sicut eius intestina. vi. q̄ fine offiū ꝓminutōe p simplicē sacramentiū enerationem Oratio

O Domine iesu xpē qui hora vespertina cenā vltimā cū discipulis in cenaculo grandi stirato fecisti. ⁊ eos sacratissimo corpe ⁊ sanguine tuo cibasti fac pectus meū cenaculū grā de stratū. amplifica spē ⁊ caritatē in corde meo. magnifica longanimitatē. spē ⁊ caritatē patiam ⁊ humilitatē. da mihi vt te quē celi ⁊ terre nō capiūt p modulo suo capiat cor meū ꝓtritū ⁊ humiliatū. vt p inhitantē grām tuā oīa tibi placentia cogitē ⁊ pficiā. ⁊ oīa ꝓtraria odienda declinē. ⁊ sic perseverando vsq; in finē ꝓsequar tūc dignā sacrosci corpis ⁊ sanguis tui perceptōem

De ablutione pedum

Capitulum LIIII

Circa secundū vero diligēter attende. premissis nāq; ita se hñtib. sciens iesus qz venit hora eius. nō fatalis sed impletōis sacramentoꝝ a deo patre ordinata vt trāseat ex hoc mūdo ad pātem. non p loci mutatōez. sed sicut ꝺra pater remisse assumendo nrām naturā mortalē. ita ꝺra ad pātem redisse faciēdo ipsam p immortalitatē in sua resurrectōe paterne glorie ꝓsortē. cuz sp dilexisset suos qui erant in mundo. non suos solacreatōe sed suos etiā electōe. s. discipulos. in finem dilexit eos. i. in fine spālia ⁊ maiora signa dilectionis. ⁊ q̄nto amore eos dilexerit oñt ponendo aīam suā p eis Vel in finē. i. pseueranter ⁊ in mortē. non q̄ morte terminaret dilectio. sed intantū dilexit q̄ vsq; ad mortē dilectio eū pduxit. in quo exemplum dedit vt oēs in dei ⁊ proximi caritate vsq; in finē pmaneant. Vel in finez. i. in pātem qui est finis pficiens ⁊ ꝓsummans dilexit eos. vsq; vt ⁊ ipsi de hoc mundo vbi erant ad caput suū qđ hinc transisset eius dilectione transirent. Per iesum qui salus interpretat bonus prelatus figuratur. finis vero vltimus est beatitudo vera q̄ ꝓsistit in clara dei visione ⁊ fruitōe pfecta. Licet aūt oīs homo debeat ad hunc finē primus diligere. plātus tñ qui est xpi vicarius specialr tenetur erga suos subditos hec facere. Et cena facta. s. agni paschalis cū dyabolus misisset in cor. i. involūtatem iude. nō directe tanq; voluntatē movens sed indirecte tanq; ei suggerens vt traderet eū. s. iesuz cōsentiens iniq̄tati. die enī precedēti eū vendiderat suggestione dyaboli. Dyabolus quippe nō ē immissor cogitationū malaꝝ sed intētor. qz temptatio prava ex hoīe est quā dyabolus non immittit. sed immissa ab hoīe magis intendit ⁊ accendit temptatiōe hoīs precepta per aliqua signa exteriora. Aliter enī non pt hoīem vincere nisi homo seipm vinciat ⁊ hosti arma reddat. i. nisi suggestioni ꝓsentiat. Vñ sm aug. p dyabolū suggestiones immittunt ⁊ hūanis cogitatōnibus miscent. Dis ergo ita factis sciens iesus vt ꝺus qz oīa dedit pater in manus. i. in pātem etiā ipsuz traditorē ⁊ psecutores. Ex quo pz in xpo plenitudo scie ⁊ pātis. ⁊ qz a ꝺo exiuit in mundū veniens nec patrem deserens. ⁊ ad deū vadit. oīa que acquisiuit patri reducens. ⁊ non nos relinquens. sciens se eē

regem regū ⁊ dñm dñantiū. nec oblitus se esse dei filium naturalē. ⁊ nō ignorās suā sublimitatē. q̄lis talis esset ⁊ talem se sciret. cū in magne sue pietatis indiciū. in magne nīe exemplū hūilitatis nō dei domum sed hominis sui implet officiū. hūiliat se vt ministret. q̄remit ministrare ⁊ non ministrari. ac surgit a cena v. lauat. pe. di. Ex quo vniuersum ꝓculcat tumorem dū is qui exi. a deo ⁊ ad deū vadit. pe. la. v. Loecuturus quippe euāge. de tanta dñi hu. p̄tus celsitudinem voluit ꝓmendare. ad exaggerandū ip̄ius dñi hūilita. ⁊ ad ammouendū nos vt q̄nto magis sumus humiliemur in oīb. ⁊ de donis dei nunq̄ supbiamus. Ac si p̄ hoc dicat hominī. Si ille qui fili. dei erat ⁊ patri equalis. suam ad̄o inclinauit maiestatē vt humiliaret se ad pedes hominis. quid debet facere miser hō. qui est terra ⁊ cinis. surgūt etiā siatim ⁊ dis. ignorātes quorelit ire. Ipse aūt descendit cum eis in alium locum inferius in eadē domo subtus cenaculū Nā in supiori parte domus palestini faciebāt cenacula ⁊ inferius cubicla. Sūt aūt in monte syon due capelle vbi erāt canonici regulares cū abbate ſm regulā beati aug. dño ministrantes Una supiori vbi cena facta fuit. ⁊ spū sanctus sup discendit. descendit. alia inferiori vbi xp̄s pedes disci. laut. ⁊ eis ianuis clausis apparuit. cui est ꝓtiguū cimiterium qđ dr̄ bonor̄ viror̄ possessio vbi sepultus fuit. b. stephanus. nicodemus gamaliel ⁊ abiba cū alijs viris scis. vbi est etiā sepulc̄r dō ⁊ salomon ⁊ aliorū bonor̄ regū iuda ⁊ hierlm. Veniens q̄ dñs inferius cū disci. oēs ibi sedere fecit. aquā sibi deferri iubet. deponit vestimenta vt quiescentius hoc ministeriū exhibeat. Vbi nota quatuor depositiones vestiū xp̄i. In cena deposuit eas ⁊ resumpsit. ad columnā nudatus est ⁊ reindutus. in illusione militū nudatus est ⁊ reindutus. sed ab herode nō legit nudatus. ad crucē nudatus est nec reindutus. Prima ad apl̄os quos in breui resumpsit. scda ad illos qui resumpti sunt in die pentec. ⁊ paulatim resumunt. tercia in reliquias que resument in fine. quarta ad puersam mediet̄atem nostri temporis. que nunq̄ resumet. Depositis igit vestimētis suis lintheo se p̄cinxit disponēs se ad lauandū ⁊ nihil obmittēs de his q̄ ad istud req̄runt officiū. deinde mittit aquā in peluim lapideaz p̄p̄ris manib⁹ nō p̄ alior̄ ministeriū. ⁊ tā caritatiue tā honeste. tā officiose p̄paratus. venit lauare pedes disci. lutosas q̄ discalciati incedebāt. ⁊ tergere lintheo quo p̄cinctus erat vt p̄fa humilitatis officiū impleret. Et quid mir̄ si hoc fecit qui multo maiora facere dignatus e. Ait aug. Posuit aūt vestimenta sua. qui cū in forma dei eēt semetipsuz exinaniuit p̄cinxit se lintheo. qui formā serui accipiēs hītu inuētus est vt hō. misit aquā in peluim vt lauaret pedes dis. q̄ in terrā sanguinē fudit. quo immūdiciā dilueret p̄cōr̄. lintheo quo erat p̄cinctus pedes quos lauit terfit. qui carne qua erat indutus euāgelistar̄ vestigia ꝓfirmauit. Et lintheo quidē vt se p̄cingeret posuit vestimēta q̄ habebat. vt aūt formā serui acciperet q̄n semetip̄m exinaniuit nō qđ hēbat deposuit sz qđ nō hēbat accepit. Hec aug. Et vt ꝓa ratione ⁊ ordine faceret. ⁊ faciēdo nos instrueret. venit misteriū inchoādo p̄mo ad symonē petrū. hīc em̄ inter alios maior erat ⁊ nō ab ipso inchoandū fuit. Et tūc pe. ex ꝓsideratōe dignitatis ⁊ maiestatis xp̄i territus qđ etiā quilibet corū expauisset expauit. ⁊ totus sibi p̄factus recusat. ⁊ rem sic suo iudicio indecentē declinat. Non decet inquit. nō ꝓuenit. tu dñs ego famulus tu deus ego hō. tu creator ego creatura. ⁊ tu mihi miser pauper imo hūilimo piscatori lauas p̄des sordidos. ⁊ infimū in corpe membror̄ manib⁹ his quib⁹ cecis oculos aperuisti. lepr̄osos mūdasti. ⁊ mortuos suscitasti. i. vis lauare pedes mihi p̄cōr̄i. tu qui es filius dei. q. d. hoc indecēs ē. ⁊ nullo mō sustinēdū Similes ebtum dixit in principio ꝙuersiōis sue. exi a me q̄ hō p̄cōr̄ sum dñe. Sicut est dñs hūilis ad seruiendū. ita famulus nō suscipiendo seruitiū. q. d. fz hēō. Tu deus deor̄. tu rex angelor̄. tu filius altissimi. ⁊ speculū sine macula maiestatis dei. tu q̄ā adorant angelice p̄tates. tu deus eterne mihi fmiculo lauas pedes. tu ante me curuaris añ quē curuant q̄ portātor̄ orbē. tu añ me flecteris añ quem flectit oīne genu. celestiū. terrestriū. ⁊ infernor̄ū Et in hoc petrus significat discipulū ignorantē ⁊ indiscrete loquētē de facto supiorīs sui cuius ignorat rōnem. frequēter em̄ ꝓtingit q̄ aliquid iudicat irrōnabilissimū ab ignorāte cām. qđ tñ rōnabilissimū est fm veritatē. propter qđ dixit ei ihesus. Quod ego facio tu nescis modo hoc meū factū exemplū est ⁊ misteriū. exemplū qui dē hūilitatis exhibēde. misteriū aūt interiorīs mūdatōis Duplr ergo p̄t intelligi. Uno mō qđ ego facio. i. quōd ego facio exēplū tu nescis mō. i. nō intelligis scies aūt postea tūc. s. q̄n exposuit eis. d. scitis quid fe. vo. tc. aliter em̄ nō potuit supbie nīe tumor curari nisi p̄ maximā hūilitatē redēptoris nr̄i. ⁊ tñ post totū istud adhuc cū lucifero supbiūt multi vicarij ⁊ successores xp̄i. Alio mō p̄t intelligi qđ ego facio nescis. mō. i. hoc misteriū est ⁊ secretū. ⁊ significat interiorē mūdatōm que nō p̄t fieri nisi p me. qđ nō intelligis mō. scies aūt postea tūc. s. cū spūs. accipies Res em̄ est sacralis ad instructōem eccie. ⁊ fiet tibi manifesta opportuno tpe. Et in hoc docemur bñ iudicare ⁊ loqui de fcis supiorīs boni. nisi dr̄ p̄mittēte erraret manifeste. Petrus aūt de tanta filij dei inclinatōe p̄territus ⁊ vsq̄ ad suos pedes hūilem xp̄m videre nolens. in eadē adhuc voluntate p̄sistit. non ex obstinatōe. sed ex hūilima quā ad xp̄m habuit reuerētia. d. Non lauabis mihi pedes in eternū. i. nunq̄ lauabis. nūq̄ hoc patiar. hoc em̄ in eternū nō fit qđ nunq̄ fit. Ac si diceret. absit a me q̄ sustineaz hoc a magro a dño ⁊ a deo meo. licet aūt petrus bono zelo hoc faceret. tñ indiscrete faciebat. q̄r cū xp̄s nō posset errare nō debebat voluntari eius aliquo mō resistere. Et iō ꝓminat ei dñs. d. Si nō lauero te. i. pedes tuos. nō habebis partem. in hac. Sive hoc intelligat de lotōe mistica ⁊ interiorīs macule ip̄ius effectus que q̄r necaria est iō p̄cipit. sive de lotōne materiali ⁊ corpali pedū ip̄ius petri. que ecōuerso iō est necaria q̄r p̄cipit. nō potuit in petrū ōplius intonare q̄ vt minaret repulsam. Et iō petrus audita ꝓminatōne xp̄i ad tāte ꝓminatōis terrificū verbū expauescēs. sapiēter mutat ꝓpositū in melius. d. Dñe nō tm̄ pedes. me. i.

affectus. ſz ⁊ manus. i. opa. ⁊ caput. i. cogitatiões mentis. q. d. nõ ex ꝓteruia recuſaui ſz q2 ꝓſideraui opa tua ⁊ expaui. pedes ſũt ꝑs corꝑis inferioꝛ. manus media. caput ſuꝑioꝛ. ⁊ iõ ꝓ exꝑſſiõez iſtaꝝ ꝑtiũ intelligit totũ corꝑus Territus ꝑ. de ꝑiculo ſalutiſ ex dñi rũſiõe. ac ꝑturbatus amoꝛe ⁊ timoꝛe plus expauit xꝑm ſibi negare q̃ vſq̃ ad ſuos pedes hũiliari ⁊ ſe totũ offert abluendũ Si tibi inq̃t placet ſi aliter fieri nõ ꝑt ſuus tuus ſũ. totũ me tue volũtati ſubiecio. ⁊ nõ ꝓꝓ. tm̃ ſz ⁊ ma. ⁊ ca. ad lauandũ tibi offero. ⁊ ꝓius ſuſtinerẽ a te ꝑ totũ corꝑus lauari q̃ a te ſeꝑari Nõ mihi neges capiẽdã tecũ ꝑtẽ cũ nullã tibi negẽ abluendã mei corꝑis ꝑtẽ. Quãuis em̃ dubiũ eẽt ꝑ. ſuſtinere ſuiciũ mgri. grauius tñ erat ei ab ipſo ſeꝑari. ſm aug. totus hõ abluit̃ in bap. ⁊ errauit ꝑetrus ne nos erraremus cũ ſe totũ dõ obtulit abluẽdum. quẽ dñs coꝛrexit oñdens ſemel baptiſatũ nõ eẽ rebaptiſandũ. Cũ dixit ei. Qui lotus eſt. ſ. ꝑ bap. non indiget niſi vt pedes lauet. i. affectus ⁊ motus ſenſualitatis inoꝛdinatos. ⁊ ẽ mũdus totus. ſ. ꝑter pedes quib̃ terrã tãgit quos lauare opus hz Ex quibus vbis intelligimus ap̃los baptiſatos. ⁊ ſi nõ legimus q̃s baptiſauit eos Erãt aũt baptiſati baptiſmo xꝑi. q̃ licet non baptiſauit turbas. baptiſauit tñ diſcipulos ſuos ſibi familiares ⁊ domeſticos. vt haberet baptiſatos ſeruos ꝑ quos baptiſaret ceteros. Hz cũ baptiſmus abſtergat etiã ſordes pedũ. videt̃ q̃ q̃ lotus eſt. i. baptiſatus. nõ indigetvt pedes lauet Ad hoc dicẽdũ q̃ ſi ſtatĩ poſt baptiſmũ de hoc mõdo trãſiret. nõ vtiq̃ hac ablutõe indigeret. q2 cũ ſit mũdus totus ſtatĩ evolaret Hz qui poſt baptiſmũ vivit in hac vita moꝛtali. nõ ꝑt ad tñ culmẽ ꝑfectõis aſcendere. quinetiã inoꝛdinati motus ſenſualitatis de affectib̃ terrenis inſurgant. ⁊ ideo oz q̃ pedes lauet vel ꝑ martiriũ q̃ ẽ baptiſm? ſanguinis. vel ꝑ pñiaz q̃ eſt baptiſmus flaminis vt evolare poſſit Vbi nota q̃ interioꝛis hoĩs caput eſt rõ ſuꝑioꝛ qua aĩa eſt ꝓiuncta deo. ſine ꝑs ꝓtemplatiua que intendit ſuperioꝛib̃ ⁊ eternis. manus ſunt rõ inferioꝛ que vacat opib̃ actiue vite. pedes vo ſenſualitas ⁊ ſenſus coꝛporis ac mentis ⁊ aĩe affectiones inferioꝛes. iꝑi eĩ nos fecerũt extra nos. ⁊ ipſi frequenter ſicut pedes maculanť nobis poſt baptiſmum. in quo totus hõ abluit q2 ex ꝓditione moꝛtalis vite ſepe maculas cõtrahunt ex terrenis ⁊ ꝛpalib̃. ⁊ ideo lauandi ſunt ſepius. Cũ neceſſe eſt vt creb2a ablutione ꝓfeſſionis ⁊ lacrimaꝝ emundent̃ pedes affectuũ de terrena cogitatiõe terrenoꝝ in cogitatu ⁊ amoꝛe eoꝝ Qui em̃ non lauat̃ poſt baptiſmũ ꝑ pñam. non hz cũ ihũ ꝑtem. Unde dt aug. q̃ humani affectus ſine q̃nb̃ in hac moꝛtalitate nõ vivit̃ q̃ſi pedes ſunt vbi hũanis reb̃ afficiunt. vt ſi dixerimus q̃m pctm̃ non habemus. noſipſos ſeducimus. Sciebat g̃ dñs ap̃los mũdos quo ad caput. q2 deo ꝓiuncti erãt ꝑ fidem ⁊ caritatem. ⁊ q̃tũ ad manus. q2 eoꝛum opera erant ſancta. ſed tñ q̃tum ad pedes affectus aliquos terrenoꝝ ex ſenſualitate habebant ⁊ ſoꝛdidi erant. ⁊ ideo q̃tum ad illos lotione indigebãt Cũ verũ. Qui lotus eſt nõ indiget niſi vt pedes lauet. lotus em̃ eſt qui grauia pcta̍ non habet. cuius caput. i. intentio. ⁊ manus. i. opatio ⁊ ꝓuerſatio mũda eſt. ſz pedes qui ſunt aĩe affectiões dũ in hac putuere gradimur ex toto mundi eſſe nõ ꝓñt. quin aliq̃n vanitati. aliq̃n voluptati. aliq̃n curioſitati piuſq̃ oꝛteat cedat aĩus vel ad hoꝛã. In multis em̃ offendimus oẽs. Nec ꝑ tñ hac nõ ꝓtemnat aliquis. q2 impoſſibile eſt cũ eis ſaluari. ⁊ impoſſibile eſt ea dilui niſi ꝑ xꝑm ⁊ a xꝑo. q2 ſi nõ lauerit ea xꝑs. non habebimus ꝑtem cũ eo. Ne mo tñ ꝑ eis deſperet. qm̃ ſi viderit nos dñs humilit̃ ꝑ eis eſſe ſolicitos. ignoſcet facile. imo ⁊ libenter De minoꝛib̃ em̃ iſtis pctis pia diſpenſatõe nobiſcũ agitur vt nõ penitus auferant̃. ſz in illis nos etudiat dõs ⁊ cũ minoꝛa cavere nõ poſſumus certi ſumus q̃ nõ noſtris viribꝫ maioꝛa ſupemus. ſꝑ timoꝛati ⁊ oĩno ſoliciti ſimus quõ eius grãm nõ amittamus. quam nobis tantope ⁊ tam multiphariẽ necãriam eẽ ſentimus. hec ter Deinde dñs ſubiungit. Et vos mũdi eſtis. q2 a me mundati. Secũm aug. erant mundi quantũ ad manus ⁊ caput. nõ quantũ ad pedes. Et ſequit̃. ſed non oẽs Duo e ñ ſunt p2ecipua quibus homo a pctis mundat̃. ſ. elemoſina ⁊ caritas. ꝓtra ꝓimũ iudas erat fur. ꝓtra ſecundũ xꝑi ꝓditoꝛ. ⁊ iõ non mũdus erat. Hic ergo ꝑ pedũ ablutõnem deſignauit dñs mundiciã ſpũalium pedum. que maxime requrit̃ in eucariſtie perceptõe. Et ideo voluit lauare pedes diſcipuloꝝ ſuoꝝ anteq̃ daret eis ſui coꝛporis ſacrm̃ ad deſignandũ q̃ ſpũalis mundicia requirit̃ ad ipſum ꝓcipiendũ. Unde anſel. Coꝛpus ⁊ ſanguinẽ ſuũ diſcipulis ſuis in cena miſtica tradẽs eoꝝ pedes humiliter lauit. docens ſacroſcã miſteria mũdis operib̃ ⁊ pia mentis hũilitate celebꝛanda. Hiſtice etiã ſigmificat̃ ſanguinis eius effuſio ꝑ hoc q̃ mi fit aquã in ꝓluium. ⁊ pctoꝝ noſtroꝝ ablutio ꝑ hoc q̃ cepit lauare pedes diſcipuloꝝ. ac penaꝝ noſtrarũ in ſeipſo ſuſceptio. ꝑ hoc q̃ terſit pedes linthꝛeo. ſ. coꝛporis ſui. q2 pctã noſtra ꝓtulit in coꝛpe ſuo ſuper lignũ Alq aũt diſ. audita reꝑhenſione petri de hoc q̃ recuſauerat hmõi lotõem nõ fuerunt auſi vltra aliq̃liter recuſare eã. Conſidera nũc bene ſingulos actus in hac benigniſſima lotõe pedũ. oĩ dilectõe ⁊ humilitate plena. ⁊ cũ admiratõe ꝓſpice que gerunt̃. quia ſunt devota. Inclinat ſe ſumma maieſtas ⁊ hũilitatis mgr̃ vſq̃ ad piſcatoꝝ pedes. Stat incuruatus ⁊ genub̃ flexis coꝛã ipſis ſedentib̃. lauat ꝑ ꝓpꝛis manibus ⁊ abſtergit ac deoſculat̃ pedes oĩm. Hic g̃ vſq̃ ad pedes diſ. dñs oĩm ſeipm̃ humiliat ⁊ ſupplex hũilitatis miniſterũ exhibet ꝑ ꝓter humilitatis formã. non ſolũ verbo ſed exẽplo ꝓmendandã ⁊ docendam Sed ⁊ illud ſuperaltat humilitatẽ ⁊ ad maximũ cumulũ humilitatis accedit. q̃ ⁊ ipſi ꝓditoꝛi ſuo eadẽ obſequia ꝓebet. ⁊ illi nõ dedignatus eſt pedes lauare. cuius manus iã ꝓvidebat polluẽdas in ſcelere. in quo dñs infirmitatẽ noſtrã ꝓſolat̃. vt ſi q̃n ꝓtigat nos ab amicis ꝓdi vel a famulis aut aliq̃b̃ viliꝛibus malũ aliq̃d pati. nõ ſcandaliſemur reſpiciẽtes inde exemplũ. qui infimitis potius bonis in ꝓtrariũ remunerauit benefactoꝛẽ ac dñm ⁊ mgr̃m Hz o coꝛ neq̃ ⁊ ipſa duricia durius ſi ſic ad tantã humilitatẽ nõ molliris. ſi ſic dñm maieſtatis non vereris. ſi ſic vſq̃ ad ipſius ſꝑ tibi benefici. ſempq̃ innocentis in

terirũ seuis Sed ve tibi miser Tu quidẽ obduratus
qđ̃ cepisti pturies. nõn tñ ipse sed tu pibis Admi
randa est igit̃ tanta humilitatis ⁊ benignitatis pro
funditas dñi iesu. Unde anselꝰ. Et te quidẽ pditissi
mi pditoris tui perfidia non latebat qñ in hac cena
ablutõis etiã cor̃ ipso genuflexo pcumbens. male
dictos pedes eius velocesad effundendũ sanguinẽ
tuũ scĩssimis manib⁹ tuis attrectare lauare ⁊ exter
gere dignatus es Et tu adhuc extento collo ãbulas
o terra ⁊ cinis. adhuc supbia te eleuat. adhuc impa
tientia te exagitat. Intuere humilitatis ⁊ mãsuetudi
nis speculũ. vniuerse facture creatorẽ ⁊ tremebundũ
iudicẽ viuor̃ ⁊ mortuor̃. ante pedes hoĩs etiã tradi
toris sui genua curuantez discе ab eo qui mitis est ⁊
humilis corde. Confundere in supbia tua. Erubes
ce in impatiẽtia tua. Et itez. Cum aũt surgens a ce
na lintheo se pcinxerit. misitq aquã in peluim. cogi
ta q̃ maiestas que ptãs hoĩm pedes lauit ⁊ extersit. q̃
benignitas pditoris vestigia sacris manib⁹ tãgit Spe
cta ⁊ expecta. ⁊ vltimo omnium tuos ei prebe pedes
abluẽdos. qm̃ quẽ nõ lauerit nõ hẽbit ptẽ cũ eo. hec
anselꝰ Hoc aũt expleto misterio qđ̃ ad hũilitatẽ p
tinebat obsequq ⁊ ad purificationẽ cene corpis sui.
reaccepit vestimenta sua ⁊ redit ad locũ cene. q̃ mu
tat officiũ. mutat ⁊ hĩtum. ad seruiendũ vestimẽta
deposuit. ad docendũ resumit ⁊ sedet Et em̃ dr̃ in ec
clesia. amictus hoĩs enũciat de illo Per hoc aũt oñ
dit q̃ supior̃ post actũ humilitatis dr̃ resumere debi
tũ officiũ auctoritatis. Misitce aũt ꝑm alchui. im
pleta redemptõis nostre purgatõne p sanguinis sui
effusiõem accepit vestimenta sua tercia die de sepul
cro resurgens. ⁊ codẽ corpe iaz immortali vestitus
⁊ ascendens in celũ in dextera paterne diuinitatis
recũbens indeventurus est ad iudicandũ Et cũ recu
buisset itez ad cenã corpis sui faciendã docuit eos
quare hoc fecerit in exemplo. s. mutuo sibi seruien
di Unde dixit Scitis quid fecerim vobis. i. q̃tam
hũilitatem exhibuerim vobis. Interrogat vt eos at
tentos reddat Deinde eos ad imitandu3 suũ exem
plũ ꝓfortat. d. Vos vocatis me magister ⁊ domine ⁊
bñ dicitis q̃ver̃ũ est qđ̃ dicitis Sũ etenim mgr̃ ⁊ dñs
q̃ de virtus dei ⁊ sapiẽtia. Magister inquã ꝓpter sa
pientiã quã doceo vobis. dñs ꝓpter potentiã quã oñ
do miraculis. Qđ̃ dicit magna de se nõ est arrogan
tia. sed vitas que prodest auditoribus. fiẽ fecit ⁊ pau.
Aug. vitupabile est q̃ quisq̃ se ꝓmendet ꝓpter picu
lũ supbiendi. Nam piculosum ẽ sibi placere cui ca
uendũ est supbire. vbi ergo nõ imminet piculũ sup
biendi. non est vitupium ꝓpria ꝓmendatio. In xpo
aũt hoc piculũ nõ timebat. ille em̃ qui sup oñia est
quãtũcunq̃ se laudet nõ se extollit excelsus. Itẽ q̃
aliq̃n laudabile est q̃ hõ se ꝓmendet. qñ. s. cedit ad
vtilitatẽ fideliũ. ⁊ sic apostolus ꝓmendauit se. Ez
valde est nobis vtile ⁊ necessariũ vt cognoscamus
deũ. vnde expedit nobis q̃ magnitudinẽ suã nobis
reuelet. ⁊ nõ oport̃et q̃ ipse se nobis laudet. Non est
igitur veritas quandoq̃ tacenda pro vitanda iactã
tia. Greg. Incaute sunt humiles qui se mendacio
illaqueant dum arrogantiã vitant. quia contra veri
tatẽ se erigunt quã relinquũt. Qui enim necessitate
cogente vera de se bono loquit̃. tanto magis hũilita
ri iungit̃ q̃to veritati sociat̃. Hũc argui ta minori.
Si ergo ego laui pedes vr̃os dñs ⁊ mgr̃. de quo mi
nus vidr̃. ⁊ qđ̃ minus erat debitũ. vos vicissim d ſ
cipuli multo fortius debetis hoc exẽplo prouocat i
alter alterius lauare pedes ⁊ ad oñe obsequiũ hũi
liari. q̃ mgr̃ sum. meã doctrinã recipite. Et q̃ dñs
meũ mandatũ custodite. Dic ꝑ vnũ obsequiũ acci
piunt̃ sinodochice oĩa alia obsequia fraterna. q. d.
Debetis vobis mutua obsequia hũilitatis ⁊ carita
tis exhibere. s. inuicẽ mĩstrare. inuicem iniurias di
mittere. pro inuicẽ orare. Crisꝰ. Nõ in lauando pe
des hanc legẽ scribit solũ. sed ⁊ in alijs oñibꝫ q̃ cir
ca nos int̃rauit. Exẽplũ em̃ dedi vobis vt quẽadmo
dũ ego feci vobis hũiliando me sub vobis Ita ⁊ vos
inferiores faciatis vobis inuicẽ. ⁊ maxime in casu
necessitatis. q. d. Nõ solũ hoc feci ꝓpter prdũ corpa
liũ emũdatõm sed ꝓpter hũilitatis eruditõem. ⁊ ad
hoc fecit oñderem vos ad hoc teneri. ſm cri. Chri
stiana religio potius attẽdit modũ q̃ opus q̃ dñs ñ
attẽdit q̃tũ ser ex quãto. i. potius hoc q̃ illud Et be
ne docuit hũilitatẽ exẽplo ꝑã in moralib⁹ ⁊ in acti
bus hoĩm plus mouẽt exẽpla q̃ ꝓba. illud em̃ hoc a
git ⁊ elegit qđ̃ sibi vidr̃ bonũ. Et ñ magis oñdit q̃s il
lud esse bonũ qđ̃ ipsemet eligit q̃ qđ̃ docz ⁊ inde est
q̃ qñ quis docet aliquid ⁊ aliud facit. magis suadet
alijs qđ̃ facit q̃ id quod docz. ⁊ iõ maxime est neces
sariũ ex ipo facto dare exemplũ. Nõ est ꝑuus maior
dño suo. neq̃ apls. i. missus seu nũcius maior eo q̃
misit illũ. ⁊ iõ sicut ego dñs ⁊ mgr̃ ⁊ mittẽs me hu
miliov vobis. ita ⁊ vos hũiliare debetis ⁊ facere eẽli
bus vris qđ̃ mea vobis minoribꝫ facere vidistis. q. d.
ſm crisꝰ. Si a me hec fcã sunt multo magis a vobis
oportet hec fieri. debitores em̃ nos ꝓstituit deus ipse
incipiẽs. Qui sedet sup cherubin pedes lauit pdito
ris. Tu vero hõ terra ⁊ cinis exñs ⁊ pulvis ⁊ lutũ.
extollis teipm̃ ⁊ magna sapis Ecce quãtũ exemplo
⁊ ꝓba eos ad hũilitatẽ invitauit. ⁊ doctrine sue de
hũilitate factũ ⁊ exemplũ hũilitatis premisit. ⁊ in
hoc ꝓuidentẽ modũ docẽdi oñdit. ſm illud. Cepit
ihũs facere ⁊ docere. Hinc etiã apuit in hoc qđ̃ pr. di
xit. Scies aũt postea. Aug. hoc est btẽ petre qđ̃ nesci
ebas cũ tibi lauare pedes nõ finebas. hoc tibi postea
sciendũ ꝓmisit. qñ vt sineres terruit te mgr̃ tuus ⁊
dñs tuus lauãs pedes tuos Didicimus frẽs hũilita
tẽ ab excelso faciamus inuicẽ humiles qđ̃ hũiliter
fecit excelsus Aug. Et ad lr̃am ⁊ ad misticũ sensum
hoc mãdatũ dñi dr̃ impleri. Ad lr̃az quidẽ vt ꝑ cari
tatẽ seruiamus inuicẽ. nõ solũ in lauãdo pedes fra
trũ. sed ⁊ in oñibꝫ nẽcatibus adiuuando ⁊ opa mie
exercendo. Qđ̃ si nõ fiat ad lr̃am. s. manu saltem fa
ciamus corde. vt in illor̃ũ numero simus. quibꝫ dr̃
bñdicite sancti ⁊ humiles corde dño. Augu. multo
melius est ⁊ sine ꝓtroversia verius vt etiã manib⁹ fi
at. ne dedignet̃ qđ̃ fecit xp̃s facere xp̃ianus. Cũ em̃
ad pedes fratris inclinat̃ corpus etiã in corde ipse
excitat̃. vel si iã inerat ꝓfirmat̃ ipsius hũilitatis effe
ctus. Augu. Sed excepto isto mortali intellectu ni
hilominus hoc etiã ad misticũ intellectu3 spũaliter
facere debemus In lotione em̃ pedũ dat̃ intelligi ab

lutio maculaꝝ. Tūc ḡ ſpūaliter lauas pedes fratris tui. cū xp̄z imitādo abluis q̄ tū in te ē maculas eius Hoc āt fit triplr. remittēdo. ſ. ei offenſam. ſicut ille nobis pemitēt̄ib⁹ pcā dimittit. itēq̄ orādo p̄ pcīs eius ſicut ille lauit nos a pcīs interpellēdo p̄tem p nobis. ꝛ iſte duplex lauādi modus cōis ē oīb⁹ fidelib⁹. tercius modus p̄tinet ad p̄latos qui lauare dñt remittēdo pcā aūcte clauium Ītem ē ḡ donāte dño miſteriū caritatis ꝛ hūilitatis adhibere. illius ē exaudire. ac nos ab oī ꝓtaminatione pcōꝝ mundare Deiñ qđ dixit ſeqūri p̄mio ꝓfirmat. d. Si hec ſcitis q̄ feci ꝛ doceo. btī eritis hic in ſpe ꝛ in futuro in re. ſi feceritis ea q̄z btī q̄ audiūt v̄bū dei. ꝛ cuſtodiūt illō ꝛ intellectus bonus facientib⁹ ea. Beda q̄z ſcire bonū ꝛ nō facere nō p̄tinet ad beatitudinē. ſz ad ꝓdemnatiōem. ſm illō Scienti bonū ꝛ nō facienti. pcm̄ eſt illi. Vñ ꝛ criſ. Beatitudo nō copulaf cū ſcientia ſed cū opere ꝛ lumine ſcientie

¶ Oratio

OMitis ihesu ꝛ vere hūilitatis exemplū. q̄ lauiſti pedes diſ. tu. peto ꝛ obſecro dñe. purga meos affectus. vt vtroq̄ pede gemīa viz caritate purgatus ꝛ accēſus ad te purificatorem meū accedā ſecurus Purifica me in fine diez. ꝛ emūda ab oīb⁹ maculis pcōꝝ. vt dimiſſis negligentijs ꝛ pcīs meis. īimici die mortis ꝓfuſi abſcedāt. q̄ meū calcaneū obſuabūt Dirige dñe pedes meos in viā pacis vt de manib⁹ oīm imimicoꝝ liberatus bñdicā te cū electis tuis omnib⁹ in ſecula ſeculoꝝ

De caritatiua correptione ꝓditoris ꝛ egreſſu eius

¶ Capitulū LV

OIrca terciū aūt dolens ꝛ meſtus auſcultat Cū em̄ hec dixiſſet ihesus turbatus. i. cōtriſtatus ē. nō carnaliter ſz ſpūaliter ꝛ ex īpio rōis q̄z ipe ſpū ſuo ꝛ ptāte fecit in ſe iſtam ꝑpaſſionis turbationē. ꝛ hec turbatio in parte ſenſitiua exiſtens non erat ꝓtraria rōi ſed magis cōueniens ei. virtuoſum em̄ eſt ꝓtra vicia turbari Spiritualis turbatio ad pietatem ꝛ miam ſpectat. ſz carnalis furorem ꝛ iram excitat Spiritu igit̄ turbatur ihesus ꝛ miſericorditer. ſiue ꝓpatiēdo diſcipulo qui eum tradit ꝛ tradendo p̄it. ſiue vt nos doceat quid agere debeamus. quando in magnū facinus aliquē hominem ruere videmus Sic ꝛ ſancti miſericorditer. ꝛ ex caritate turbanf cū vrget eos iam zizania a tritico ante meſſes ſepare. Mozaliter ergo inſtruit p̄latos nō debere quantumcūq̄ etiam flagicioſus niſi cum magna paſſione ꝛ dolore a liminib⁹ ſancte matris eccleſie ſepare. Unde aug. turbef plane xp̄ianus nō miſeria ſed miſericordia Timeat ne peant homines. ꝓturbef cum perit aliquis xp̄o Concupiſcat homines acquiri chriſto letetur dum acquiritur aliquis chriſto. Timeat ꝛ ſibi ne pereat chriſto. contriſtetur ſe peregrinari a chriſto. Concupiſcat regnare cum chriſto. letetur cum ſperat ſe regnaturuz eſſe cū xp̄o ¶ Et edentib⁹ illis dixit. Amen dico vobis. q̄z vnus ex vobis. xij. quivbiq̄ mecū eſtis quoꝝ pedes laui. quib⁹ tāta ꝑmiſi. tradet me dñm me magiſtꝝ. me ſaluatorē. vnus ex vobis numero nō merito. corpe nō aīmo. ſpecie nō virtute Varia ingrati tudo iude fuit tradere ſuum ꝓmenſalem. imo dñm ꝛ nutritorē. Unde ꝛ alius euangeliſta ſic ōt. Ecce manus tradentis me mecū eſt in menſa. Hoc idē poſſet dñs hodie dicere de ſacerdotib⁹ multis. qui mēſam dñi indigni attingere p̄ſumunt. qui rurſum quantum in ſe eſt merito peccatoꝝ filiuz dei crucifigendū tradunt. Per hoc em̄ q̄ in menſa denunciauit ſuum ꝑditorem deſignauit q̄ multi ꝑditorie veniunt ad ſuam menſam. Vnius aūt pcm̄ eſt tradere xp̄um regnantem in celis pcōrib⁹ membris q̄z ambulantem in terris peccatorib⁹ iudeis Unde beda. Sed ꝛ hodie quoq̄ ꝛ in ſempiternū ve hoī illi qui ad mēſam dñi malignus accedit. qui infidis mente ꝓditis. qui p̄corditis aliquo ſcelere pollutus. miſterioꝝ xp̄i ſecretis p̄ticipare non metuit. Et ille em̄ in exemplum iude filiū hoīs tradit. non quidē iudeis peccatorib⁹ ſed tñ pcōrib⁹ membris viz ſuis. quib⁹ illud ineſtimabile ꝛ inuiolabile dñi corpus violare p̄ſumit Ue inq̄ illi hoī de quo hiesus qui altarib⁹ ſacroſcīs inter immolandū vt pote ꝓpoſita ꝓſecraturus adeſſe nō dubitaf aſtantib⁹ ſibi miniſtris celeſtib⁹ ꝓqueri cogitur. ecce inquit manus tradentis me mecū eſt in mēſa. hec beda. Et vt ōt orige. tales ſunt oēs in eccleſia qui inſidiant fratrib⁹ ſuis. cū quib⁹ ad eandē menſam corpis xp̄i freq̄nter fuerunt. Predixit aūt dñs de ꝑditore. ꝛ ſic eum quodammō reuelauit triplici de cā. Primo vt ſic oñderet ſe deū qui futura ꝓtingētia preuidebat. ſcō vt oñderet ſe ſponte pati. q̄z precauere poterat mortē quā preſciebat. tercio vt ꝑditor penitēret qui ſe nō latere audiebat. Vñ hiero. qui de paſſione p̄dixerat ꝛ de ꝑditore predicit dās locum pñie. vt cū intellexiſſet ſciri cogitatōes ſuas ꝛ occulta cordis ꝓfilia penitēret eū facti ſui. ꝛ tñ nō deſignat eū ſpecialiter ne manifeſte coarguꝝ impudentior fiat. ſed mittit crimen in numero vt cōſcius pñiam agat. hec hiero ¶ Et notandū q̄ a mali pertractōe ſoleat aliquis quatuor modis retrahi quib⁹ ex magnitudine mīe ſue temptauit dñs ꝑditorem diſcipulū a tanto ſcelere ꝑpetrando ad pñiam reuocare. ſ. pudore cuz ōt. vnus ex vobis tradet me. ꝛ manus tradentis me mecū eſt in menſa. Timore p̄dominationē ſuppliciꝝ cū ōt. ve aūt hoī illi per quē filius hoīs tradef. vt qui pudore non vincif timore corrigaf. ꝛ beneficij exhibitōe cum illum ad menſam ſuam recipit ꝛ ei pedes lauat Affectus oñſione in blanda allocutione cum ōt. amice ad quid venisti Sic exemplo xp̄i bonus p̄latus ſubditis etiā malis debet exhibere beneficia. vt quantū in ſe eſt eos a ſua reuocet vita mala Sed iudas nullo hoꝝ frangif ne hoīem tradat quē dei filiū nouerat ¶ Paſſionē ergo ieſu xp̄i pie ꝓſiderare volenti. occurrit p̄imū p̄fidia ꝑditoris q̄ tanto fuit fraudis veneno repletus vt mgēm ꝛ dñm ꝑderet. tante cupiditatis flamma ſuccenſus vt deū argento venūdaret. ꝛ p̄cioſum xp̄i ſanguinem vilis mercedis p̄cio ꝓpenſaret. tāte demiq̄ ingratitudinis vt eū qui oīa ſibi ꝓmiſerat ꝛ ad culmen aplici honoris ꝑuexerat venūdaret ad mortē. tāte duricie vt nec familiaritate ꝓuiuꝝ nec humilitate obſequij. nec ſuauitate colloquij nec mulcedine oſculi a ꝓcepta malicia potuit reuocari. O mira benignitas xp̄i in

uiscipulū dux. dñi in seruū nequissimū. Hec liz inexplicabilis fuerit pditoris impietas. in immēsum tñ eā exuperat agmi dulcissima mansuetudo in exemplū data mortalibꝫ. vt iā non dicat ab amico exuperata humana infirmitas. si inimicus meus maledixisset mihi sustinuissem vtiqꝫ. qz ecce hō vnanimis qui duxvidebaf. r notus. qui panes xpi edebat r in sacra illa cena dulces capiebat cibos magnifi cabat sup eū supplantatōem. r leuauit calcaneū suū ꝑ eum. qz conabaf suppeditare ipm. Sic hodie multi ꝓlati clerici r religiosi qui lauteviuunt de pximo mo crucifixi leuant calcaneū ꝓtra xpm in mēbris sui is supplātantes ea r affligētes calūnijs r exactōibꝫ iniustis Cū aūt iesus dixit eis Unus exvobis me tradet. hoc vox in corda ipoz vt gladius acutus intrauit luctusqꝫ intolerabilis choꝝ illū scūm tunc assumpsit r tristati cōedere cessauerunt. r inspiciebāt seipos inuicē q̄ nouo stupoze pcussi hesitantes de quo dicebat. Non solū ꝓpter mortē magistri sui futurā sunt cō tristati. sed qz quilibet timebat de se ne esset ille q̄ debat eū tradere. Erāt ergo āmirati qz quilibz eoꝝ p̄eter iudā sentiebat se totaliter firmatū in ꝓtrariū dicti ipius xpi r filr de suis soctjs sicut de se cogitabat. Verūtñ ꝓpter firmitatē vboꝝ xpi. magis eius dicto q̄ suis ꝓscientijs credebāt r nō hesitabāt d euētu rei sed de illo pquē hoc euenire. Cōtristati ergo valde. cepunt singuli dicere vnusquisqꝫ p se. Nunquid ego sum dñe. s. qui tradet te. Et certe nouerāt undecim apli q̄ nihil tale ꝓtra dñm cogitauerāt. sz plus magro q̄ sibi credebāt. r timētes fragilitatē suam. tristes querūt de pctō. cuius nō hūt ꝓscīam. vt dz in psal. Delicta q̄s intelligit. Quibz etiā dz sibi timere de futuro q̄tucunqꝫ sit scūs Et rñdens ait. Qui intingit mecum manū in papside seu cathino. hic me tradet. Ecce humilitas xpi r patientia qua proditorē ad mensam r scutellam admittit. Et ſm Hiero. In hoc mira apparet dñi pacia. qz primū dixerat. vnus exvobis me tradt. psenerat proditor i malo. manifesti? arguit r tñ noīe ꝓprio ñ designat Uñ p hocvbū xpi nō potuerit dici manifestius pdere quis eēt. qz oēs duodecim de eodē vase i circuitu cū dño edebāt. miozes aūt discipuli seoꝝsuz i alia mēsa comedebāt. q. d. vnus ex. xij. me tradet Et ex hoc satis apparet q̄ alij discipuli pūtes erāt Od aūt matheus papsidē. marchus cathinū dt. vnus quadraturā vasis. alter q̄ esset fictile opus designat Est eñ papsis vas quadratū hūs parapsides. i. latera r extremitates. cathinus vovas fictile seu luteū ad immittendū liquoꝛē r ad plura alia aptū Aspice nunc bene discipulos r ꝓpatere tā dño q̄ eis. qz in magno doloze sunt positi. Ille aūt pditor ne vba hec ad eū ptinere viderent comedere nō cessauit. Ceteris eñ ꝓtristatis hc retrahentibꝫ manus. interdicētibꝫ cibos ozi suo iudas temeritate r impudentia qua p diturus erat mgēm manū cū eo mittit in papside. vt audacia bonam ꝓscīam mentiret. Et debes scire q̄ ipsa mensa erat in terra r moze antiquo in terra sederunt ad cenam in cenaculo strato quasi iacendo recumbentes. Erat aūt vt creditf quadra de pluribus tamen tabulis facta. Et ꝓut narrauit ille qui eaz rome in eccia lateranē si mensurauit. in vno quadro ē duoꝝ brachioꝝ r triū digitoꝝ. r in alio duoꝝ brachioꝝ r palmi. ita q̄ licet stricte r arte. tñ vt creditf tres discipuli in vno quadro sedebant. r tñs hūliter in angelo r iohēs unxta cū erat. ita q̄ oēs de vno vase comedere poterāt. Ubi aduerte ꝓmiū hūlitatis r caritatis. qz cū paupibꝫ illis discipljs r inda proditore in eadē mensa. eodē cibo r potu. eodē carino r calice mgī r dñs pricipat. Nō sic hodie multi religiosi faciūt. qui dissidēt a fratribꝫ refici nō erubescūt Et addit iesus predicēdo penā dānatōis traditoris. Filius quidē hoīs vadit ad passionē voluntarie. sic scriptū est de eo. oblatus est q̄ ipe voluit. Ue aūt hoī illi ꝓquē filius hoīs tradet Ue. i. eternaliter ꝓhibit. qve in scriptura sacra eternā dānationē notat. Liz cū iudas post factū pnituerit. hoc tñ inutiliter fuit. qz p desperatōm se suspendit. Hiero. Iudas aūt nec primo nec scōo correptus a ꝓpositione retrahit pdē. sed pacia dñi nutrit impudentiā suā. r iō pena predicit. vt quē pudoz nō viceraat. corrigāt denūciata supplicia. Et ne mitissimē penā eius intelligerimus adiūgit. Bonum erat ei. si natus. s. in utero nō fuisset hō ille tot r tātis crimiꝫ sedat. qui pcem occidit. mrēm stupzauit. xpm ꝓdidit. seipz suspēdio interemit. qz sm Hiero. melius erat ei nō esse q̄ ad tozmēta eē. multo cū melius est nō subsiste re q̄ male subsistere. Bonū cū accipiť hic ꝓ minus malo. Minus aūt malū est nō esse simplr q̄ eē damnatū. qz r si nō sit minus malū rōe pene adiūcte. que nō ꝓuat totū esse creatū. tū minus malū est rōe culpe mortalis. que inseparabiliter adhxret dānatis. r ipsa nō solū ꝓuat quoddā esse creatū sic pena. sed etiā ꝓuat bonū infinitū. s. dinū ꝓpter qđ esse miserū miseria culpe mortalis eternalr. hoc est prius q̄ sit nō esse simplr. Et qz ceteri discipuli eū tristes interrogauerāt. interrogat eū r ipse quē ꝓscīa remordebat. ne tacēdo se r crimē suū ꝓdere viderēť Si. n. ipe alios de hoc q̄rentibꝫ tacuisset. suspectū se eis reddidisset. vñ dixit. Nūquid ego sum rabbi. nōne cat eū dñm sic alq. qz iam a se excusserat iugū dñi. alios sub eius iugo remanēntibꝫ. Et scōm Hiero. nō dñm sed mgīm ne cat q̄si excusatōm habeat si dño denegato saltē mgīm ꝓdiderit. Et ait. Tu dixisti. q. d. ſm Raba. Tu ꝓdidisti te nō ego. Eadē rōne ꝓfutatus est ꝓditor. qua pilatus iniquus iudicator. Hōdū cotā eis cū exprimit nec delictū suū i hoc alios publicauit. sed ꝓscīe iude se eius dēlictū scire significauit. poterat eñ p hocvbū mentē iude sic mouere q̄ alios latebat. Uñ pt sic intelligi. Ego nō dico sz tu dicis. vel pt exponi de assertōne cordis. q. d. Ore interrogās q̄si nescius. sed corde dicis r ratum hēs te esse ꝓditorē. Ecce miser hō vides dñm oīa scire. nec tu am ꝓscīam cū latere. cessa igiť r confitere Hic āmonemur vt peccātē primo cū mānsuetudīe arguam? postq̄ si peccauerit grauius ad ultimū grauissime. Hāc eñ formā nobis dñs reliquit qui primo dixit. vnus exvobis me tradet. secōo qui intingit mecum manū in papside hic me trader. tercō tu dixisti Erat aūt io. recūbēs. i. reclinatus ſmonibꝫ istis territus. r seipz sustinere nō valēs. eo q̄ terroze erat resolutus. in si

nu seu supra pectus iesu.q; inclinate q̃si añ pectus ꝛ ꝓpe os eius appodiauit se sup dñm sicut īmixtus sup dilectū suū. ꝛ sic erat ꝯnee ꝓpositus ad interrogandū aliq̃d secrete ab eo ꝛ audiendū. Cū ǧ ista q̃stio a singulis fieret innuit illi petrus ꝛ dt ei. Quis est de quo dt. i. nō ꝟbis ꝛ sonando ſz tm̃imō nutu co;pis ꝛ innuēdo dixit eiuꝛ secreto q̃reret a dño quis esset de quo dixerat. Hel primo innuit ꝛ dein nō ꝓtērus nutu dixit Nota petri reuerētiā ꝓpter quā licet maioꝛ ꝛ ꝓceps apl'oꝝ nō īterrogat dñm p se ſz p minorē Et cū io. submissa voce hoc q̃reret dñs iesus familiariter ei tāq̃ singl'r dilecto submissa voce apuit. ꝛ p;ditoꝛē suū tacite exp̄ssit. ne alq̃ audirēt. cui. ſ. panez intinctū porrigeret. Johānī igit vt secretario suo exp̄ssit apto signo. nō tm̃ noīe. nec oīb;. ī hoc nos instruēs nō debere crimīa ꝓximoꝝ ꝓpalare alq̃s Jō ei ſm crisſ. noluit xp̄s iudā ꝓditoꝛē publicare. vt nos doceret q̃ pctā occulta alioꝝ publicare nō debemus q; sicut ē mortale pctm̃ innocēti falsuz crimē īponere. sicꝛ crimē occultū alq̃s revelare. ꝛ statī buccellā tm̃ intinctā nō ꝯsecratā iude porrexit q̃ corpus sum non erat. q; q̃ꝛ panē de celo tradere infidiose studebat. nō illo ſz alio intincto revelari merebaſ. Et iō statutū est q̃ eucaristia inf̄icta nō deſ fidelib; ꝛ etiā ꝓ hęresi tollēda. q̃ dogmatisauit totū xp̄z subtraq̃ eē. ꝛ neutra tm̃ forma Dñs ꝓ buccellā īti;ctā suū exp̄imit traditoꝛē. fortassis ꝓ panis īfinctō nē illius figmificās fictōem q; sicut panis inf̄ictus hz coloꝛē ꝛ saporē in superficie aliū q̃ īterius. ita iudas simulabat se exterius xp̄i discipm̄ ꝛ diligere mgm̄ cū tm̃ īterius ꝓditoꝛ eius eēt ꝛ ꝓditōz tractaret. Jo. aūt stupefactus ꝛ cordialr gladiatus ꝟsus dñm magis se īclinauit ꝛ sup̄ pectus eius recubuit Petro āt dñs nō dixit. nec ipe. io. q̃uis ad nutū eius q̃isset. q; erat ita feruidus q̃ statī in ꝓditoꝛē insurexisset ꝛ eū interfecisset. Hz hoc noluit dñs ne dispēsatio ꝯsilij dm̄ ipediret Qđ aūt petrus iohānī interrogationem ꝯmittit. hz etiā rōem misticā. ꝓpter enī designat vita actiua. p ioh. ꝯtēplatiua. petrus ǧ p ioh. a xp̄o instruit. q; actiua vita de dimis ꝓꝯtēplatiuā in formaſ. vñ hēs hic argumētū ꝛ figurā q̃ ꝯtēplatiui nō intromittit se de actib; exterīsecis. vindictā etiā nō expetit de ipis dī offenſ. ſz in̄ interius gemit. ꝛ p orōem ad deū se ꝯuertit. ac fortius p ꝯtēplatiōem approximās eiq̃ adhęrēs. oīa sue dispositōi ꝯmittit Et hoc de tpe vacatōis intellige. cū copiā sponsi hz apud se Nā aliq̃n ipe ꝯtēplatiuus ex zelo dei ꝛ aīaꝝ vel rōe officij imminētis exterius exit. ꝛ silr q̃n spōso vt revocef auidius ꝛ teneaſ fortius ad tps recedēte nō sentit solitas ꝯsolatōes ī actiuā se reducit. vt vel sponso fructificet. Nō enī decet ꝯtēplatoꝛē eē desidiosuz Hic etiā p̄t colligere q̃ ꝯtēplatiuus secretū domini nō dz revelare. misi forte fraterne salutis vrgeret zelus vel supne revelatiōis dictaret instinctus. Nūc ǧ ꝯspice dñi benignitatē quō dilectū suū discipulū in sinu sup̄a pectus suum retinet. in quo ꝛ magna humilitas eius claret. O q̃z tenerrime se inuicē diligebant. ꝛ ideo de pectoꝛe ꝛ sinu. i. secreto sapīe domī sacm̄ diuinitatis. ꝛ specialiter euangelium qđ scripsit hauriebat ꝛ bibens inebriatus est. Unde

Anſel. Quisnā ille est rogo te qui sup̄a pectus eius recubuit ꝛ in sinu eius caput reclinat Felix quicūq̃ es O certe. ecce tā video. Johannes est nomē eius. O iohēs quid tibi dulcedīs. quid gr̄e ꝛ suauitatis quid luīs ꝛ devotionis hauriebas ab illo fonte. Ibi certe oēs thesauri sapīe ꝛ scīe dei abscōditi sunt Ibi fons mīe. ibi domicilū pietatis. ibi fauus eterne suauitatis. vñ tibi o iohēs oīa ista. Nunquid tu sublimioꝝ petro. andrea sanctioꝝ. aut certe oīb; apl'is gratioſioꝝ. Speciale hoc p̄uilegiū ꝟginitatis q; virgo es electus a dño. atq̃ inter ceteros magis dilectus. Jā nunc exulta ꝟgo. accede ꝓpius. ꝛ aliquā h? dulcedinis poꝛtōem vendicare non differas Si potioꝛa nō potes dimitte iohānī pectus vbi se cū vino leticie īmitatis cogitōe inebriat. tu currens ad hūanitatis vbera lac exp̄time quo nutriaris. hęc anſ. Conspice etiā alios discipulos multū mestos ad p̄dictā dm̄ cēnā nō comedētes. seseq̃ invicē aspicientes ꝛ sup̄ his ꝯsiliū capę nescientes Cū ergo iesus panē intinctū iude dedisset. post buccellā p quā vidit euz designatū. intrauit sathanas in eū. non tunc primo ꝛ de nouo. cū iā xp̄m prius vendidisset. sed ad āpli;us quasi ꝓpriū ac sibi iā traditū plenius possidendū ꝛ sue seruituti subiugandū. ꝛ ad q̃cunq̃ vellet noxia agenda trahendū. in quē añ introiuerat q̃si alienuz ad temptādū ꝛ decipiendū Intrauit in eū vt totū eū occuparet. ꝛ quē malignis cogitationib; obligaret. iā ipso impietatis ope possideret. Ingratus enī bñficioꝝ xp̄i factus est in prāte demonis magis q̃z aūt. Sicut apl'i qui iam post resurrectōz acceperant sp̄m scm̄ insuff.ante dño. postea itꝝ ip̄m plenius acceperunt in die pentx. Ubi sciendū q̃ sathanā intrare hoīem p̄t intelligi dupl'r. q; vel intrare in coꝛpus hoīs sicut pz in demoniacis ꝛ sic p̄t essentialr intrare in hoīem. vel intrare in mentē. ita q̃ menti eēntialiter illabaſ. ꝛ sic nullus p̄t intrare in hoīem misi sol? dꝰ. Aīa enī rōnalis nō hz dimensiones quāti tatis vt aliquid in ea esse dicaſ q̃si infra dim̄siōes eius ꝓtentū. ꝛ sic nihil p̄t in ea esse misi qđ ei dat esse. qđ est ibi ꝓvirtutē suā. vbi aūt est ꝟtus dei. ibi est ꝛ eēntia dei. in deo enī idē est ꝟtus ꝛ eēntia. ꝛ iō dꝰ essentialr est in aīa. cuius solius est implere naturam sue sp̄ām ab eo creatā Dē tm̃ sathan illabi menti hūane p affectū ꝛ effectū malicie. ſ. inq̃tum hō ab eo seductus sequiſ eū ad ꝓpetrandū malū qđ suggerit. ꝛ sic p fraudulentā deceptōz ꝛ malicią hītare dr̄ ī eo quē implet. ꝛ hoc mō intrauit in iudā vt plenr̄ possiderez ꝛ ad ꝓpetrandū malū induceret. In cr̄ coꝛ prius mi serat vt decipet ꝛ ad p̄hendū assensuz malo inducerz Ā sil'r q̃n ostiū est ita forte q̃ latro nec violēter nec latenter p̄t intrare. tūc q̃nq̃ latrunculū p fenestrā submittit q̃ postea ostiū latroni apit ꝛ sic latro intrat. latro ē dyabolus. domꝰ fortis voluntas latrūculus mala cogitatio vel delectātio Q̃n ǧ dyabolus p̄t intrare p aliquā ꝯplacētiā. hic apit ostiū ꝯsensus ꝛ sic dyabolus intrat ꝛ spoliat aīam bonis suis. Q̃n orig. Cauē dū nobis est ne dyabolus intrudat in coꝛ nēm aliq̃d igniꝝ teloꝝ suoꝝ. nā si introduxerit insidiaſ deinde vt ꝛ ipē introeat. In hoc āt q̃ buccella sūpta āplius introiuit sathanas in iudā. ꝓpende q̃z tū ē ꝯmensalē

alicuius post esse ingratū ⁊ bñficij īmemorē Deiñ pomꝫ ꝓditoris ꝓmissio. nō em̄ poterat aliq̄d facere nisi xp̄o ꝓmittēte Jō dixit ei qđ facis. s. volūtate fac .i. facies citius Et bñ ỏt qđ facis. q⁊ voluntatis crimē ꝑ facto reputaꝫ Festinat dñs in bonū salutis fidelīū qđ iudas oꝑaꝫ sz nō sibi. Vulti quippe bonuz vt iudas faciut. sz oīno nihil eis ꝓficit q⁊ bonū facere nō intendūt Nō tñ dñs impellit iudā ad ꝓditōis culpā sed oñdit se fitire saluē nām Uñ non ỏt hoc precipiendo facimus vel ꝓsulendo q⁊ p̄ceptū dīnū vel ꝓsilīū non p̄t esse de faciendo malū sz tm̄ p̄dicendo ⁊ permittendo dans in se ptātem. q⁊ vidit eius aīm p⁊e nimio desiderio implendi qđ cepat acceleratuz nō posse quiescere sz implere nō poterat. nisi ip̄e dominus ꝓmitterz Dicit etiam hoc dñs crimē ꝓditoris exp⁊obrādo vt oñderet q⁹ vū ipse beneficia ꝓferret ille mortē intentarz Dicit insup̄ hoc ad opus nostre redēptiōis anīxlādo. nō tā ī ꝓmiciē pfidi seniēdo q̄ ad salutē fidelīū festinando Cū g̃ iudas buccellaz de manu dñi accepisset exiuit ꝓtinuo ad q̄rendū colo⁊em que x̄pm caperet. In quo figmificaꝫ q⁹ sacerdos sumens co⁊pus x̄pi indigne magis elōgaꝫ a deo Quia em̄ bono malevsus est. hec p̄sumptio petīt autzit. vt ingratus bñficꝫ dñi a p⁊e ab eo recederet. Erat aūt nox. Qđ exp̄ssit euāgelista ad oñendū opp⁊tunitatē t̄pis ad pagendū ꝓditōz. ⁊ ad denotādū in iuda mentis tenebrositatē. Uñ ꝓgruit hoc bñ facto. erat em̄ qui erat filius noctis faciens opa tenebraꝝ. ibat q̄ in noctē sen tenebras ⁊ mortē. Quia ergo iudas ex bonoꝝ societate nō ꝓfecit. ob hoc maio⁊i p̄a dignus fuit. Uñ crisꝫ. Sicut boni ⁊ perfecti duplici sunt digni hō⁊e. q̄m ⁊ benigni sunt facti. ⁊ nihil a malis nocumenti senserūt. sic ⁊ mali duplici sunt digni pena. ⁊ q⁊ mali facti sunt cum possint effici boni. qđ oñdunt qui facti sunt boni. ⁊ q⁊ nihil a bonis lucrati sunt Cū ergo exisset iudas ad ꝑcurandū x̄pi mo⁊tem ỏt ihesus. Nunc clarificatus est filius hoīs. i. electo tenebroso remāserūt soli mūdi cū suo mūdato⁊e Nunc inq̄t q⁊ caligo noctis ⁊ tenebraꝝ recessit a discipulis meis nūc filij hoīs clarificatus est in eis nūc nihil caligimis ⁊ tenebraꝝ sentit in ipsis. Uñ ansel. Hoc quoq̄ erat mā suetudīs tue dñe ihesu q⁹ pfidum illū in cetu fratꝝ palā detegere ⁊ ꝓfundere noluisti. sed leuiter admonitū accelerare iussisti qđ ꝑabat In oīb⁹ his nō est auersus furo⁊ eius malignus a te. sed egressus fo⁊as satagebat circa freqñs maleficiū Tūc clarificata est familia tua x̄pe in moduz societatis angelice. hec ansel. Pōt etiā hic res figmificātes tanq̄ ille q̄ figmificant accipi. nūc inq̄t clarificatus est filius hoīs in se in cā nō in effectu. q⁊ mō inchoata ē traditio passionis. cui merito ex ꝓgruo daꝫ ei claritas resurrectōis ⁊ ascensionis Dicit in co⁊pe mistico ē clarificatus. q⁊ inde exitus maloꝝ a bonis signat segregatōem. ⁊ dō clarificatus est in eo. q⁊. s. nō q̄siuit mi si gloriā p⁊is Hoc ergo facto sepationis inde a societate x̄pi ⁊ apl̄oꝝ p̄figurata fuit rep⁊obo⁊ separatio t̄pe iudicij a ꝓso⁊tio x̄pi ⁊ electoꝝ. q⁊ tunc apparebit gloria magna x̄pi. mēb⁊aq̄ adx⁊ebunt capiti ⁊ palee amouebunꝫ ꝓcremāde igni inextinguibili. Unde aug. Exeūte immūdo oēs mūdi cū suo mdato⁊e mā

serūt. Tale aliquid erit cū zizanijs a tritico sepatis Justi ficut sol fulgebūt in regno patris sui. Hoc futurū p⁊enidēs dñs discedēte iuda tanq̄ zizanijs se paris. remanētibus tanq̄ tritico apl̄is sanctis. nūc inquit clarificatus est filius hoīs tanq̄ dicerz. Ecce in illa mea clarificatōe quid erit vbi maloꝝ nullus erit. vbi bonoꝝ nullus pibit. Oratio.

O Omine ihesu x̄pe pasto⁊ bone qui discipulū tuū a suis erro⁊ibo ad pñiaz mōis mīris huc carevoluisti. reuoca me ab inuijs ⁊ erro⁊ibo meis vniuersis. Da mihi saluato⁊ me⁹ ptātem ⁊ fo⁊titudinē vincendi diabolū ꝓtinue vigilantē ⁊ cōtra me dimicantē. ne me fraude sua nequissima trahat ad tenebraꝝ foueā. sed tuo adiuto⁊io suffultus pueniam ad claritatis gloriā. vbi iusti in modum societatis āgelice clarificati fulgebūt sicut sol in ẽgno patris sui. Amen.

De īstōne sacramenti eucaristie.

Capitulum LVI.

Q Arta quartū vero meditando obstupesce illā carissimā dignatiōm ⁊ dignatissimā caritatē. qua nobis tradidit ⁊ reliquit semetip̄m. s. sacratissimū co⁊pus ⁊ sanguinē suū. vere in cibū ⁊ potū. vt qđ erat futuroꝝ in primo sacrificiū deo placēs. ⁊ redemptōis nostre imp̄ciabile p⁊eciū. cēr viaticū nostrū ⁊ sustētamentū. quia hoc facim̄ qđ p̄ excellentiā dr eucaristia. i. bona gratia. quotidie reficit ⁊ renouat feruētia co⁊da ⁊ deuota. Uolēs ergo dñs ihesus finez dare legalib⁹ sacrificijs ⁊ nouū incipe testam̄. seip̄m nostrū facit sacrificiū ⁊ post cenā legalē mo⁊ spūalem cenā x̄pianoꝝ ꝑparat. vt de lege ad euāgeliū de veteri ⁊ trāsito⁊io testō ad nouū ⁊ eternū testim̄. de figura ad veritatē de carnalib⁹ ad spūalia trāseat. Be. finitis veteris pasce solēnijs que in memo⁊atōm antique de egipto liberatōis agebanꝫ. trāsit ad nouū qđ in sue redēptionis memo⁊iā eccīam freq̄ntare desiderat ꝑ carne ⁊ sanguīe agni. sue carnis ⁊ sanguīs sacim̄ in panis ⁊ vini figura substituēs. sacerdos ineternū fcūs scōm o⁊dinē melchisedeh. Et cenātib⁹ illis. i. cenā agni tipici ꝓficiētib⁹ ⁊ ꝓsummātib⁹. vel post esum agni tipici adhuc in cena residētib⁹. añq̄ surgerēt de cena accepit ihesus panē azimū nō fermītatū. ⁊ oculis ad p̄ez elevare gr̄as agēs ꝓteritꝫ termīaris ⁊ nouis inchoādis. bñdixit dicēdo illō qđ seq̄ꝫ. s. hoc ē co⁊pus meū. ac fregit. s. post ꝓsecratōez. deditq̄ dis. suis. s. ꝓinsq̄ frāgeret vel sil q̄si frāgebat. accipite. s. ex hoc oēs. hoc ē co⁊p⁹ meū qđ ꝓ vobis tradet Ecclia addidit ei. Et iō sp̄ē dicēdū. Et silr accipiēs calicē nō⁊terēt vt p⁊ius sz nouū ⁊ itē gr̄as agēs bñdixit ac dedit illis. d. Accipite ⁊ bibite ex eo oēs hic ē sanguis meus q̄ ꝓ vobis effundet Quib⁹ ꝛbis hoc sacrin instituit ⁊ tacite p⁊emissū destituit. vñ credit cū dñs dixit. hoc ē co⁊pus meū. hic ē sanguis meus. mutat sepanē ⁊ vinū in carnē ⁊ sanguinē ⁊ tē eādē vim cōtulisse illis in postez. ⁊ iō cū ꝓferunt in canone ex⁹tute co⁊ fit trāssubstātiatio. q⁊ ꝛba ꝓsecratiōis efficiunt qđ figurāt. Si em̄ ꝛbū x̄pi tante est ⁹tutis q⁹ fecit de nihilo oēm creaturā. nō ē mirū si ynā creaturā cō

uertat in aliã Criſ. ſicut illa wr q̃ ꝺt Creſcite ⁊ mul
tiplicami ⁊ ꝺplete terrã ſemel quidẽ dicta eſt. ſed oĩ
tpe ſentit effectũ ad generatõem opante natura. ita
⁊ wr iſta ſemel quidẽ dicta ẽ. ſz ꝑ oẽs mẽſas eccle
yſq; ad hodiernũ diez. ⁊ yſq; ad eius aduentũ ꝑſtat
ſacrificio firmitatẽ. Hec criſ. Eſt aũt ibi altare vbi
dñs ordinauit ſacrm euca. Ob cuius inſtõem eſt q̃
in hac die cũ oẽs hore fint flebiles ſola miſſa ẽ ſolẽ
nis tãq; in ſuo natali. ſ. in die ſue inſtõis Eadẽ quo
q; die criſma ꝺficit quo frõtes liniũt q̃ ea die poſtea
agmi ſanguie liniebant. Aſpice nũc bñ quõ diligen
ter ac fideli ⁊ deuote dñs ꝓdicta facit. ⁊ ꝓpꝛijs ma
nibꝫ illã dilectã ⁊ bñdictã familiã ſuã cõicat Nõ ei
eſt intelligẽdũ q̃ diſcipuli ſumptũ corpus de manu
dñi ſibi miſtrarẽt. ſz q̃ ꝺſecrauit ipe ⁊ miſtrauit In
cuius ſignũ oẽs religioſi deberẽt in die cene recipe
corpus xpi de manu ꝓlati ſui Sũpſit etiã ipe ſacrm
corpis ⁊ ſanguis ſui. nõ ꝓpter ſui indigentiã ⁊ vt ali
quẽ a ſacko ꝺſeq̃ret effectũ. ſed gra exẽpli. ſ. vt alqs
daret mãducãdi exẽplũ Sũpſit aũt mõ illud ſacra
li tñ nõ ſpũali Per hoc aũt q̃ xpõs mori ꝓpinquus
nõ ſolũ agnũ tipicũ ſz etiã corpus ſuũ vere ſacraliter
cũ apls mãducauit oñdit q̃ quilibet xpianus pricu
lo mortis imineẽte ꝺz ſi ꝑt ſacraliter coicare. ⁊ ſi nõ
ꝑt coicet ſaltem fide. ſm illud vbũ aug. Crede ⁊ mã
ducaſti. Attende etiã ſacri dignitatẽ ⁊ reuerentiã ⁊
ordinẽ circa ipm. qñ primo gras egit ꝓ tãto miſte
rio. cira qõ ꝺina vtus opaf ſecretius ⁊ ꝓ tãto bñfi
cia vt corpus ⁊ ſanguinẽ ſuũ det nobis Et ꝓ hoc oñ
dit q̃ in ſumptõe ⁊ añ ſumptionẽ huius ſacri. ꝑrigit deuotio ⁊ orõ ac mẽtis in deũ eleuatio In hoc eti
am tribuit nobis exemplũ glorificandi deũ in oĩ bo
na inchoatione. Beda. ⁊ ſicut de veteribꝫ terminan
dis egerat. ſic ⁊ de nouis inciplẽdis gras agit nobiſ
piter exemplũ tribuẽs in oĩ bomi opis inchoatõe vel
pfectiõe patrẽ qui in celis eſt eẽ glorificãdũ Deiñ
bñdixit dicẽdo vba q̃ ſequunt hoc eſt cor. me. hoc. ſ.
qõ ſub ſpecie panis videris. qõ nũc do. ⁊ qõ nũc ſu
mitis. qõ ꝓ vobis ⁊ veſtri redẽptõe tradet ad flagel
landũ ⁊ crucifigendũ. Ex quo videt q̃ ly hoc nõ de
monſtrat ſpẽm panis ſimpliciter nec corpus xpi ſim
pliciter. ſed corpus xpi ſub ſpẽ panis apparẽs Unõ
etiã videt q̃ nulla alia intelligat bñdictio q̃z ſacro
rũ vboꝝ platio Trãſmutatio aũt fit in vltimo inſtã
te plate orõis. Qñ ly hoc demkat corpus xpi. non ꝓ
tpe ꝓ quo pfert. ſz ꝺpleta orõe. vt cũ ꝺr. hoc ẽ bonũ
vbũ deũ time. Et tũc fregit vt ſm beda. oñderet cor
pis ſui fractionẽ. i. paſſiõz nõ ſine ſua ſponte ⁊ ope
futurã. frãgimus ⁊ nos in ſignũ q̃ fregerit. ſz mihi
hominis integer poſt manet Panẽ ei in corpus xpi
tranſſubſtantiato frangi ꝺr. nõ q̃ corpus xpi qõ in
tegruz ſub qualibet pte manet frangat ſz accidentia
ſub quibꝫ corpus manet frangunt Debet aũt fractõ
fieri in tres ptes. in ſignum q̃ fractus eſt tripliciter
xpõs. ſ. flagellis ante paſſionẽ clauis in paſſione. lã
cea poſt paſſionez. Item ꝓpter tres ptes eccle. nam
prima ps notat ſanctos in celis. ſcda ſaluandos qui
ſunt in penis. tercia tincta vinos quos adhuc hec vi
ta ſuſtentat in terris Deiñ dedit dis. ſuis ad vſuz vt
ad ſe panis ſpes quererẽt ⁊ ipſi in xpm quererentẽ

Ufi aug. Dictũ eſt a dño. Nec tu me mutabis in te.
ſicut cibũ carnis tue. ſed tu mutaberis in me. Et ait.
Accipite ⁊ comedite. Ubi vtrãq; huius ſacri innuit
comeſtionẽ. ſacrale. ſ. ⁊ ſpũale. vt accipiãt mẽ
te ⁊ corpe. ⁊ comedant fide ⁊ ore. ac guſtent ⁊ vide
ant deuotõe. qm ſuauis eſt dñs. eſt emi manna in ſa
pore hñs oẽ delectamentũ ⁊ oĩs ſapꝛis ſuauitatem.
ac ſibi incorpent recogitatõe. ſeruantes in cordeſpi
ciũ redẽptionis ſue Non eſt ergo ſic intelligendũ q̃
prius frãgeret ⁊ daret dis. ac poſtea diceret vba ꝺſe
crationis. ſed magis econuerſo. q̃ xpõs dedit corpus
ſuũ ꝺſecratũ aplis. ⁊ iõ prius dixit vba ꝺſecratõis.
Per ieſum q̃ ſalus interpꝛtat bonus platus xpi vica
rius ⁊ de ſua ſubditorũq; ſalute ſolicitus intelligit
hic accipit panẽ cũ diligẽter ſtudet ſacrã ſcripturã.
gras agit ⁊ benedicit qñ deo attribuit eius diligẽtia
Frangit aũt ⁊ dat deuote ꝓdicando eã. Econtra de ig
norãte ⁊ negligente dr in tremis. Parvuli petiert pa
nẽ ⁊ nõ erat q̃ frangeret eis Et accipiens calicẽ cũ
vino aq̃ mixto paſſionẽ ſuã ꝓfignantẽ gras egit ꝓ re
demptõe bũam generis collatã ꝑ illã. nec nõ in ad
uerſis ⁊ ꝓ aduerſis q̃ non ꝓ ſe. ſed ꝓ nobis hec tulit
monſtrans in hoc vt dñm laudemus qñ flagella vide
mus ⁊ gras agamus in oĩ tribulatõe. que ſignificat
noie calicis. Qñ criſ. Gras egit. docens nos q̃liter
oz hoc miſterium pficere ⁊ erudiẽs nos q̃cunq; pati
mur cũ grãrum actõe ferre. Qñ ⁊ beda. qui nihil dig
nũ ꝓcuſſione exhibuit. humile in ꝓcuſſione benedi
cit. vt hinc viz oñdat quid vnuſquiſq; in flagello cul
pe ꝓprie facere debeat. ſi ipe eq̃nimiter flagella culpe
aliene portat. vt hinc etiã oñdat quid in correptõne
faciat ſubditus. ſi in flagello poſitus patri gras agit
equalis. Deinde bñdixit. d. hic eſt ſanguis meus q̃
. ſ. ſub ſpẽ vini apparet. noui teſta. ſcz ⁊ ad noui teſta
menti ꝺfirmatõz. q̃ ſicut vetus teſta. ꝺfirmatũ eſt in
ſanguine aialiũ immolatoꝝ. ita nouũ teſt. ſanguine
xpi eſt ꝺfirmatũ. in quo appet excellentia noui teſt.
reſpectu veteris. Et addit. qõ ꝓ vobis ⁊ multis redi
mendis ⁊ in celeſtẽ hereditatẽ introducendis effun
dẽf in remiſſionẽ pcatoꝝ. Dicit aũt ꝓ multis efficiẽ
ter. ſed ꝓ oĩbꝫ ſufficienter. q̃ ſanguis xpi ꝓ oĩbꝫ ef
fuſus fuit quantũ ad ſufficientiã. ſed nõ fuit effuſus
ꝓ oĩbꝫ quantũ ad efficientiã. q̃ nõ oẽs emundat q̃z
uis oẽs emundare ſufficeret. ſi fide ⁊ dilectõe ac ſacr
mentoꝝ pceptõe virtutis eius attingerent. Deinde
dedit eis di. Bibite ex hoc oẽs vt ſitis paſſionis mee
repũtatores. i. imitami mea paſſionẽ. q̃ miſi ꝺpatia
mini nõ ꝺregnabitis. Bibit aũt ipſe prio ſanguinẽ
ſuũ inducẽs eos etiã ad bibendũ Et notandũ q̃ ſicut
tunc. ita ⁊ in primitiua eccia hoies qui miſſe intere
rant ſumebãt ſacrm vnitatis. nũc aũt q̃ nõ pñt oẽs
digne ſumere ſumãt aliud. ſaltẽ ſignũ vnitatis. i. oſ
culũ pacis q̃ tradẽs ſacerdos ⁊ di. Accipe vinculũ
pacis idẽ eſt ac ſi di. ſumite ex hoc oẽs vel accipite ⁊
dividite inter vos Per calicẽ pſecutio ſignat in ſcri
ptura. hic calix ſumit patiẽter tolerãdo. ⁊ dat alqs
ad ſiſe exhortando Aduertendũ aũt q̃ iſtud ſacrm
ſub duplici ſpẽ. ſ. panis ⁊ vini ẽ inſtitutũ. q̃ ordinat
ad corpis ⁊ aie ſalutẽ vel ad ſignificandũ pfectã aie
refectõem. ſicut ex cibo ⁊ potu fit pfecta corporis re

fectio. Sepatim tñ fit corpis ⁊ sanguis ꝓsecratio. qz in passione fuit sanguis sepatus a corpe. hoc aût sacm instrutũ est ꝙsi qdam memoriale illius pas/ sionis. ⁊ iõ ꝓsecratio corpis ⁊ sanguis fit sub specie bus distinctis Considerandũ tñ ꝙ subtraçt spẽ est totus xps indiuisus. s. corpus ⁊ sanguis ac aïa ⁊ di tas. ac p hoc controbiçt eis vnũ ⁊ simplicissimũ sacm alr tñ ⁊ alr. Sub spẽ nãçt panis est tñ corpus ex vi ꝓuersionis vel sacti. cetera aût sunt ibi ex ꝓcomitan tia reali seu naturali ⁊ inseparabili. qz sanguis ẽ ibi p ꝓnexionẽ ⁊ aïa p ꝓiunctõem ⁊ deitas p vnionẽ ꝟsta esñ q̃uor non pñt diuidi. nec ab inuicẽ separi Silr sub spẽ vini est tñ sanguis ex vi ꝓuersionis ⁊ sacti. ce tera aût ex ꝓcomitãtia sunt ibi. Et hz in primitiua ec cle. ppls subtraçt comicaret. postea tñ ꝓuide ordinatũ ẽt nõ comicaret sub spẽ vini ꝓpter piculũ effusionis. ⁊ qz sub spẽ panis qdammõ sanguis accipiꝫ inçtũ ibi ꝓtinet Eucaristia itaçt formalr ⁊ pfecti ssime ẽ vnũ sacm materialr vno pla qz ibi ꝓcurrit duo. s. cib ⁊ po tus ⁊ ꝓpter hoc qñçt exprimiꝫ pluralr. sicut in collcã ☩Purificẽt nos q̃sumus dñe sacra q̃ sũpsimus ⁊ sub diꝫ post singlr. ⁊ pstavt hoc tui corpis sacm ⁊c. ☩Pa nis q̃ ppe sacm ẽ corpis. ⁊ vinũ sanguis. aqua ro q̃ apponiꝫ notat filitudinẽ. vel illius aque que fluxit de xpi latere. vel fidei eccie. vt neçt xps sine eccia neçt eccia sine xpo fit. hz eius carni ⁊ aïe vniaꝫ ⁊ ꝓforme tur Et iõ vinũ aq̃ mixtũ offerr vt oñdat qz caput ⁊ mẽbra. i. xps ⁊ eccia vnũ corpus sunt. Sũt aût tria in sacto isto ꝓsiderãda. vnũ qd tñ ẽ sacm. s. spẽs vi sibilis panis ⁊ vini. alterꝫ qd est sacm ⁊ res. s. caro xpi ꝓpria ⁊ sanguis. terciũ qd ẽ res ⁊ non sacm viz mistica xpi caro. s. eccie vnitas. Res ☩ significata ⁊ ꝓtẽta in hoc sacto est rez corpus xpi qd traxit de virgi ne. res nõ ꝓtenta hz tñ significata est corpus xpi mi/ sticũ qd ꝓiungiꝫ capiti p caritatẽ. De hoc corpe xpi mistico. s. vnitate eccie. dcñ est supra de ꝟbis dñi. p quib quidã retro abierũt. Est etiã corpus dñicum sacm incarnate diuinitatis Aug. illud corpus visi bile ⁊ palpabile. sacramentũ est inuisibilis forme. i. panis celestis quo viuũt ãgeli. Cũ eñ nihil gessit in corpe aïa xpi nisi q̃tum ꝟbũ cui vnita est inspirabat quis nõ iudicet corpus esse sacm inhitantis deitatis. Et iterũ. xpi visibilis forma nobis mõ inuisibi les res ⁊ visibilis sacramti altaris. ⁊ inuisibilis for ma celestis. panis quo viuũt angeli res est visibilis palpabilis forme xpi. Est ita xps ⁊ sacm ⁊ res sa cramti ¶ Multa mirabilia sunt ĩ hoc sacto. Primũ ꝙ ibi est corpus xpi in tanta q̃titate sic fuit in cruce ⁊ sic iã est ĩ celo. nec tñ excedit illius pue forme ter minos vel q̃litatẽ. Vñ mirũ est quo sub tam modica spẽ tãtus hõ lateat. Secõz est ꝙ ibi sunt accidẽtia si ne subiecto. Quia ei in deũ nõ cadit accidẽs iõ acci dẽtia que prius erãt in subiecto. s. in pane postea sũt sine subiecto. Terciũ est ꝙ panis ita ꝓuertiꝫ ĩ corp? xpi. qd tñ nõ ẽ materia corpis nec etiã aïe. Quartũ est ꝙ corpus nõ augeꝫ ex multa ꝓ hostia ꝓ ꝓsecratõe ⁊ ecõuerso nõ minuiꝫ ex ea ꝓ sumptõe. Quitũ ẽ ꝙ idẽ corpus sit in pluribs locis. s. sub oĩbs hostijs ꝓsecra tis ẽ. Deo eñ ꝓuenit esse vbiçt simplr ⁊ ꝓprie. creatu re vno in loco vno tñ eẽ. corpus vno xpi medio mõ se

Capitulum Lvi.

hẽt. Cũ eñ sit creatura nõ dz coeq̃ri creatori in hoc ꝙ sit vbiçt cũ vno sit vnitũ dimitari dz in hoc alia cor pora excellere vt fil ⁊ semel possit in pluribs locis es se. sub istoviçz sacro. Sextũ est ꝙ cũ diuidiꝫ hostia. nõ diuidiꝫ xpi corpus. sed sub qualibz pte totus est xps. Cñ fractura hoc in forma est panis. nõ in xpi corpe. qz totus xps indiuisus sumiꝫ sub qualibz pte Sicut integro speculo tota ⁊ vnica forma relucet in tota. ⁊ in fracto speculo fit vnius ⁊ eiusdẽ forme nu mero ⁊ totius integre forme ad qualibz speculi frac turã reflexio. Septimũ ẽ q̃ tenef hostia in manibs ⁊ vidr oclis corpus xpi nec tangiꝫ manibs. nec vidr oculis. sed hoc totũ tantũmodo circa spẽs agiꝫ sicut ⁊ q̃ diuidiꝫ. Octauũ est ꝙ cũ nõ sit ibi panis vl vi nũ. tñ accidẽtia eundẽ hñt effectũ quẽ prius vt satia re. ⁊ inebriare ⁊ hmõi. Nonũ est ꝙ statiz cũ definũt ille spẽs tũc etiã ibi definũt eẽ corpus xpi ⁊ sanguis Hugo. q̃diu sensus corpalis afficiꝫ. corpal pñtia nõ auferr. sed deinceps xps transit de ore ad cor. ⁊ manet virtus ac pñtia spẽalis tñ. Et hz post sumptõz definat ibi eẽ corp? ⁊ sãguis xpi. cauere tñ d: ꝓicãs ne p? ꝓionẽ spuat. maxie añ ꝓmestionẽ in loco imũ vel vbi possit sputũ pedibus ꝓculcari. ⁊ hoc ꝓpter piculũ ⁊ ob reuerentiã tanti sacti. ¶ Tandẽ quoçt dñs in amoris recordatõm subiũxit. Hoc. s. sacm facite. i. ꝓficite vel celebrate. accipite ⁊ date. in meã. i. in passionis mee ꝓmemoratõm. qz eucaristie ꝓse/ cratio est quedã dñice passionis rememoratio. Hoc exponit apls. d. Quotiens cũçt mãducabitis panez hunc ⁊ calicẽ biberis mortẽ dñi annũciabitis. donec veniat. s. ipe dñs ad iudiciũ. Pasca eñ legale fuit ĩ prefiguratõe pasce futuri. sed euãgelicũ fit in ꝓmẽo ratõe preteriti. s. passiõis xpi. In memoriã ☩ illius bñficq inexpressibilis xpus instituit sacm altaris. d. Itaçt hoc facite in meã ꝓmemoratõm ordinauit eos in sacerdotes. ⁊ dedit eis pstãtem ꝓficiẽdi sacra mentũ corpis ⁊ sanguis sui. Hoc igitur colit eccia passumçt xpm retractat cũ illud corpus dñi ꝓsecrat ⁊ sacerdos cũ leuat corpus dñi repñtat ꝙ xps in cru ce sit leuatus. Illud eñ est corpus qd ⁊ ipe sacrauit qd crucifixũ ẽ ⁊ mori sustinuit. Hoc ẽ illd mẽoriale qd aïam gratã cũ ipm suscipit mãducãdo ⁊ bibẽdo vel etiã fidelr meditãdo. dz torã igmire ⁊ inebriare ⁊ in ipm dñz p amoris ⁊ deuotõis vel xmẽtia totali ter trãsformare. Nihil eñ mai? carus dulci? vl vti lius nobis relinq̃re potuit q̃ seipz. Ipe nãçt quẽ in sacto altaris hodie p eũ ĩstituro sumim?. ille idẽ ẽ q̃ de virgine incarnatus ⁊ natus vbera ei? suxit qui p te crucifixus mortẽ sustinuit. ⁊ q̃ resurgẽs ⁊ ascẽdẽs se dextera dexteris dei. Ipe est q̃ creauit celũ ⁊ terrã ⁊ qui gubernat ⁊ moderatr vniuersa. Ipe ẽ a quo dependet salus tua in cui? volũtate ⁊ ptãte est tibi dare padisi glaz. Ipe in tali hostia modica fic oblat? tibiçt exhi bitus Ipe dñs ihũs de quo loquim. filius ẽ dei vini Cñ excellẽter eucaristia. i. bõa gra dr. qz ĩ hoc sacto nõ tm mõ augumẽtũ est virtutis ⁊ gre. hz ipse totus su miꝫ q̃ est fons ⁊ origo totius gre. Piero. Dancvltri mã memoriã nobis reliq̃t. quẽ admodũ si q̃s pegre ꝓficiscẽs aliqd pign? ei quẽ diligit relinquit vt quo tiẽscũçt illud viderit. possit ⁊ eius bñficia ⁊ amicici

as memorari. Quē si ille pfecte dilexerit. sine ingē ti illud desiderio vel fletu nō pvidere. Jō hoc salua tor tradidit sacrm vt per hoc sp̄s memoriā. q; p nobis mortuus ē. Mā ꝛ iō cū accipimus a sacerdotib⁹ admonem. q; corpus ꝛ sanguis ē xp̄i vt nō simus ingrati tātis eius bñficijs. hec hiero. Institutū ē igit hoc sacrm altaris. primo in recordatōem dñice passiōis ꝛ liberatōis. scdo in signū p̄cipue dilectiōis ꝛ imitatiōis. tercio in robur confirmatōis contra lapsus hūane infirmitatis. quarto in purgatōez spūs hoīs ꝛ nutrimentū vite spūalis. quinto in viaticū p̄tis pegrinatōis. sexto in pign? ꝛ arrā hñ de hereditatis septimo in remediū satisfactiōis p peccatis. Ūñ sanguine xp̄i ꝛ animā linimus q; sanguis agni sup vtrū q; postē domus liberauit hebreos ab angelo exterminatore In hoc aūt sacro duo requirunt ex pte recipiētis. s. desideriū coniunctionis ad xp̄m qđ amor facit. ꝛ reuerētia sacri que ad donum timoris p̄tinet. Primū ad quotidianū huius sacri frequētationē inuitat. sz scōm retrahit. Ūñ si aliquis expimētaliter cognosceret ex quotidiana sumptiōe feruorē amoris augeri ꝛ reuerentiā nō minui. talis deberet quotidie cōicare. si aūt sentiret p quotidianā frequētatiōez reuerētiā minui ꝛ feruorē nō multū augeri. talis deberet interdū abstinere vt cū maiori reuerētia ꝛ deuotione postmodū accederet Ūñ q̄tū ad hoc vnusq̄sq; est suo iudicio relinquēdus Modus aūt sumēdi tripliciter diuidit. Comestio eñ alia fit ore. ꝛ ē sacramentalis alia fit corde ꝛ est realis. alia fit ore ꝛ corde in altero sacrm in altero res sacri. Sola sacramentalis tñ maior ē. que ꝛ si sub visibili spē elementoꝝ corpus xp̄i accipiāt. tñ q; nec vere credūt nec diligūt panē celesti coniungi nō p̄nt Sola realis tñ bonoꝝ est. qui ꝛ si sub visibili sacro carnē xp̄i non sumāt. tñ fide ꝛ dilectōe panē celestē mānducāt ꝛ ei coniūg̃. Aug. Quid pas dentes ventrē Crede ꝛ mānducasti Realis ꝛ sacramentalis comestio iūgunt cū accipiētes i pane qđ pepēdit in ligno. accipiētes in calice qđ manauit de latere. pringūt mēteq; ad esum panis vite. Ordinatio ꝛ incorporatio sacrm est comestiōis corporis. q̄ mānducamus cū dño carnē suā ꝛ bibimus cū eo sanguinē suū. hoc ē p efficatiā carnis sue ꝛ sanguinis sui manemus in eo ꝛ ipe in nobis Itaq; alij accipiūt corp? dñi ad mortē q; nō attingūt panē vite. alij accipiūt ad vitā q; adunitū cū verbo Chris. credimus itaq; qñ ꝛ nūc illa cena ē. in q̄ ꝛ ipe recubuit. nihil enī illa ab hac differt. Neq; enī hanc quidē hō operatur illā aūt ipe. sed hanc ꝛ illā ipse Cū q̄ sacerdotem dantē tibi videris. nō sacerdotē estima esse qui hoc facit. sz manū xp̄i ee que extendit. Sicut igit cū baptizaris nō ipe sacerdos baptizat. sz deus est qui detinet tuū caput inuisibili virtute ita ꝛ nūc. Nullus itaq; iudas assit. nullus auarus. nullus inhumanus accedat. nullus crudelis ꝛ inuisericors. nullus vnuer saliter inmundus. si quis nō est discipulus discedat Non recipit eos qui nō sunt tales hec mensa. cū discipulis eñ meis ait facio pascha. hec est illa mensa ꝛ nihil minus illa habet Hoc illud ē cenaculū vbi tūc fuerunt hinc ad montē oliuaꝝ exierūt. Exeamus ꝛ nos in manus pauperū Hec eñ regio mons ē oliuaꝝ olive eñ sunt plantate in domo dñi. i. pauperū multitudo. stillat oleū qđ hic est vtile nobis. Vta eñ ꝛ deū p̄piciū habebimus ꝛ multā assumemus mercedem. hec crisō. Ecōm bedā. si quē mouet cū cenatus saluator apostolis suū corpus ꝛ sanguinē tradidit. quare nos ieiuni eadem sacra percipiamus audiat. q; tunc necē erat typicū pascha p̄ius p̄summari ꝛ sic ad vera pascha tranſire. a vere pasce sacra substitui. nunc aūt in honorē ꝛ p reuerentia tanti sacri placuisse magistris ecclesie. primo nos dñice passionis p̄ticipatōe muniri ꝛ spūalib⁹ epulis satiari. deinde terrenis datib⁹ corpus refici. Sunt autē tria sacrificij genera. Unū dñici corpis. alterū p̄triti cordis. terciū mortificate carnis. Oz ergo sacrificiū hūilitatis p̄cedere in mente. afflictionis in carne. vt deuotio habeat in dñici corpis p̄secratōe ꝛ receptōe. Appropinq̄ nunc ꝛ tu ad hanc cenā mendicans vt elemosinā inde accipias. Ad qđ te hortat ansel. di. Jā nūc ascende cū eo in cenaculū stratū grande ꝛ salutaris cene interesse delicijs gratulare. Cū incaute recundiā amor. timorem excludat affectus. vt saltē de micis mēse illius elemosinā p̄beat mendicāti. vel a longe sta ꝛ q̄si pauper attendens in diuitē vt aliquid accipias. extēde manū. famē lacris p̄de. hec ansel. Cena dñi olim in māna p̄figurata fuit. qđ de filijs israel in deserto dedit. Dedit iudeis figurāliter panis. s. panē materialem ꝛ t palem nobis aūt veritatē. s. supsubstantialē ꝛ eternalē. Manna creatū fuit a deo in celo aereo. sed panis nobis datus. s. xp̄s descēdit de celo vero Cena dñi etiā p̄figurata fuit in agno paschali. quē deus primo p̄cepit filijs israel mandu care q̄n de creuit eos de captiuitate egiptiaca liberare Ita xp̄s sacrm eucaristie tūc primū instituit q̄n nos de diabolica ptate eripere uolui Ūñ filij israel agnū paschalē manducabāt succincti erāt. baculos in manibo tenebāt ꝛ stabant Ita cōicantes dñi esse succincti p mentis ꝛ corpis castitatē. ꝛ tenere baculos p rectē fidei firmitatē. Dñi eti am erecti stare in bona vita quā inchoauerūt. ꝛ non se iterꝝ reponere in lutū de quo iā surrexerūt. Agnus comedebat cū lactucis agrestib⁹ que sunt amare. ꝛ nos dēmus corpus dñi manducare cū amara p̄critōe Qui cōedebant agnū tenebant pedes suos calciare. sic cōicantes dñi pedes suos. i. affectus ꝛ desideria custodire. cauendo ne aliq̄ maculent sorde. Agnus paschalis nō fuit coctus aq̄ sed assatus igne ꝛ mānducās dz eē ignitus caritate. xp̄s rex ꝛ sacerdos verus eucaristiā sub spē panis ꝛ vini dedit. ꝛ hoc sacrm īstituit qđ olim melchisedech rex ꝛ sacerdos dei altissimi figurauit. q̄ p̄pter xp̄s sacerdos sm ordinē melchisedech appellat. q; hoc sacrm in oblatōe melchisedech p̄figurabat Fcā est aūt ꝛ p̄tentio. i. disquisitō inter discipulos. quis eoꝝ videret eē maior. Ubi sciendū q̄ cum apli audierūt xp̄m p̄dicentē traditōz sui ad mortē. ceperūt q̄rere inter se quis eoꝝ eēt maior. i. aptior ꝛ p̄uenientior ad p̄cedendū alios loco xp̄i ꝛ ad tenendū eius locū. Et iō xp̄s de hoc eos increpuit vt q̄ ille esset ad hoc aptior q̄ esset de hūlior removendo eos ab affectu sup̄bie dignatōis ꝛ primatus exemplo regū gentiū ꝛ p̄nciū dñoꝝ terrenoꝝ Gentiles ei ꝛ terreni dñi appetūt primatū. dñant subiectis ꝛ benefici vocant. q; blan

di ſmones a ſubditis eis offerunt. Cū dñs nolens diſcipulos ſuos imitari. ſubiūgit. vos aūt non ſic facere debetis. ſz qui maior eſt in vobis. ſ. p̄ceptū excellentiā fiat ſic̄ minor p̄ humilitatē. ⁊ qui p̄ceſſor. ſ. dignitate vel etiā ſcītate. fiat ſic̄ miſtrator humili ſui reputatōe vel humilis officij executōe ⁊ exhibitōe pro loco ⁊ tpe. Sed hꝛu hodie multi hītes nomē xp̄ianor. gētiles imitant. appetentes primatū hōr ⁊ ſubiectis dñari ſeqz ab eis ſuperuacuis laudib⁹ extolli ⁊ hūſici vocari. Ex p̄aliter aūt in eccīa fit frequenter cōtrio p̄ dignitatib⁹ obtinēdis. ⁊ nō ſolū inter ſecl̄a res ſz etiā inter religioſos. ſic̄ canes p̄tendūt ad obtinēdū os carnib⁹ plenū ⁊ medullis. p̄pter qđ vilior es carnibus vident quidā religioſi qui p̄tendūt pro officijs p̄ſidendi. cū tñ nihil hēant annexū niſi miſeriā ⁊ laborē. Et q̄ monuit diſcipulos ad hūilitatē. ſuperbiā ſeculariū diſſuadēdo p̄mittit facit hoc eos ad ſui exemplū imitādo. Nā ſm iudiciū humanū maior eſt qui recūbit q̄z q̄ miſtrat. licz ſm iudiciū dei ſe pe ſit alr. ipe aūt qui p̄trarius eſt mō in medio eor̄ ē ſicut qui miſtrat q̄uis maior ſit eis vt etiā tā in lotōe pedū ipſor̄ oſtenderat. ⁊ iō eſt imitādus Et ex hoc intendit p̄cludere q̄ ille eſt aptus ad ſuccedēdū ſibi in regimine eccīe qui eſt fundatus in vera hūilitate Ut em̄ hūilitate ſuperbiā curaret ipe dñs ad nos deſcēdere ⁊ hūilis fieri voluit oſtendens exēplo q̄ merito eū imitādo hūiliari debeat ⁊ hō Cū aug. Quid ſuperbis hō. dñs p̄ter te hūilis factus eſt Puderet te forte ſſe imitari humilē hoīem. ſaltē imitare humilē deū hoc aug. Humiliteris q̄ miniſtrādo ⁊ abiectiora miſteria q̄ alq̄ dedignant̄ letant̄ cū opus eſt ſuſcipiendo.

Dixit ieſus. omēs vos ſcandalū patiemini in me ⁊c. Predicit quid paſſuri ſunt. vt cū paſſi fuerint ne deſpent ſalutē ſed agentes pīam liberent̄. Scandalū em̄ dubitatōis paſſi ſunt dū q̄ſi impotentē teneri. ligari ⁊ duci viderent Et ſignanter dr in nocte. q̄ qui ſcandalū patiunt̄ in nocte ⁊ in tenebris ſuſtinent. ⁊ ipſi apli in aduerſitate dñm reliq̄runt Pe. aūt q̄ceteris feruētior erat qđ ieſus p̄dixit p̄mendo. ipē denegat amando. Et rñdens ait. Et ſi oēs ſcanda. fuerint in te ego nūq̄z ⁊c. Infirmus voluntate iactat ſuā voluntatē. ſz nōvit res cognoſcēs. glo. ſcius Pe. pīs affectus. ſed neſcius futuri caſus. nō credit ſe ab eo poſſe deficere Intm̄ petrus affectu ⁊ caritate xp̄i effebat vt ⁊ illectilitatē carnis ſue ⁊ fidē debor̄ xp̄i nō p̄ueret̄. Sed nō mentit̄ q̄ credidit q̄ eēqđ p̄mittit ⁊ ſic in mēte hz. Mentit̄ aūt qui falſum voce ſignificat cū voluntate ⁊ intentōe fallēdi Dixit tñ falſum q̄ accidit p̄trariū Coīter ei accidit q̄ illi q̄ alīs invtute ſe p̄ferūt. turpius alīs cadūt. Rñdit ei ihc̄ſus. a mē dico tibi. q̄ tu hodie ī hac nocte p̄iuſq̄z bis gallus voc̄ tēderit. ter es me negaturus. Hiero. Petrus de ardore fidei p̄mittebat. ⁊ ſaluator q̄ſi deus futura nouerat Hec hiero. Nemo q̄ in ſe. nēo ī viribus ſuis p̄ſidere p̄t. q̄ oīs p̄ſtātia oīs virtus ⁊ fortitudo nō hoīs ſz dei ē. Beda. qui ſolus nouit q̄d ſit in hoīe ne q̄s fideliū ſuo vel de ſtatu incaute p̄ſidat. vel de caſu incautius diffidat. q̄ſi dr̄ modū tempus actūeq̄ negatōis eius p̄dicit. Cū ⁊remi. Moraliter inſtruim̄ vt q̄tū p̄ſidimus de ardore fidei. tm̄ timea

mus de carnis fragilitate. Iſtud vō bū dm̄ de negatione petri. marcus vt premiſſum eſt plenius ceteris expreſſit. Poſt primā em̄ negatōm pe. ſtatim gallus cāuit ⁊ añ ſcōm gallicantū bis iterq̄ negauit. ⁊ ita trina negatio petri añ primū gallicātū eſt inchoata ⁊ añ ſcōm cōpleta. Alq̄ vo euāgeliſte dicētes. priuſq̄z gallus cātet ter me negabis. de inceptōe trine negatōis agunt. i. trinā negatōm inchoabis. ſed mar. de cōpletōne eius ſcripſit. Et aut illi pe. Etiā ſi oportuerit me mori tecū nō te negabo Intellexit em̄ q̄ timore mortis p̄diceret eū eſſe negaturū. ⁊ ob hoc dicebat. q̄ ſz piculū mortis imineret nullo tñ mō abeſt fide diuelli poſſet. Satisfit. i. codē amore ⁊ feruore ⁊ oēs diſcipuli dixerūt. ac feruorē intrepidū oſtendēt. ⁊ p̄ardorē mētis dānū mortis nō timuerūt. ſz nō p̄ſeuerauerūt. q̄ vana fuit p̄ſumptio hūana ſine p̄tectōne dīna. Cri. Hinc q̄z magnū diſcimus dogma. q̄ ſufficit deſideriū hoīs niſi dīno alīqs potiat auxilio.

Et nota q̄ multiplex eſt rō q̄ dñs p̄miſit pe. cadere. Primo vt nullus ſe p̄ſumat. ſecūdo vt plus xp̄o q̄z ſibi quiſq̄ credat. tertio vt p̄timeret eius audaciā. quarto vt alīq exēplo eius inſtruerent̄ hūanā fragilitatē excogitātes ⁊ dei virtutē. quīto vt pe. alīq̄z plati diſcerēt qualr ſubditis cōpati deberent. ſexto vt eor hereticor̄ p̄funderet̄. dicētium q̄ caritas ſemel habita nō amittit̄. nec amiſſa iterū hēri p̄ōt. cuius p̄trariū omnino in petro patuit.

Oratio.

O Pie ieſu qui trāſiēs de hoc mūdo ad patrē poſtq̄z cenaſti. cor. tuū ⁊ ſang. diſ. ob tui memoriā dediſti ⁊ nobis ſūmendū reliq̄ſti. placeat tibi vt tuo refecti corpe ⁊ potati ſanguīe. eſſemus os de oſſib⁹ tuis ⁊ caro de carne tua. Peto ergo dñe ⁊ obſecro p̄tutē huius ineffabilis ſacri. vt dignū me facias gr̄a tua ⁊ rāta redēptōe ñ fraudet ⁊ fac me tāti miſterij tua miſeratōe p̄ticipēt p̄ participationē xp̄iāmerear p̄cōr̄ optatā. ⁊ grām proficiendi in fide ſpe ⁊ caritate p̄cipiam. ⁊ ad gaudia ſempiterna p̄tingam Amen.

De ſermone domini in cena.

Capitulum LVIII.

Circa quintū vo ad oēm cumulū ſuperfluentē. attende alia dilectōis inſignia. poſt egreſſum em̄ iude cū. ſ. mūdi cū mūdato remāſiſſent. ⁊ poſt alia ſuprādcā dñs ieſus diſ. conſolando. fecit eis ſermonē pulcerrimū. ignitis plenū carbonib⁹. dulcedinis ⁊ amoris. ſ. vbis dulciſſimis de celi melle mellitis ⁊ de dei lumine luminoſis. quē ſcripſit iohānes ſpāliter a dō dilectus ⁊ his potat? Anſel. Tūc demū dimiſſimi eloquij vberrima inundatōe. p̄uētus ille ſacer ex ore tuo dīne potatus ē. Siquidē corruptus illeviter forās miſſus fuerat. quē huius lūpidiſſimi liquoris infuſiōe ſcie bas indignū. Ex h? aūt ſm̄ōis ornata accōmerāda ⁊ vtili magnitud ine q̄nq̄z meditāda p̄nciplr aſſume. Primū qualr p̄dicēs diſci. diſceſſum ſuū. p̄fortat eoſdē. Dicebāt nāq̄z. Filioli adhuc modicū vobiſcū ſū. i. modico tpe. ſ. vſq̄z ad captōez. l' mor. qr tē fuit eis ſubtractus vel ſz quoſdāvſq̄z ad aſcēſiōz q̄vſq̄z tūc appuit eis corpalr. Dicēs aūt filioli. oñ

dit teneritudinē amicicie ⁊ dilectōis ad eos Dimi
nuta. ēm ſm ꝓſti .aliqñ ꝓ familiaritate ⁊ amore
dñi Sicḡ nūc eos vocāt ꝓ amoris teneritudine. qz
cū amici ab inuicē recedūt. affectu amoris maxime
inardescūt Et itē Adhuc modicū .ſ. rps erit. ⁊ mū
dus me iā nō videt .i. amatores mūdi Vos aūt vide
bitis me ⁊ boni q̄dā ceteri. qz solis bonis post resur
rectionē apparēt in carne Et itē Nō turbet̄ cor ve
ſtrū .ſ. de meo recessu ꝑ mortē .cū sit ad meā glorifi
cationē ⁊ spūs ſancti missionē. Et in hoc vocē non
turbari de nris amicis in ꝓfessiōe fidei decedentibꝫ.
nā est via ad eoꝝ glificatōem ⁊ nrām subuentionem
qz amici nri exīstes cuꝫ deo. multo plus nos iuuare
pñt q̄ viuētes in mūdo Nō turbet̄ cor vēm qz dixi me
moriturū .ſz stabiliat̄ fide credētes me resurrectuꝝ
neq̄ formidet ꝓpter tribulationū instantiā ne dimit
tatis fidei ꝓstantiā ſz ꝑseuerate fortes vsq̄ in finem
Dñs intēdebat aīos dis. ꝓfortare ꝓtra duo .ſ. ꝓtra
vnū qđ imminebat in pñti. qđ erat eius passio. ⁊ aliđ
qđ timebat futuꝝ .ſ. supuentura eius tribulatio Nō
turbet eis Non turbet̄ ⁊ tristet̄ cor vestrū .ſ. de malo pñti
q̄tuꝫ ad primū. neq̄ formidet ⁊ timeat .ſ. de futuro
q̄tū ad ſecundū . Creditis in deū ⁊ in me per ꝓfessi estis deū. Vnū
supponit .ſ. fidē eoꝝ in deū. hac ēm iam instructi erāt
ꝑ eū. ⁊ aliud ꝓcipit .ſ. vt credāt in ipm. qz ē deus ⁊
nō hō tm̄ . ſm aug. Ne mortē xpi tāq̄ hoīs timerēt
⁊ ido turbarent̄ . ꝓsolat̄ eos etiā se deū esse ꝓtestans
qui possit hoīem ſuscitare In domo patris mei man
siones multe sunt. ſ. diuerse ꝓticipatōes beatitudis
qz ſm dignitas meritoꝝ sunt etiā distinctōes p̄mioꝝ
q̄si di. Jam certi estis de passione mea. ⁊ tm̄ a me ex
pectate vitā eternā. ſm aug. Merito turbabant̄ qñ
quidē fidentiori dictū erat ꝙ negaret dñm. ſz cū au
diunt de mansiōibꝫ celi a turbatōe recreāt̄ certi post
ꝓcula se apud dñm mansuros. qđ significat multe
mansiones Et itē Vado ꝓparare vobis locū tā pulcꝝ
tam delectabilē. moriendo resurgendo in celos ascē
dēdo Et itē .veniō in iudicio apparēdo. ⁊ accipiaꝫ
vos ad meipm .ad bītudinem corpis ⁊ aīe. vt vbi
ego sum ⁊ vos sitis .ſ. in eterna bītudine Jāvt dixe
rat ꝑate erāt mānsiones .ſ. in p̄destinatōe. ſz tm̄ adhuc
pande erāt ab eo redēptōis ope. ⁊ ab ipsis meritoꝝ
ria oratiōe Quōc para qđ pas .nos .ſ. tibi ⁊ te no
bis vt sit multitudo mānsionū ꝑ diuersitate meritoꝝ
Alius plus alius minus ꝓticipes tui erimus Et itē
Nō relinquā vos orphanos in quo indicat se cē pa
trē illis vado ⁊ veniō ad vos spm̄scm̄ mittēdo Hoc ārt
dī ne putaret̄ spm̄ mittere sine se. ⁊ itē Pacē .ſ. pec
toris relinquo vobis .que triplex est in hoīe .ſ. ad se
ipsum .ad deū. ⁊ ad ꝓximū. pacē meā .ſ. eternitatis
do vobis .ſi in pace ꝓxima ꝑseueraueritis . ſm aug.
pacem nobis relinquit in hoc seculo qua hostem vin
camus ⁊ qua nos inuicē diligamus Pacē suaꝫ da
bit nobis in futuro qñ fine hoste ⁊ sine dissentōe reg
nabimus Et bene dī pacem meā ad distinguendum
pacē scōꝝ .a pace mūdi que magis est apparens ⁊ fi
cta q̄ vera Qñ subiūgit. non quō mūdus dat ego do
vobis qz mūdus dat carnal̄r ego spūaliter. mōs tpa
liter ego eternal̄r. mōs exterius ego interius Et ite

rum. Si diligeretis me gauderetis vtiq̄ de recessu
meo. qz vado ad exaltatōem meā .ſ. qz vado ad pr̄ez.
qui maior me est. Aug. qz nature hūane gratulandū
est eo ꝙ sic assumpta est a verbo vnigenito. vt immor
talis ꝓstitueret̄ in celo. atq̄ ita fieret terra sublimis
vt incorruptibilis puluis sederet ad dexterā patris
Quis nō hic gaudeat qui sic diligit xp̄m ⁊ suā natu
ram iā immortalē gratulet̄ in xp̄o atq̄ ipsum speret
futuꝝ esse per xp̄m. Et itē .expedit .i. vtile est vobis
vt ego vadā .ſ. ad p̄rem ascendendo vt spūalit̄ me
cognoscatis ⁊ carnal̄r iam me nosse desistatis .ne vo
bo carnē facto q̄ſi lacte ꝓtenti sitis . Etvere expedit.
Si ēm nō abiero pacli. nō vēm. ad vos . ſi aūt abiero
mittā eū ad vos Si hanc carnalē dilectōem a vobis
abire nō fecero. nō eritis digni vt paclitus veniat ad
vos . q̄diu ēm de me carnal̄r sentietis . nō eritis ꝑdo
neivt spūm scm̄ recipiatis . nō ꝙ pōsitus in terra nō
posset dare. sed qz illi nō sunt ꝑdonei accipe. misi euꝫ
ſm carnem nosse desistāt. quo magis spūales effecti
magis ad celestia in amplectanda eius deitate anhe
lant Intim̄ ēm mūdus est spūs ꝙ in nullo quiescit mi
si in eo qui oīno est spūalis nullo carnali solacio im
peditus . Ber. Dilecta est dīna ꝓsolatō ⁊ non datur
admittentibꝫ alienā. Hugo. Idcirco nimiꝝ dñs ie
sus discipulis se subtraxit corpaliter vt eū discerent
amare spūalit̄. Ascendit siquidē in celū. vt corda
post se traxeret. vt dilectio ꝓgeret post dilectū. Ex ⁊
vsq̄ hodie xp̄s amicos suos quasi quadā corpali pñ
tia ꝓsolat̄ in scriptura sacra ⁊ ecclesie sacris atq̄ alijs
visibilibꝫ exercitijs virtutū. quoꝝ aliqñ dispensato
rie subtrahit vsum. vt spiritalis amoris dulcedinez
tāto purius ꝓcipiant quo nihil foris hñt etiā in ope
rtutis ad qđ mentē sua ꝑ intentōem effundant. hec
hug. Sensandū ḡ est qz si pñtia carnis filij dei impe
dit spūs receptōz. q̄tomagis carnalis affectus in no
bis impediat eādē. Hec ⁊ his filia eis dicebat. que
corda ipsoꝝ total̄r penetrabāt. nō ēm de suo discessu
aliqđ pacifice tolerare poterāt. Ecce circa sermo
nē mediteris q̄liter cordial̄r ⁊ instanter dñs iesus in
struxit disci. pluribꝫ vicibꝫ in caritate seruanda. d.
Mandatū nouū do vobis. quo. ſ. dispositi ad meā se
quelā eritis. viz vt diligatis inui. sic dile. vos. hac
ēm via seqñdus est dñs Nō dō nouū q̄tum ad sbām
qz fuit datū in veteri lege. q̄ etiā ꝓcipit ꝓximos dili
gere. nō tm̄ ꝑ eis mori. sed dō nouū q̄tum ad māda
ti formā. sicut ipē dilexit nos qui etiā mori dignat̄
est ꝑ nobis Vnus modus renouādi vinū vetus ē. qñ
amisit colorē ⁊ saporē ponendo ipm cū vino nouo ⁊
forti. qz ibi recipit colorē ⁊ saporē ex feruore vini. ⁊
sic dō renouari. Mandatū de dilectōe fuit valde an
tiquū ⁊ iam q̄ſi nulli sapiebat. iō passio xp̄i in q̄ fuit
maximus feruor dilectōis q̄ſi vinū fortissimū illud
mandatū renouauit. Dī etiā nouū mandatū ab effe
ctu. qz aīam renouat ⁊ hoīem nouū facit. dilectio es
talis ꝓfert nouitatē ⁊ aufert vetustatē Et itē .in hoc
.ſ. signo q̄ſi in meo ꝓprio caractere ꝓgnoscēt oēs ap
te qz mei estis dis. discipulis meis imbuti. ⁊ de sco
la mea instructi. non si dēmia eiciatis vel alia signa
faciatis . sed si dilcōem hūeritis ad inuicē. Hoc est
ēm qđ maxīe desiderat dñs Quicūq̄ ꝓnūerat mili

rie alicꝰ regis dꝫ portare insignia eius Insignia aũt xp̃i sunt insignia caritatis. quicũq; ergo vult annũe rari militie xp̃i dꝫ caritatis caractere ĩsigniri. Aug. tanq; diceret. Alia munera mea hũt wobiscũ etiã nõ mei. nõ solũ naturã. vitã. sensum. rõem ꝛ cã salutez q̃ hoĩbꝫ pecoribusq; coĩs est. ꝛpetiã facta ꝑ xtiam sc̃iam. fidẽ. diuiributõem ꝛp̃ suaꝛ pauplbꝫ. ꝛ traditionẽ coꝛpis suiꝫ ut ardeant. sed qm̃ caritatẽ nõ hñt. vt cymbala ꝓcrepãt. nihil sunt. nihil eis ꝑdest Hic est fons cui non coĩcat alienus. i. dilectõ sola discernit inter filios dei ꝛ filios dyaboli. Signent se oẽs signo crucis xp̃i. rũdeant oẽs amẽ. cantẽt oẽs alla. baptisenk oẽs. intrẽt eccias. faciant parietes basilicaꝛ. nõ discernunk filꝫ dei a filꝫs dyab. nisi caritate. Quicquid vis habe. hoc solũ si nõ hẽas nihil tibi ꝑdest. alia si nõ hẽas hoc habe ꝛ ĩplesti legẽ. hoc aug. Et iteꝛ. hoc est ꝓceptũ meũ vt diligatis inuicẽ sic̃ dilexiwos. i. vt diligatis opeꝛ vt qõ tibi vis fieri facias alteri. ꝛ qõ tibi nõ vis fi. alte. ne facias Vbi notandũ ꝙ triplr dilexit nos xp̃us. Gꝛatuite. qꝛ in dilectiõe nos ꝓuenit. ipe cm̃ incepit nec expectauit ꝙ nos incipiemus diligere Sic g̃ ꝛ nos debemus ꝓuius diligeꝛ. primos. nõ expectãtes ꝓueniri seu bñficiari. Et multomagis debemus deũ rediligere. qꝛ ꝑm aug. Nulla ẽ maiꝛ ad amoꝛẽ iuitatio q̃ ꝓuenire amando ꝛ nimis durus est aĩmus qui dilectiõem ꝛ si nolebat ĩpendere nolit ꝛ rependere Dilectio g̃ di cã est dilectionis nke sed nõ ecõuerso. nõ cm̃ qꝛ nos diligimus deũ diligit nos. sꝫ qꝛ diligit nos diligimus eũ ꝛ qꝛ eũ ꝛ ꝓmũ Et qꝛ ꝑ caritatẽ xp̃s ad nos redimendos venit sectemur caritatẽ. vt ꝑ hanc q̃ ad nos xp̃s descendit dilectionis viã etiã nos ad ipm possimus ascẽdere Item efficaciter qõ pꝫ ꝑ opus dando seipm ꝛ ponẽdo aĩam ꝓ nobis. qꝛ ꝓbatio dilectõis exhibitio ẽ opis Nos ergo hoc exemplo efficaciter ꝛ fructuose inuicẽ diligamus. ꝑm illud iohã. Non diligamus ꝛbo nec̃ lingua sꝫ ope ꝛ ꝛitate. Et multomagis deũ diligamus vt sermonẽ ꝛ mãdata eius ꝑfuemus Itẽ recte qꝛ hanc dilectionẽ ad nostrã beatitudinẽ ordinauit ꝛ vt ad deũ nos traꝛxret. nõ sicut hoĩes sese inuicẽ carnalr ꝛ ꝓmodo terreno diligẽtes. Sic ergo ꝛ nos in ꝓximis nõ qõ bñficq est seu dilectiõis. sed qõ dei est dẽmus diligere inuicẽ ad hoc vt deũ hẽamus. Sũt cm̃ amici nature. ꝛ sunt amici fortune. ꝛ sunt amici gr̃e. ꝛ hiyltimi soli approbank a deo. licet cm̃ in dilectõe ꝓximi includak dilectio dei tanq; ꝓncipalioꝛ. qꝛ ꝓximus nõ est diligẽdus nisi ꝓpter deũ. tm̃ saluatoꝛ hic magis fac̃ mẽtionẽ exꝓssam de dilectõe ꝓximi q̃ dei. cum dicit inuicẽ. qꝛ intẽdebat apl̃os inducere ad edificatõm ꝛ ꝛsolationẽ fidelũ. ꝛ ad ꝓferẽdas tribulatões ꝓsecutoꝛũ. ad qõ necessaria est caritas ꝓximi. q̃ tm̃ vt dictũ est includit caritatẽ dei. Et iterũ. Maiꝛem hac dilectõm nemo hꝫ. vt aĩaꝫ suã ponit quis ꝓ amicis suis. Dilectõꝫ vocat hic signũ ꝛ ꝓbatõnẽ dilectõis .i. exhibitionẽ opis trãsferẽs de cã ad effectũ. Et q̃ dem nullũ maius dilectõis argumẽtũ est q̃q; ponere aĩaꝫ ꝓ amicis. hoc eĩ est ylrimũ signũ amoꝛis vltra qõ nõ est aliud ĩueniri. Amoꝛ nãq; ꝓ q̃ruoꝛ signa ꝓt manifestari. ꝓximoꝝ ꝛba. qm̃ cm̃ coꝛ abũdat ĩ amore tũc os abũdat in sermone. qꝛ ex abũdãcia coꝛdis os loquit. Scõo ꝓ collata bñficia ꝛ istud est magis signũ q̃ ꝓmũ. qꝛ mlti seruirẽt de ꝛbis suis qui nõ seruirẽt de suis reb̃. Tercio ꝓ obsequia ꝓsonalia. ꝛ istud est adhuc maius signũ q̃ ꝓmũ vel scõm. multi cm̃ seruirẽt de sua substãtia qui nõ ꝓuirẽt de sua ꝓsona. Quarto ꝓ aduersa. qm̃. s. quis ꝓ amoꝛe amici se exponit moꝛti. multi em̃ darẽt ꝓsonã ad ꝓuiendũ qui nõ darẽt aĩam suã ad moꝛiẽdũ. In hoc ergo ꝙ xp̃us ꝓ nobis crucifigi ꝛ moꝛi voluit. infimitã nobis caritatẽ oñdit greg. Moꝛi etiã ꝓ ĩimicis dñs venerat. ꝛ tm̃ positurũ se aĩam ꝓ amicis dicebat. vt nobis oñderet qꝛ cũ diligẽdo lucrũ facere de imicis possumus. etiã ipi amici sunt qui ꝓsequunk. Conseq̃s ergo est vt q̃admodũ xp̃s aĩaꝫ ꝓ nobis posuit. sic ꝛ nos aĩas ꝓ fratribꝫ ponamus Quatuoꝛ ei sunt diligẽda ꝓ ordinẽ ex caritate. s. deus. aĩa. ꝓximus. ꝛ coꝛpus. ꝛ iõ cũ caritas sit ordinata ꝓ ipo deo qui est primũ ꝛ maxim̃ diligibile. ex caritate debẽt alia tria exponi. sic minus ꝓ maiori. ꝓ aĩa vero ꝓpria dꝫ ꝓximus ꝛ coꝛpus ꝓximũ ꝛtemm. ꝛ ꝑ salute ꝓxi dꝫ vita coꝛpalis exꝓm. Et iteꝛ. Hec mando wobis. vt diligatis inuicẽ. qꝛ alr nullũ solariũ hẽbitis. misi in wobis inuicẽ hẽatis. sed absq; dilectõe solaciũ ꝛ ꝛsolatõm in wobis inuicẽ hte nõ ꝓtestis Ꝓceptũ dilectõis sp̃ incultat. ꝛ tanq; sola dilectõ ꝓcipiẽda fit eã sp̃ꝛmendat. Et reuera ille qui ait. habe caritatẽ ꝛ fac q̃cũq; vis quasi solã caritatẽ visus ẽ ꝓcepisse ꝛ merito. qꝛ ipa vꝫ sine ꝛbꝫ multa ꝓꝛtutũ. sed cetera oĩa nõ valẽt sine ea. vñ sꝫ Greg. de dilectiõe q̃si de singulari mãdato dñs loquit. qꝛ omne mãdatũ de sola dilectõe est. ꝛ oĩa vnũ ꝓceptũ sunt. Quicquid em̃ ꝓcipik in sola caritate solidak. Cuncta sunt ꝙ diuersitatẽ opis vnũ in radice dilectõnis Et plura alia hmõi ad dilectõm incitãtia dñs dicebat. que io. hic ꝓscripsit. De dilectiõe fraterna nullus apl̃oꝝ tm̃ loquit q̃tũ iohãnes. ꝛ hic ꝛ in ep̃lis suis. Legit etiã de eo ꝙ iã senex effectus portabatur ad eccĩam a discipulis suis vt fidles instrueret. quibus hoc tm̃ dicebat. Filioli diligatis inuicẽ. ꝛ i hoc est ꝑfectio disciplne xp̃iane. Cm̃ dꝫ ꝛꝑaliter a deo dilcũs nõ solũ ꝓpter ꝓmulegiũ ꝛgimitatis sed etiã ꝓpter sꝑialitatẽ caritatis Tercio circa sermonẽ mediteris qũo monuit eos ad obseruãtiã mãdatoꝝ suoꝝ dicẽs. Si diligitis me mãdata mea seruate. implendo ea facto ꝛ ope. q. d. nõ oñdatis amoꝛem quẽ hẽtis ad mesletu solũ sed in obĩa mãdatoꝝ. In hoc em̃ mũdi huius ptãtes suos amicos ꝛ fideles ꝑ bãt ꝛ cognoscũt. si eis obediũt ꝛ eoꝝ mãdata custodiũt. qꝛ ꝑm gre. Probatio dilectõis exhibitio ẽ opis ꝛ iteꝛũ. Qui hꝫ mãdata mea ꝛ seruat ea ille est qui diligit me. s. ope ꝛ ꝛitate. ꝛ nõ tm̃ lingua ꝛ sermõe hoc est ille hꝫ ꝛrã dilectiõem ad me. Aug. qui hꝫ in memoꝛia ꝛ seruat in vita. qui hꝫ in sermonib̃ ꝛ seruat in moꝛib̃. Qui hꝫ audiẽdo ꝛ seruat ꝑseuerãdo ipe est iquit qui diligit me. Ope est demõstrãda dilectio. ne sit infructuosa nois appellatio. vñ ꝛ iohã. qui dicit qꝛ diligo deum ꝛ mãdata eius nõ custodit mẽdaꝝ est. Et iterũ. Si quis diligit me. i. dilectõm in me tendit. ꝑmonẽ meũ seruabit. i. mandata mea

ad faciendū ea. q̄ obīa ꝓcedit ex amore qui ē in cor te Sermonē ḡ ꝝba dei tūc seruamus qñ facimus que ꝑcepit ꝛ diligimus q̄ ꝓmisit Qui aūt ꝝba tenet ꝑ memoriā ꝛ nō colꝫret illis ꝑ obīam. nō sunt ei in bñficiū sʒ i dānatōis testimoniū. Gre. Ve diligim? si mādata eius seruamus. Vere diligimus si a nīis nos voluptatib coartamus Nā q̄ adhuc ꝑ illicita desideria defluit ꝓfecto deū nō amat q̄ ei in sua vo/luptate ꝓtradicit Ille ḡ ve amat cuius viʒ mentē de lectatio prava ex ꝓsensu nō supat Nam tāto quisq̄ a supno amore disiungit quanto inferius delectat. Hec gre. Et iterꝝ Si ꝑcepta mea fuaueritis manebitis in dilectōe mea. i. ex hoc scietis vos dilectos a me ꝛ q̄ in dilectōe mea q̄vos diligo. ꝛ i gr̄a mea mānetis si mea ꝑcepta fuaueritis Seruatio em̄ mādatoꝝ ē effectus ꝛ signū ōine dilectōis. nō solū eius q̄ nos diligimus. sʒ ꝛ eius qua ipe diligit nos. ex hoc em̄ q̄ ipe nos diligit. monet nos ꝛ adiuuat ad iplendū eius mādata q̄ ipleri nō pōt nisi ꝑ gr̄ām. Vñdit ḡ ꝑm aug. Non vñ dilectio generet sʒ vñ monstraret vt nemo se fallat dicēdo q̄ deū diligat si eius ꝑcepta nō seruat Nam inter eū diligimus inq̄tū eius ꝑcepta seruamus. inq̄tum aūt minus seruamus minus diligimus Nemo ꝑcepta seruat q̄ nō diligit. ꝛ nēo diligit nisi q̄ seruat. Nec prius seruamus ꝑcepta vt nos diligat xp̄s. sʒ nisi nos diligat ea fuare nō possumus Et iterꝝ Vos amici mei estis. si feceritis q̄ ego ꝑcipio vobis. i. si opa oñditis amicicie ꝛ dilectionis q̄ impletio ꝑceptoꝝ est signū dilectōis. ꝛ ꝑceptū ē signū sue volūtatis. ꝛ ideo si ea q̄ ꝑcepit nō facerēt volūtates nō ꝓsonarent ꝛ sic amici nō essent ꝑm greg. Amicus q̄si animi custos dr. Vñ nō immerito q̄ voluntatē dei in ꝑceptis eius custodire dr. illius amicus vocat Et ꝑm eundē. Magna ē mia redē ptoris ꝛ dignitas hoīm eē amicos dei Sed audisti gr̄iam dignitatis cū dr. vos amici mei estis. audi ꝛ laborē certamis cū subdit. si feceritis q̄ ego ꝑcipio vobis Vñ ꝛ ait aug. Cū sit bonus eē nō posset nisi ꝑcepta dñi sui fecerit. hinc amicos suos voluit intelligi vñ boni serui pōt ꝓbari O magna bonitas dei. Cū ei ꝑ ꝓditione reddere debeamus obsequia. vtpote serui dño. famuli deo. subiecti potenti. mancipia redemptori. amicicias nobis ꝑmia ꝓmittit. vt a nobis obsequia debite seruitutis exigere queat. vt quos nolle seruire ꝓspicit. spōte suoꝝ bñficioꝝ possit promissionib inuitare Hec aug. Nullus ḡ fine opis attestatione credat se deū diligere. sed vt ait grego. de dilectione ꝓditoris. lingua. mens ꝛ vita requirat. Nunq̄ est dei amor ociosus Opa enī magna si est si vo opari rennuit. amor nō est Nemo itaq̄ dʒ credere q̄ deū diligat qui eū sepe corde nō cogitat. qui eū sepe ore nō laudat. qui eius mādata ope nō fuat Gre. Si ab aliquo querat vtꝝ deū amat. libere rñdet ita. sed ꝓstat vt ipse dr q̄ ꝓbatio dilectionis exhibitio est opis. Ergo si vere deū diligis querendū est a corde ab ore ꝛ ab ope. Primo a corde q̄ qđ amat de eo sepe cogitat. vñ luxuriosi sepe cogitāt de delicijs carnis. auari de diuitijs. superbi de eminētijs. ꝛ viri de spūales de dimis. Si ḡ nō sepe de deo cogitas nō credas vere amare eū. Iterʒ bō maxime de eo cogitat qđ ꝑ ceteris amat. ergo si de mundo magis q̄ de deo cogitas mōm magis q̄ deū amas. Scdo si deū diligis a lingua tua requiras. q̄ ex abundantia cordis os loquit Nā idē est verbū cordis ꝛ oris. sed in corde est nudū. in ore vestitū. Lingua ergo libēter illū noīat quē cor amat. ꝛ ideo si plus de mōdo q̄ de dō fat magis mundū q̄ deū diligere ꝓuincit Tercō an deū diligas ab ope tuo requiras. nō em̄ pōt ignis eē ꝛ nō ardere. Si ḡ ignis diuinus est in corde tuo nō poteris vacare octo. sed si ociovacas ignē nō habes q̄ vt dictū est caritas non est otiosa. operat em̄ si est. si opari rennuit caritas nō ē. Ad hoc ergo q̄ quis xp̄z veraciter diligat. necē est vt deo amando mbil ꝓponat ꝛ ꝓximū suū sicut se diligat. ac dilectōem corde ore ꝛ ope oñdat. Hoc etiā qđ dictū est. Vos amici mei estis. dupl̄r pōt intelligi. ꝑm q̄ amicus dupliciter dr. s. qui amat ꝛ qui amat. ꝛ ꝑm vtrūq̄ vꝝ est qđ subdit. si feceritis q̄ ego ꝓcipio vobis. q̄ ꝛ qui deū amant mādata eius seruant. ꝛ quos dr amat mādata illius seruant. in q̄tum ꝓferendo eis grām suā adiuuat ad seruandū. Sed vt visum est mandatoꝝ obseruatio nō est ōine amicicie cā. sed signū. s. q̄ deus diligat nos ꝛ q̄ nos diligamus eum. Et plura alia hmōi dñs tūc dicebat Quarto circa sermonē meditaris q̄liter dāo eis ꝓfidentiā circa ꝓssuras q̄s eis ꝑdixit essē venturas. ꝓmunit ꝛ hortat ipsos ad patiam ne deficiant in tribulatōib. d. Si mos vos odit. i. mūdani ꝛ amatores mōi q̄ diuitijs delicijs ꝛ honoribꝫ sunt dediti. scitote ad ꝓsolatōem vestrā. q̄ me ꝓiorē vobis odio hūit. Vñ scriptū est. Odio habuerūt me gratis. q. d. ꝑm crisō. Scio hoc est duꝝ ꝛ difficile. sed ꝓpter me patiemī. ꝛ iō non dolere sed ꝛ letari or. ꝛ sufficit vobis in ꝓsolatōnem ꝓpter me hec pati. Grandis ꝓsolatio mēbris ex capite q̄ nō dñt ꝓditōem capitis refutare. Vñ aug. Cur se membrū supverticē extollit. recusas eē in corpe si nōvis odiū mundi sustinere cū capite. Deinde oñt cur odit eos mos. s. q̄ nō sunt de mūdo. i. pte eius. mbil em̄ cōe cū terra est eis. sʒ celestiū facti ciues ꝛ ꝓpter hoc mūdi odiū patienter est sustinendū. Vñ crisō. hoc est virtutis augmentū a mōdo odio hēri. vnde dolere or si a mōdo diligeremī. hoc em̄ eēt malicie vestre oñsiuum Gre. Nā puerꝝ derogatio vite nre approbatio est q̄ iā oñditur nos aliq̄d iusticie hre si illis displicere incipimus qui nō placent deo. Et q̄ exēplo sui quo aliud maius ꝛ melius nō est monuit ad ferēda odia mūdi. subdit ḡre eū debeant imitari. q̄ ille dñs ipsi serui. Memētote inq̄t sermonis mei quē dixi vobis Nō est seruus maior dño suo. Si ꝑ q̄ me persecuti sunt q̄ sum dñs. ꝛ vos ꝑsequent qui serui estis. ꝑsequent vos in quib ego sum. ꝛ per ꝓs me in vobis. Nō pōt placere suus quib displicet dñs Crisō. q. d. Nō vos turbari or si coīcabitis meis passionib. q̄ vos nō estis me potiores Et iterꝝ. Mos quidē. i. mūdani in delicijs. dictijs ꝛ ambitōe vinētes. gaudebit tanq̄ de me triūphauerit q̄ in triduo mortis xp̄i iudei mōdo dediti sunt ganisi credētes extinxisse totā sectā xp̄i. vos aūt ꝓtristabimī de mea morte ꝛ absentia. sʒ tristicia vra vertet in gau. in resurrectōe ꝛ apparitōe seu pntia ꝛ ascēsione. ꝛ maxie in spūssancti missiōe

Secunde partis

Cõtristati eñ sunt de morte dñi. sed mox de resurrectõe letati. Ma post lacrimarõem. z fletũ. infudit deus exultationẽ z gaudiũ Vbi notandũ q si cui promitteret ab eo qui esset rarat z potẽs facere promissum. q oẽs illius lapides verteret in aurũ. vtiqlle congregaret hinc inde lapides q posset plures z maiores. Nũc igit promittit nobis ab ipo quietas ẽ z potẽs sup oẽ qõ est q tristicia nra vertet in gaudiũ ió mltũ libẽter debemus sustinere tristicias z pressuras huius mũdi in augmẽtũ nostri gaudij. Vñ non dixit. post tristiciã vram eritis gaudiũ. sz ait. tristicia vra vertet in gaudiũ. ita q locũm qõ ẽ tristiciã hẽ in cumulũ gaudij conuertet. Ad ondendã aũt z meroris z gaudij ĩmẽsitatẽ inducit similitudinẽ declarãdo qõ dixerat. p exẽplũ mulieris in dolore ptus tristiciã hũtis. sed in natiuitate pueri gaudiũ supuenies absorbet in ea oẽm tristiciã precedẽtẽ Deiñ hoc padigma qõ de muliere posuit dñs exponit z similitudinẽ adaptat. d. Et vos igit nũc quidẽ tristiciã hẽtis. s. tpe mee passiõis z mortis q filia pturiẽtes iterũ aũt videbo vos z gaudebit cor vrm. s. post meaz resurrectõem. z gaudiũ vrm nẽo tollet a vobis q vita xpi q fuit materia huius gaudij erat de incepso immortalis nõ aplius auferẽda p mortẽ. Tristiciã eñ habuerũt passo dño sz post resurrectõem gauisi sunt viso dño. z gaudiũ eorũ ñ tollebat ab eis q z si post modũ psecutões z tormẽta p xpo passi sunt. spe tñ resurrectõis z visionis illius accensi libẽter aduersa quecũq ferebãt imo gaudiũ existimabãt cũ in temptatões varias inciderẽt Vñt aũt z hoc ita intelligi vt in discipulis vniuerse loqt dñs eccle. velut etiã ibi. ecce ego vobiscũ sum vsq ad consummationẽ seculi Mũdi eñ amatores gaudent. q in pñtibo delectãtur. nulla alterius vite gaudia sperãtes. sz bomi in etũmis huius vite tristant z plorãt p pcis pmissis z alienis p huius mũdi incolatu z dilatõne regni celestis. z p huius vite tribulatões z angustias ad eterna extendũt gaudia celi. q p multas tribulatões oz nos intrare in regnũ dei. Dicens ergo dñs iterũ aũt videbo vos. secundum pmittit aduentũ quo ad vniuersam viz eccliam ad remunerandũ ex integro. Ac si diceret. Iterũ videndus apparebo vos eterna visione. eripiã vos ab aduersarijs. assumã vos ad meipm coronabo vos victores. p babo me sp vidisse vos decertantes. Alchuinus Mulier aũt scã ecclesia est p ter fecunditatẽ bonoz operũ. z q spũales deo filios generat. Hec mulier dũ parit. i. dũ in mundo virtutum pfectib infistit dũ vndiq temptat z affligitur tristiciam hz de hoc. q venit hora vt patiat. q nemo carnẽ suã odio habuit. Sed cũ peperit. i. cũ deuicto laboris certamine ad palmã puenerit. iã nõ memĩt pressure pcedentis pter pcepte gaudiũ retributionis. q natus est hõ in mundũ. Sicut eñ mulier nato in hoc mõo hoĩe letat. ita eccla nato i vitã eternã fideliũ pio exultatõe replet Beda. Nec novũ dz videri si natus dicat qui ex hac vita migrauerit Sicut eñ osuete nasci dz. cũ quis de vtero mris pcedẽs in hanc lucem pgredit. ita pt natus appellari qui solutus a vinculis carnis ad lucẽ eternã sublimat Unde scoz solemnia nõ funebria sed natalicia vocant.

Capitulum. Lvii.

Deinde pcludit pclusionẽ principlr intentã. ad hoc eñ dixit predicta oia. vt firmarent ñra tribulationes eis imminẽtes z aduersa Vñ ait. Hec omnia que dixi in sermõe isto locutus sum vobis. s. ad hũc finẽ. z iõ vt in me pacẽ hẽatis aduenientibo tribulatõibus futuris. q sic grauem quietat in loco pio. ita cor humanũ in deo Et inde est q hoies mũdani qui deo p amorẽ nõ sunt diligi hũt tribulationes absq pace. sed sancti qui deũ p amorem hũt in corde. z si ex mũdo hũt tribulatões in xpo hũt pacẽ. Hic finit sermonẽ suũ vt pius pt. vtiloza ponẽs in fine. s. de pace ad quã oes conat inuitare vñ glo. Mõ solũ que in cena sed etiã que ab initio predicatõis sue. z maxime que in cena hac de cã dicit vt in illo pacẽ hẽat. pacem pectoris in pñti. pacem eternitatis ĩ futuro. Hec pax est p o q xpiani facti sumus p o qua factis imbuimur p o q flagellis z alijs modis erudimur p o qua spũs pignus accepimus p o qua in eũ credimus z speramus z amore eius accẽdimur. Hec est ĩ pressuris solatio z liberatio. vt hac in fine feliciter regnemus cũ xpo. In hoc ergo sermonẽ concludit. q ipse est consummatio vie z btitudo ptie Aug. Hec pax finẽ tpis nõ habebit. sz omnis pie nostre intentõis actõisq finis ipa erit. Et subiũgit In mũdo pressurã hẽbitis. s. ab hũanis hoibus vos pse quẽtibus. in me aũt pacẽ. q. d. sz greg. Sit vobis de me interius qõ solando reficiat q erit de mũdo exterius qõ seuiẽdo grauiter ptimat. Sci eñ viri nõ hũt tribulatões puras. q hũt solatõem dei admixtã. sed mali hũt eas puras nõ hũtes solatõez istã Sed confidite. i. fiduciã in me hẽte. q ego p vobis vici mũdum z nõ prevalebit. q. d. recurratis ad me z hẽbitis pacẽ in me. xps vicit mundũ diripiendo z auferẽdo amara eius quibo impugnat. Hec aũt sũt eius concupiscibilia. Hã oe qõ est in mũdo. aut est cõcupia carnis quã destruxit p afflictionẽ z laborem. aut concupia oculorũ quã destruxit p paupertatẽ. aut superbia quã destruxit p hũilitatẽ. In hac victoria xpi dũt confidere sancti. q confideratõe eius armati z virtutibus muniti. facilr supant tẽptatões mũdi Propter qõ dicit pe. xpo in carne passo z vos eadẽ cogitatõe armami. Cum ergo sic xps ista concupiscibilia vincit vincit mundũ. z hoc fm iohannẽ facit fides nostra q cũ sit substãtia spando z qui sunt bona spũalia z eterna. facit nos contemnere bona corpalia z transitoria. Et alia plura bis filia rũc dicebat Quinto circa sermonẽ mediteris qualr ipe dñs ieshus eo qui erat ad discipulos fm one finito. de quo fm hdã in cena locutus est vsq ibi. surgite eamus hinc. Deiñ standovsq ad ymm finẽ. cuius hoc initiũ est. tandẽ sublevatis oculis aspiciẽs in celũ se ad pẽz conuertit z vba ad ipsum dirigens orare cepit. Xps nõ tm orauit ad aliquid impetrandũ sed etiã ad dandũ nobis orandi exemplũ. z iõ oratio sua hic describitur optimis circũstantijs dispsita Primo respectu precedẽtiũ. q post sermonẽ z discipulorũ instructionẽ conuertit se ad orationem ad ondendũ q plemẽtuz bomi opis est a deo requirẽdũ. z vt quos instruimus vbo iuuemus orationum suffragio. q sermo dinus maxime hẽt effectũ in cordibo audientiũ. cũ fulcit

oꝛõne ꝑ quã dinũ implorat auxiliũ. ⁊ ideo finis sermonis nostri dꝫ ad oꝛõez terminari Scõo respectu pñtiuꝫ qꝛ oꝛãdo pcipaliter oculos leuauit ad celũ ad denotandũ qꝫ in oꝛõe mens dꝫ eleuari in deũ. qꝛ fm dama. Oꝛõ est ascẽsus mẽtis in deũ Inter alias aũt ptes coꝛpis dispositio interioris mẽtis. maxie relucet in oculis. vbi eĩ amoꝛ ibi oculus Cri. ꝓpter hoc in celũ oculos eleuauit. vt stantes sursum aspiciamus nõ oculis carnis solũ sed ⁊ mentis Sancti ꝫ qñꝫ erecti ⁊ eleuantes oculos ad celũ oꝛãt. nõvt superbi. sed vt humiles oꝛõnem ad deũ dirigendã ⁊ celestia tm̃ petenda esse oñdant. Ũñ psal. Ad te leaui oculos meos qui habitas in celis. ⁊ nõ solũ oculos sed ⁊ opationes nostras in deũ referre debemus. fm illud. Ereñ. Leuemus coꝛda nr̃a cũ manibꝫ ad deũ in celis. ꝑ manus eñ designañ opatiões. Tercio respectu seqñtiũ qꝛ articulo passionis sibi imineñte. ⁊ pssuris discipulos pdictis oꝛauit ad prẽm suũ ad designandũ qꝫ pssuris ⁊ tribulatõibꝫ imminentibus dꝫ bõ ꝑ oꝛõem recurrere ad deũ. sicut moyses. susanna ⁊ alĩ plures clamauerũt ad dñm cũ tribularent ⁊ liberauit eos Oꝛat aũt xps primo ꝓ se. deiñ ꝓ mẽbꝛis Pro se oꝛat. tũ fm hũanaꝫ naturã. tũ fm dinam. fm hũanaꝫ naturã ꝓ clarificatõe in passiõe ꝓ clarificatõe resurrectõis. ꝓ clarificatõe ascensionis. ꝓ clarificatoe iudicij quã habebit in eo. post illõ scõm diuinaꝫ naturã oꝛat ꝓ noticia ⁊ manifestatiõe claritatis patris ⁊ filij in quibꝫ intelligitur nexus ⁊ amoꝛ amboꝝ. s. spũs sanctus qꝛ mediũ sepe intelligitur in extremis Hoꝝ triũ eadẽ est claritas. natura ẽntia. eadem potentia. scĩa. bonitas. Postulat ꝫ ipse xps claritatẽ suam ab eterno patre habitam ad humanã cognitiõem ⁊ noticiã dinari. ne ipm purũ hoiem arbitrãtes de passionis ignominia verecũdiam recipiãt. ac de resurrectiõis gl'ia desperantes a fide deficiant Pro mẽbꝛis dupliciter oꝛat. primo ꝓ membꝛis credentibꝫ ⁊ iã capiti adhrẽtibꝫ. scõo ꝓ credituris ꝑ vbũ iam credentiũ Oꝛat ꝫ pro discipulis ⁊ mẽbꝛis iã credentibꝫ ⁊ recõmendat eos patri dicẽs Pater scẽ fua eos ꝓseruãdo a malo ⁊ custodiẽdo in bono. in noĩe tuo. i. in fide ac ꝓfessiõe ⁊ vitate ⁊ virtute noĩs. tu quos dedisti mihi ꝓ fundamẽto eccie ꝑ eos fundãde. ꝑ spãlem amicitiã eos mihi ꝓiũgendo. vt sint vnũ ⁊ vniti ꝑ caritatez. sicut ⁊ nos sumus vnũ ꝑ naturã. ita qꝫ ly sicut nõ importat equalitatẽ sed quandã similitudinẽ ⁊ imitationem longinquã Sum ego filius tuus ꝑ naturam sicut ⁊ illi filij tui ⁊ fratres mei ꝑ gr̃am Vel fm aug. Ut quẽadmodum pater ⁊ filius non tm̃ equalitate sbẽ. sed etiã voluntate vnũ sunt. ita ⁊ hi non tm̃ ꝑ hoc qꝫ eiusdem nature sint. sꝫ etiam ꝑ eandẽ dilectiõis societatẽ vnũ sint Cuiuscũqꝫ pfectio nihil aliud est qꝫ pticipatio diuine similitudinis. intm̃ eñ boni sumus inqꝫtũ deo assimilamur. Ego ꝓ eis rogo quo ad efficaciã. qꝛ tui sunt ꝑ eternã pdestinationem. nõ ꝓ mũdo. i. mundi dilectoꝛibꝫ ⁊ pditis fm tuam pscientiã. Hoc dt qꝛ efficacia siue oꝛõnis tm̃modo ad electos se extendit Quãuis eñ in se sit efficax pro omnibꝫ tũ mali ponũt sibi impedimẽtũ ne sint pticipes ipsius Et licet iã non eẽnt de mũdo. adhuc tũ necãriũ erat eos esse in mundo. iõ subdit Non rogo vt tollas eos de mundo. vel ꝓpter alioꝝ salutem. qꝛ adhuc sunt mundo necessarij. vel ꝓpter eoꝝ vtilitatem. quia in meritis nõ sunt ꝓsummati. Vbi beda. q. d. iam imminet tps vt tollar ego de mundo. iõ oꝫ necesse est vt isti nũc non tollañ de mundo. vt te ⁊ me primũ annũcient mundo. Sed vt serues eos a malo ⁊ defectu in pressuris cripiendo de piculis ⁊ dando eis ꝑmanentiã in fide ⁊ ꝓstantiã in tribulationibꝫ imminentibꝫ. Hinc habes qꝛ sancti non debent rogare vt transeãt de mũdo. si adhuc eis ꝓsumens nõ est. sicut nesciebãt ꝓsumẽs erat. beatifica eos. i. ꝓfirma in veritate fidei catholice ac vite ⁊ doctrine. sanctũ enim vno mõ significat idem qđ firmũ. Ista aũt ꝓfirmatio apl'oꝝ facta est a deo patre qñ in die pentecostes misit eis spũm scim̃. Deinde oꝛat ꝑ toto fideli pl'o dicens Non ꝓ eis rogo tm̃. sed ⁊ ꝑ eis qui per verbum eoꝝ. s. per verbũ fidei ⁊ euangelij qđ predicauerunt per qđ omnes in xpm̃ crediderũt qui fidem illã habuerunt quam apostoli predicauerũt. Hõ verbũ dꝛ coꝝ. non qꝫ ꝑ eos tm̃ fit predicatũ imo ⁊ per paulũ ⁊ ꝑ quoslibet alios predicatoꝛes sed eis ꝓ ⁊ principaliter ꝓmissum est ad ꝑdicandũ. ⁊ ab ipsis est primitus ⁊ ꝑcipue predicatũ. Hoc ẽ verbũ fidei predicatũ. verbũ dei inspiratũ per qđ credidit latro. credidit paulus. ⁊ quicunqꝫ vnqꝫ credidit in xpm̃. Unde fm aug. oẽs suos ibi intelligi voluit. nõ solũ qui tunc erant in carne. sed etiã qui futuri erãt Quotquot eñ postea crediderunt in eũ. per verbum apostoloꝝ sine dubio crediderunt ⁊ donec ꝛmãt credituri sunt. Per hos euangelium mĩstratũ est. ⁊ ante qꝫ scriberet ⁊ vtiqꝫ quisquis in xpm̃ credit euãgelio credit. hec aug. Ut oẽs vnũ vnitate sint fidei ⁊ caritatis. sicut ⁊ tu pater in me ⁊ ego in te vnũ sumus in vnitate nature ⁊ substãtie. vt ⁊ ipsi in nobis vnuꝫ sint fide ⁊ caritate. Vel fm aug. ꝑt referri ad vnitatem a moꝛis sic. Sicut tu pater es in me ⁊ ego in te ꝑ amorem. ita ⁊ ipsi sint vnum in nobis per amoꝛẽ. qꝛ caritas faait vnũ esse cũ deo. q. d. sicut pater diligit filiũ ⁊ ecõuerso filius ꝓẽm. ita ipsi diligant filiũ ⁊ ꝓẽm Fructus aũt vnitatis est vt mũdus totus predicatõne eoꝝ conuersus credat ⁊ ꝓgnoscat. qꝛ tu me misisti. ⁊ qꝫ doctrina quã dedi eis sit a te. sic eñ oẽs vnum erunt Qñ per nihil aliud manifestat veritas euãgelij. sicut per caritatẽ fidelium. Unde crisꝰ. Nihil eñ scandalizat oẽs vt ab inimicẽ diuidi qꝫ credentes fiant vnum hoc edificat ad fidẽ. Et ego claritatẽ quã dedisti mihi dedi eis. qꝛ ptãtem miraculoꝝ ꝑ quã declarata ẽ diuinitas xpi dedit apl'is Unde crisꝰ Claritatẽ dicit gloriã que est ꝑ signa ⁊ dogmata ⁊ vt vnanimes sint. vñ subdit. Ut sint vnũ sicut ⁊ nos vnũ sumus. id est vt sint in vera vnitate eccie absqꝫ scismate. Ũñ crisꝰ. Hec eñ gl'a vt sint vnũ etiã figmis maioꝛ est. Ego in eis per gr̃am ⁊ ꝑ caritatis spm̃. ⁊ tu in me ꝑ vnitatez nature ⁊ substantie. ⁊ ꝓpter eos etiã tu in eis ꝑ eundem spũm Vel fm hila. ego in eis. s. sum ꝑ vnitatẽ nature hũane. quã eandẽ habeo cũ ipsis. ⁊ etiã qꝛ do eis coꝛpus meũ in cibũ sacr̃alem ⁊ tu in me ꝓ vnitatem eẽntie vt sic sint ꝓsummati. i. ꝑfecti ī vnũ. qꝛ ꝓpter hõ bũanitatis xpi ad deũ fcã est vnio totius creature

Ut sint inquit ꝓsummati in vnum in pñti in vnitate caritatis ⁊ gr̃e per fidē. ⁊ in futuro in vnitate glorie ⁊ fruitionis dīne per sp̃em. Ad hoc enim tota tendit oro in qua pluries inculcat orando vt sint vnū. Sic oēs orare dñt ꝓ vnitate gr̃e in via. ⁊ ꝓ ꝓsummatōne gl̃ie in patria. vt hic hēant vnitatē caritatis ⁊ gratie per fidē. ⁊ ibi vnitatē fruitōnis ⁊ glorie p̄ speciē. In vnione caritatis ꝓsistit pfectio xp̃iane religiōis q⁹ p̄ hoc mēbra eccie ꝓiunguntr ad inuicem. ⁊ capiti hoī xp̃o ⁊ viceversus ipsi deo. q⁹ qui adhꝛret deo vnus sp̃us est. ⁊ sic p̄ñs primū principiū qđ est ds ꝓiungit hoī qui est quodammō oīs creatura. Finis ātem vnitatis est vt cognoscat tunc p sp̃em mōs ex inimico aīe eius effectus. i. credentes q⁹ tu me misisti ⁊ dilexisti eos sicut ⁊ me dilexisti. Ītā augu. In filio quippe p̄ nos diligit. q⁹ in eo nos elegit. Cum igit̄ eoꝝ que fecit nihil oderit. quis digne possit loqui quantū diligat mēbra vnigeniti sui. ⁊ q̄nto amplius ipm vnigenitū. Deinde petit ꝓiunctōz mēbroꝝ ad caput di. Pr̄ quos dedisti mihi p̄ veꝛā fidē in tua predestinatione ab eterno. vlo. i. oro ⁊ desidero. vt vbi ego sum cito futurus. ⁊ illi sint mecū. i. in eterna brītudine in qua etiā iam erat xp̃s actualiter q̄tū ad aīam. q̄ est ꝑs principalioꝛ hoīs vt videāt claritatē meā quā dedisti mihi. i. diuinitatē meā. vel claritatē corpis mei glorificādi. vtrāq; em̄ claritatem ⁊ scām dīnitatem ⁊ fm humanitatē sancti in gl̃ia vidēbūt. q⁹ dilexisti me cēntiali dilectōne ante mūdi ꝯstōem ⁊ ab eterno. Hoc ꝑz q̄tū ad xp̃i deitatē. filr q̄tū ad hūanitatē inq̄tū deus pater eternaliꝛ p̄destinauit ipsam ad hāc gloriā ⁊ exaltatōem. In ipo etiā dilexit nos añ mūdi ꝯstōem p̄destinatiōe q⁹ mēbra eius sumus ⁊ diligimur in illo qui totus diligit. i. caput ⁊ corpus. Est em̄ in nobis tanq̄ in templo suo. nos aūt in illo fm qđ caput nr̄m ē. Ubi aug. In magnā sp̄z dñs iesus suos erigit qui maioꝛ eē nō possit. Audite ⁊ estote in sp̄e gaudentes. vt eē possitis in tribulatōne patiētes. Audite inq̄t quo spes nr̄a leuet attendite. Xp̃us ihc̃us dt. audite credite sperate confidite quod dicit. Pater inquit quos dedisti mihi. volo vbi ego sim ⁊ illi sint mecū. Qui sunt isti quos ait a patre datos sibi. Nōne illi de quibus alio loco dicit nemo venit ad patrē nisi pater qui misit me traxerit eū. Et iterū. Quapropter oīb mēbris suis p mittit hoc premiū. vbi ego sum ibi ⁊ nos cū illo simus. Hec poterit nō fieri qđ omipotenti patri seruelle dixit omps filius. hec aug. Ītā ⁊ anselm. Inter hec cum discipulos sacratissima illa oīoe ꝓmendās pater dixerit. Pater serua eos in noīe tuo inclina caput tuū vt mereaꝛis audire. volo vbi ego sum ⁊ illi sint mecum. Bonū est tibi hic esse sed exeundū ē. hec anselm. O q̄z dulcissima oīonis v̄ba antidotū ⁊ remedium ad oēm aduersitatē ⁊ pctm̄. cuius dulcissime oīois p̄cipiū ⁊ finis in pace ⁊ dilectōe ꝓsistit ad quā p̄ci pueꝛ vt dcm̄ est tendit. Et multa alia dñs iesus discipulis dicebat. que vere coꝛda devota scindebant Si ergo in sermōe que dicta sunt attēte discusseris ⁊ diligenter meditādo ruminaueris. in eoꝝ dulcedine requiescēs merito ardescere poteris ad tantā dignationē. hūignitatē. ꝓuidentiam. diligentiam et caritatē. ⁊ circa alia p̄ dñz hoc sero gesta. Ex quibus poteris colligere fasciculū ꝓtra oēm temptationē ⁊ aduersitatē salubꝛe ꝓsolatōnis remediū. Inter oīa em̄ memoꝛialia xp̃i. p̄cipua recoꝛdatōne ꝓstat esse dignissimū finale illud sacratissime cene ꝓuiuiū in quo nō solū agnus paschalis ꝓponit ad edēdū. ve rūetiā agnus ⁊imolatus qui tollit pctā mūdi sub sp̄e panis p̄bet in cibū. In quo quidem ꝓuiuio mira dulcedo bonitatis xp̃i refulsit. qñ cū pauꝛculis illis discipulis ⁊ iuda p̄doditoꝛe eadē mensa ⁊ scutella cenauit. Virū claruit hūilitatis exemplū. dū pedes piscatoꝝ ⁊ pditoꝛis sui rex glorie p̄cinctus linthꝛo studiosissime lauit. Mira patuit munificentie largitas. dū sacerdotib⁹ illis p̄mis ⁊ p̄ñs tori eccie ⁊ oꝛbi terraꝝ coꝛpus suū sacratissimū ⁊ sanguinez ve re in cibū dedit ⁊ potum. Virtus tandē emicuit dilectōis exc̄ssus q̄ in fine diligens suos tam dulci exhoꝛtatōe ꝓfortauit ī bono. petrū sp̄aliter p̄monēs ad fidē ⁊ robur. ⁊ iohānī ꝓferēs pectus ad recubitū dulcem ⁊ sacrū. O q̄z mira sunt hec oīa repleta dulcedine. illi dūtaxat aīe. que ad tā celebꝛe vocata ꝓuiuiū. tanto mentis currit ardoꝛe vt possit illud p̄lxri cū cātare. Quēadmodū desiderat cervus ad fontes aquaꝝ. ⁊c̄. Conspice ergo dñm dū loquit̄. quo efficaciter devote ⁊ delectabiliter loquēs. imꝛimit discipulis suis q̄ narrat. ⁊ pascaris in amenitate aspectus ⁊ v̄boꝝ eius. Conspice etiam discipulos quo, sunt mesti lacrimātes ⁊ suspiria dantes. Plem em̄ sunt tristicia. vt de hoc ipa vitas testimonium fert dicens. q⁹ hec. f. de recessu meo locutus sum vobis. tristicia implevit coꝛdē ⁊ doletis me coꝛpalibus sub trahi oculis Inter alios aūt ꝓspice iohannē eidem familiaris coꝛrentē qualr attēte ⁊ diligēter hunc dilectū suū aspicit ⁊ tenerius anxiatus oīa v̄ba eius recolligit. Ipe em̄ solūmodo ea scribēs tradidit nobis. Būdictus ipe iohānes qui supra pectus dñi recūbens. hec potauit ⁊ memoꝛiter retinens nobis ea scripsit. Nullus sic fideliter ⁊ familiariter dño adhꝛsit vt iohānes. In cena iuxta eū sedit licz essz iuniꝛ aliꝛoꝝ. ⁊ cū captus fuit secutus est eū in atriū p̄incipis sacerdotū. ⁊ nec in crucifixiōe nec in morte nec post mortē eum dimisit quousq; sepultus fuit. Et q⁹ dñs videbat discipulos formidare ⁊ timere tū rōne xp̃is q⁹ nor erat. tū rōne loci q⁹ in ciuitate manifeste fistebāt. itavt freq̄nter circūvoluerent oculos ad ostium domus. quasi ymaginātes ⁊ expectantes invadi ⁊ capi ab hostibus. ⁊ ꝓpter hoc minus intendentes his que dicebat. iōvt melius v̄ba que dicturus erat intelligerent. ⁊ vt ad locū vnde tradendus erat veniret inter alia eis discūbentib⁹ dixit. Surgite eamus hinc. f. ad locum alium magis securū ⁊ secretum vbi estimantes vos securos attentius audiatis verba mea ⁊ melius ꝛtrēdatis ad ea que sunt vobis dicēda ad locum vnde tradendus sum ad moꝛtem. ad sepationez a vobis coꝛpaliꝛ in hoc muno ad angustiam ⁊ passionē meā. ⁊q̄cūq; voluerit post me venire abneget semetip̄m ⁊ tollat crucē suā ⁊ sequat̄ me. Et oꝛa eū vt nō finat te a sno latere separi. sz ꝓcedat tibi secū ire ⁊ eū sequi sive ad mortē sive ad vitā O q̄tus pauoꝛ in discipulos intrauit. nesciētes quo vel qua-

liter ire debrẽt. ⁊ de ipsi⁹ sepatõe plurimũ formidãtes ¶ Merito aũt de tãto ꝓuimo gẽe reddẽde erant deo ⁊ ideo post cenã ymnũ .i. canticũ dine laudis dixit ⁊ grãs egit sicut ⁊ añ cenã fecerat. vt. s. addiscas ⁊ añ cibũ ⁊ post cibũ grãꝑ reddere actiões ¶ñ cris. Audiãt quicũq; velut porci simpliciter mãducantes cũ ebrietate surgũt. cũ deceret grãs agere ⁊ ymnum ꝓcinere ⁊ mẽsam desinere. audiant quicũq; vltimaz orõez in sacris misteriis nõ expectãt. vltima eñ orõ misse illius ymni est signũ ¶grãs ẽ egit anteq; sacra misteria discipulis daret vt ⁊ nos grãs agamus. ymnũ dixit postq; dedit vt ⁊ nos hoc ipz facianus Cri. Ubi ⁊ beda. Sil' etiã ⁊ hoc oñdit q; ãplectibile erat sibi ꝓ nobis mori. q⁹ cũ tradendus erat deũ laudare dignatus est. docet ⁊ nos cũ in angustias incidimus ꝓpter multoꝝ salutẽ nõ ꝓtristari sed deo grãs agere qui in nostra tribulatiõe opaf multoꝝ salutem Tandem cũctis ꝓpletis misteriis ⁊ ymno dicto ꝓ facti institutõe ⁊ nouevite ñũciatiõe hora ꝓpletoꝝq; egreditur de loco cene cũ discipulis suis ad locũ extra ciuitatẽ. ad quẽ sciebat ventuꝝ ꝓditorẽ voluntro se offerens passioni vt oñderet se voluntarie subite mortẽ ⁊ desiderare nrãm redemptõnem. Ille eñ locus erat aptus ad capiendũ xp̃m . q⁹ erat a ciuitate remotus ⁊ ipsi q̃rebãt capere eũ sine strepitu turbaꝝ. Precedit ipse. tu eũ seq̃re. ⁊ ꝓspice discipulos eũtes post eũ ⁊ cũ eo quo quisq; magis ꝑt magis eidem approximat. ⁊ ꝓgregatim ꝓgentes sicut moris ẽ pulloꝝ ꝓgere post gallinã impellũt eũ mõ vnus mõ alius ex desiderio appropinquãdi ⁊ audiẽdi dicta ipsius. Ipe vero libenter ⁊ patienter sustinebat ab eis. ⁊ tũc locutus ẽ eis ꝓplendo sermonẽ eũdo ꝓxiã ⁊ in orto ¶ Et iuit cũ illis ꝑsus orientẽ trans torrentẽ cedron vallẽ tosaphat que est inter ihrlm ⁊ montẽ olineti. a septẽtrione ꝛ ausꝝ porrecta. p cuius vallis mediũ currit idẽ torrens cedron. Est aũt cedron gemitus ꝓprie latine cedroꝝ dr. de quibo arboribo copia ibi erat in ripis torrẽtis eiusdẽ vñ sic appellat' In hac valle est pua cãpi planities irrigua ⁊ nemorosa plenaq; deliciis. vallis vo nomẽ accepit a rege Josaphat ibi sepulto. vbi a pte mõtis syon in pte mõtis olineti. in ipam vallẽ descẽdendo ẽ turris sepulcꝝ eius ꝓtinẽs Cuius ad dexterã de rupe mõtis olineti excisa ⁊ separata domus duo cauata hꝫ sepulcra. s. symeonis semis ⁊ ioseph sponsi marie vgimis Exiens cũ illis in villam que dr gethsemani ad radicẽ seu pedem mõtis olineti iuxta campũ q̃ gethsemani dicebat' vñ villa ficedicat' vbi ẽ eccla adixrẽs rupi. sub q̃ apli erãt somno ꝓgravati. ⁊ intra erãt canonici regulares cũ abbate ꝛm regulã beati augusti. dño seruientes . Et intrauit cũ ipsis in ortum. qui in fine ville erat ⁊ ad villam pertinebat vbi traditorẽ suum ⁊ armatos expectabat. sciens oĩa que ventura erãt sup eũ ꝛm altissime dispositõis archanũ. Et qui ꝓsecutores suos ⁊ oĩa in manu sua accepisse se nouerat q⁹ oĩa dedit ei pater in manus. sponte in manus ꝓsequẽtiuz se ponebat ¶ Sciebat aũt ⁊ iudas traditor locũ. q⁹ frequẽter ihesus cũ dis. suis illuc venire ꝓsueuerat cã orãdi secretius extra tumultũ ciuitatis. ⁊ causa secretius loq̃ndi cũ discipulis familiarius instruẽdis Itaq; tradendus a discipulo ꝓsueti secessus locũ ⁊ iude notum adiit. quo facilime repiri posset. manifestum se dans ad capiendũ. ne mortẽ timere vel inuitus crucifigi putaret' Uñ bene dr q̃ ymno dicto exierũt ꝛm ꝓsuetudinẽ in montẽ olineti .i. ihesus montẽ olineti. q⁹ ꝓsuetus erat illuc ire ⁊ morari de nocte cã orõnis Nã ꝛm crisꝰ. ꝓsueuerat frequẽr extra in orõne pernoctare ⁊ stratis molliciẽ declinare. Et ꝛm eundẽ. ꝓsuetudo xp̃i erat . vt maxime in solemnitatibo post cenã discipulos seorsum ducere ⁊ puꝝ a tumultubo locũ inquirere. ne mens impediret' ab audiõe ⁊ aliq̃ sublimia de festo docere. q̃ non erat phas alios audire. Completorũ põr dicit. q⁹ in ipso ꝓplet' cursus diei. Sil' dñs noster iesus xp̃s ꝓpleto cursu p̃dicatõnis ⁊ cena illa singulari tam gliosissime celebrata ⁊ fcã cũ discipulis suis. de qua cena ⁊ de sacratissimo dño corꝑis ⁊ sanguinis eius ibi tradito. debes frequẽr devotissime cogitare. ⁊ q̃ loris discipuloꝝ predibo. ac facto sermone ⁊ dicto ymno. i. grãrumactõe exiuit cũ dis. su. versus montẽ olineti vbi capiend⁹ erat ⁊ ab amicis separandus Et q̃n ꝓplẽdũ erat q̃d ꝓdixerat. Percutiã pa. ⁊ dis. o. gre. Uade ⁊ tu sꝑ cũ eo ⁊ noli eũ deserere. ne ⁊ ipse deserat te. Egrediens egressus est iesus extra ciuitatẽ. vt nos egressuros de mũdanis ⁊ mõi hãtatione figmificaret. q̃n sacrificiũ deo offerre volumus. vt tumultũ hoim fugere doceret q̃n orare vel familiaria cũ nostris tractare intẽdimus. Egressus aũt iuit trans torrentẽ cedrõ. qui interpretat' tristis meror ⁊ figmificat viã passionis quã xp̃s ꝓambulare voluit. q⁹ sicut torrens terrore calloris solis cũ impetu descendit. sic xp̃us calore caritatis ⁊ luce veritatis succensus. fluctus passionũ impetu ꝓprie voluntatis sustinuit. Per hoc ergo q̃ xp̃us iuit illuc imminẽte sua passione figmificat' q̃ xp̃ian⁹ ire volẽs ad martiriũ dꝫ imminens supplicium p̃cogitare. ⁊ per patiam se armare. q⁹ ꝛm greg. Minus feriunt iacula q̃ prevident'. ⁊ tolerabiliora sunt mala que p̃sciunt' Exiuit in villã gethsemani q̃ interpret' vallis pinguedinis. q̃ interpratio oñdit q̃ humilis. q̃ devota fuit xp̃i oro quã ibi fecit. in valle eñ humilitas. ⁊ in pinguedine devotio notat'. Scõm remig. dñs approp̃inq̃ns passioni in valle pinguedinis oravit. vt demonstraret' q⁹ p vallẽ humiliatis ⁊ pinguedinẽ caritatis ꝓ nobis mortẽ suscepit. Humiliauit eñ se vsq; ad mortẽ. ⁊ ex caritate posuit ꝓ aĩcis aiam suam. In orto etiã orauit ⁊ capi voluit. vt ostẽderet q̃ satisfacere venerat ꝓ peccõ primoꝝ pentũ cõmisso in orto. i. in terrestri paradiso . vel q̃ ꝑ passionẽ suã nos in ortũ paradisi coronãdos introducit. Dicit' etiã post coẽnem in montẽ olineti exisse ⁊ orasse q̃d repñtat ꝓcessio fratꝝ q̃n post refectõem exit in oratoriũ ad grãs agendũ. Per q̃d etiaz dat' intelligi q̃ virtute dñici sacri ascendit' ad culmẽ gre ⁊ gle. Significanter aũt ꝛm origen. ymno dicto exierũt in montez oliuaꝝ. p hoc designãs q̃ post ꝓceptõem tanti sacri. fidelis hõ nihil dꝫ agere in ꝓualle nec circa aliq̃d terrenũ se occupare. sed ꝛm hiero. dꝫ ascẽdere in montem olineti. i. in virtutũ sublimia. vbi est laboris refectio ⁊ doloris solaciũ. aceti luis notitia apprehendit' ¶ Orauit ergo dñs in mõte olineti. siue in orto

ad radicē eiusdē mōtis. qō totū vnū est ⁊ plenū figuris Cū eñ in mōte orat sursum nos ⁊ p celestib⁹ habere cor in oṙōe. ⁊ sublimia tñi orādo inq̄rī debere docet. cū in valle ⁊ hoc in valle puguedis docet nos in oṙōe hūilitatē ⁊ interne deuotōis ac dilectionis pinguedinē seruare ⁊ vt nō gestemus cor aridū a caritatis pinguedine Merito aūt passurus dñs ascēdit in illū mōtem vñ erat ascensurus in celū. vt p hoc oñderet q̄ p tolerantiā passiōis ascēdit ad q̄etem celestis mānsionis Ibi nō hiero. In mōte quidē oliueti ie sus vigilat ⁊ orat. tenet ac ligat ac inde ad celos ascēdit vt nos sciamus q̄ in ad celos ascēdimus. vñ vigilamus ⁊ oramus. ligamur ⁊ non repugnamus in terra Hic mōs oliueti oī acceptōe est dignus in quo dñs freq̄ter morari ⁊ orare ac multa ⁊ mira operari est dignatus Est aūt in hoc monte eccīa. in q̄ cū abbate migri monachi eē solebant Dōr aūt me ditari q̄ dñs ihc̄s dedit nobis in isto sero exēplū quinq̄ magnaꝝ virtutū. s. humilitatis in laudo pedes disci. caritatis in sacro corpis ⁊ sanguinis sui. ⁊ in sermone qui est mōitis caritatis plenus oṙōis in oṙādo in ore tribꝰ vicib⁹. patīe in sustinēdo ꝓdi torem suuꝫ. ⁊ multa obꝓbria q̄ fuit captus ⁊ ductus vt latro. obīe in cūdo ad passionem ⁊ mortem ex p̄is precepto. In his ergo ⁊ alīs cū posse imitari coneris

Oratio.

Omnipotentissime ihesu q̄ p credentib⁹ ⁊ creditu ris in te. añ tps passionis prēꝫ supplices exorasti. rogo dñe tuā clementiā ⁊ miam p illis ⁊ p me ⁊ p oīb⁹ mihi cōsanguinitate. affinitate. familiaritate. bñficio. oṙōne. recōmendatione. vel quocūq̄ ꝓiunctis seu cordi meo insertis ⁊ vlr p oībus fidelib⁹ tam viuis q̄ defunctis. Vt nobis viuis ⁊ grām in p̄nti ⁊ gloriam in futuro exhibeas. ac defunctis miam ⁊ requiem eternā indulgeas. ⁊ tu qui oīm redemptor es etiam eorum saluatorem te ostēdas Amen.

De passione domini nostri.

Capitulum LVIII.

Occurrit nunc vt passionē dñi nostri iesu xp̄i tractemus. de qua ad minus septies in die recordari deberet xp̄ianus. Unde dicit bern. q̄ quotidiana lectio xp̄iam debet esse recordatio dñice passionis. ⁊ q̄ mihil ita accendit cor humanū quemadmodū sepe ⁊ sedulo recogitata passio ⁊ humanitas saluatoris. Qui ergo in cruce ⁊ passione domini desiderat gloriari. sedula meditatōe debet in ipsa p̄sistere. que precipue inter cetera debet cordi nostro eē infixa. vt sicut in suo corpore cicatrices ⁊ vulnera semp tenet ⁊ de eius corpe non delent. ita ⁊ in corde nostro per memoriā nostri teneri ⁊ nunq̄ de eo deleri debet. Cuius quidē passionis misteria ⁊ que circa eum facta sunt. si toto mentis intuitu p̄spicerent. in nouum vtiq̄ statum meditantem adducerent. Mā ex pfundo corde ⁊ totis viscer medullis eā pscrutanti. multi passus inspati occurrerent. ex quib⁹ nouā ꝓpassionē. nouū amorem. nouas ꝓsolatōes. ⁊ p̄ dñs nouū quendā statum dulcedinis peteret. q̄ sibi p̄fagia ⁊ pticipalia gle vide

tent Unō quedā monialis deuota in tñi circa passionē xp̄i erat affecta. vt nunq̄ crucifixi imaginē inspicere posset nisi cadēs in terra. sēsi totaliter absorpta a se deficeret. Oportet ergo q̄ quis p̄nitem se exhibeat affectuose. diligēter ⁊ morose. oībus ⁊ singulis que circa dñicam passionē ꝓrigerūt. ⁊ q̄ illuc tota mentis acie vigilanti⁹ oculis cordis. oblitisq̄ alijs curis ⁊ solicitudini⁹ exterioṙ⁹ dirigat p̄seueranter Et scias q̄ si in hac scia que sup oīa alias scias esse volueris p̄ficere. cū magno studio oportebit te a cibo ⁊ potu delicato abstinere. ⁊ ad necessitatē tñi p̄ce dere utroq̄ sumere. Cena quoq̄ nocturna siue potus multum impedit oṙonē ⁊ ꝓtemplatōm qua ꝓpter eē p̄o posse abstinendū. A vestib⁹ quoq̄ ac lectis mollib⁹ ⁊ delicatis abstineas. ⁊ in vestu sicut ⁊ in victu hūiliteris. grossioṙib⁹ utendo ⁊ vilioṙib⁹. Oportet etiā q̄ caueas a multiloquio. ac leticia vana ⁊ inepta. quia nō decet cū quivult xp̄i dolorē sentire. in⁹ bis risib⁹ lusib⁹ ⁊ gaudio vano se inutiliter occupare Necessariū eñ erit vt aliq̄n ita cogites te p̄nitem cogitatiōe tua. ac si tūc tp̄is ibi p̄ns fuisses q̄n passus fuit. ⁊ ita te hēas in loquēdo in viuēdo in dolēdo ac si dñm tuum cora oculis tuis cerneres patientē. Ita eñ ⁊ ip̄e dñs in sp̄ū tibi p̄ns erit sicut a te cogitat p̄ns esse. ⁊ accipiet tua vota ⁊ acceptabit tua facta. Et vt breuiter dicā optebit te a delectatōe ⁊ ꝓsolatōe carnali cū magna diligentia elongari. ⁊ vt amara ⁊ dura tibi dulcescāt ⁊ suauia fiāt si in xp̄i doloṙib⁹ ⁊ passiōe cōsolationē ⁊ dulces aīe tue dapes cupis inuenire. Nō eñ bene ꝓuenīt ꝓsolatio carnalis ⁊ ꝓtēplatō dñice passionis. sēꝫ ꝓtraria quasi noīa sortiunt. nec p̄nt fil caro ⁊ sp̄ūs delectari. imo ſm apl̄m sibīnuicē aduersant. vñ ber. Crux xp̄i voluptati aduersatur ⁊ voluptas cruci. Et qūo p̄nt excusari voluptatū amatores vt nō sint xp̄i p̄secutores. Rei eñ sūt mortis cristi ⁊ si nō vt p̄secutores tñi vt tante rei ꝓtemptores. Et iter. Mihi absit gl̄iari. nisi in cruce dñi mei iesu cristi. p q̄ mihi mūs crucifixus est ⁊ ego mūdo. Non solū inquit mortuus mūdo sed ⁊ crucifixus. qō est ignominiosissimū genus mortis. ego illi ⁊ ip̄e mihi. Omnia que mūs amat crux mihi sunt. delectatio carnis diuitie honores vane hominū laudes. Quevero mūdus reputat crucē illis affixus sum. illis adhereo illa toto amplector affectu. Quāuis in his apl̄i verbis illud quoq̄ nō incōgrue possit ītelligi crucifixū ei mundū reputatōe. ip̄m vero mūdo crucifixū ꝓpassione. Crucifixū eñ videbat mundū obligatōibus vitiorū. ⁊ ip̄se crucifigebat ei p̄ ꝓpassiōis affectū. hec ber. Et quia vt dicit grego. Sine delectatiōe anima nunq̄ pōt esse. Mā aut infimis delectat aut summis Ideo hoc multi ꝓsolationē dīnā nō inuenientes protinus inhiāt ad aliā ⁊ sic sibi iuste subtrahūt diuinā Unde Bern. Renuit ꝓsolari aīa tua in alīs si vis i dei memoria delectari. Cuius ad alias ꝓsolationes mens inhiat. ⁊ nō penitus in caducis ⁊ tranſitoṙ⁹ rēnuit ꝓsolari. ipse sibi profecto celestis subtrahit gratiā ꝓsolatōis. quam si digna deuotōe pleno affectu desiderio exhibenti petere. querere. pulsare satageret. sine dubio petēs accipet. q̄rens inueniret. pulsanti aperiet. Non ergo querēs ꝓsolationem aliam

si cupis hēre dīnam. q; vt ides dt hrī. Delicata est dīna ꝑsolatio q̄ nō dat admittentib; alienam Nec duplici via vel duplici affectu q̄ras dīnam ꝑsolationē. q; indignū te redderes ad eandē. Ait ihc hrī. Indignus bñdictiōe celesti quincit. qui dubio quo rit affectu duplici ꝓtir intentiōe. aliud sibi refugiū parās si forte eā nō obtinere ꝓtingat. hec hrī. Eua na defecit filijs isrl. postq̄ comederūt de frugib; terre. ꝑ mana qđ hēbat in se oē delectamentū. et ois sa poris suauitatē. fignificat suauitas iesu. q̄ deficit filiis isrl. i. clausuralib; cū incipiūt comedere de frugibus terre. i. dare se terremis ꝑsolatōib; Ait aug. Si aīmus hz vnde delectat extrinsecus sine delectatiōe manet intrinsecus Jōvir scūs dz dicere cū ꝓphēta. Rēnuit ꝑsolari aīa mea. s. exterius. et iō ibi sequit Memor fui dei et delectatus sum. Ait richar. Nūq̄ intellectus ad celestiū ꝓtēplationē ꝑfecte attrahit. nisi caro in neccārijs fortiter retrahat. Ait et grego. Si a carne hoc qōlibet abscindimus mox ī spiritu qđ delectet inuenimus Compatiaris igit saluatori nostro ihesu memoriā passionis et vulnerū eius in corde tuo hñdo certissime ꝑsidens q̄ eius ꝑsolationis socius in futuro efficieris. si eius tribulatōis in pñti socius inuenieris. Nec ei ꝑ ipō pie lugentib; gloriā suā negabit. qui nec magdalene volenti et ipz querenti resurrectionē suā occultare voluit. Qđ hñ ꝓphēta innuit di. Qui semināt in lacrimis in exultatiōe metēt Ait apls. Si cū ꝑpatiamur vt et cōglorificemur. Ait et hrī. Qui mādducat carnē meā et bibit sanguinem meū hz vitā eternam. hoc est si ꝑpatimini et ꝑregnabitis Sed non solum corde verū etiaz corꝑe ꝑpatiendū est xpō. Ait amb. Qui aūt ꝑpatit non ꝑfunctorie ꝑpatiat. sed vt tribulationes xpi in corꝑe suo impleat. sicut implebat et paulus Ait et in canticis Pone me vt signaculū super cor tuū diligēdo. s. me ꝑ affectum. et mihi te ꝑformando ꝑ affectionē dilectionis. vt vt signaculū sup brachiū tuū diligendo etiam me ꝑ effectū. et mihi te ꝑformādo ꝑ amorē opationis. signaculū ei formā suā imprimit rei que figillat. Et merito debes me diligere vtroq̄ mō. q; fortis ē vt mors dilectio. hoc est tam fortiter te dileri q̄ ꝑ amore tuo mortuus sum. et dura sicut infernus emulatio. q; in nullis temptamētis hostiū a nostre salutis cura reuocare potuit sicut infernus nullus miseroꝝ cruciatib; mitigat Per multas ergo tribulationes oz nos intrare in regnū celoꝝ. qđ bene figurat ꝑ hoc q̄ crux ponit inter clozum et cancellos eccīe. vt q̄ clozi intrare voluerint vadant sub cruce. q; ab eccīa militante ad triūphantem. nemo nisi ꝑ crucem ꝓt intrare ¶ Multū quippe placet deo q̄ homo memoriam passionis et vulnerū eius portet in corde suo Narrat ei q̄ cum quidā hremita sanctissime vite instanter dūm exoraret vt sibi ōderet quod sibi inter cetera fortitia magis acceptaret. vidit hominem nudum trepidantem frigore et crucez magnam sup̄ se baiulantem. et sibi quis esset interrogāti dicentē Jhesus xps ego sum Rogasti ei me vt tibi ōtrē qđ inter cetera fortitia mihi magis ꝓplaceret. et hāc tibi dico q̄ hoc. s. q̄ q̄s hō iuuet me portare crucē meā et vulnera et passiōem in corde suo. et hec dicens euanuit. Crucē dñi debemus baiulare et iuuare eum portare et hoc in corde per recordatiōem et ꝑpassionē. in ore ꝑ crebram et deuotā grārumactionem. in corꝑe per flagellatōem et castigatōnem. vt saluatori nostro corde. ore et opē grās agamus. Cuidam etiā femi matrone recluse multitudinē et numerum oīm vulnerū xpi scire cupienti. et ꝑ hac re flebiliter deū oranti. vox celica missa dixit. Quīq̄ milia quadringenta nonaginta vulnera mei corꝑis extiterunt. que si venerari volueris. ozōem dñicam cū salutatōe angelica quindecies quotidie in memoriaz passionis mee replicabis. sicq̄ anno reuoluto vnūqōq̄ vulnus venerabiliter salutabis. Hec ozō valō placet deo ꝓut postmodū reuelatū fuit cuidā solitario. Et accipit hic nūerus ꝓ mm annū bisextilē. vt sp sufficere possit. q; minor nūerus quē quidā ponunt. s. quinq̄ milia quadringenta. lxxv. alijs annis tm̄. sed nō hoc anno sufficit. De nūero vulnerū xpi sunt versus isti. Dicit vt legit olim vox celica lenis Cor refouendo semis flebilis vt sequit. dicens Ducvndecies decem tempta simplice xpi. Ait reuixisti vulnera cuncta scies. Tot quippe fuerūt vulnera xpi accipiendo vicz quamlibet plagā flagellationis ꝓ vulnere vno. et punctura cuiuslibet spine ꝓ vno. Cuius q̄dem numeri ꝓtes singule ꝓgruunt misterio passionis dīce. Millenarius em̄ qui est vltimus limes numeroꝝ vltimā et suprēmā ꝑfectōem in hac vita hoī possibilem insinuat. quam vtiq̄ xpus in sua passione et summo adimpleuit. Quinarius aūt ad quinq̄ sensus refert. in quib; omnib; xps passus fuit vt sēsus nrōs nostris peccatis corruptos reintegraret. Centenarius etiā perfectōem notat. et ideo ꝑ. cccc. ꝑfectō noui testa. qđ in quatuor euangelijs ꝓsistit accipi ꝓt qđ quidē testamentū in sanguine passionis xpi dedicatū est Monagenarius vero qui ꝓstat ex ductu denarij in nouenariū designat nouem ordines angelorū. Inter quos ducimur ꝑ obseruantiā ꝑceptoꝝ decalogi et hoc nō nisi per meritū passionis xpi. Multa quidem et magna bona ꝓcurant hoī passionē xpi frequentanti et se circa eā sedulo occupanti. Si em̄ ad dīnitatis cognitōem ꝓcurare desideras. restat vt ꝑ assumptā humanitatē et hūanitatis passionē tanq̄ per viā regiā gradatim ascendere ad altiora discas. q; non dat ꝓcurare ad dīnitatis altitudinē vel inusitatā dulcedinē nisi tractis pio quodā fidei ac dilectōis affectu ꝑ humanitatis xpi amaritudinē. Et quāto hac neglecta quis ascenderit altius tanto cadit ꝑfundi? Hec est via ꝑ quā itur. hec est porta per quā introitus ad desideratū finem ꝓcedit. Per fructiferam nāq̄ ac venerabilē xpi passionē cunctoꝝ nobis spūalium bonoꝝ materia cupiosissime ministrat Ubi em̄ est gloriatio nostra. vbi spes et leticia cordis nostri. Reuera in xpo vno summo et vero bono et preciosissimo eius passionis thesauro. Et iō tam impreciabilē thesaurū delectat iugiter in corde retinere et ꝓtinue de ipso loqui. ac oī tpe mente et corpore cū ipso occupari Utinā quoq̄ et in cordib; nunq̄ marcescat. sed sp redimina pullulatōe nouus eristat. Felix ꝑ inde cuius gliosissimū lumen eccīaꝝ qui archanū dīnitatis ar ringēs abissū claritatis dine oculis purioribus intuē

ꝺo introisti. acerba que non licet hoī loqui audisti. ⁊ tū ad ỹma descendēs affectu quodā mellico passi onis huius ob precomū ꝺ cordis thesauro in medū eructasti dicēs Nihil arbitratus sum me scire inter vos nisi iesum xp̄m ⁊ hunc crucifixū. O verbū melli fluū dulcius sup̄ mel ⁊ fauū devotis mentib⁹ iugiter ruminādū. de quo liquor emanat q̄ miseris largiter gaudia salutis ꝓpinat. Cetep̄. quicunq; eternā salu tem ⁊ p̄mioꝝ magnitudinē desiderat hēe. artē quo q; cunctaꝝ virtutū optat ꝓscendere. sciam etiā atq; sa piam obtinere. inter p̄spera ⁊ aduersa eq̄militer sta re ⁊ securā viā ambulare. necnō amaritudinē passio nis xp̄i. eiusq; ꝓsolatōis potū suauissimū desiderat p̄ gustare. ꝺz iesum xp̄m inq; crucifixū iugiter in cor de portare. Freqñs passionis hꝰ memoria indo ctū quēq; reddit doctissimū. ac impitos ac ideotas facit ꝓficere in mgrōs. mgros inq; nō scīe q̄ inflat. sed caritatis q̄ edificat. Ipsa est velut quidā liber vi te. in quo oīa saluti necessaria inueniunt. Hic liber de ommb⁹ docens mellea quadam dulcedine punctus sentiē. Felix q̄ eius studio seriose intēdit. qz ꝓtēptu mūdi ⁊ in amore dei ꝓficiet. cūctaꝝ q; virtutū ac grāꝝ incrementū sumet Memoria passionis xp̄i ꝺz fieri nō pfunctorie. nec cū festina acceleratiōe maxīe cū tps aderit sufficiens ⁊ opportunū. sz cū matura ⁊ moro sa ac p̄cordiali rememoratōe ⁊ flebili quadā ꝓpassi one Nisi em̄ hoc dulcissimū lignū dentib⁹ affectuo se discretionis masticatū fuerit. sapor eius licet īmē sus nequaq; mouebit. Qđ ⁊ siquidez flere cū flente. aut dolere cū dolente nō potes. saltē affectu devoto de tantis būficijs tibi p̄ cā gratuito exhibitis gaude re ⁊ grās agere debes Qđ si nec affectu cōpassionis nec gratulatōis desiderio moueris. sz dura q̄dā affe ctione te in eius recordatōne deprimi sentis. nihilo minus induritia cordis tui ad laudem dei memoriā huius salutifere passionis qualitercūq; percurre. ⁊ qđ a te habere non potes. ipius manib⁹ pijssimis cō mitte. Percute bis filicē interiori viz recordatio ne ⁊ corpali nihilominus labore te exercēs ad pieta tem. p̄ extēsionē manuū seu oculoꝝ ad crucifixū sub leuationē. vel pectoris tonsionē aut genuflexiōes de votas. seu disciplinas ⁊ flagellatōes vel cetera filia pietatis officia ꝓtinuādo. donec egrediāt aque lacri maꝝ largissime. vt ⁊ rō bibat devotōis aquas ⁊ cor pus a īmale eius experientia accensum ad grām abili tet Porro passiōis xp̄i frequentē meditatōm in ter alia innūera. ad q̄tuor precipue tibi noueris p̄ esse solatia. vicz ad tria principalia vicia que ī mū do sunt repellēda. ad tribulationē ⁊ p̄ñam mitigan dā ad tristiciā inordinatā repellendā ⁊ ad penā pur gatorij diminuendā. De primo pz in tremis vbi ꝺz Recordare pauptatis mee transgressionis. i. vilita tis trāsgredieris oīa alias vilitates ⁊ fellis. Cōcu piscētia ꝙ carnis ꝺz crucifigi p̄ crucifixi amaritudi nē. Concupīa oculorū p̄ eius pauptatē. superbia vite p̄ eius vilificatiōm. Sed voluptuosi ꝺtrariant crucifixi. qz xp̄s in ea sustinuit amaritudinē. Ire vane gloſi. qz xp̄s in ea sustinuit ignomīaz. Ite auari. qz xp̄s in ea sustinuit pauptatē. De scdo etiā ex hoc ap paz. qz cib⁹ aliq̄ de se insipidus p̄ salsam oppositā

vel ꝺdimentū fit sapidus. sic tribulatio ⁊ p̄ña de se sunt insipida. sed apposita salsa passiōis xp̄i que fuit amara efficunt dulcia ⁊ sapida. Tercio autē. s. qua liter dolorē animi expellat. exemplo tibi potius q̄ verbo monstrabo. Erat nāq; quidā quem circa querelo nis sue inicia quedā tristicia inordinata letaliter op p̄ssit. itavt nec legere nec orare nec quicq; boni p̄ tūc facere posset. Qui dū die quadā in cella residēs ab hac passione grauiter vrgeret ⁊ incredibili dolo re affligeret. facta est ad eū desup̄ quasi vox intellec tualis. d. Quid hic sedes ociosus ⁊ ī reipō rabescēs Surge nūc ⁊ meā devote p̄tracta passionē ⁊ in ama ritudine tuū devinces dolorem. Quo audito ille fra ter surrexit ⁊ se ad meditandū passionē ꝺtulit. ⁊ ex tūc medicina hac salutari sanatus p̄ eius ꝺtinuā re plicationē nequaquā plus de cetero talez vnq; sensit animi passionē. Quartū vo. s. qualr hec vtilissima meditatio penā purgatorij relaxare hēat tibi indica bo. En auctor nature mi inordinatuz in sua natura relinquit. sed nec ꝺdina iusticia quicq; impunitū di mittit. qđ nō aut hic aut in futuro debite correctiōi subiciat. Cū igit̄ putas q̄ finē habitura eēt pena a licuius peccatoris. qui multis crimībus obnoxius ꝺdignam satisfactōnē p̄ro quolibz mortali p̄ mille sima p̄te nō impleuisset. quam exoluere in locis pur gatorij decedēs cogeret vsq; ad minimū quadrantē O mimis longa misere aīe expectatio. O diutina ⁊ acerba nimiū cruciatio. dolor p̄seuerās ⁊ immēsus p̄ña grauior oīi terrestri cruciatu. Sz vide q̄ hāc penā leuissima ⁊ brevissima satisfactiōe ꝓpēsare pos set. quicūq; ipaz de thesauro passiōis agni immacu lati recipe sciret. Dic nāq; thesaurus preciosissim⁹ p̄ter caritatē maximā p̄sonāq; dignissimā ac dolo rem īmensissimū. sufficiens est ⁊ supabūdās. Et iō taliter posset se hō adhuc applicare. ⁊ ꝺ eius merito ⁊ satisfactōe tā ꝺvote ad se trahere. vt si mille annis purgari deberz in breui de toto liberaret Si ergo vis penā purgatorij longā ⁊ acerbā in rpalez breuē ⁊ le uem ꝺmutare studeas hoc facere. Primo oīm debes corde ꝺpuncto ⁊ spū ꝺtribulato cum gemitu cordis enormitatē pctōꝝ tuoꝝ grauissime pōderare. confi tēdo aduersum te iusticiā mā dño. amarissime reco gitādo quid feceris quē offenderis. q̄d vt meruerit peccati inquies dīne sup̄ nūerū arene maris. Deinī debes teipm coram oculis eterni iudicis būiliter ōspi cere ⁊ vilē estimare. itavt cū publicano oculos īmū dos nec audeas ad celum leuare. nec labijs pollutis nomē illud gl̄osum noīare. sz nec̄ teipm hoīez sed vermē īmūdū estimare. ⁊ opa tua satisfactoria qua si nullius momēti sint āmbilare. ⁊ sic miser ⁊ mise rabilis aīa forcs grām iudicis ⁊ cū profundo gemi tu cordis tui petere ⁊ dicere. Pater mi. peccavi ī ce lū ⁊ coram te. ⁊ nō sum dignus vocari filius tuus. fac mihi sicvt mi ex mercēnarijs tuis Postea meritū pas sionis xp̄i debes cū summo affectu extollere ⁊ magni ficare. cogitādo q̄m apud eū copiosissima est redēptō ⁊ q̄ mīma gutta p̄ciosissimi sanguīs. qui p̄ oīs p̄tes corpis sui vulneribus repleti largiter effluxit p̄ redemptiōe ⁊ satisfactiōe totius mūdi sufficisset. sz copiose īpm effundere voluit. in argumētum magni

amoris ⁊ suppefluentissime pietatis in solamē oim miseroꝝ Tandē debes hūili quidē ſz feruido affectu manū auxiliatoris q̄rere ⁊ misericordissimi redēptoris meritū infimitū in subsidiū postulare nihil hesitans qz pmor ē fons ille pietatis fugiter scaturiens ad miserendū q̄ tu ad petendū. O vbū gratiosuz ⁊ p̄cipuū miseris pctoribꝫ cū summa exultatōe suscipiendū eo q̄ in xp̄i passiōe sic in pmptu inuenimus vñ possimus pctā abluere. penas delere. grām inuenire ⁊ glaz sempiternā pmereri Memoriā igit passionis xp̄i semp debes in corde tuo hēre. ⁊ oēs tribulationes ⁊ aduersitates q̄s pateris ad ipam referre. ipius q̄ similitudinez q̄tū possibile est induere. Et cū ex occulta dispēsatiōe tibi ꝯsolatio interna subtrahit ⁊ desolatus relinq̄ris debes ītar veri crucifixi nō aliunde ꝯsolatō em q̄rere. ſz patiēter expectare ⁊ surſuz ad pr̄ēm q̄ in celis ē respectū hēre. teipm deserēdo ⁊ oēm cogitatū tuū in ipm iactando. Tunc fine dubio quāto fuerit maior hoīs exteriorꝭ pressura ⁊ desertio⁊ interioris cū volūtate deo vnita. tāto fimilior crucifixo ⁊ amabilior patri peramando eris. qz reuera hoc est punctū aduersitatis. p qđ milites probatissimi in acie xp̄i ꝯstituti strictissime examināt. Itē oīa infortunia ⁊ cūcta tristabilia clemēcie dei debes ꝑmittere. ⁊ sic te libere in oī facto tenere q̄si hō qui in pcinctu migraturus est de hoc mūdo. Refugiū quoq; ꝯtinuū in vulnere lateris xp̄i debes q̄rere tāq̄ colūba in foraminibꝫ petre. qz in hoc loco sp inuenies copiosissimā pctoꝝ remissionē. grāꝝ plenitudinez. ⁊ a cūctis malis imminentibꝫ securā ꝓtectionē. Ad narratiōem itaq; ꝓpositi accedamus. Si igit vigilanter attendisti p̄missa q̄ de vita xp̄i sunt dicta. hic multo vigilātius totū apponas aīm totā⁊ vtutē qz hic maxie apparet illa eius caritas. q̄ corda nra deberet totaliter ꝯcremare Non solū aūt illa penalis ⁊ mortalis crucifixio dñi. sed ⁊ ea q̄ eandē p̄cesserant sunt velxmētissime ꝯpassionis ⁊ amaritudinis ⁊ stuporis Quid em ē cogitare. q ipe dñs nr̄ sup oīa bñdictus deus ab hora qua de nocte cū facibꝫ ⁊ armis tāq̄ latro quesitus fuit ⁊ captus. vsq; ad sextam crucifixionis sue. ſ. horā fuit in bello ꝯtinuo doloris magnis obprobrijs ⁊ tormētis Non em sibi dat vel modica requies Sed in quolibet bello ⁊ ꝯflictu audi ⁊ vide Alius eū tradit. alius ꝯplxndit. alius ligat. alius ducit alius impellit. alius exclamat. alius insurgit. alius verat. alius circūvoluit. alius interrogat. alius ꝯtra eū falsos testes inquirit. alius inquirētem associat alius falsum testimoniū ꝯtra eū dt. alius accusat. alius deludit. alius blasplxmat. alius in eum exuit. alius oculos velat. alius in facem cedit. alius colophisat. alius veste alba induit. alius spernit. alius illudit. alius ad columnam eum ducit. alius dum ducitur percutit. alius vociferatur. alius eum insultanter ad vexandum suscepit. alius in eum impetum facit. alius expoliat. alius eum ad columnam ligat. alius flagellat. alius eum purpura in contumeliā vestit. alius spinis eū coronat. alius arundinem in manu eius ponit. alius furibunde reaccipit vt spinosum caput feriat. alius nugatorie genu flectit. alius vt regem salutat. Hec ⁊ multa similia nō solū alius sed ⁊ alij plurimi intulerūt. Ducit ⁊ reducit de iudicio in iudiciū. de oprobrio in oprobriū de supplicō in supplicium. spernit ⁊ reprobat voluit ⁊ circūflectit huc atq; illuc tanq̄ stultus ⁊ imbecillis. sed ⁊ tanq̄ latro ⁊ impissimus malefactor. mō ad annā. mō ad caypha. modo ad pilatū. modo ad herodē ⁊ iter ad pilatū. ⁊ ibidē modo intus mō foris. Deus meus. quid est hoc. nonne hoc tibi videt durissimum. amarissimū ⁊ ptinuum bellū. Sed expecta parūper ⁊ durioza videbis Astant ptra eum. ꝓstant ⁊ vivacissime principes scribe ⁊ pharisei ⁊ milia populi. Acclamatur ab oībus vnanimiter vt crucifigat. Crux humeris sursū fractis ⁊ laceratis imponit in q̄ crucifigatur. Concurrūt vndiq; ciues ⁊ aduene. tā maiores q̄ etiā vilissimi ribaldi vimiq; portatores. nō ad ꝓpatiendū sed ad deridendū. Nemo est qui eū recognoscat. ſz luto ⁊ immūdicijs eū impetunt ⁊ affligūt. Et dū suā portat ignominiā factus est illis in ꝓbolam Contra eū loq̄bant qui sedebāt in porta ⁊ in eū psallebant qui bibebāt vinū. Impellit ⁊ anxiat. trahit ⁊ accelerat. ⁊ sic fatigatus flagellatus cruciatus totusq; maceratus ⁊ oprobrijs saturatus vsq; ad summū non finit requiescere nō esse in ocio Vix p̄ refocillare spūm quousq; perueniat ad caluarie locū. Et hec oīa cū impetu ⁊ furore fecerūt. In ipso aūt loco finis ⁊ quies negocio de quo tractamus imponit Sz que est illa quies Crucifixio ⁊ lectus doloris Ecce q̄lis Aspior bello est. Vides ergo quōvsq; ad horā sextam passus est longū ⁊ durū bellū. Vere intrauerunt aquevsq; ad aīam suā ⁊ vere circūdederūt eū canes multi ⁊ feroces ⁊ terribiles. qui dire ⁊ vt gladium bisacutū exacuerunt in eū linguas ⁊ manus suas In passione aūt xp̄i tria fuerunt in summo. ad q̄ redigunt cetera oīa. ⁊ in quibꝫ p̄cie summa exprimit ⁊ vere patie pfectio experit. Primū est rei ablatō ⁊ nudatio. Secundū ꝓtemptus ⁊ irrisio. Terciuz pena ⁊ corporalis afflictio. que oīa in xp̄o dño fuerūt in summo Nudatus est a crucifixoribꝫ. ita vt nec femoralia in eo remanerent qđ nulli vnq̄ latronū factum fuisse legimus. ⁊ panniculis a pia matre sua non incongrue credit inuolutus. Nudā g̃ crucē ita nudus ascendit. vt si sepulcr illius terram mrēm oīm corpoꝝ velimus intelligere. recte possit ei ⁊ ad hrām ꝓuerire qđ sanctus iob ait. Nudus egressus suz eructero matris mee ⁊ nudus reuertar illuc. Sīt amb. Restat igit ꝓsiderare crucem dñs qualis ascendat. Nudus video. Talis ergo ascendat qui seculuz vincere pensat. vt seculi adiumenta nō querat. Victus est adaz qui vestimenta quesiuit. vicit ille qui tegumenta deposuit. Et talis ascendit q̄les nos autore deo natura formauit. Talis in paradiso hō primus hītauerat. talis ad paradisum hō scōs intrauit. hec amb. Sz quis narrare sufficiat q̄lia ⁊ q̄nta ludibria. q̄lis ⁊ q̄ntus a quibꝫ ⁊ a q̄libꝫ passus sit. hec em ⁊ a pte patientis ⁊ a pte inferentis ⁊ a pte illatoꝝ pensanda sunt. nec aliter ⁊ vtinā vel sic digne pensari possint. Vide q̄lia passus est. Etem cū gladijs ⁊ fustibꝫ tanq̄ ad latronē exierūt ꝯplxndere eū traditus captus est ligatus velatus Aspersus alapis ⁊ colaphis cesus accusat⁹ in illusus flagellatus purpura in oprobriuz

indutus spinis coronatus. arundine p sceptro insignitus ⁊ capite percussus. derisorie adoratus ⁊ salutatus ac multis alijs illusionibꝫ ⁊ opprobrijs affectus. ⁊ demũ cruci est affixus. Ad ꝑsummandũ quippe hoĩs humilitatẽ vniuersa in eũ ꝓtumelijaꝝ genera exercebant. Sed quis nouit quanta passus sit. Credimus eĩm scõs euãgelistas breuitatis cã. irrisionũ tm̃ spẽs non etiã nueꝫ exꝑssisse. Quis eĩm scire quis narrare sufficeret. quot ⁊ quotiẽs in tanta multitudine q̃ tũc ibi erat eũ irriserunt. In augmentũ etiaꝫ irrisionis ⁊ xrc cũdie. ꝓfusionis ⁊ ignominie accedit vbi ⁊ qñ passus sit. Obliquiꝫ inter cognatos ⁊ notos in ihrlm in ciuitate regia famosa ⁊ populosa extra portam in loco pumtiõis sceleratoꝝ. s. in loco caluarie fetido ⁊ immũdo vbi occidebant hoĩcide ⁊ latrones. Ibi in medio latronũ in cruce q̃si ad spectaculũ eleuabat. flentibꝫ amicis ⁊ insultantibꝫ inimicis. Qñ. In ꝑcipua solẽnitate iudeoꝝ ad quam ꝓpter reuerentiaꝫ templi ⁊ pulcritudinem. ⁊ ꝓpter ipsam festiuitatemꝫ ꝓfluebat non solum ex iudea. vꝝ etiã ex diuersꝫ gentium nationibꝫ maxima multitudo ⁊ que maxime illa die ad tantũ spectaculũ ꝓcurrebat. coram quibus dñs noster ludibrio exꝑositus omnibꝫ spectaculũ est factus. Sed de afflictõe corꝑali quid dicturi sum?. Caro enim xꝑi beatissima atq̃ mũdissima q̃nto natura purior. quanto ab oĩ labe peccati sincerior fuit. tantoꝝ passibilior extitit ad tormenta. Unde in ꝑsona ipsius hieremias lamentabat di. O vos oẽs qui transitis ꝑviã attendite ⁊ videte si est dolor sicut dolor meus. q. d. nõ. Quãuis enim multi martires multa ⁊ magna tormẽtoꝝ passi sunt genera. nullus tñ in carne ex pctõ corrupta tam sensibilis esse potuit ad tormenta. Quinetiã cuꝫ ipse martires suos in passionibꝫ nõ solũ roborauerit. vꝝ etiã ipm̃ doloreꝫ mitigauerit aut certe in refrigeriũ ⁊ oblectamentuꝫ frequẽr ꝓuertit. Et q̃uis xc martiribꝫ suis xꝑs ex potẽtia dimitatis ꝓtulerit bñficia. pietẽ credimus ⁊ fiducialr ꝓfitemur eũ nõ sibi. hoc ẽ sue hũanitati bñficiũ hoc ꝑstitisse. ſz in carne illa mũdissima quantuꝫ doloꝝ naturale sustinere potuit. tñ vsq̃ ad exitũ aĩe sustinuisse. ⁊ vim doloris virtute pariẽ tolerasse.

Ecce qualia ⁊ q̃ta passus sit vidimus. Ez tam qualis ⁊ quãtus sit qui xc passus est videamus. Nõne ipe est in nocẽs manibꝫ ⁊ mõo corde qui pcm̃ nõ fecit nec inuentus est dolus in ore eius. Nõne ipe mitis est ⁊ hũilis corde. Nõne ipe est qui fecẽ celũ ⁊ terrã mare ⁊ oĩa que in eis sunt. Nõne ipe ẽ qui cũcta que fecit tenet regit gubernat ⁊ protegit. Nõne ipse est qui intuet abissos. cui oculis oĩa nuda sunt ⁊ aperta qui nouit oĩa anteq̃ fiãt. Nõne ipe est qui nouit cogitatõcs angeloꝝ ⁊ sctõꝝ oĩm. ⁊ q̃s ipe nec inspirat nec ĩformat demonũ ⁊ hoĩz puersoꝝ. Nõne ipe ẽ qui vult oẽs hoĩes saluos fieri ⁊ ad agnitõẽ vitatis venire. Ipe quippe est oĩ filius dei verus summe potẽs sapiẽs ⁊ bonus. Videamus etiã a quibꝫ ⁊ a q̃libus xc oĩa passus sit. In augmẽtũ eĩm doloris ⁊ dedecoris nõ xc ab extraneis sed a domesticis passus ẽ nec a quibuslibet vicinis ⁊ notis ſz a filijs ⁊ fratribus de quibꝫ ipe dixit. Non est bonũ sumere panẽ filioꝝ ⁊ mittere canibꝫ. iudeos vticꝫ filios vocãs ⁊ gẽtiles canes. ⁊ dauid in ꝑsona ipius loquẽs ad patrẽ. narrabo inquit nomẽ tuũ fratribus meis. i. iudeis ex quibus erat sm̃ carnẽ. Qui etiã filij ⁊ frẽs q̃les fuerint oñdit in ysaia. vbi ait. Filios enutriui ⁊ exaltaui ipsi aũt spreuerũt me. ⁊ in canticis. Filij matris mee pugnauerũt cõtra me. Cõtra quos in euãgelio sepe inuehit̃ vꝝ eterne dãnatiõis eis ꝓminat. Ecce qualia ⁊ q̃ta. qualis ⁊ q̃tus a quibꝫ ⁊ qualibꝫ passus ẽ dñs. vt ex oibꝫ aduertamus q̃tũ ipsi dño qui ꝓ nobis nequã mãcipꝫ ixc oĩa voluntarie passus ẽ. vnus quisq̃ debeat xꝑianus letali duricia laborat qui taliter amantẽ nõ amat. Ad intrandũ aũt ad sapoꝝẽ dñice passionis ⁊ ad ꝑpariendũ dño nostro iesu crucifixo hec attende. Primo studeas q̃tũ poteris te vnire illi p feruẽtẽ amoꝝẽ. Nam q̃to feruẽtius eũ diliges tãto magis sue passioi ꝑparieris. Et quãto plus ei ꝑpassus fueris. tãto plus erga eũ tuus affectus accẽdet. Qñ sic se mutuo augebũt dilectio ⁊ cõpassio donec ad pfectõnẽ. misi hoc remãserit propter aliquã tuã miseriã ⁊ precipue studeas abijcere oẽm presumptionẽ diffidentiã ⁊ negligiam. Ez eĩm homo tam nobile opus aggredi hũiliter ꝑfidenter ⁊ instãter. ⁊ cũ quanta ꝑt mũdicia cordis. Et q̃uis hõ sibi videat indignus tñ nequaq̃ desistat. qz ipe xꝑs ꝓpctõibꝫ crucifixus est. Primo igit̃ fiet q̃ maris sibi a more ⁊ corruũ intret in ipm̃ totaliter. ⁊ extra ipz̃ re pura nihil esse. ac de te extra ipm̃ tanq̃ de nihilo curabis. Tota cura tua ꝑtatur ad pñs circa dñm tuuꝫ passum. nec de te aliquid exhibeas alteri. nã eius es quicquid es. Sic q̃ totaliter trãsformatus in ipsuꝫ nõ possum credere quin eius vulneribꝫ vulnereris ⁊ pfũdaris eius ꝓtumelijs illusionibꝫ ⁊ obꝓbrijs. Et ad hec oñia addas oĩom vt quasi ꝑinue depreceris dñm iesum xꝑm vt suis vulneribꝫ vulneret mentẽ tuã ⁊ ad ipsa vulnera quasi semꝑ dirige cordis affectũ vt ꝑ tuã mimiã imꝑfumitatẽ a sua mĩa ĩpetres qđ intendis. De mõis aũt exercicij passionis iesu xꝑi scire debes ꝙ circa passionẽ dñi ꝑt hõ se hẽre sex modis. Cõsideret cã primo ad imitãdũ. scõo ad cõpatiendũ. tercio ad mirandũ. quarto ad exultandũ quinto ad resoluendũ. sexto ad quiescẽdũ. Primo ad imitandũ ꝓsideret. nã imitatio xꝑi est summa ⁊ pfecta religio pfecti. Hec est regula ⁊ exemplar pfectõis oñis vite ⁊ vtutis. s. xꝑm imitari in passione ⁊ in morte. fit ergo nostra regula viuendi passio saluatoris. nã tanto amplius desolamur quãto hoc exemplari ⁊ regula amplius elongamur. Semꝑ ergo q̃tũ in nobis est velimus ab oĩbꝫ ꝓculcari deijci ⁊ vilipẽdi illudi psecutionẽ pati flagellari ⁊ in dimis obsequijs ab oĩbus exꝓbrari. Simus nudi cũ nudo ⁊ nihil penitus cupiam? hẽre. imo habere aliquid sit nobis grauissima pena ⁊ doloꝝ intensus. Abhorreamus delectabilia ⁊ dulcia degustare. ⁊ potius velimus vilibꝫ ⁊ amaris cibari. qz ipse fuit felle ⁊ aceto potatus. Et vt breuiter dicã. ꝓsideremus q̃ ꝑ nobis sustinuit. ⁊ qualr se in passiõibꝫ hũit ⁊ nos ꝑ modulo nro q̃tũ possumus ꝓformem̃ eidẽ. Secõo debemus ꝓsiderare eam ad ꝑpatiendũ. Debemus eĩm cõsiderare ipius flagella. illusiones ⁊ obꝓbria ⁊ in corde nostro rumĩare ⁊ ymaginari q̃ta sit deiectõ ⁊

ptēptus erga dñm nrm. quātus dolor quātave afflictio in corde ⁊ corpe suo. ⁊ qꝫ rō passionis ⁊ passionis sue pctā nra sint Magnā hēmus materiā flendi ⁊ cām lugēdi si intime cogitemus qꝫ sumus occasio necis vngemiti filij dei. rei lese maiestatis eius Consideremus quāta tūc amaritudīe repletus erat angelor dulcedo. quantū etiā aggrauabat eū nō tm pene illatio ⁊ nra ingratitudo sz etiā assistentis matris afflictio quā sic diligebat ⁊ q̄si deficere p passionis dolore videbat Jam g̃ transfigant cordis nostri intima eius conuicia flagella ⁊ vulnera. nec in nobis sit qō non pfundat ex passione ⁊ non affligat dolore immenso Tercio pfideremus quis. que ⁊ p quib⁹ passus est ⁊ multū mirari debemus Quis. s. dei filius deus verus summe potens sapiens ⁊ bonus Sed que peregrinationē fugam famem sitim frigus calorem tempestates horrores psecutiōes obseruatōes vincula flagella illusiones ⁊ dolores. despuit gloria ptēm iusticia. iudex iudicat. offensus inculpat. innocēs infamat. deus blasphemat. xp̄us pculcat. vita occidit. sol obscurat. luna denigrat. sidera disp̃git Sz p quib⁹ hec patit Pro sceleratissimis inimicis. p nequissimis mācipijs. p ptēptorib⁹ dine maiestatis. ⁊ p ingratis dine pietati. Ergo talis ⁊ tantus talia ⁊ tāta p tā vilissimis ⁊ abiectis passus est Sz a quib⁹ A spāliter dilectis quib⁹ oēm benignitatē oñdit. ⁊ a vilissimis a stultissimis. ab impijs maximus sapientissimus summe pius. ⁊ a fame feridissima splendor eternus Et in his oīb⁹ in dine pietatis āmiratōe eleuemur Quarto pfideremus eā ad exultandū Exultare in ea debemus de redēptiōe humana restauratiōe angelica ⁊ clemētia dina De redēptōe hūana fine dubio nimis gaudere debemus facta p xp̄i passionē ⁊ mortem Quis q̄so nō exultet ⁊ gaudeat cū cernat se p hanc redemptū a dānatōe eterna. a culpe ignominia. a ptāte diabolica. Exultemus etiā qꝫ p xp̄i passionē restaurata est angelica ruina. Magna pciositas dz esse nobis. cū videmus p xp̄i mortem tā nobile collegiū reparari de nobis. vt fiat vnū ouile ⁊ vnus pastor. ⁊ sim⁹ vnū de vno Precipue aūt exultare debemus cernentes in pdictis oīb⁹ summā dñi nri clementiam. Ubi queso magis apparet benignissima dñi nostri clementia. q̄ in passione sua. vbi tā turpia ⁊ grauia sustinere voluit pro inimico suo liberando ⁊ glorificādo qui puniendus erat quadā morte eterna Quinto pfideremus beatissimam xp̄i passionē ad cordium nostror⁹ resolutionem in xp̄m. hoc est p pfectam transformationē in ipsum. qō fit. qñ non solum imitat̄ compatit̄ admirat̄ ⁊ exultat. sed etiā totus homo quodāmodo conuertit̄ in ip̄m. s. dñm ihesum xp̄m crucifixū vt iā q̄si vbi q̄ ⁊ sem p sibi crucifixus occurrat. imo tūc vere in ipsum resoluit̄. qñ ex se exiens hō ⁊ supapositus vniuerso imo totus supra se totū abstractus ab oīb⁹. totus est conuersus in dñm suū passum vt nō videat sentiatq̄ intra se ip̄m nisi xp̄m crucifixū illusum exprobratus ⁊ passum p nobis Sexto pfideremus illā beatissimā passionē ad quietez dulcoris. qō fit cum iā resolutus vt dixi sitibūdus candē passionē rumi nare nō cessat. ītrās fin posse i illū passiōis tixsau-

bmiliter ⁊ deuote. ⁊ liquefit amore deuoto ⁊ feruida deuotione deficit a se ⁊ quiescit in xp̄o crucifixo. Sed quanto plus deficit a se amore ⁊ deuotōe. tanto plus eidem dilecto p se mortuo inhęret ⁊ plus requiescit in ipso. Et sic mutuo se auget adhęsio ⁊ amoris deuotio donec totus deficiens absorbeat ab illo camino amoris passionis dilecti. Sicut in amplexibus sponsi sponsa quiescit que clamat ⁊ dic̄. Adiuro vos filie syon ne euigilare faciatis dilectā donec ipsa velit. Sic circa passionē dñi debet esse imitatō ad purgatōem ⁊ directōem. p passio ad vnionē ⁊ amorem. admiratio ad mentis eleuatōem. gaudiū ⁊ exultatō ad cordis dilatatōem. resolutio ad pfectā pformati onē. quies ⁊ pausatio ad deuotōnis psummatōem.

Docet aūt passio xp̄i tria. s. q̄ odiosa sint deorum vitia. q̄ lacrimosa inferni supplicia. q̄m gratiosa celi gaudia. xp̄s em̄ passus est p culpis tollendis. p supplicijs nobis auferendis. ⁊ p gaudijs celi pferēdis Hec in quadā generalitate sunt dicta. sed videam⁹ diligenter singula. Non em̄ nos decet tedere illa cogitare que xp̄m dñm non teduit tolerare. Et pur dor non solū semel p omnib⁹ hec tolerare. sed etiā iterato p peccatorib⁹ singulis si necē esset oīa sustinere deliberauit ⁊ passus fuit. O deus meus mia mea quid est hoc. Quis ad tantā pietatez non obstupescit. Unde scūs vir carpus dicebat se aliqñ ptristatū a quodam infidelitū qui quendā bonū ab eccia seduxerat. Cum q̄ staret in dino colloquio indignatus nō esse iustuz dicens. si viuerēt impij subuertētes rectas vias dñi peribant a deo igne celesti vtrūq̄ ummiscōiter psumi. ⁊ vidit subito invisione ihesum būanisormiter in dorso celi angelis ipsi astantib⁹ dicentē sibi. Carpe carpe patus sum p hoīb⁹ resaluandis iterū pati. Oro.

Dulcissime dñe ihesu. infunde obsecro multitudinē caritatis tue mihi petōri vt nihil terrenū vel carnale desiderem. sed te solū super omnia diligam. vt penitus renuat psolari aīa mea nisi in te deo meo dulcissimo. Scribe digito tuo i tabulis cordis mei eor que p me pruliſti memoriam. vt ea sp̄ pre oculis habeā. ⁊ dulcescat mihi non solū illa cogitare. sed etiam si necē sit p meo modulo tolerare. ⁊ non solū tibi et omnib⁹ viribus obsequi sed etiā p̄ter te ptumelijs affici. aut certe morte turpissima pdemnari. Amen.

De primo completorio

Capitulum LIX

Assume igit a principio passionis meditatōes istas ⁊ psequere p ordinē vsq̄ ad finē. Et attende ad singula ac si pñs eēs Conspice itaq̄ dñm ihesum attente. cuz a cena exiens hora pletorij in ortū cū dis. suis vadit. vltimo nunc ab eis associandus itinere quō affectuose socialiter ac familiariter eis loquit̄ ⁊ eos ad oratione hortat̄. Et cū intrasset in ortū cū discip̄. dixit eis. Sedete hic. i. expectate. non moueamini. sicut nec loco ita nec mente donec vadam illuc ⁊ orē. Et vos etiā orate ne intretis in temptatōem p̄sensum ne. s. succūbatis tēptationi. Et ait Hiero. sepanruet in orōne qui sepanit in passione. Et crisi. Cōsuetus

ēm et erat sine eis orare Hoc aūt faciebat eruditos in orōibo q̄tez ostituere nobisipsis. ⁊ solitudinem multā q̄rere. Ūñ ⁊ ciril. Semotim orauit discas p aīo attēto ex corde quieto. colloqñdum est cū deo sublimi. Hec aūt dixit octo aplis. q̄ iudas ibi nō erat. ⁊ tres secū duxit. s. petz iacobū ⁊ iohānem Per hoc p xps wlēs orare assumpsit petz iacobū ⁊ iohānem. docet nos p oēs wlēs deuote orare dz habere tres comites. s. fidei firmitatē. designatā in petro q̄ interptaī agnoscēs. ⁊ tpaliū abdicatōnem ea sub pdibo p̄ temptuz ponendo. ⁊ nihil de tpalibo dū orat cogitādo. hoc designaī in iacobo q̄ dz supplātator. ac ponere se in statu gre ⁊ habere gre feruorē. q̄ designaī in iohanne q̄ interptaī in quo est gra Assumpto igit petro ⁊ duobo filiis zebedei spāliter tanq̄ de suis secretariis ⁊ magis familiaribo. vt in trāsfiguratōe oñderat gloriā sue maiestatis eisdem reuelaret etiam tristiciam sue passionis. ⁊ qui viderant gloriosa. viderent ⁊ hūilia. cepit ille cuius sunt oīa ⁊ in quo aduersarius nihil habebat. q̄ petrū non fecerat morte sibi īminēte ptristari ⁊ pauere. quid ergo nos oportet facere. Ūñ hiero. In hoc pauere ⁊ tristificari docemur añ iudiciū mortis qui nō possum? p nos dicere nisi p illū. venit princeps mūdi huius. ⁊ in me nō hēt quicq̄. Hec aūt tristicia dñi maxīa fuit. q̄ tē ait illis Tristis est aīa mea vsq̄ ad mortē Usualiter dictū est. i. multū tristis est aīa mea q̄ tristicia trīs intensa erat q̄tū esse poterat. Uel tristis est vsq̄ ad timorē mortis ⁊ pro timore mortis. q̄ morte naturaliter timebat Uel vsq̄ p̄t esse exclusiuū. tristabaī eī donec se ⁊ suos morte liberaz Mors q̄ppe corpis absolutio est doloris in xp̄o ⁊ suis Uel p̄t esse inclusiuū. s. donec post mortē suā redirēt apli ei? ad fidē. Unō ansel. Dato aūt caritatis ⁊ patientie salutari mandato ⁊ dispposito fratribus regno patris tui ad locum proditori tuo notum cū illis diuertisti. sciens oīa que ventura erāt sup te. Ibi aīme tue tristiciam quā ex īminente passiōe sponte assumpsisti fiē ⁊ cetera q̄ passus es. in auribo fratrū p̄fiteri non erubuisti. d. Tristis est a. m. vs. ad mor. Et iterz Precedit ipse ad montē oliueti. tu eū sequere. Et assumpto petro ⁊ duobo filiis zebedei ad secreta secesserit. vel a longe intuere quō in se nrām transtulerit necessitatem. Uide quō ille cuius sunt oīa. pauere cepit ⁊ tedere. tristis est inquiens aīa mea vsq̄ ad mortem. Unde hoc dns meus. Ita patieris mihi exhibens hominē vt quodammō videaris nescire q̄ deus es. hec anselm. Assumpsit aūt xp̄s istū pauorē ⁊ tristiciaz p̄ter plura. Primo sm hiero. vt veritatē assumpti hominis p̄baret. Naturale em̄ est hoī timere mortem. Ex hac naturali tristicia vere ptristatus est dñs. Sz sciendū q̄ quedā est tristicia ⁊ quidā timor rationem submergens. ⁊ hoiem ptempto dei p̄cepto in pcm̄ ducens. sicut petrus timore negauit xp̄m De hmōi loquunt expositores qñ dicunt xp̄um non timuisse. quippe ad hoc venerat vt pateret ⁊ petz temeritatis arguerat cū eū vellet auertere a passione dicens. Absit a te dñe. non erit tibi hoc. Est ⁊ alius timor moderatus qui naturaliter ineest omī hoī. ⁊ est sine pcō. sicut ⁊ fames ⁊ sitis. ⁊ tales passiones fuerūt in xp̄o

Unō ip̄e naturaliter horruit mortem ⁊ penas acerbissimas quas p̄sciuit se passuz de proximo. Aliter nō hmōi passiones fuerūt in xp̄o q̄z in nobis In nobis em̄ plerūq̄z hmōi passiōes p̄euemūt iudiciū rōnis ⁊ impiū motū. In xp̄o aūt sp sequebanī rōnem ⁊ motū. vñ wlens esuriuit ⁊ sitiuit. wlēs timuit ⁊ wlēs ptristatus est. Nihil em̄ coactū in xp̄o p̄sideraī sed oīa motū aria creduntur. Ista ergo tristicia ita fuit naturalis q̄ tamē fuit voluntaria ⁊ rōnalis. Et iō signāter dicūt hic euāgeliste q̄ cepit ptristari ⁊ q̄ cepit pauere. nō dicūt fuit ptristatus vel pauefactus. q̄ ip̄e motus tristicie nō ei dñatus est sed ipse statim eū assumpsit ⁊ motū tari dine subiecit. Aliud ē em̄ ptristari ⁊ aliud incipe ptristari. Ūñ ptristat eū p̄passio sed passio nō dñaī eius aīo. Propassio em̄ dicit inceptionē. sed passio ptinuatōnē. Cum ergo timor ⁊ tristicia inceperunt surgere in p̄te sensitiua. sz nōdū peruenerūt ad eius aīm siue mēte iō dixit. Tristis est a. m. vs. ad mor. vbi aīa sumiī p̄ro p̄te sensitiua in qua sunt passiōes. nō aūt in rōne sicut etiā alubi dixerat. nūc aīa mea turbata est. Poterat quidē christus natura nō mori. sic adam potuit nō mori añ peccatū. in eo em̄ nullū culpe debitū. nullius pcī fuit reatigiū. Sed sicut verā hūanitatē ita ⁊ hūanas infirmitates nīras assumpsit. que a deo non sepant. velut ecōtra ignorātia impotētia ꝯcupīa ⁊ hmōi faciūt.

Et nota q̄ ꝯpassio turbās pōt in aīa tripl'r accidere aut p̄ter impiū ⁊ iudiciū rōnis vt motus subitus qui appellaī ꝓpassio. aut ꝯtra impiū ⁊ iudiciū rationis vt motus ꝓgressiuus vsq̄ ad p̄turbatōem rationis. vel a sua rectitudīe. vt in malis. vel a sua tranquillitate vt in bonis imp̄fectis aut ꝛz impiū ⁊ iudiciū rōnis vt motus a rōne impatus ⁊ ordinatus vt turbatio pēnitentis ⁊ ꝯpatientis. Primo mō passiones sunt in oīibo puris hoīb etiā p̄fectis. Scdo mō in imp̄fectis solū. Tercio mō in xp̄o q̄z in eo totaliter subdita erat ⁊ sensualitas rōni ⁊ rō iferior superiori. ⁊ superior deo. nec tñ vna potentia impedebat aliam in ope suo naturali. Contristabaī etiā xp̄s sm hiero. nō solū timore īminētis mortis quā ip̄a natura abhorret ⁊ recusat. sed ⁊ ꝓpter infelicitatē iude et scandalū discipulorū ⁊ dilectionē iudeoz ⁊ euersionē hierusalē miserans his ⁊ ꝯpassus. Et possumus etiā addere q̄ iō tristabaī. q̄z p̄sciuit q̄ taz acerbe passionis sue flagella ⁊ vulnera ⁊ moz amarissima in multis adhuc hodie mīis ⁊ obstinatis pcōribo frustrari deberēt. Scdo assumpsit pauorē ⁊ tristiciā p̄ nobis mēbris suis vt ipse nīras tristicias in se vinceret. sic ⁊ mortē nostrā sua morte destruxit. ⁊ sicut suscepit temptatōez ⁊ passionē vt nos a temptatōe ⁊ passiōe liberaret Tercio quoq̄z hmōi pauorē ⁊ tristiciā assumpsit nobis in exemplū ⁊ doctrinā moralem vt sequiī. Ex hoc em̄ articulo qui est pauoris ⁊ tristicie assūptio plura hēmus documēta. Primū est vt nos exemplo xp̄i discamus timores ⁊ tristicias ac passiones alias in nobis insurgētes freno rōnis cohibere ne vsq̄ ad aīaz ptingāt. sz in inferiori p̄te aīe subwlūtatis impio ꝯstringāī vt dictū est de xp̄o. Scdm est vt eius exēplo discam? nos despare nō debere si aliq̄ nobis surripiat tristicia timor

pusillanimitas in obsequio ⁊ ope diuino. Ihū augu. Moriturus tristatus ē xp̄s vt doceret martires suos nō debere despare. si in hora passiōis surripiat tristicia quā tū vincant. Terciū est vt nos discamus ꝓtristari p̄ primis ⁊ necessitatibꝫ eoꝝ sicut xp̄s tristatus fuit nō p̄ se sz̄ p̄ alijs vt dictū est ꝑm vnū intellectū. Quartū documentū est vt exēplo xp̄i discamus tristicias ⁊ turbatōes nr̄as ad deū cū oratōe referre sicut fecit ⁊ ipse. Mā statim vt dixerat. tristis est aīa mea inuit ad orandū. Quintū documētū ē q̄ nos orare volentes deuote debemus secedere ab hoīb⁹ ad aliquē locū secretū. sicut fecit xp̄s dans nobis exēplū Sextū ē q̄ oēs tristitias tribulatōes penas aduersitates ⁊ infirmitates nr̄as etiā si petamus ab eis liberari sicut xp̄s fecit. sp̄ post oratōem ꝓmittamus voluntati diuine. ac p̄ hoc eas q̄si in cor xp̄i reponamus. orātes vt ipse eas inuocione sue passionis p̄ficiat ⁊ offerat eas deo p̄i ad laudē ⁊ gl̄iam suā. Et ex hoc nr̄e tribulatōes ⁊ passiōes multū nobilitant. Mā sicut passio xp̄i in celo ⁊ in terra infinitū attulit fructuꝫ. sic pene ⁊ quecūq; tribulatiōes nr̄e hoc mō ꝓmisse inuocione passiōis sue tā fructifere erūt. vt angelis in celo gloriam. iustis in terris meritū p̄ctōribꝫ ven̄ā. purgandis aīabꝫ ꝓferant releuamē. In recogitādo istum articulū studeat homo semetipsum ꝓtristare cum gemitibꝫ. ꝓpatiēdo xp̄o de sua tristicia p̄pter nos assūpta. ⁊ si in aliqua turbatiōe vel aduersitate sit. vniat illā cū tristicia ⁊ aduersitatibꝫ xp̄i vt ex vnione ipa dulcescant ⁊ deo in summa patīa redoleant. O dñe ihesu qui tristari p̄ me misero voluisti. da mihi oēs tristicias meas ad te iugiter sufferre. tuq; eas in vnione tue tristicie mecū digneris sufferre. Deinde dñs iesus volēs se etiā sequestrare a tribꝫ aplis secum assumptis dixit eis Sustinete hic expectādo. ⁊ vigilate mecū. nō cū diabolo vel cū mundo tanq; amici spāles p̄ ceteris qui dñi in angustijs assistere amicis Sustinete pondus tēptatōis vigilātes a somno infidelitatis ⁊ torpore mētis. ne ingrauante diabolo obrepat vobis. Ceteris quidē iussi sedere ibi. q̄si inferiores ab agone isto suos securos. vos aūt q̄si firmiores vsq; huc adduxi. vt collaboretis mecū in vigilijs ⁊ orōibꝫ. sz̄ nolo vos p̄gredi vlterius. nō dū em̄ potestis. p̄pter hoc manete hic vigilātes sicut ⁊ ego vigilo vt vnusquisq; in gradu sue vocationis p̄sistat. q̄ ⁊ oīs grā q̄uis magna fuerit supiorē hz. Et p̄gressus est ab eis pusillū. s. q̄tum iactus ē lapidis. ⁊ positis genibꝫ p̄cidit in faciē suā sup terrā vt hūilitatem mētis ostenderet hītu corp̄is. ⁊ orabat corde dicēs ore Abba pater si possibile ē salua ꝓgrua entia redemptionis hūane. ⁊ si mori⁹ mors. me ſm carnē nō moriente. transfer calicē hunc. i. expimentū passiōis a me. q. d. Si possibile ē sine morte mea taliter saluari genus humanū. transfer calicē amare passionis a me. Per orationē offerebat spiritum deo patri que quidem orō ex pluribꝫ ostendit p̄fecta. Primo q̄ solitaria erat. est em̄ oratio eleuatio mentis in deum. q̄ melius fit q̄n homo est sequestratus ab alijs Secōo q̄ humilis cū in faciem suam p̄cidit Tercio q̄ deuota. cū ad deū patrem recurrit. Quarto q̄ recta. cum voluntatem suam voluntati ꝺine sub mittit. Quinto q̄ caritatiua. cū interim dulciter discipulos visitauit. Q̄ō ōr abba pater vtriusq; populi p̄ēm ⁊ saluatorē deū esse innuit ⁊ ostendit Ide em̄ significat abba q̄ pater. sed abba est hebreū. p̄ vero grecū ⁊ latinū. Ergo vtroq; primus ipse inuocat. vt vtrūq; ꝑm in eum creditur ⁊ abvtroq; eū inuocādum esse doceat. q̄ non est distinctio iudei ⁊ greci. Q̄ō aūt dicit. si possibile est. ad potentiā dei pariter ⁊ iusticiā refert. q̄m quantū ad iusticiā eius qui non solū potens est sed etiā iustus. nō sunt possibilia nisi ea que iusta sunt. Cū vt verus homo horrebat mortē ⁊ voluntate sensualitis nolebat non mori si de iusticia posset fieri. Habebat aūt iusticia patris vt xp̄s patereť. ⁊ a ꝓstitutōe mūdi hoc nr̄e salutis sacrīm erat abeo p̄deōnatum. Angustia ergo mortis ⁊ tolerātia passionis nō placebat xp̄o per se ⁊ tanq; finis qui per se appetit. ideo simp̄r loquēdo pati nolebat. sed p̄pter obīam p̄is. ⁊ salutē hūani generis passionē ⁊ mortē voluntarie sustinebat. sicut infirmus volūtarie recipit potōem amarā. nō p̄pter potōem. sed p̄pter sanitatē ꝓsequendam. Hec volūtas non moriendi gl̄iosos martires facit. Non em̄ vult sensus carnis nisi q̄d delectat. si aūt delectaret eos mori nō indeviderentur mereri. Sed q̄ hanc voluntatē nō moriendi do subiciunt. ⁊ q̄ō naturaliter fugiunt p̄pter deū volunt. iō merent. Unde ⁊ xp̄s subdit di. Geruntū nō q̄ ego volo hūano affectu. sed q̄ tu. Q̄ō em̄ ex hūana infirmitate trepidanter renuueret. reuertēs in seipm p̄ obiam ⁊ fortitudinē mentis ꝓfirmat. Flō inquit. hoc fiat q̄ō hūano affectu loquor. sed ad q̄ō missus sum. ⁊ p̄pter q̄ō ad terras tua volūtate descēdi. Unō alubi. Ppōnem facere voluntatē meā. s. quaz taliter sumpsi ex virgine. sz̄ voluntatē eius q̄ misit me. quam viz cōem habui eternus cū p̄re ⁊ quā sp approbo aīe rōne. Ppō meā nō p̄priā nō meā nō filij hoīs nō meā q̄ resistat deo. Et vtiq; volūtas xp̄i nō erat ꝓpria volūtati p̄is. sed quia venerat obīam docere. nō inuenire tur obediens si p̄priā faceret voluntatē. Quanto ergo magis nos nō iudicabimur obedientes si facimus p̄ prias volūtates. Ihū aug. Filius vincus ōr. nō quero voluntatē meā ⁊ hoīes volunt facere volūtatē suā Ille tm̄ se humiliat q̄ est eq̄lis patri. ⁊ tm̄ se extollit qui in imo iacet. ⁊ nisi manus ei porrigat nō surgit. Et item. Trāsfigurat in se suos. ⁊ qui nihil aliō vult q̄ pater docet eos priuatā voluntatē corrigere ⁊ diligere iuxta ōinā. Ihū ⁊ hiero. Usq; in finē non cessat docere nos patribꝫ obedire ⁊ voluntatē eoꝝ volūtati nr̄e preponere. Q̄ō dit itaq; ſm̄ ver̄. dñs iesus vt cū mors vel aliud q̄ō fieri nolumus imminet fic p̄ infirmitatē petamus vt nō fiat q̄tenus p̄ fortitudinē patiemur ⁊ voluntas ꝺditoris nr̄i etiā ꝺtra nr̄am voluntatē fiat. Ppā sicut multū ꝓfidere nō debemus nr̄am virtutē videamur p̄fiteri. sic multū pusillanimiter agere ⁊ diffidere nō debemus ne dei adiutoris nr̄i impotentiā videamur p̄nūciare. Et item. Multi adhuc infirmi ꝺtristant̄ futura morte. sz̄ si hēant rectū cor vitent mortē q̄tū p̄nt. sz̄ si nō p̄nt dicant q̄ō dñs dixit. p̄ē si fieri p̄t trā. a me ca. iste. ecce hēs voluntatē hūanā. vide ia rectū cor. sz̄ nō q̄ō ego volo. sz̄ q̄ō tu. hec beda. Et rediens de loco in quo orauerat

ad tres discipulos suos .s. petꝝ iacobū ⁊ iohannem inuenit eos dormientes Jām vicina temptatōe incipiebant oculi eoꝝ langescere. qꝛ dormitio erat ⁊si pfiguratio negationis ⁊ fuge. Sñ dda. Sōnus corporis pfiguratio erat qꝛ in pxīo grauandi erant somno infidelitatis Et petro ꝓmice dꝛ sic. Symō dormis q. d. sic erat faciendus. vel sic imples qđ ꝓmiseras. Nō potuisti vna hora vigilare mecū. q. dī. Qui vna hora nō potuisti vigilare mecū. quō morte spernes tu qui spondes mori mecū. Non oñdis tantū feruorē facto ꝙ verbo. in hoc apparet tua infirmitas. Per hoc qꝛ dꝛ vna hora. oñdit qꝛ brevis est molestia tēptationis respectu remunerationis Ut ergo dꝛ tullius. oīa que brevia sunt tolerabilia dñt esse. etiaꝫ si magna sint. Quāuis aūt oēs mirārēt. petꝝ tñ potius increpat. qꝛ em̄ ꝓ ceteris fuit gl̄iatus. iō pre ceteris erat increpādus Jtē qꝛ inter eos principal erat. iō in ipso alios reprehendebat Jtē qꝛ in eodē defectū ꝓlatus magis ē increpādus ꝙ alij ceteris paribꝫ Qui etiā ia infirmitate despsus nō petrus vel cephas sed antiquo nōe symō a dño hicvocat. Vigilate attēte oculis mētis ⁊ corpis ⁊ orate devote vbis cordis ⁊ oris. vt nō intretis in tēptatōm negandi me ⁊ recedendi a me. Nō dꝛ ne temptemī. qꝛ impossibile est hoīem nō tēptari. sed ne intretis in tēptationē ⁊ incidatis in eī profundū. i. ne temptatio vs̄ supet ⁊ includat ꝓsensum vel opus. temptatiōis em̄ initiū est suggestio mali. medium ꝓsensus in delectatōem vel opus ꝓsummatio est opus ipm̄. Ad evitandū autez tēptationē ⁊ ad resistendū eidē recurrēdū est ad oīonē. Oīo em̄ est elevatio mētis in deū. ꝙto aūt mēs in deū elevat. tanto facilius tēptatio ab ea sepatur. Et sicut fur audito clamore fugit ⁊ vicinī vrmunt ad succursum. ita clamor oīonis diabolū fugat ⁊ sctōs ad succurrendū excitat. Ūñ yſiō. Hoc est remedium eius qui vitioꝝ tēptamētis estuat. vt quotiens quolibet vicio tangit toties oīones fundat. qꝛ frequens oīo impugnationē vitioꝝ extinguit. Et sicut fures qui sentit furē in domo ⁊ nō clamat. fauet furi ⁊ pdit qꝛ est dñs sui. sic qui scit temptatōm esse in cordevt deū xp̄m prodere ⁊ diabolo ꝓsentire. nisi statim ꝓ oratione exclamet. Et iō qꝛ diabolus sp tēptat semp dēmus orare ⁊ nunqꝫ deficere Sed oīo dꝛ ordinari nō ad hoc vt nō temptemur. sz ad hoc qꝛ nō intrem? in tēptationē. Multū aūt vꝛ ad expulsionē tēptatōnis cogitatio ⁊ timor eterne mortis. Unđ augu. Timor de futura morte mentē ꝓcutit ⁊ ⁊si cōclamatos oēs corpis motus superbie ligno crucis affigit. Sps quidē de se ⁊ natura sua ꝓmptus est in me ⁊ in vobis ad ꝓfitendū. caro aūt infirma in vobis nō aūt in me ad tolerandū. qꝛ caro corrupta sp deprimit ⁊ aliqñ vincit spm̄ ⁊ iō est orādū. Jtā ⁊si ꝓmptū hūisti spm̄ in ꝓmittēdo mori etiā ꝓ me. sed nūc pꝛ carnis infirmitas ad sustinendū imminentē temptatōm qꝛ ipa dormitio corpalis indiciū est, ⁊ ⁊si prenūcia vestre firmitatis. nōdū em̄ virtute ex alto induti estis. Ubi hiero. Hoc aūt aduersus temerarios dcm̄ ē. qui ꝙc quid crediderīt putāt se ꝓseq posse Jtaqꝫ ⁊tū de ardore mētis ꝓfidimus. tm̄ ō fragilitate carnis timeamus hec hiero

Tu dñe qui mādasti qꝛ vigilemus ⁊ oremus da nobis gram ad hoc faciendū. quia licz spūs ꝓmptissimus sit caro tū infirma ē ⁊ tota pigra ⁊ tota somnolēta. nec pt sustinere vt vix ꝓ vnā horā pfecte tecū vigilet ⁊ recū oret ne cadat in temptationē Deinde iterū scdo abyt ⁊ orauit. d. Pater mi si nō pōt hic calix trāsire nisi bibā illū fiat voluntas tua. Oñdit hic vt ait crisꝰ. Ūñ valde ꝙcordat voluntati dei. ⁊ qm̄ vbiqꝫ hanc sequi oꝛ ⁊ hanc inquirere. Vellet quidē trāsire calicē. qꝛ hō est. sz pficit dispē satōm. qꝛ patri obediens est. Unde ⁊ leo papa. Hec vox capitis salus est totius corpis. hec vox oīs fideles instruxit. oīs ꝓfessores accendit. oēs martires coronauit. Nā quis mōi odia. quis temptationum turbines. quis posset ꝓsecutoꝝ superare terrores nisi xp̄s in oīb⁹ ⁊ ꝓ oīb⁹ patri diceret. fiat voluntas tua. Discant igit hanc vocē oēs eccīe filij. vt cū adversitas violentie alic? temptatōis incūbit superato tre more formidinis accipiāt tolerantiā passionis

Et reversus denuo inuenit eos dormiētes pre tristicia. erāt em̄ oculi eoꝝ gravati ⁊ deppressi. interiores quidaz languore terroris ⁊ tristicie. exteriores vo vigiliarū longitudine. Nam tristicie magnitudine somnū nō poterāt vincere. timētes tū ꝓ capite tū ꝓ se. sed sicut dormiebāt mente ⁊ ita ⁊ corpe. qꝛ ex corpore aīe qñqꝫ ꝓvenit somnus nature. Et ait illis. Quid dormitis .s. in tantis ꝓstituti piculis. cū sit tps vigilandi ꝓpter instātiā grauissime tēptationis vobis iminētis. Surgite a corpe mentis vigilate animi vigilātia. ⁊ orate ne intretis in temptationē. s. p ꝓsensum. i. ne temptatio vs̄ supet ⁊ intra suos casses teneat. Et abyt iterū ⁊ orauit tercō. d. eundē sermonē oīonis .s. pater mi. ⁊c. Tercio xp̄s idē orauit vt oīonis frequentia oñderet ⁊ nobis spiritalē gamimitatē exhiberet. Iterat oīonē oñdēs qꝛ oratio dz eē ꝓtinua. Silr iterat visitationē dis. suoꝝ. quia opa caritatis dñt oīoni esse ꝓiūcta. Et sic prelatū instruit ⁊ sibi ⁊ gregi inrēdere. ⁊ nūc ꝓtēplatiuā ⁊ nūc actiuā vitā exercere. Hinc nō obstat qđ dꝛ in eccīa stico. Nō iteres vbū in oīoe tua. qꝛ illa auctoritas sic intelligēda est. nō iteres. i. ita fis diligēs in proferēdo integre ⁊ devote vba oīonis tue vt postea propter obmissionē vel negligentiā nō opteat iterare. sz tamē iterare ꝓpter devotionē vel instantiā bonū ē Sic ⁊ eundē sermonē in predicādo diuersis. bonū est qñqꝫ iterare. Cū aūt oraret ⁊ anxiaret dñs iesus ecce angelus prīceps michael astitit ꝓfortans in eo motū sensualitatis ꝑm quā minoratus est paulominus ab angelis illū. s. motū qui exhorrebat mortem Statim postqꝫ cristus sue voluntati patris submisit angelus eū ꝓfortauit. In quo innuit. qꝛ lz qñqꝫ nō fiat qđ petit. qꝛ forte nō expedit. sp tamē orāti mētalis ꝓsolatio ꝓfert. Et ꝑm thopl. vt nobis innotescerꝫ oīonis virtus ⁊tenus eā in aduersis prepponamus. orās dñs ab āgelo ꝓfortat. Et būlis dñs reverēter ⁊ būiliter suscipit hāc ꝓfortationē etiā a sua creatura ꝓfiderās se esse minoratū paulominus ab āgelis dū est in hac lacrimarū valle. ⁊ fic ꝓtristabat vt hō fic exhibis angeli fuit ꝓfortatus vt hō. Nec putādū qꝛ hic angelus vel alius fuerit in eius custodiā deputatus. qꝛ hoc ñ decuit ⁊ xp̄s nō īdiguit. ꝑz hiero. alubi

ꝙ angeli ei ministrauerīt. hic ꝙ ãgelus eū ꝓfortaue
rit ꝺrorotraq; natura ꝺsignet Mã ꝺine nature an/
geli mīstrant. hūanã ꝺo ꝓfortãt Apparuit aūt ei an/
gelus visione coꝛpali in assumpto coꝛpe hūano ꝓso
lãs eū ꝙ modū fuientis. nō ꝓpter se ꝛ sui indigẽtiaz
ſz magis ꝓpter disciploꝝ assistentiū ꝓsolatiõm ꝛ ad
ꝓfirmandū fidẽ in eis ꝙ xps fit maioꝛ angelis rõne
ꝺeitatis. ac ꝓpter nãm instructiõem ad oñ ꝺendū. ſ.
ꝙ ãgeli assistūt nobis oꝛãtibꝫ ꝓfortãtes nos in oꝛõe
ꝛor ex sua post tristiciã ꝓsolatõe sciremus. ꝙ tribu/
latis ꝙ xpo nō ꝺeest ꝺina ꝓsolatio. iuxta illud psal.
Scõm multitudinẽ ꝺolorꝫ meoꝝ in coꝛde meo ꝓso/
lationes tue letificauerūt aīam meã . Mã sm ꝺedã.
creatoꝛ nō indigebat creature subsidio . ſz hō fcūs
ficut nobis ꝛ ꝓpter nos ẽ ꝛtristatus sic nobis ꝛ ꝓpter
nos est ꝓfortatus Sed ꝛ ipe dñs rõe se ꝓfortabat di
cens ad pr̃em Non sicut ego volo ſz sicut tu. Aliūt ãt
quidã michael astitisse oꝛãti ꝛ dixisse se patri oꝛõis
tenoꝛẽ retulisse oẽsq; ꝓcidentes ãgelos ꝙ hoc ipso
oꝛasse ꝛ rñdisse pr̃em. nouit dilectus filius meus ꝙ
humani generis redẽptio quã sic optamus. sine sui
sanguis effusiõe ꝺceter fieri nō ꝓt. Angelus ãt post
hꝛc ꝓfortauit eu; vel ꝺe sui pñtia sicut amicus ꝺe sua
presentia ꝓfortat amicum. Cñ ꝓfortauit. i. ad mo/
dū ꝓfortantis se habuit. ſ. ei assistẽꝺo. vel forte aliq;
ꝺba ꝓsolatoria ꝺicendo. qꝛ. ſ. hic vincereꝫ lucifer si/
cut victus est in celo. vel qꝛ magnanimū magna susti
nere ꝺeceret. vel qꝛ passio cito trãsiret ꝛ eius fructus
eẽt ꝑpetuus. ſ. redemptio hūani generis ꝛ restaura
tio ãgelice ruīe vel aliqꝺ sile Vel ſz quosdã vt ꝺr tra
ophi. ista ãgeli ꝓfortatio fuit xpi glorificatio Dice
bat cñ angelus glorificãs eum Oñe tua est ꝛtus tu
potes ctra morteꝫ ꝛ infernū genus liberare hūanuz ꝛ
filia Jhesu q in oꝛõe positus ab angelo ꝓfortari volu
isti. da mihi ꝑ vturẽ oꝛõis tue vt oꝛãti mihi sp assi/
stat ãgelus tuus me ꝓfortãs Dic aũ aduerte ctra ipa
rientiã nãm qꝛ dñs ihesus pluribꝫ vicibꝫ oꝛauit añ
q̃ a patre acciper̃t fionẽ ꝛ ꝓfortatiõem. Sicut aūt
ter fuerat temptatus in tribꝫ locis. sic ter oꝛauit nō
in eodẽ loco sed in tribꝫ ꝺiuersis locis ꝺistantibꝫ ab
inuicẽ ꝑiactū lapidis Et vt ꝺr adhuc in ipsis locis
vestigia eccīaꝝ sunt que ibi facte fuerūt Et factus
in agonia ꝑlixius oꝛabat oñdens ꝛ ꝺocẽs ꝙ nos in
agonia vel quacūq; nccitate ꝓstituti ꝺebemus ad oꝛõ
nem ꝓfugere. ꝛ in magnis piculis ac maioꝛi nccita
te magis ꝛ instãtius oꝛõi insistere. Agonia ista ꝓt
ꝺici certamẽ ctra morteꝫ vel mortis anxietas quam
q̃si pñtem ꝓuidebat. ꝛ ideo ꝺr tũc fuisse in agonia
sicut infirmi in extremis laboꝛãtes ꝺñr eẽ in agone
Vel potest ꝺici certamen ꝛ reluctatio sensualitatis
ac rationis. quia agonisabat ꝛ certabat in eo mira/
bili pugna. sensualitas naturaliter moꝛtem hoꝛrẽs
ꝛ recusans ac ratio voluntati ꝺine obtꝑans ꝛ ipsam
morteꝫ ꝙ salute humana zelans qꝛ vture ꝺiuina que
libet ꝑs ꝑmittebat agere vel pati qꝺ ꝓprium erat sibi
Jam tñ vincebat mortem animo. ꝺũ etiam mori vo
lebat quam post vicit actu ipso. ſ. resurgendo . Sed
hꝛc colluctatõ carnis ad spiritum siue sensualitatis
ad rõnem quosdam hoīm facit retroire vel exoꝛbita
ꝛe ꝛ illos q̃ peccãt mortaliꝛ. ꝛ quosdã lente incedere
siue invia moꝛari. vt illos qui prec intremaliter Si
in hmõi pugna plixius est oꝛandū. vt oꝛõ fit recta ꝛ
voluntas ꝺitans ac sensualitas recte rõni. ꝛ rõ ꝺine
voluntati non obsistat sed obꝺiat. ꝛ ꝺicamus. non
mea sed tua voluntas fiat. In statu moꝛtis ꝺistrictuz
iudiciũ ꝛ ea que hõ nunq; antea recoluit eiremũt in
aīm. In cuius figura xps appꝛopinquante moꝛte fa
ctus est in agonia Unde greg. Appꝛopinquante etiã
morte nostre mentis in se certamen exꝑssit. q̃ vim
quandã terꝛoꝛis ꝛ foꝛmidinis patimur. cũ ꝑ solutõ
nem carnis eterno iudicio appꝛopinq̃mus. Nec im
merito tunc aīa terreꝫ q̃m post pusillũ hoc inueīt qꝺ
ineternũ mutare nō possit Si eñ ꝓsideremus ꝙ viã
vite pñtis neq; sine culpa transire potuimus. ꝛ ꝙ
nec hꝛcipm sine reatu nõ est qꝺ laudabiliꝛ gessimus
si remota pietate iudicemur merito in agonia ꝓstitu
imur. Et cũ dñs plixius oꝛaret interĩ sudoꝝ feruẽtiſ
simus in modū sanguis erũpens. in hac agonia siue
certamine vsq; ad terrã abũdanter currebat. Ex fer
voꝛe eñ oꝛandi ꝛ ex appꝛhensione imminẽtis piculi
acrescẽti anxietate sensualitatis q̃ ꝑmittebaꝫ age
re ꝛ pati qꝺ erat ꝓprium sibi. inflãmabaꝫ coꝛ ꝛ coꝛpus
vt aptis poꝛis efflueret sudoꝝ rubicũdus ꝛ sanguine
us. Iste sanguis fuit verus ꝛ naturalis quantũ ad ve
ritatẽ sue exñtie. ꝛ de purissima carne xpi. sed mira
culosus ꝛ nõ naturalis quantũ ad modũ ꝓfluentie.
qꝛ sm ꝺedã ctra naturã est sanguinẽ sudare. Sic eti
am otz ꝺicere de sanguine ꝛ aqua lateris xpi iã moꝛ
tui ꝙ fuit verus sanguis ꝛ vera aqua. sed miraculose
effluxerũt de mortuo coꝛpe. Ad hunc suauissimi su/
doꝛis balsamũ egrotis ꝓficuũ festina. ne tardaueris
vt inde sanari mereaꝛis. Cñ ansel. Quid stas. Ac/
curre ꝛ suauissimas illas guttas lãbe. ꝛ puluerẽ pedũ
illius linge. Noli doꝛmire cũ petro. ne mereaꝛis au
ꝺire. Sic nõ potuisti vna hoꝛa vigilare mecũ. hꝛc an
sel. Surgit ḡ tercio ab oꝛõe in q̃ stabat fleꝛis ĩ terrã
genibꝫ totus sanguine madefactus Quẽ ꝓspice ter
gentem sibi vultũ vel forte etiã in toꝛrente lauantem
totũq; afflictũ reuerenter cerne. ꝛ ꝓsidera q̃nta tunc
fuerit aīe sue angustia. cuius testes sunt gutte sangui
nee ꝺecurrentes in terrã ꝛ ei intime ꝓpatere. qꝛ non
sine ingenti acerbitate doloꝛis hꝛc sibi potuit ꝓtinge
re. Nunq; eñ aliquis moꝛtaliũ ob mortis hoꝛroꝛem
audiꝫ sudoꝛẽ sudasse sanguineũ. Cñ ꝓz eius nunq;
fil̃em fuisse doloꝛẽ. In hoc quidẽ apparet quãta fue/
rit amaritudo passionis xpi. cuius sola cogitatio tm̃
naturã immutauit. ꝙ pre angustia sanguinẽ sudare
coegit. Hec pugna eius ꝛ anxietas martiꝝ certami
na ꝛ agones signifikãs plurimũ ꝓsolaꝫ ꝛ ꝓfortat pu/
sillanimes ꝛ infirmos. ꝛ ad amoꝛẽ incitat tepidos
ꝛ ingratos Cñ ansel. Positis quoq; genibꝫ ĩ terra
ꝑcidisti in faciẽ tuã adoꝛans in agonia ꝛ ꝺicẽs. Ab
ba pr̃ mi. si possibile est trãseat a me calix iste. Et an
gustias quidẽ coꝛdis tui dulcissimi certissime indi/
cabat sudoꝛ ille sanguineus qui oꝛõis tpe ꝺe sctissi/
ma carne tua guttatim ꝺecurrebat in terrã. Oñatoꝛ
dñe ihesu xñ aīe tue tãe vel xmẽs tristicia. vñ tãta sudo
ris anxietas ꝛ tã anxia supplicatio. nõne voluntariuz
oīno sacrificiũ ꝺo pri obtulisti ꝛ nihil inuit? prulisti
Etiq; dñe. Arbitraꝛ aūt ꝙ ꝛ hoc quoq; ad ꝓsolatio

nem infirmoꝝ mẽbroꝝ tuoꝝ assumpsisti ne forte desperet ꝙs si caro infirma remurmuret vbi ad passionem ꝓmptus est spūs. Nimiꝝ vt maiores erga te amoris ⁊ gratitudinis stimulos hẽremus naturalez carnis infirmitatẽ. eiuscemodi indicijs in te exꝑsisti quib⁹ occeñ. q̃rere languores nr̃os portasti ⁊ nõ absq; sensu doloris passionũ sentes percurristi Vox eñ illa vox carnis fuisse videt nõ spūs. eo ꝙ subiunxisti. Spūs quidẽ ꝓmptus est caro aũt infirma. hec anselm Voluit aũt dñs sanguinẽ sudare pluribus rõnib⁹ Prima est ſm aug. ad figurandũ ꝙ de corpe suo toto qđ est eccl̃a sanguis effundendus ⁊ emanatura erãt sctoꝝ martiria Scda est ſm bedã. vt p terrã sanguine irrigatã declararet terrenos hoĩes sanguine suo redimẽdos ⁊ mundandos. Tercia est ſm glo. vt totũ mundũ pctis mortuũ ad vitã resuscitaret. iõ sudorẽ suũ sanguineũ ad terrã decurrere volebat Itẽ ſm berñ. nõ solũ oculis �sz quasi mẽbris oĩb⁹ fleuisse videt vt totũ corpus eius qđ est eccl̃a totius corpis lacrimis purgaret Insup etiã sanguis decurrebat in terrã ad oñendũ ꝙ ꝑ terra. i. eccl̃a adhuc militante in terra orabat ⁊ sanguinẽ suũ fundebat ⁊ ipsam suo irrigatã sanguine fecundabat. In sudore ãt notat feruor. in sanguine preciũ. in decursu abũdantia. in guttis pticularis efficacia q̃uis esset vlis sufficientia Ex isto articulo qui est sudoris sanguinei defluxio habet documentũ salutifer ꝙ ⁊ nos in oratõe debemus ita esse intenti ⁊ feruidi vt ex vehemencia intentõis ⁊ feruore deuotõis sudemus q̃si sanguinẽ ꝑ ꝓfiguratõez passionis xp̃i ⁊ ardorẽ dilectõis ad deũ Qđ fit dũ quis orans in tanto ardore deuotõnis accendit ꝙ ꝑ amore dei si oz sanguinẽ suũ fundere nõ vereť. ⁊ talis sic incalescit spũ vt tot⁹ sanguis in corpore quasi spũi alludens ꝓnum ⁊ ꝓmptum se exhibeat ad exsudandũ. Quia vo caro ex infirmitate sua tãvehemẽtẽ ardorẽ deuotõis sufferre nõ prevalz. iõ sudorẽ q̃si sanguineũ euaporat. vel saltẽ ꝑ sanguine ardentes lacrimas ꝑ oculos effundat. Et qm̃ nostã vigorosam orõem effundere non valemus adiungamus orõem nr̃am orõi xp̃i qui est aduocatus noster apud patrẽ ⁊ ipe interpellat pro nobis imo orat nobiscũ. Et illa oratio est efficacissima ⁊ do patri accepta. que. s. invocione oratõis xp̃i offerť. Quã efficaces etiã sint lacrime oratõis ⁊ maxime ille que in recordatõe passiõis xp̃i fundunť. patet ex quadã revelatõe facta cuidã pſone de qua legit ꝙ apparẽs ei dominus in spũ ait. Si quis in recordatõe mee passionis lacrimas cũ deuotõe fuderit suscipe volo ac si ipse pro me passus sit. In recolẽdo istũ articulũ proci dat hõ in facie sup terrã orãdo intẽte. ⁊ cogitet angelicã pñtiam sibi tũc adesse. recogitet etiã agonez suã ⁊ conet q̃tũ ꝑt hec lacrimas ex ꝓpassiõe ⁊ amore xp̃i. quas sibi hẽ nõ ꝑt ꝑ oculos fundat saltẽ lacrimas cordis. Et sic xp̃us dei filius imminẽte sibi passiõe horrẽda cũ ꝑ angustijs supuẽture mortis guttas sanguineas in terrã funderet. nihilominus tñ libere volũtatẽ suã volũtati pris ꝓmisit. ⁊ qđ ceperat deuote ꝓfec. sic quilibz deuotus in oĩadversitatis ꝑssura tribulatõis angustia lz forte naturã reluctantẽ hẽat se patern volũtati ꝓmittat. ⁊ hoc qđ occurrit deuote

suscipiat. O pie iesu qui factus i agonia guttas sanguinis mirabiliter desudasti. da mihi vt recordatõ ne tue passiõis accensus lacrimarũ guttas ꝙ sanguine in ꝓspectu tuo merear dulciter desudare Respice nũc q̃liter iacebãt discipuli dormientes ⁊ qualr dñs oñdit eis modũ orãdi in gestu corpis ⁊ inrbo pio ⁊ ꝙ angelũ ibi apparẽtẽ. Quẽ modũ ⁊ tu tenere debes. s. re prosternẽdo ac propriũ defectũ ⁊ fragilitatẽ recognoscendo ⁊ cadendo in faciẽ tuã. nõ post faciẽ vt ea que rogas coram te hẽas ⁊ in mẽte teneas nõ retrovrsũ ore dicẽdo ⁊ aliud corde cogitando vt hũilitatẽ mentis oñdas habitu corpis. casus eñ in terrã docet nos magis hũiliari si posset fieri. ⁊ ꝙ volũtas pris sp̃ precedat ⁊ ꝙ nõ tepide sed cũ magno feruore orez sicut dñs fecẽ. ⁊ ꝙ nõ parũ ſz plixe ⁊ distincte. nõ sicut illi qui festinãter horas soluẽdo ⁊ si nõrbo facto tñ dicũt expediamus nos de istis. qz habemus facere alia magis necessaria q̃si festinãtes ad vtiliora ⁊ maiora. Et vide qũo statim aderit tibi angelus qui te adiuuet ⁊ ꝓfortet ⁊ orõnẽ tuã do pñtet. ꝓpter exemplũ eñ nẽm ille angelus apparuit ꝓfortãs dñz Et nõ semel sed freq̃nter est orandũ fic ipse oñdit nobis ꝑ trinã orõnẽ suã. dicẽs vt nõ deficiamus sed in orõe ꝑmaneamus donec impetremus ea q̃ postulare iam cepimus Et tu ora pro moꝛ tuis pro viuis tam pctõrib⁹ q̃ iustis. Vel orauit ter vt ⁊ nos de pctis preteritis veniã. de pñtib⁹ emẽdatione. ⁊ de futuris cautelã a deo postulemus. Vel vt hec tria. s. veniã. grãm ⁊ glam in orõne petamus vel vt ꝓtra trinã ꝓcupie seu cupiditatis tẽptationẽ orõnis clipeo tueamur. vel vt ad trinitatẽ. s. prẽm ⁊ filium ⁊ spm̃scm̃ orõnẽ dirigamus Per hoc etiã docuit nos orare pfecte. qz pfectio ꝓsistit in trib⁹. s. in principio. medio ⁊ fine. Cõpatere nũc dño ⁊ admirare profundissimã hũilitatẽ suã. qz cũ sit deo patri suo equalis ⁊ coeternus ꝑstratus tñ deũ orat ⁊ tãq; quilibet de pplo homũculus. Orare quidẽ prẽm ꝓuenit xp̃o rõe hũanitatis in qua est minor prẽ. nõ aũt rõe deitatis in qua est equalis patri vt hõ rogat patrem quivt deus est vnus cũ patre. Cõsidera etiã pfectissimã eius obiam. Quia eñ pater vult ꝙ moriať ipse hãc obiam reuerẽter suscipit ⁊ exequiť Vide tercõ indicibilẽ ad nos caritatẽ tam pris q̃ filij. ꝙ nobis eñ hoc mors indiciť ⁊ sustinet ꝓpter nimiã ipor caritatẽ quã ad nos hñt Venit ãt post hec dñs iesus ad discipulos suos ⁊ q̃si ꝓpatiẽs eis propter temptationẽ de proximo eis imminentẽ dixit eis. Dormite iam ⁊ requiescite. q. d. Parũ potestis hoc facere. qui ibidẽ aliq̃tulũ dormierũt Jubet eos dormire vt ostendat suam ad eos ꝓpassionẽ. qz gravati erãt vt ꝓgnoscant suam infirmitatẽ. quia cũ ipo vigilare nõ poterant ⁊ vt somno recreati fugere possent de manibus eor qui statim xp̃m erãt capturi. ⁊ in figura ꝙ in primo infidelitatis somno erant grauandi. Cõsidera in xp̃o mãsuetudinẽ piã. quãto eĩ magis approp̃quat ad mortẽ tãto magis oñdit cordis sui dulcedinẽ. Bonus pastor vigilat sup custodia pusilli gregis sui. O grãdis amor. Vere bonus ⁊ pius ẽ hic pastor. Vere in finem dilexit eos cũ in tãta agonia positus illo modico tpe quietẽ eorum procurat.

Non sic hodie multi pastores faciūt qui subditis vigilātib⁹ ⁊ in agonia positis dormiūt suauiter ⁊ quiescūt. Dū q̄ videbis dīs. dormiētes in tāto piculo ⁊ dñm vigilantē si deuotus es multa inuenire poteris q̄ dicas tā dño tuo q̄ discipulis suis Videbat tandē a lōge aduersarios suos venientes cū facib⁹ ⁊ armis nec tñ discipulos excitauit nisi cū ꝓpe ⁊ q̄si iuxta eos fuerūt Tūc aūt euigilās discipulos dixit eis Sufficit. s. q⁹ iam quieuistis ⁊ satis dormistis. Ergo pax est dormiendū Vñ quidā p̄ēs nō nisi stādo vel sedē do somnū capere ꝯsueuerunt ꝑ modicū. Ter discipuli dormiunt ter dñs orās suscitat. que trina dormitio ⁊ suscitatio tres mortuos quos dñs suscitauit signifícat Et subiunxit. Venit hora ⁊ filius hoīs tradet in manus pcātor. Vbi orig. Sed ⁊ nūc iesus in manus pcātor tradit q̄n hi qui vident in ihesum credere. hūt eū in manib⁹ suis cū sint pcātores Sed ⁊ quotiēscūq̄ iustus hīs in se ihesum. in prāte factus fuerit peccator. hec orig. Surgite eamus. s. obuiā iude ꝓditori ⁊ suis ꝯplicib⁹ Ecce qui me tradet ꝓpe est quem nolo declinare q̄uis possem hoc facere Ac si diceret Non nos inueniant latentes ac quasi timētes ⁊ retrahentes. vltro eamus eis obuiam ⁊ pergamus ad mortem. vt passuri confidentiam ⁊ gaudium videant ⁊ passionem omnino voluntariam sciant Vltro nos debemus offerre q̄n non expedit mortem effugere Vbi ostendit xp̄i desiderium ad nostrā redemptionē. q⁹ non solum ꝓditorem cū turba venientem expectauit sed etiaz eis occurrit. Vbi etiā docet vt si tribulari nos oz cū gaudio ⁊ ꝑfidentia sustineamus Moraliter quoq⁹ monet nos ad tria. primo ad tēptationes nos prepare. cū dr surgite. secō in bonis opib⁹ pficere. cū subdit eamus. tercio omni hora q̄ si temptatōem ꝓximā expectare. cū addit ecce ꝓpe ē Et adhuc eo loquente cū dis. suis. ecce iudas mercator pessimus vnus de duodecim. s. numero nō merito. qđ dixit ad oñendū immane facinus illius. q̄ de aplica dignitate ꝓditor fuerat factus accepta a ꝑside cohorte militum gentiliū quoz intereat capere malefactores cū tribuno qui ꝑerat eis. ac turba plurima iudeoz ministroz accepta a pontificib⁹ ⁊ principib⁹ sacerdotum crudeli vtiq⁹ ⁊ pessima societate impioz tanq⁹ ad tenendū reū antecedebat eos tāq⁹ ductor eoz qui volebant ꝯprehendere ihesum venerūt illuc cū lanternis ⁊ facib⁹ vt si in tenebris latere vellet his quereret. necnō cū gladijs fustib⁹ ⁊ armis vt captionē eius impedire volentib⁹ his resisteret. Scōm hiero. incūbit vtuti seculi qui despat de adiutorio dei Habebat itaq⁹ fulcimētū abstractę curia .s. imperatoris ⁊ pontificis. q̄si seruato ordine legitime ptātis vt nemo tenēt⁹ auderet obsistere. cum hinc milites p̄sidis inde ministri phariseoz qui in lege summi ⁊ iudices videbāt illū tenerent. vel etiā si quis auderet extra tot nō posset. timebāt em̄ plebē ne ꝓ hāc defenderet extra eos. ⁊ ideo etiā nocte tradit vt sine turbis que in die freq̄ter ꝓpter instructionem aderāt inueniret. Anteq⁹ aūt iudas cū turba veniret ad ortū vbi ihesus cum discipulis erat dedit eis signum di. Quemcunq⁹ osculatus fuero ipse est .s. xp̄us tenete eum ⁊ ducite caute. s. cauendo a populo. ne eum de vestris manib⁹ eripiat. Populus est cois deuotiōem ad eū habebat. Hoc aūt fecit iudas ⁊ ꝓpter romanoz milites qui xp̄m non cognoscebāt ⁊ ꝓpter alios ne loco xp̄i capient iacobū minorem. qui in facie xp̄i similimus erat. ꝓpter qđ specialiter frater dñi dicebat. ⁊ q⁹ timebat ne se transformaret ⁊ de manib⁹ eoz elaberet. q⁹ pluries detentus ab ipsis ꝓtransijt nescientib⁹ eis. ⁊ ideo osculari eum voluit vt in osculando teneret ne euaderet Et cum venissent ad ortū tunc iesus sciens oīa que ex dispōne dīna uentura erant sup eū. ꝓcessit voluntarie in occursum illoz sicut patus ad passionē. Ex quo p⁹ voluntarie eū captū fuisse ⁊ passum. Discipuli quoq⁹ fugiebant eū timentes. sed ipse ꝯfortabat eos ne timerent Vñ anselm. Quā ꝓmptus bone iesu spūs tuus ad passiōz fuerit euidenter oñdisti. q̄n venientib⁹ vna cum ꝓditore tuo viris sanguinū ⁊ querentib⁹ aiam tuā cum lanternis ⁊ facib⁹ ⁊ armis p⁹ noctē vltro occurristi Et dixit iesus occurrentib⁹ offerens se voluntarie eis Quem queritis. Nō interrogat quasi ignarus voluntatis eoz. sed mori patus interrogat vt sciāt esse eū quē querebant. Rūderunt ei. Iesum nazarenū Nō erat querendus ad mortē. quem ꝓfitent esse salutis auctorē. nec erat ꝓsequendus quē dicunt esse florem honoris ⁊ honestatis. Dixit eis iesus semetip̄m manifestans ⁊ offerens Ego sum. s. quē queritis. q. di. Quid p signo sumitis osculū ꝓditoris quid q̄si latentem me q̄ritis cū facib⁹ ⁊ lanternis Ego sum. Nō se occultauit nec se abscōdit. sed magis querentib⁹ obuiā iuit ⁊ se oñdit. Vbi crisp. Fecit aūt hoc iesus ostendens q̄m non solū ꝯprehendere eū non possent. ſz nec videre in medio exītem nisi ipse ꝯcederet. hec crisp. Virtute em̄ diuina factū est vt venientes ad capiendum eū. primo non cognoscerent etiā suus discipulus qui venerat ad tradendū. qđ maxime est potētie eius oñsiuum. vt p hoc secō ostenderet q⁹ de voluntate sua caperet. q⁹ incogmitus ab eis recedere poterat si voluisset. Sed ⁊ manifestus p⁹ per hoc qđ subdit q⁹ audito verbo virtutis ⁊ dīnitatis. qđ est ei cū patre ⁊ spūsancto cōe. a voce tonitrui huius formidantes abierūt retrorsum ⁊ ceciderunt in terrā resupini taz iudas q̄z alij potētia dīnitatis ipsius dejecti. ita erat eis importabile qđ dicebat Ite ideo vt etiā quantū in se est daret iudeis materiā ꝯuersionis viso potētie sue miraculo. ⁊ iō cū statim ad oñsionem sue potentie ꝯuersi nō fuerunt se eis capiendū sponte obtulit. Ceciderūt retrorsum ⁊ resupini sic cadunt iniqui nō ante ⁊ in facie sicut cadūt iusti. Qui aūt aī se cadit videt quo cadat. qui aūt retro cadit non videt sui casus piculū. Iniqui ergo retro cadūt. q⁹ nō videt sui casus miseriā ⁊ qđ eos sequat. iusti vero qui in istis visibilib⁹ semetipsos sponte dejciūt vt in inuisibilibus erigant in facie suā ⁊ aī cadere dicunt q⁹ casuz videt ⁊ timore ꝯpuncti humiliant Hinc q̄ pensandū est q̄z a sua erit⁹ irati. cuius verba dulcia pati nō potuerūt. Hoc aūt factū est ex dīna ordinatōe vt p hoc declararet virtus sue dīnitatis Vñ aug. exclamans ait. Vbi nunc militū cohors ⁊ mīstri principum ac phariseoz. vbi terror ⁊ munimē armoz. nempe vna vox dicētis ego sū. tantā turbā odijs ferocē armisz

terribilē fine telo vllo ꝓcussit.repulit.statuit virtutē dimitatis latēris. Deus eñ latebat in carne. Quid iudicaturus faciet q̄ iudicādus hoc fecit. Quid regnaturus poterit q̄ moriturus hoc potuit. hec aug. Poterat xp̄s oēs hostes suos destruere si vellz se defendere. sed noluit nisi ad modicū eos ꝓsternere. Hoc iō fecit vt oñderet se mortē voluntarie sustinere ꝛ sivel let remiti nō possent eū capere vel tenere. Hec hostiū xp̄i victoria fuit olim in sampsone ꝛ sangar ꝛ dauid prefigurata. Sampson cū mandibula azini strauit milleviros. ꝛ sangar cū vomere interfecit viros sexcentos. ꝛ dauid vno impetu occidit viros octingentos Sz si isti dei adiutorio tot hostes ꝓstrauerūt. nō est mirꝫ q̄ corā xp̄o oēs hostes corruerūt. Et cum tremuli surrexissent iterꝫ eos interrogauit Quē queritis Questionē iterat. vt fideles sua passione liberandos oñdat. Illi aūt adhuc in malicia sua ꝑseverantes dixerūt Ihesum nazarenū Non eñ ꝓgnoscere vel capere poterāt eū donec ipse vellet. ꝓpter hoc subdit Dicit eis ihesus. Dixi vobis q̄z ego sum qui voluntarie me offero Et tunc hūerunt ipsius noticiā ꝛ capiendi liacentiā. ꝓpter q̄d sequit. Si ergo me queritis. s. ꝓpelxndere faciatis id q̄d intenditis. sz tñ finite ipos. s. discipulos meos abire. q̄z non est tp̄us mō q̄ tollant de mundo. In quo pz q̄ ipse dedit eis ptātez capiendi eū. nā sicut ex sua potentia disc. suos seruauit. ita ꝛ multomagis seipm seruare potuissz. q. d. sic dovobis ptātem me capiendi. vt tñ meis dis. non faciatis aliquid mali. Hoc dixit q̄z seruandi erāt dis. vtverbū salutis ꝑ eos diuulgaret Usq̄ ad vltimā horā eius quā ad eos habuit dilectionis ꝓseruantiā demōstrauit. Per hoc oñdit q̄ supiores dñt suos subditos fideliꝫ adiuuare. ꝛ ꝑ eoꝝ defensione se mortis periculo exponere. Unde aug. faciunt q̄d iubet. sinūt eos abire quos nō vult pire. ꝛ implet q̄d dixerat. q̄z quos dedisti mihi nō perdidi ex eis quenq̄. Tūc accedens ille neq̄ ꝛ dñm suū subdole salutans dixit Aue rabbi. Et osculatus est eū. Accessit tanq̄ domesticus sed fur erat. salutauit tanq̄ discipulus sz infidiator erat. osculatus ē tanq̄ amic⁹ ꝛ inimicus erat Dicit̄ q̄ erat ꝓsuetudo iudeoꝝ in aduētu suo osculari. ad significandū q̄ ingressus erat pacificus. ꝛ q̄ moris erat dñi ihesu discipulos quos emittebat in osculo pacis recipe redeuntes ꝛ ꝓterea ꝓditor illis osculū in signū dedit. ꝛ alios tanq̄ dux exercitus ꝛ ductor ad malū precedēs cū osculo ficto redijt. q. d. Non sum ego cū istis armatis sed rediēs more solito osculor ꝛ dico aue rabbi. Dextre ꝓditor. Huic siles sunt multi prelati. qui verbo vl facto alios scādalisando ꝛ post se trahēdo añcedūt ad malū. ꝛ iō eciam antecedūt ad infernū. Judas beneficijs xp̄i abutens mala ꝓ bonis reddebat. cui etiā siles sunt qui similia facere nō erubescūt. Sc̄ōm bedā suscepit osculū dñi. nō q̄ simulationē nos doceat sed ne ꝓditorē fugere videret̄ ꝛ plus afficeret ꝓditorē cū amoris officiū nō negaret. simul ꝛ illud psalmi ꝓplens Cū his qui oderūt pacē erā pacificus. Et suscepto osculo dixit illi iesus. Amice ad quid venisti. Vocat eum amicū ꝑm statū p̄istinū. amicabiliꝫ eñ fuit electus a dño in aplm. Ac si dicerz. Ad q̄d scelus dilapsus es vt discipulus traderes magm. ꝛ dū esses apls fcūs es traditor. Vide quid feceris ꝛ ꝓfidera finē tuum malū. Vel amice q̄ diligo te. sed inimice q̄ me tradis. Vel vocat eū amicū promice improperans simulatōes. Tanq̄ ꝑm aug. diceret. Oscularis ꝛ insidiaris. Noui quare veneris. Amicū fingis cū proditor sis. Oñdis amiciciā signo ꝛ agis proditōm de fcō. Amicicie signis proditores vtunt vt eoꝝ dolus latētius pagat̄. Oñ aptius ei dixit. Juda osculo filium hois tradis. i. ī signo caritatis ꝓditōz homicidq̄ facis Infelix signū vbi ꝑ pacem bellū. ꝑ osculū homicidium. ꝑ salutatōm ꝓdemnatio ꝓcurat̄. Ubi amb. Illud plus ꝓfutat ingratū q̄d cū tradiderit qui cū esset dei filius. ꝓpter nos filius hois esse voluisset. q. d. ꝑpter te suscepi ingrate q̄d tradis ypocrita Et ꝑm eūdem quasi amātis affectu corripuit proditorē. ꝛ iō etiā ꝑm Crisᵏ. propriū nomē posuit q̄d magis dolentis erat ꝛ revocātis q̄z provocati ad irā. Und̄ anselᵐ. Signo q̄d accepant a duce flagitij reipm manifesta sti. Nā accedentē ad osculū sanctissimi oris tui crudelitā bestiā auersatus nō es. sed os in quo dolus inerat tuus nō est. oris q̄d abūdauit malicia dulciter applicuisti. O innocens agne dei quid tibi ꝛ lupo illi. Que ꝓportio xp̄i ad belial. Sz ꝛ hoc benignitatis tue erat dñe vt oīa illi exhiberes que praui cordis sui ꝓtinatiā emollire potuissent Nā ꝛ veteris amicicie illū cōmonuisti. d. Amice ad quid venisti. Et horore scelestis sui cor impiū ferire voluisti cū dicebas. Juda osculo filiū hois tradis. hec anselᵐ. Hoc idē p̄t dici indigne sumētibꝰ corpus xp̄i. s. iuda osculo filiū hois tradis. Moraliter iudas est mōs qui q̄n ad libitū dat diuitias tūc ridet. q̄n dat solacia ꝛ delicias tunc osculat̄. q̄n dat honores tūc amplexat̄. sed omnibus istis modis nos decipit ꝛ morti eterne nos tradit. Teste beato iob qui dr. ducūt ī bonis dies suos ꝛ in pūcto ad infernū descendūt. Vide hic maximā mānsuetudinē dñi. q̄z osculū proditori suo dedit. ꝛ verbis blādissimis alloq̄ns amicum ipm vocauit. O quot sunt hodie tales qui videnᵗ amici esse dñi. ꝛ nō sunt eius amici. Amicis eñ suis oīa nota facit. s. mūdū ꝓtenere. carnē domare. ꝛ diabolū cū suis tēptatōibus vincere. Sed multi abrūtes retro post ꝓcupias suas cū iuda proditore abierūt ad ꝑnas Quot sunt etiā hodie qui inter sevidenᵗ amici sz sunt ficti ꝛ peiores q̄z inimici apti. Inimicus eñ manifestus melior est q̄z amicus fictus. Ille dū timet facile vitatur. iste prevalet dū nō cognoscit. In isto articulo tradītōis exprimunt tria. que spāliter traditōem istā reddebāt xp̄o multū dolosam ꝛ factū iude aggrauabāt valde. Unū ē q̄d fiebat a suo seruo a suo discipulo ꝛ vno ex duodecim. de toto mōdo ad tantā dignitatē apl̄atus spāliter electus ab eo. Ubi ꝑm amb. seruus dñm discipulus magm electus auctorem prodit. Sc̄ōm est q̄ signo pacis ꝛ amicicie. s. osculo tā fraudulēter ꝛ dolose tradebat̄ Ubi amb. Amoris pignore vulnus infligis ꝛ caritatis officio sanguinē fundis ꝛ pacis instrumēto mortē irrogas. Terciū ē q̄ illud fedū os proditoris vtpote cuius cor sathanas ꝛ oī spurcicia eū repleverat tā amorosum ꝛ melliflu um os vbi eternū pringere audebat. Et tūc ꝑm crisᵏ.

Agno miti basia lupus dedit venenosa Ex hoc arti
culo tria hēmus documēta .Primū ē vt caueamus
ne ꝙ nos xpi ꝓditores efficiamur.qrvt dō orig.oēs
ꝓditores vitatis amare vitatē fingentes osculi sig
no vtūt .oēs etiā hæretici sicut iudas ihesu dicūt aue
rabbi. Itez xpm ḡs dolose salutat ꝙ tradit osculo in
prio vel etiā in seipso In prio quidē dū ḡs primū
diligere se simulat ꝙ malū ꝓtra eū machinat .quam
traditōem xps sibi assumit Iurta illd.qd vni er mi
nimis meis feciſtis mihi feciſtis Itē xpm dolose cū
iuda salutat ꝙ osculat qui primo suo ꝓmittit ꝙ non
seruat vel fraudulenter adulat . in seipso etiā deū sa
lutat ꝙ osculo tradit qui ore dt se nosse deū ꝙ credere
in eū.factis aūt negat. Itē cū iuda dñm salutat ꝙ os
culo tradit.qui cū mortali pctō ad corpus dñi acce
dit. Scōm est vt discamus patienter ferre malorum
hoim fraudulētias sicut xps patienter sustinuit ꝓdi
toris sui fallacias Terciū est vt calūniatores nobis
malū interꝑtantes nō odiamus sed amātis affectu
erēplo xpi eos corripiamus In recolēdo hūc ar
ticulū de falso osculo uū poterit hō ꝓtrariū cū sin
cera fide ꝙ deuotōe osculari pedes crucifixi.indignū
se reputās osculo oris .ad qd ille infelix iudas acce
dere ꝓsumpsit.Qd si ymaginē crucifixi añ se nō ha
beat.osculet terrā repūtando hoc idē ꝙ aliter put dns
inspirat .O dñe ihesu qui a iuda osculo tradi ꝓtuli
sti da mihi nūcꝫ in ꝓximo vel in memetipso te trade
re ꝙ calūniatoribꝫ meis ꝙ insidiatoribꝫ fraterni amo
ris officiū nō negare Ista iniqua salutatō xpo facta
olim fuit in ioab ꝙ amasa ꝓfigurata. Ioab amasan
salutās dolosa mēte frēm vocabat. ꝙ iudas xpm salu
tans iniqua intentōe mgēm appellabat Ioab dextra
mentū amasi ḡsi vo sculās tenebat ꝙ in sinistra gla
diū educēs ipm ꝓmebat Sic iudas ḡsi dextra men
tū xpi tenuit.aue rabbi blāde sibi dicēs . ꝙ quasi sini
stra gladiū edurit ꝙ ipm ꝓfodit insidias sub verbis
blandis occultās Judā ꝙ iudeos malū ꝑ bono red
dentes olim saul ꝓfigurauit.q genero suo dauid ma
lum ꝑ bono reddidit. Dauid hostē saulis .s.goliaz
supauit ꝙ in multis ei vtilis fuit.sz saul sibi tācꝫ ho
sti insidias ꝓauit ꝙ ei morte infere affectauit Sic de
us ꝓbaraonē ꝙ inimicos iudeoꝝ sepe deuicit ꝙ sp eis
ꝓfuit. nūc aūt ī morte eius arma parāt ꝙ ad occidē
dū eū se armāt . Sic es etiā sunt cayn.qui fratri suo
fine cā iuidit. ꝙ ipz q nihil mali sibi fecerat occidit
Cayn edurit frēm suū vbis blādis ꝙ eductū crude
liter interfecit.sic ꝙ iudas vbis blādis xpm fratrez
nēm ꝙ prēm salutauit. ꝙ hostibꝫ ad interficiendū ne
quiter ꝓsiluit Et cū petrus ceteris ardentior seruo
pontificis cui nomen erat malchus .qui ad xpm ca
piendum magis de ꝓpe se ingerebat ꝙ ferocius insta
bat.auriculam dexteram ob zelum amputasset .pu
tans eū magis ledere ꝙ grauiter vulnerare. vel ei ca
put āputare ꝙ interficere.sz dīna dispositōe ictus de
clinauit ꝙ relapsus est ad aurem.dñs eum a lesione
aduersarioꝝ ꝓscuit dicēs .Converte gladiuz tuū
in locū suū seu vaginam ḡsi non esset locus defensio
nis sz patiētie.nec ei licitus vsus gladij materialis
ḡsi di. Noli eorci ad defensiōem meā qz nō hz viris
aplicis vti gladio materiali. Ubi ꝓsiderandū scōm
crisē.ꝙ hz xps petro ꝙ alīs dis.prius precepit dicēs
Si quis te percusserit in vna maxilla ꝓbe ei ꝙ aliā. ex
sermone tū xpi quē fecit post cenā petrus in tm amo
rem exarserat ꝙ de illo ꝑcepto nō recolens solū ma
gistri sui defensionē intendebat.Ex hoc aūt ꝙ xps de
fensionē ꝓhibuit oñdit ꝓmptitudo eius quā ad pa
tiendū habuit. Recondi gladiū precipit vt patiam
non vindictā doceat.Un raba. Oportuit vt auctor
gē fideles patiam suo doceret exemplo ꝙ potius ad
sustinendū aduersa fortiter instrueret ꝙ ad vindicā
dum ꝓuocaret.Prohibet ergo dns defensionem ar
mor .ne clericus armis pugnare presumat.Un am
bro.Arma mea sunt lacrime ꝙ orōnes .aliter nō pos
sum nec debeo resistere. Sed hoc hodie ꝑlati pax at
tendūt qui regalia a regibꝫ ad pugnandū accipiūt.
cū potius reges ab eis cilicia ad penitendū accipe de
berent Et adiecit dns Oīs em qui accepit gladiū
.i. vsus fuerit gladio.s. sua ꝓpria auctē ꝙ nulla supio
ri aut legitia prātē vel iubente vel ꝺcedēte.seu iniuste
ꝙ p crudelitate vindicte non iuste ꝙ amore iusticie.
gladio pibit.i. ipsa vindicta erit ei cā ꝓditionis .qz
dignus est gladiari. Quicunꝫ molit ledere aliū se
ipsum ꝓprio iaculo ꝑcutit ꝙ incidit in foueā quaz fo
dit. Et subdit dns . An putas qz non possum rogare
prem meū. ꝙ exhibebit mihi plus qꝫ duodecim legi
ones angelorum .tanꝫ sibi dicat. Per alia viā possem
euadere si vellē. Non indigeo auxilio.rq.apostolorum
qui possem si vellē habere duodecim legiones ange
lorum .Cum ergo posset accipe legiones nolebat acci
pe. vt per patiam eius implerent scripture ꝓphetan
tes de ipso.qm ita eū patiꝫ oportebat ad nostrā redē
ptōem.qz ꝙ si nostre liberationis alius modus fuisset
possibilis .nullus tm ita ꝺuenies . ꝙ ideo nō erat lo
cus defensionis ꝙ resistentie.sed magis patie. Non
solū aūt minis eū cohibuit.sed ꝙ aliter ꝺsolat eū di.
Calicē quē dedit mihi pater non bibā illū.q.d. Si
rē sapis dedes volūtatē tuā ꝺ in re volūtati ꝺformare.
aliter em eris sathanas nō sapiens q dei sunt Scdz
crisē.in eo qꝺ ipsam mortē calicē dt.quam si grata ꝙ
acceptabilis ꝓ salute mortaliū mors vitē edisserit
Jesus aūt seruū sanauit auriculā eius tangendo ꝙ ei
restituendo vt adimpleret qd ꝓdixerat.bñfacite his
qui oderūt vos In quo maxima xpi saluatoris cari
tas ꝙ pietas apparet ꝙ benefica virtus eius ostenditur
quā exhibet hostē suū qui ad ipm ꝓperandendum ve
nerat sanando. ꝙ ꝑ hoc inimicos eum ꝑsequtes ad fi
dem admonendo. ꝙ insup discipulos in fide ꝺfirmā
do ꝙ nos .qz noluit quēcꝫ ꝓpter se ledi. vt inimicis
nris bñfaciamus instruēdo. In quo etiā suā virtutē ꝙ
ptātē revelat qꝺ nō de necitate sed volūtarie captus
erat. Ubi ded. Nunꝫ em pietatis fue dns oblivisci
q etiā hostes suos nō patit vulnerari. Illi iusto mor
tē inferunt. iste persequtiū vulnera sanat. mistice do
cēs ꝙ ipsos si ꝺuertant posse sanari q in sue sunt mor
tis ꝺfensiōe vulnerati. Cūc iesus ꝺvertit se ad tur
bā non impatiēter sed rōnabiliter eā alloqn do di.la
mentabiliꝫ ꝙ ḡsi ad lamentū auditores ꝓuocādo. Tā
qꝫ ad latronē existis cū gladijs ꝙ fustibꝫ ꝰndere
me.q.d.sine cā fecisti hoc Cuius rōem assignat di.
Quotidie.i.frequnter pacifice ꝙ sine armis apōs

eram voces in templo. in loco vbi ptātē hētis ⁊ tūc sine violentia armoꝝ me ꝓprehēdere potuistis. sed nō me tenuistis tūc nec cepistis q̄ nolebam. sed nec nūc possetis nisi ꝓmitterē ⁊ me spōte vestris manib⁹ subdicerē. Vbi remi. ac si diceret. Latronis officiū ē nocere ⁊ litigare. ego vo nemini nocui sed plures sanaui ⁊ in synagogis sp̄ docui. Vbi ⁊ hiero. Et uitū est inquit eū cū gladiis ⁊ fustib⁹ quere re quiv ltro se tradebat vt ꝝ manib⁹. ⁊ in nocte quasi latitantē ⁊ ve stros oculos declinantē ꝓpr odit oꝛē fuestigare qui quotidie in templo docebat. Jō aūt vt ōt crisꝰ. eum in templo nō tenuerūt q̄ nō ausi erāt ꝓpter turbam ꝓpter q̄ ⁊ dñs foꝛas eruit vt ex loco ⁊ tpe daret ap titudinē se capiēdi. Hic fm anselm. māsuetudo dñi notanda est. que taꝝ dulciter psecutoꝛes suos allocu ta est tā dulci allocutōe redargut. vt ipoꝝ nequiciā ꝓfiteret ⁊ nos ad imitationē sue benignitatis vtili ter inuitaret. Et subdidit dñs. Sed hec est hoꝛa vēa .i. vobis cōcessa ad me ꝓprehendendū ⁊ potestas te nebꝛarum harū quia diabolus princeps tenebꝛarū incitabat eos ad hoc faciendū. ⁊ hec ptās est tribꝛis data. i. dyabolo ⁊ iudeis insurgendi in xp̄m. Et iō aduersum me in tenebꝛis ꝓgregamī ⁊ ptās vestra q̄ ꝓtra lucē armamini in tenebꝛis est. Vt aūt ait hyꝛo phi. paris cunctis que sufficienter se hēbant ad phi bendū iudeis cū illi hoc nequaq̄ discernerent tūc du ci se ꝓmisit. Vñ dꝛ. Coꝛors ergo militū ⁊ tribunus qui eis ꝑerat ⁊ ministri iudeoꝝ accesserūt sicut lupi ad agnū v nanimiter ⁊ ꝑtuose ⁊ manus sacrilegas iniecerūt in iesum oīm saluatoꝛē irreuerenter ⁊ inde bite ⁊ tenuerūt eū ipso ꝓmittēte. q̄ ēm voluit tent? est ⁊ nō ante. ⁊ sic fuit captiuatus ꝓpria volūtate. nā vt ōt remig. frequēr eū ꝓprehendere voluerunt. sed non potuerūt. fiē nec nūc potuissent nisi ipē voluisset. Si cut ēm eos solo verbo ꝓstrauit. sic solo verbo eos fu gare vel annihilare potuisset si voluisset. Ex quo ptz obstinatio eoꝝ q̄ non fuerūt auersi a suo malo visis ꝓdictis figmis sz magis attribuebāt artib⁹ magicis

Cogita hic q̄ si penale est cuilibet hoī capi. ꝑ eo q̄ ꝓpter captiuitatē adimit hoī libertas. tā ꝓdītōis q̄ re digit in seruitutē captiuatoꝛis fm leges ciuiles. q̄ actōis q̄ captus nō ꝑt facere q̄ vult. q̄ tomagis pe nale fuit xp̄o q̄ est dñs celi ⁊ terre. ⁊ quē celi ⁊ terra capere nō poterāt violētioꝛ q̄ tū ex pte ipoꝝ erat ma nib⁹ capi ⁊ teneri Ex hoc articulo hēmus moꝛale documentū. q̄ sicut xp̄s amoꝛe nēi semetipsum volū tarie tradidit captiuū iudeis. sic ⁊ nos ꝑ eius amo re nosip̄os. i. oēs sensus nr̄os dēmus captiuare in obsequium xp̄i. vizt oculi captiuēt ab illicito visu aures a noxio auditu. lingua ab ociosis ⁊ nociuis lo cutionib⁹. manus a malis opib⁹. pedes a vano ⁊ va go incessu maxime ad peccandū Sicut ēm xp̄s fuit captiuatus ne quo vellet posset abire. sic hō seipsum dz captiuare ne sequat ꝓcupias carnis ⁊ sensualita tis appetitū ad nociua trahentē Coꝛ etiā captiuet a malis cogitatōib⁹. intellectus ab erroneis sensib⁹ ⁊ falsis dogmatib⁹. volūtas ab ꝓib⁹ a diuina volūtate discrepātib⁹ Vñ apl's in captiuitatē redigētes oēz intellectū in obsequiū xp̄i. vbi ꝓ oēm intellectū p̄nt oēs sensus ⁊ vires aīe ad operationem intellectus de

Capitulum. Lix.

seruientes accipi. Aliud documētū est huic ꝓnexū q̄ hō libenter dz esse captiuus xp̄i vt morte euadat eter nā. Sicut ēm hō in belli piculo ꝓstitutus libēter dat se alicui nobili ⁊ benigno dño captiuū ne ab alijs fe rocib⁹ occidat. sic nos in hac vita sicut in bello ꝓsti tuti. q̄ milicia est vita hoīs sup terrā. tradamus nos benigno dño xp̄o captiuos. qui nō est dñs mortuoꝝ sed viuoꝝ ne ab hostib⁹ eterna morte ferociter occi damur In recolendo hūc articulū recogitet hō se quasi in campo bellico cū hostibus ꝓclusus nec posse euadere potentiā aduersarioꝝ. i. dēmonū. nisi se tra dat xp̄o benignissimo dño in seruitutē captiuū. ⁊ sic aliquo gestu coꝛpis tradat se totum xp̄o captiuū cla mās ⁊ dicēs ad eū. Jesu q̄a iudeis sponte capi ⁊ te nere voluisti. da mihi oēs sensus vires q̄z in obsequi um tuū iugiter captiuare vt a morte ꝑpetua bonitate tua merear preseruari. Deosculatō ⁊ ꝓdītōnis cri sti prefigurata fuit in ioab qui amasan deosculās in terfecit Tenētes aūt iesum dulces illas manus su as vinculis ferreis inxerūt ⁊ ligauerūt eū ignominiose q̄ si latronē ⁊ morte dignū. a quo potius solui velle de buerūt. q̄ oīm venerat absoluere vincula infirmita tū ⁊ pctoꝝ ac mortis ⁊ iferni Et erāt forte in eis qui postea liberati ab eo dixerūt. disrupisti dñe vincula mea. ecce adest ioseph ligatus venditus a fratribus ⁊ sampson vinctus a valida. i. synagoga. Vñ anselm. Sed ecce iā ꝓditoꝛē ꝓcuntē impioꝝ turba ꝓ sequit ⁊ osculū prebēte iuda manus inijciūt in ihe sum. Dñm suū tenēt ligatū. ⁊ illas dulces manus vinculis stringūt. Quis fecerat. Scio occupat nūc coꝛ tuū pietas oīa viscera tua zelus inflāmat. Sine rogo patiar qui ꝓ te patit Quid opras gladium. Quid irasceris. Quid indignaris. Si instar petri cuiuslibet auariciā absciderīs. si ferro brachiū tule ris. si pedē trucaueris. ipse restituet oīa qui etiā si quē occideris absq̄ dubio suscitabit. hec anselm Li gauerūt aūt eū ꝑ terria. Primo ne manus coꝛ effu gere. dixerat ēm eis iudas q̄ eū tenerēt ⁊ caute du cerēt. Secundo vt eū morte dignū oīderēt. q̄ mos erat iudeis vt quē morte dignū iudicarēt vinctū pre fidi traderēt. Tercio propter misteriū. licet ipi hoc ignoꝛarēt. q̄ ēm xp̄us nos peccatis ligatos ⁊ in lim bo vinculatos soluere debebat. iō ipm ꝓ nobis liga ri optebat. cuius vinculis liberati sumus. Voluit quippe xp̄s tanq̄ latro ꝓprehēdi ⁊ ligari. adā ēm cū latrocinio furtū ꝓmisit q̄ ꝑmū sibi vertitur attracta uit. nā furtū est ꝓtrectatio rei aliene inuito dño. ⁊ hu ius rei cā totū genus humanū a dyabolo ꝓprehen sum tenebat ligatū. ꝓ cuius satisfactōe iesus tanq̄ latro voluit ꝓprehēdi q̄ incōprehēsibilis ē. ⁊ ligari q̄ ligatos venit soluere ⁊ vincula eoꝝ disrūpere. Et no ta q̄ xp̄s filius dei tā q̄ latro cū latrone. s. barrabā ē captus. inter latrones crucifixus. a latronib⁹ occisꝰ ꝓpter latrones passus. soluēs q̄ nō rapuit Legit aūt dñs ter ligatus. Primo statim cū captus esset ⁊ duceret ad annā. scdo cū ꝺ anna duceret ad caiphā tercio cū duceret ad pilatū. Jā fm beꝺ. potuit fieri vt ad hoꝛā solueret q̄ten? discuteret ⁊ posit hec discus sus iterū ligaret. Quarto ꝑt addi q̄ etiā ligatus fu it ad colūnā cū flagellaret. liz hoc in euāgelio nō ex

primaſ. Inſuper in cruce clauis fuit vinctus ⁊ ſic etiã ligatus Ex hoc articulo trahunſ plura documẽta ſalubria Primũ ẽ q̃ ſicut dictũ eſt dñs ligari voluit. vt ipe pctõr nr̃or vincula ſolueret. iõ nos debemus eẽ grati de ſolutione nr̃a ⁊ cauere ne rurſus eũ nr̃is pctis ligemus. qđ fit quotienſcũq; mortaliꝫ peccamus Vanus etiã xp̃i videnſ cũ fumbo pctõr colligare qui nõ credũt deo q̃ poſſit eis neccãria ſua dare Scõm eſt q̃ xp̃s ligari voluit vt nos ſibi alligaret vinculo caritatis. vnde ſtudeamus ⁊ nos ſibi tã fortiter caritate aſtringi. ne leuiter ab ipſo poſſimus ſeparari. Ipſa em̃ caritas ẽ vinculũ in quo aĩa deo alligaſ. Terciũ documentũ eſt vt nos ligemus oĩa mẽbra nr̃a. ⁊ ipſam linguã fumbo p̃ceptor̃ dei ne laxentur ad aliqua p̃traria diuinis p̃ceptis vel diuine voluntati vt nihil opeñ aut loquiñ quo deus vel p̃ximus offendaſ Quartũ eſt vt ſimus vinculo fraterne caritatis p̃mis colligati. itaꝫ oẽm grãm diuinus acceptã ſtudeamus eis impᷓtiri. ſicut apl̃s oẽs fideles hoc vinculo ſibi colligatos habuit. eoſq; ſocio ſui gaudij eẽ cupiuit Quintum eſt q̃ nos volẽtes ſequi xp̃m dẽmus nr̃os fines p̃os ligare vinculo p̃feſſionis obie. p̃ter eũ qui p̃ nobis voluit ligari. ita vt ap̃lius p̃ nr̃a velle nos mouere nõ poſſumus. ⁊ ſic cũ yſaac colligari ⁊ in altari mactatõis p̃prie voluntatis poſiti quotidie in holocauſtũ viuũ deo immolamur

Ad ꝺformandũ ſe huic articulo recogitet hõ q̃liter dñs ligatus fuit p̃ter vincula pctõr̃ noſtror̃ ſoluenda. vt vinculo caritatis nos ſibi alligaret. ⁊ poterit in recõpenſam aliquã ſeip̃m deo ligare aliquo bono p̃poſito vel etiã voto Quo ſi tã ligatus ſit in religiõe vel alſ. deſideret a deo adiuuari ad p̃ficiendũ hinõi obligationẽ ad laudẽ ſuã. O ihẽſu qui iniquor̃ manibo ligari voluiſti. abſolue queſo nr̃or̃ vincula pctõrũ. atq; ita caritatis vinculo p̃ceptor̃q; tuor̃ fumbo me ſtringe nevnq; mẽbra corp̃is aut vires aĩe mee laxenſ. ad queuis p̃traria tue volũtati Capto aũt ⁊ ligato dño diſ. oẽs p̃territi relinq̃tes eũ fugerũt ⁊ magiſtrũ ſuũ ſicut latronẽ advictimã deduci dimiſerũt. ſicut p̃dixerat eos ſcãdalũ in ſe paſſuros Cõpre henſo paſtore diſp̃gunſ oues. capto magiſtro fugiunt diſcipuli. Vñ beda. Impletus eſt ſermo dñi quo dixerat q̃ oẽs diſ. ſcandaliſarenſ in illo in ipa nocte. Et hiero. Tũc adimpletũ eſt Elongaſti a me amicũ ⁊ p̃ximum ⁊ notos meos a miſeria. Ut aũt ꝺt hẽo. p̃miſit dñs eos caderevt nõ in ſeipſis ꝺfidant Unꝺ remi. In hoc facto demõſtraſ fragilitas apl̃or̃ Qui eñ de ardore fidei p̃miſerant ſe mori cũ eo. timore fugiunt immemores ſue p̃miſſionis Qđ etiã videmus impleri in hiſ qui p̃ amore dei magna ſe p̃promittunt facturos ⁊ poſtmodũ nõ implent. nõ tñ deſperare dñt ſed cũ apl̃is reſurgere ⁊ p̃ p̃nã reſipiſcere. Vbi ⁊ raba. Miſtice aũt ſicut petrus qui culpã negationis p̃prie lacrimis abluit recup̃rationẽ eor̃ oſtendit qui in martirio labunſ. ita ceteri diſci. qui articulum comp̃rehenſionis fugiendo p̃euenerunt cautelam fugiendi docent eos. qui ſe minus idoneos ad toleranda ſupplicia ſentiunt. quibus tutius eſt latere q̃ ſe diſcrimini certaminũ exponere. Sed q̃re nõ p̃henderũt apl̃os ⁊ maxime petr̃ qui p̃cuſſerat cũ gladio. Dicendũ q̃ nihil eos detinuit niſi virtus diuina que etiã p̃ſtrauit eos reſupinos. Tunc oẽs diſ. peccauerunt. ⁊ in fide p̃ illud triduũ extincti fuerũt p̃ter beatã virginẽ in qua ſola fides eccleſie inconcuſſa p̃manſit. ob cuius repñtatõem in matutinis illius tridui oẽs candele extinguunſ excepta vna ſola que remanet accenſa. In huius ſignũ etiam denudanſ altaria. q̃r xp̃s p̃ altare deſignatus relict̃ fuit ab apl̃is ſignatis p̃ ornamenta. In illo etiaꝫ tri duo officiũ nocturnũ alte cantaſ. p̃ quod p̃ſone de xp̃o ſignanſ. diurne vero hore ſub ſilentio dicuntur q̃r apl̃i tunc p̃dicare nõ audebãt. vnꝺ ⁊ cãpane non pulſanſ. q̃r tũc ſonus p̃dicatõis ceſſauit. Et p̃te montis ſyon in vallẽ ioſaphat deſcendendo ſunt cauerne ap̃lor̃ vbi latuerũt tpe paſſionis xp̃i relicto Adoleſcens aũt quidã ſeq̃baſ ieſum amictus ſyndone. i. linea veſte q̃ innocentiã ſignificat. ſup̃ nudo. ſ. cor̃pore q̃r nõ hẽbat aliꝺ indumẽtũ ſup̃ tunicã ⁊ ab extra q̃ ſolã ſyndonẽ. qui ꝺr fuiſſe iohẽs. Vñ beda. Iuuenẽ iſtũ miſterat intelligi fuiſſe iohẽm. cuius longa poſt hec in carne vita inditio eſt. Hic cũ teneref ab ip̃is reiecto veſtimẽto elapſus manibo tenentiũ nudus p̃ fugit ab eis. quor̃. ſ. ⁊ p̃ſtiam deteſtabatur ⁊ facta. non a dño cuius amorẽ etiã abſens corp̃e firmũ ſeruauit in mente. Hondũ fuit in eo p̃fecta caritas que foras mittit timorẽ. ſed p̃ tanto plus alĩs de amore habuiſſe videf q̃r plus ceteris manſiſſe ſeq̃baſ In facto aũt ſuo ſm̃ bedã. deſignat illos qui vt ſecuriores ab incurſibo hoſtiũ fiant. quicq̃d in hoc mõdo poſſiderevidenſ abiciunt. ac nudi potius deo famulari q̃ad hirrendo mũdi rebo materiã tẽptandi ⁊ a deo revocandi aduerſarijs dare didicerũt iuxta exemplũ beati ioſeph q̃ relicto in manibo adultere pallio foras erilium. mallẽs nudus ꝺo q̃ indutus cupiditatibo mere tricis ſeruire. Sic paulus p̃primus hieremita videns alios deficere in erq̃ſitis tormẽtis fugit. ⁊ ad ſolitu dinẽ ſe trãſtulit. Et tu nudus evola ad crillũ crucis potius q̃ ditijs alliciaris ⁊ deficiaris a mõdo quo minus xp̃m imiteris Vñ hiero. Qui vult effugere manus iniquor̃ relinq̃s mente que mundi ſunt fugiat poſt ieſum Iohẽs vero mor recup̃rato ⁊ reſumpto veſtimẽto redijt ⁊ dñm vt p̃ius ſeq̃baſ Potuit em̃ fieri vt ſub dubia noctis luce ſeſe turbis ducentiũ ieſuq̃ ſiue nuſer ipſis miſcuit. donec ad atriũ pontificis cui notus erat peruenꝛet. Iohẽs ſudario ſimplici ⁊ tenui erat ſup̃poſitus. ſed nũc veſtes extendimus in p̃cis ⁊ plicamus in capſis. ac veſtiũ dep̃rtandarũ hẽmus ſummarios quadrigas ⁊ currus. ⁊ etiã eaꝝ caudas poſt nos trahimus vel p̃rtari facimus Ex hoc articulo. ſ. fuga diſcipulor̃ trahunſ quatuor documẽta. Primũ eſt q̃ nos caueamus ne ⁊ nos vnq̃ a xp̃o fugiamus Fugit aũt a xp̃o qui p̃ter timorem humanũ vel ex tẽptatõe dyabolica vel alſ p̃ter quã cunq̃ paſſionẽ ſeu affectõem corruptã relinq̃t iuſticiã aut veritatẽ. nã xp̃s eſt iuſticia ⁊ veritas Et vlr in oĩ pctõ mortali fugit hõ a deo. Scõm eſt q̃ ſi nos aliq̃ ex fragilitate ad hor̃ã a xp̃o recedamus peccãdo nõ iõ debemus deſp̃rare. ſed cũ apl̃is reſurgere. ⁊ de p̃nam reſipiſcere. Terciũ eſt q̃ vt ſup̃a dictũ eſt ex fuga ceteror̃ diſ. docef cautela fugiendi minus ꝺo-

neis ad toleranda supplicia ⁊ aduersa. sicut ex pñia petri oñditur reparatio lapsor in martirio ꝓter illa. Quartuꝫ est si interdū hi qui videnť amici nostri ⁊ ꝓximi recedant a nobis ꝓpe necessitatis vel aduersitatis. equanimiter hoc feramus. memores ꝙ ⁊ apli recesserunt a xpo his incūbentibo. In ꝓformando se isti articulo recogitet hō quantū se elongauerit a deo peccando. ⁊ ruminet illud ps. Qñ qui elōgant se a te pibunt. ydidisti oēs qui fornicanť abs te. mihi aūt adhxrere deo bonū est. ac ozet dū dicendo. Je su qui electos disciplinos oēs a te fugere pmisisti. suscipe me fugitiuū seruū tuū ⁊ tene virtute oīpotētie tue nec sine me abscedere ꝓpria voluntatis arbitrio euagari. Attende nūc diligēter ⁊ vide quō dñs iesus patiť se capi ⁊ ligari ⁊ a discipulis derelictū duci ad mortis suppliciū acti eēt malefactor ⁊ oīno impotēs ad se defendendū. Cū quāto clamore putas manus in eū iecerūt. ⁊ q̄ crudeliť eū ligauerunt. q̄ dire strinxeřt. ⁊ q̄ irreuerenter traxerūt. Considera etiā quō discipulis fugientibo ⁊ errantibo ꝓpatiť. ⁊ quis fuit dolor quē discipuli amātissimi habuerūt qñ optuit ꝙ a magistro suo dilectissimo separēť O q̄ inuiti. o q̄ tristes. o q̄ desolati. o q̄liter plorantes. o q̄les voces ⁊ clamores gemitus ⁊ suspiria dātes sicut orphani ⁊ timore pterriti recedebāt Et ꝓpendere potes ꝙ recedentes dicebāt O mgr bone o dulcis pater. o benigne dñe. quō ita sepem a te. Quō pater sancte filq tui fugiūt a te Quo ibimus dñe Hec ⁊ multa alia dicere poterāt. o quotiēs retro respiciebāt videntes q̄liter dñs suus ligatus ⁊ sine honore trahebať O quotiens se in terrā proiiciebāt ⁊ ad celū clamabant Ex hoc eñ magis ⁊ magis eorū dolor augebať. qr videbāt mgrm ⁊ dñm suū sicuiliter trahi. ⁊ canes illos pessimos mordētes ⁊ ad victimā eū trahētes quasi agnū mansuetissimū sine clamore ⁊ resistentia sequi Quis eñ tūc doloris aculeus discipulor ꝓ corda pertransit qñ vidēbāt dilectissimū mgrm ⁊ dñm suū tanq̄ malefactorē duci ad mortē. cū ⁊ ille impñssimus iudas pñia ductus tāta postmodū fuerit ex hoc replet⁹ amaritudine vt maluerit mori q̄ viuere. Cogitare potes si dña mater sua ibi fuisset quid fecisset. O dña mea q̄ mala ⁊ q̄ amara erit tibi dies crastina qñ audies ⁊ qñ videbis tam crudele spectaculuꝫ O dñe iesu que aīma hxc cogitās ꝑ sustinere ꝙ nō rumpať ꝓ dolore Conspice igiť eū quō ducitur ab illis nequissimis de torrente sursum versus ihrlm festināter ⁊ cū impetu. manibo retro e regiōe dorsi ligatis ⁊ vt dr cathena collo suo imposita. exclamidatus tunica nō curiose succinctus. capite discooptus. ⁊ curuus ex fatigatōe ⁊ vexmēti acceleratōe incedēs ⁊ quō agnus innocēs inter lupos ibat mordaces O q̄ violenter cū impellebāt ꝓ vallis iosaphat medium ⁊ ad montis ascensum q̄ fatigatus ⁊ molestijs afflictus trāsijt ꝑ torrentē cedrōr ad impleret scriptura que dicit De torrente amare. s. passiōs in via bibet. Et sic cum impetu tanq̄ contra latronem stridentes ⁊ cum pertientes duxerūt eum ꝑ portas aureas ꝑ quas in die palmar intrauerat que mō clause sunt. ⁊ adduxerūt eū ligatū tāq̄ morte dignū ad ānam primū. i. primo. ¶ Pluribus aūt de causis ducebāt eū primo ad annā. Quarū vna est. qr dominus anne prior eis erat in via occurrebat. ⁊ iō turpe ei esset ⁊ pceptus videreť si domū suā aſpr fitam preterisset. vel forte illuc diuertebant ne in via lorgiori tumultus in ꝓlo fieret. Vel milites faciebant hoc dolūtate cayphe. volētes annā socerū suū honorare vt dino iudicio qui erant affines sanguīe sociarentť in scelere. Item qr annas senior fuit q̄ cayphas. indiciū aūt primo referebať ad seniores. vt magis insiū apparerz cora hoībus iō fecit eū anne primo pñtari vt excusabilior esset si ab āna ꝙdemnatū ipe postmodū ꝙdemnaret. Item qr hq̄ duo sacerdotū vicissim a gentib⁹ emebāt sibi pannos vicissiz succedebāt ⁊ vtilitatē in cōi hēbant. ⁊ iō fecit eū pñtari anne tanq̄ ꝓiudici. ad quē scire de iudicio ptinebat ⁊ vt xps magis dignus morte ⁊ ꝓpñs ipse cayphas minoris culpe videreť. si alterius quoq; sacerdotis sui fnīa ⁊ cora iudicib⁹ pluribus xps ꝙdemnareť Et iz isti pōtifices iudeorū nō hēbant iudiciū sanguīs hēbant tñ iudiciū examīs. qr ipi examinabāt causas ad ritus iudeor spectātes. ⁊ postea miserūt ad presidē cesaris cās instructas. ex legem⁹ nus summus sacerdos ꝑ totū suā vitā officio pōtificq fungebať. cui post mortē filius succedebat. vt generatiōis in sacerdotib⁹ series texereť. Postmodū so iudicia ⁊ ambitōe principū crescēte. nō solū patri non succedebat filius sed nec vltra annū quis officio fungebať pōtificatus. ⁊ hxc ipm pecunia procurabat a romanis Cñ hq̄ duo. s. annas ⁊ cayphas principes sacerdotum erāt licet de tribu leui nō eēnt. ⁊ pyices ānuas alternatim sacerdotiū mīstrabāt. qđ quolibet āno pro suis vicib⁹ ab hxrode emebāt ⁊ erat tūc annus cayphe cū passus est dñs. qr erat pōtifex anni illius. i. āni mīstratōm anni illius hēbat. q̄uis iudiciū vtilitas iudicū cōiter ambor esset. Nō ergo mirum si iniqui pōtifices inique iudicauerūt ⁊ officiū pōtificatus tā nequiter adepti rē sic nephariā gesserūt. Sepe eñ qui ꝑ auariciā vel ambitiōm ad sacerdotiū ⁊ dignitatē accedit. ꝑ ininstriciā in eis seruať ⁊ sceleratū imitium funesto fine ꝙsummať. Vide simonia. ambitiōe ⁊ scisinate sacerdotiū synagoge depisse caueat hxc ecclesia ne sibi ꝙringat filie. Circa hūc articulū. s. ductionē xpi est ꝙsiderandū ꝙ xps i ꝓcessiōe passiōs sue nonies hodie ductus fuit. Primo eñ mor vt captus fuit ⁊ ligatus duxerūt eū ad annā. Secōo ab āna ad caypham. Tercio a caypha ad pilatū. Quarto a pilato ad hxrodē. Quīto ab hxrode reductus est ad pilatū. Sexto milites duxerūt eū intro in atriū pretorij vbi illuserūt ei. Septio pilatus duxit eū foras de ꝑtorio portātē coronā ⁊ vestē purpureā. Octauo duxit eū foras pretoriū ad locū vbi sedit ꝑ tribunali No no duxerūt eū ad crucis patibulū. Et in q̄libet istarū ductionū sp singulares penas ⁊ ꝓtuelias passus ē fiē de singulis in suis locis patebit. Has nouem ductiones vsq̄ ad meridiē factas repñiāt fideles qui hodie vsq̄ ad nonā circūeuntes visitāt nouē eccias in memoriā ꝙ xps postq̄ captus fuit ductus est ad nouem loca. Et merito fideles hodie scōr eccias visitant vt ab ipō bñficia obtinere valeant. nā hodie sancti valde liberales esse debent. qr hodie de carcere fuerunt

liberati ⁊ in celeste ipiū sublimati Si q̄s ei ō carcere liberaret ⁊ in ipiū sublimaret illā die multū diligeret. ⁊ in illa die multū liberalis esset sic ⁊ de sanctis credendū est. Fuit aūt ductio xp̄i violēta .q; manu armata ⁊ cum turba. fuit ⁊ ignominiosa q; ducebat vinctus sicut malefactor ⁊ morte dignus .fuit etiaz dolorosa q; quantūcūq; ip̄e wlūtarie cū eis iret. tñ in fune eū tralxbāt ac impellebant ⁊ pūturis obruebant. ita vt dicere posset illud Paral. Ex oī pte angustie me premūt ¶ Ex hoc articulo hñt q̄tuor documēta. Primū est q̄ fideles in die pascues nouem eccl̄as ſm nouē ductōes in prima eccl̄a rememorari dñt q̄d xp̄s passus fuit corā anna. in scōa q̄d corā caypha. in tercra q̄d corā pylato. ⁊ sic deinceps vt videre potes in ordine supdicto Secundū ē q̄ si q̄ fortā cā dei ducaī ad penā cū patīa toleremus amore ⁊ exēplo eius q̄ pro vobis ductus ē innocēs sicut ouis ad occisionē Terciū est q̄ licet nos aliq̄ ducamur ad malū pene. nūq̄ tñ patiaī nos duci ad malū culpe. q; talib⁹ ductiōib⁹ nullatenus consentire debemus. imo nec ad hmōi inuiti trahi vel duci possumus. ⁊ iō si q̄ inducaī ad tēptatiōem nequaq̄ tñ ducaī in tēptatiōem p̄ceī consensum. Quartū est vt nos simus de facili ducibiles ad viam iusticie. sicut xp̄s valde faciliter imo desiderāter ducebat ad passionē nō repugnās nec renitens nec remurmurās ⁊ sicut ouis os suū nō aperiens ¶ In formādo se isti articulo recogitet hō q̄q; exprobrabiliter sicut furem vel latro xp̄s ductus fuit. ⁊ poterit etiā mētaliter visitare nouē eccl̄as sicut deuotio dabit Irez formet sibi hō ꝓpositū seruelle cū gr̄a dei ducibilē esse ad oē dīnum beneplacitū. ⁊ oret di. Ihesu qui vinctus velut malefactor ab iniquis de loco ad locū exprobrabiliter duci voluisti. da mihi vtutē vt ad nullū a spū maligno vel hoīe malo seducar petīm. sed spū tuo bono ducar ad oīa tue bñplacita volūtati ¶ Sequebat aūt ihesū symon petrus ⁊ alius discipulus .s. iohānes .sed a longe ex timore Licet eī isti sicut ⁊ alij primo ex timore fugissent. postea tñ ex deuotione ihesum secuti sunt .q; feruētiores alijs erāt ⁊ pre ceteris xp̄m diligebāt. ⁊ q; maior eos adhuc cēvis dilectionis vīebat. q̄ iohānes ⁊ petrus dīm ad passionē eunteꝫ se quunt̄ .significat eccl̄am de iudea ⁊ gentib⁹ dīm passionē secuturā .i. imitaturam .s. a longe ⁊ differēter. eccl̄a eī p̄ se patit̄ sed ille p eccl̄a. ⁊ passio sanctor a longe imitet̄ passionē xp̄i. q; nō est dolor filius doloris eius ¶ Mistice p̄ hos duos dis. duevite intelligūtur qui xp̄m sequunt̄ .s. activa que p̄ petr̄. ⁊ ꝓtēplativa que p̄ iohānē significat̄. ⁊ activa quidē sequit̄ xp̄m obediendo. ꝓtemplativa vo cognoscēdo ⁊ ꝓtēplando Et q; iohannes erat notus pontifici. introiuit cū ihesu in atrium pontificis .q; ꝓpter noticiā p̄missus est intrare cū alijs .Cā aūt sue noticie hec ceī poterat. q; forte missus a patre suo pisces ad domū pontificis pluries portauerat. vel forte q; aliquis de cognatiōe eius ibidem seruiebat. vel ſm aliquos de dauid descenderat quas genealogias sacerdotes habebant. Et dixit iohannes ostiarie ⁊ fecit introduci petr̄ .qui ex timore stabat foris ad ostiū q̄si p̄sagiēs future negationis factum Unde in psal. Qui videbant me foras fugerunt a me ¶ Mistice aūt iohannes intrauit cum iesu. q; vita ꝓtemplativa est ei familiaris .sed petrus foris stabat q; activa vita circa exteriora occupat̄ .Per hoc aūt q̄ Johannes fecit introduci petr̄ mistice intelligi dat̄ q̄ per ꝓtemplatiuā introducit̄ ad xp̄m vita activa. sicut eīm rō inferior dirigit̄ per superiorē. ita activa per ꝓtemplativā Sequere ⁊ tu eū vsq̄ ad atriū p̄incipis ⁊ intra cuz eo si poteris vt singula que fiunt videre merearis Atriū vocabat̄ platea sub diuo inter primā portā ⁊ secundā. vbi erant mīstri p̄incipis circūsedentes ad ignē. inter quos stabat petrus calefaciens se. Intus aūt erant in ꝓcilio p̄incipes sacerdotū ⁊ scribe seniores ⁊ dñs cū eis sicut agnus inter lupos .Hic trina negatio petri fuit inchoata. sed postea in domo Caypĥe ꝓsummata. ⁊ ideo ꝓpter ꝓtinuatōem materie sil̄ oēs tres infra sunt posite. Ibidē ergo dño iesu in bello ⁊ ꝓflictu duro ⁊ aspero p̄manente. tu aliquantulū nō sine ꝓpassione ⁊ gemitu dormitabis ⁊ quiesces. si tñ poteris hoc facere. ¶ Oratio.

O Domine iesu xp̄e qui in agonia sanguinez sudasti. da mihi in erūna pegrinatōis huius tecū sudare. vt ociosa non marcescā requie sed in sudore vultus mei vescar te pane vivo. tuiq̄ sudoris sanguinei balsamū me egrotuz sanet. ⁊ celesti curie locū repñter. Et qui iude osculo te tradi in manus impioꝝ ⁊ ligatū adduci ad annā p̄misisti a vinculo mortis eterne nobis abstulisti. nō p̄mittas me tradi in manus crudeliū. ⁊ rumpe vīcula ꝓscie mee male. vt securus decantē. Disrupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis. Amen.

De matutinis ¶ Ca.lx.

O ra matutinali excitaberis a somno tuo plenus lacrimis ⁊ dolore cōfectus ꝓpter ea que post ꝓpletorium cogitasti . ⁊ tunc meditaberis in spū tuo. videbis qualiter dominus tuus sedet iter inimicos despectus ⁊ inhonoratus. ⁊ a suis discipulis ⁊ amicis derelictus. ⁊ tot malis hominib⁹ sociatus. O dñe iesu quō ita sedes tam ꝓtemptus ⁊ desolatus. vbi sunt disci. tui ⁊ amici. O vnicū bonū meum. o singulare gaudiū meum. quid faciā cū te sic videam. Certe dñe sedebo in terra tecū ⁊ associabo te q; non video hic qui diligat te. sed potius inimicos tuos insanos ⁊ demētes qui oderunt te. Ihesu ergo statuto ⁊ stante ligato añ annaz pontificē interrogauit dolose iesum pontifex de discipulis suis forta ssis vbi essent. ⁊ cuius gr̄a eos collegit vt videret si posset eū deprehendere. q̄ ab eo seducti fuissent ⁊ de doctrina eius nō cognoscendeveritatis amore. sed ad videndū si posset ibi falsitatē vel calumniā vel aliquid dictum ꝓtra legem inuenire. ⁊ sic cām haberet qua posset accusare eū ⁊ tradere romano p̄fidi ad damnandū. Duo eī imponebāt̄ xp̄o a iudeis .s. falsa doctrina ⁊ noua. ac seductō ⁊ attractio hoīm ad se. ⁊ ideo pontifex examinat eū de vtroq̄. viz si esset seductor hoīm ⁊ doctor falsе doctrine. ⁊ primo de dis. eius quos videbat̄ seduxisse Scōo de doctrina eius q̄si notans eam falsam esse. Dī aūt annas pontifex. nō q; tūc actu eēt. sed q; añ

fuerat ⁊ post eē debebat Jesus ℞o de dis. oīno tacuit qz tūc de ipsis nihil boni dicere potuit q̄ iā fugerunt dās nobis exēplū q̄ malū de alīo nō dēmus dicere nec pcm̄ alterius ꝓpalare Ez de doctrina sua rn̄dit oīdens q̄ nō malaxel suspecta sed bona ⁊ sanderat. qđ declarat ex loco ⁊ auditoꝝ testimonio di. Ego palam locutus sum mūdo. i. in publico ⁊ multis audientibꝫ ego semp docui in tēplo ⁊ synagoga iudeoꝝ locis publicis ⁊ iudeis pn̄tibꝫ. ⁊ in occulto locutus sū nihil. s. ideo ꝓ occultare ē ⁊ nō innotescerem multis quid me interrogas a quo veritatē audire nō deside ras. Interroga eos qui audierūt. de quoꝝ dictis nō habeas invidiā vel suspitionē. q. d. paratus sum testimoniū eoꝝ subire. qđ tibi magis q̄ dictū meū ē credibile. Ihn̄ crisᵗ. Quid ait me de discipulis meis interrogas Interrogo inimicos meos q̄ insidiant̄ mihi. hi dicāt. Hec est veritatis inaltercabilis demōstratio. cū inimicos quis coꝝ que dt invocat testes ipsos. Ita dns rn̄siones tpauit vt veritatem faceret ne se defendere videretur dans nobis formā tpare rn̄dendi hostibꝫ. ita vt nec veritatē celemus. nec eos ꝓra nos dictis ꝓvocemus. Tuncvnus ministroꝝ pontificis qui dr fuisse malchus cuius auriculā sanauerat. ingratus accepti beneficij dedit iesu alapā. repn̄tans puersos qui beneficijs impensis mala rependūt. ⁊ dixit. sic rn̄des pontifici. Ille enim mīster sceleris accepit rn̄sionem iesu q̄si notasset pontificē de stulta interrogatōe. ⁊ dans sibi alapā ad impropriū voluit vindicare q̄ placabiliter non rn̄derat pontifici plane ꝓfitendo vel negādo. qz alapa vt plurimuz ꝓvindicandis offensionibꝫ xboꝝ solet dari. In hac ꝗ lapa impleta est ꝓphetia illa. Dabit percutienti se maxillā Est et alapa percussio in maxillā. sic colaphus ē percussio in collū Jpē ℞o dns lōganimis ⁊ patiēs malū p malo nō reddidit. ſz hanc ꝓtumeliā sic multas alias q̄ sequunt̄ p nobis cū oī patia ⁊ māsuetudine toleravit ⁊ patiaz docuit. humilr vultu placido ⁊ submisso ſmone modeste rn̄dendo ⁊ veritatē oīdendo ac mīstr cui q̄liber penā solo iussu irrogare poterat blā de ⁊ caritative coripiendo. Si inquit male ⁊ ꝓveritatem locutus sum. ⁊ hns reprehendere que dixi demōstra ⁊ testimoniū phibe de malo ⁊ proba me mendacē. Si aūt bene ⁊ ñ hes reprehendere quid me cedis iniuste. qđ ista rn̄sio ē ꝓius māsuetius ⁊ iustī? Hinc colligimus nos posse increpare nobis iniuriantes ⁊ arguere. ita tamē q̄ moderate ⁊ pacate. Rn̄dendū est em̄ q̄nq̄ stulto iuxta stultitiā suā ne sibi sapiens videat̄. Oret ⁊ pie iesu. que nā aīma tibi devota hec cernēs ⁊ audiens valeat se ꝓtinere a lacrimis ⁊ dolorē occultare interne passiōis. Unde crisᵗ. Un? dedit alapā iesu hec dicēti Quid hoc fiet vtiq̄ stulti us. Horreas celū excelsum mētis patiaris in terra dnatoris lōganimitate ⁊ seruoꝝ indevotōe. Unde ⁊ augu. Si cogitemus quis accepit alapā nōne velletmus eū qui percussit aut celesti igne ꝓlumi. aut terra dehiscēte absorberi. aut correptū demonio volutari. aut aliq̄ hmōi quolibz pena vel etiā grauiore puniri Quid em̄ horū p potentiā iubere non potuisset p quē factus est mūdus. nisi patiam nō maluisset docere quā vincit mūdus. hec aug. Sed ſm eūdem Aug. dicz

forte aliquis. Quia cepit iesus facere ⁊ docere. cur nō fecit qđ docuit prebēdo alterā maxillā. Dicēdū q̄ dcā ⁊ precepta sacre scripture ex factis xp̄i ⁊ sctō rū dn̄t interpretari. Sic ergo sacra scriptura interpretēda est ſm qđ xp̄s ⁊ sancti eā seruauerūt. Christus aūt qui vtiq̄ precepta q̄ docuit prius impleuit ⁊ in hoīe quē suscipe dignatus est viuēdi nobis exēplū tribuit. nō prebuit ista alterā maxillā. nec paulus vt in actibꝫ legit̄ hoc fecē. oīdens pcutienti maxillā nō actu ipō prebēdā esse alterā. sed aīo parā esse ad patiendū si opus sit. Fieri em̄ p̄t vt alterā maxillam visibilr hō prebeat iratus. Sed brūs est qui in oībꝫ que iniuste p iusticia patit̄ pōt̄ facilr dicere. Para tū coꝝ meū deus patū coꝝ meū. Un̄ istud xp̄i precep tū de prebēdo maximā aliā. ⁊ silr de nō rensistēdo malo ⁊ plura alia non dant̄ ⁊ intelligunt̄ absolute ⁊ ad lrām. sed magis ſm animi preparationē. vt hō hēat animū preparū ad hec faciēda. vbi viderit expedire ad dei honorē ⁊ eccīe utilitatē alsaūt nō. ⁊ hoc dns seruauit qui paratus erat dare aliā maxillā si opus fuisset pcutiēti. qz totū coꝝpus suū penis acerbissimis prebuit ⁊ occisiōi. Imo aliq̄n expedit iniuriātibus rn̄dere ad ipoꝝ ⁊ aliorū instructionē sic fecit hic cristus. ⁊ vt in actibꝫ legit̄ paulus ⁊ aliq̄n etiā factore sistere ne det̄ occasio agēdi male. Sic g̃ excusatio domini q̄ sic rn̄dit utilis ad instructōem fuit. Et multis aliis ꝓuictis ibidē forte eū affecerūt de quibꝫ cuāgelista tacēt ¶ Ex hoc articulo alapisatōis hn̄t tria documēta Primū est q̄ xp̄us p nobis alapisari voluit vt nos ora nra ꝓpescamus ne q̄d ꝓtra dinū honorez loquamur. ⁊ etiā vt ad bonū loq̄ndū vel agēdū excitemur. sicut aliq̄n aliquis pcutitur vt a torpore excitet̄. Scōm est vt ⁊ nos discamus ī iniurijs ⁊ ꝓtumelijs nobis illatis patiaz hāc imitatōe dn̄i qui in hoc ſpecialiter exemplū magne patie dignatus est nobis prebere. Et sic xp̄s eadē nocte oīs illusiones ⁊ verecūdias ab iniquis sibi factas patienter sustinuit. sic hō ꝓtumelias ⁊ obprobria ac cūcta mala ī xbis seu factis ab improbis hoībus sibi illata patiēter ferat amore sui redēptoris. filia ⁊ multo maiora propter ipm patientis. Tertiū est q̄ ꝓfilia euangelica nōsp optet seruare ad lrām. sed aliq̄n ſm animi preparationē ⁊ maxime vbi de hoc ex factis xp̄i ⁊ scōꝝ informationē hēmus ⁊ auctoritatē. ¶ Ad ꝓfirmādū se isti articulo poterit hō fibuſp̄i dare alapā moderatā ad repn̄tandū alapā xp̄i pro oīnibꝫ xbis suis ociosis vl etiā pravis ⁊ mēdosis ⁊ orare. d. Jesu qui ab anne mīstro cedi alapa voluisti. da mihi queso grāz tuā q̄ me a tua laude nunq̄ cessare faciat ⁊ ab ocioso ſmone ꝓscar ¶ Et misit iesum annas ligatū quasi reū ⁊ morte dignū ⁊ iam corā eo ꝓdemnatū ad caypha pōtificē. qz xp̄i examinatio principalr ptinebat ad ipsum. ⁊ ꝓvenerūt oēs sacerdotes. i. principes sacerdotum ⁊ scribe. i. legisperti. ⁊ seniores. i. iudices ordinarij ad examinandū xp̄m ⁊ iudicandū ⁊ ad tractādū de ipius ꝓdemnatōe ⁊ morte. Cū aūt p̄tatur cōsilio malignantiū aduersus eū illi quasi leo capta p̄da exultāt. Hn̄ potes cogitare q̄ male eū receperunt ⁊ qūo sine honore forte in terra viliter coram ipsis sedere fecerūt. Petrus aūt ⁊ hicvsq̄ in atrium. i. vs

q̄quo puenit ad atriū p̄incipis sacerdotū seq̄batur
eū ex deuotiōe ⁊ amore q̄uis a lōge ꝓpter timorem.
Quē caritas trahebat timor retrahebat Dep̄ ꝑm be-
dam. in hoc maria nobis ē admiratōe venerandus
q̄ dñm nō reliquit etiā cū timeret Et ingressus ītro
.s. in ipm atriū deductus p̄ ostiariā fit vt sup̄. sede-
bat cū mīstris ad ignē. q̄ frigus erat sicut solet esse
in marcio. post mediā noctē vt finē negocij videret.
quid pontifex de dño iudicaret Principes aūt sacer-
dotū ⁊ oē ꝯsiliū q̄rebāt testimoniū in dem re nō poterāt
falsum q̄rebāt ꝓcurādo ⁊ suborn̄ādo. ⁊ nō inuenerūt
vñ eū tāq̄ morte dignū cor̄ā pilato accusare possent
licet multi falsi testes ad id ꝓcurandū accessissent.
quor̄ testimonia nō erāt ꝯuenientia. ⁊ sic fecerūt scru
tantes scrutinia. Veritas est enī iniq̄tas sibi vt regia
aduersus ioseph ⁊ sacerdotes aduersus susannā. q̄
ignis sine materia deficit Ubi or̄ig. Falsa ei testimo
nia tunc locū hūt q̄n cū colore aliquo ꝓferunt Sed
nec color̄ inueniebāt qui posset ꝓtra ihesum adiuua
re mēdacia. qđ maximā laudē exhibet ihesu. qui sic
oīa irrep̄hensibiliter dixit ⁊ fecit. vt nullā verisimi-
litudinē inuenirēt in eo rep̄hensionis mali ⁊ multi
astuti. Hec or̄ige. Ex de oīm testimonijs solū duor̄
testimoniū exp̄imit de q̄bus subiūgit Nouissime aūt
.s. post multor̄ falsa testimonia. duo falsi testes dixe
rūt Nos audiuimus eū dicentē possum destruere tē
plū dei hoc manufactū ⁊ post triduū aliud nō manu-
factū edificare. Ex hoc aūt conabant̄ ꝓbare q̄ ipse
dinam potētiam q̄si dō sibi vsurpaz Ex falsi testes
erāt. q̄ ⁊ sensum ⁊ vba xp̄i mutabāt Ad qđ xp̄s ni-
hil rūdit q̄ mētiebant̄ apte. nō enī dixerat de hoc tē
plo salomonis sed ꝓp̄ corp̄is Ūñ hiero. Falsus te
stis est qui nō cordē sensu dicta intelligit quo dicunt̄
dñs enī dixerat de tēplo corp̄is sui Sed in vbis ca
lūniant̄ ⁊ paucis additis vel mutatis q̄si iustā ca
lumniā faciūt Saluator dixerat. soluite hoc templū
illi ꝯmutāt ⁊ aiūt. possum destruere templū dei Vos
inquit soluite. nō ego q̄ illicitū est vt ipsi nobis ma
nus inferamus. Deinī illi euertūt ⁊ post triduū edifi
cabo illud vt ꝓprie de tēplo iudaico dixisse videatur
dñs aūt vt oīderet aliale ⁊ spirās templū dixerat. ⁊
ego in triduo suscitabo illud. Aliud ē suscitare aliō
edificare Hec hiero. Dicēs aūt dñs. soluite. nō de
ꝓcipiēdo sz ꝓdicendo eis quid eēnt facturi. ꝓdicens
morte suā in q̄ corpus eius qđ erat tēplum deitatis
solutū ē. Q̄si sensus ē. soluite. i. soluetis corpus me-
um p̄ morte quā mihi inferetis. ⁊ in trib̄ diebus ex-
citabo illud Excitare enī est a somno mortis reuoca
re. qđ ꝓprie ꝓpetit tēplo spūali. s. suo corp̄i. sz reedi-
ficare ꝓprie ꝓpetit tēplo materiali Non maius mi-
raculū erat templū manufactū in trib̄ diebus ree-
dificare q̄ seipsum post mortem die tercia resuscita
re. Itē possent dici falsi testes ex falsa intentione. q̄
intendebant mortem innocētis ꝓcurare. Ex hoc ar
ticulo. s. de latione falsi testimonij sumunt̄ tria docu
menta. Primum est q̄ nos falsum testimoniuz imo
omnem falsitatem ⁊ mendacium summe detestemur
quia mendacijs ⁊ fallacijs christus morte ē adduc-
tus. Et nos quotienscunq̄ falsum testimonium ⁊
mendaciū ꝓtra ꝓximum ꝓferimus xp̄m q̄tū in nob
bis est morti adiūcimus Unde q̄ detestabile sit istud
crimen oñdit ysi. d. Testis fallidicus trib̄ ꝑsonis
est obnoxius. Primū deo quem iurando ꝓtemnit.
ꝓximo qui iudici quē mentiendo fallit. postremo inno-
centi quē falso testimonio ledit Secundū est q̄ nos
discamus incriminatōes si nobis īferant̄ amore dei
patienter sustinere. sicut xp̄s q̄ nobis ad oēs falsas
incriminatōes simplr tacuit. q̄ ꝑm aug. Apta men
dacia nō sunt rīsione digna. Tercium est vt nos falla
cias studeamus quantū cū deo possumus declinare.
ad hoc ei dñs falsos testes sustinuit vt nos ab eis eri
pet. sicut etiā morte sustinuit vt nos a morte libera-
ret Ad ꝓformandū se isti articulo grās homo refe
rat xp̄o q̄ falsos testes ꝓtra se admisit. vt nos veritā
te fulciret. ⁊ sic or̄et. Jesu qui a iudeis falsis testimo
nijs accusari voluisti. da mihi nemī falsas calūnias
inferre ⁊ illatas q̄ tuo honore patienter sufferre.
Videns aūt cayphas p̄inceps sacerdotū q̄ ihesus ta
cebat ⁊ q̄ testimonia ꝯ eū ꝓducta ad eius ꝯdemnati
onē non sufficiebant. p̄turbatus q̄ nō inueniebat lo
cum calūnie ⁊ vnde posset ihesum iuste ꝯdēnare. sicq̄
ira ꝯmotus ⁊ vesania mentis agitatus. surgēs ex im
patia in medīū de solio sacerdotali ait illi. Nichil rīs
des ad ea que isti aduersus te testificant̄. Motu cor̄
poris infamiā mentis demīat. cū tpantia ⁊ grauitas
in verbo ope ⁊ gestu iudicē ⁊ prelatū deceat. Ecōm
bedā. ad rīsum ꝓuocat vt ex occasione ꝑmonis locū
accusandi inueniat. Jesus aūt tacebat ⁊ nihil rīdit.
Primo vt oīderet suam iusticiā. q̄ ⁊ illi indignati
erant. ⁊ ea que ꝓtra ipsum dicebant̄ erant falsa ⁊ rīsione indigna. Scōo suam mīam. ne illi ampli⁹ pec
carent si in malicia pdurarent. Tercio suā sapiam.
q̄ sciebat vt dōs q̄ quicquid rīdisset traxissent in ca
lumniā ⁊ rīsio excusationis nullo audiente fuisset in
utilis Quarto suā patiam vt exemplū darz ꝓtemne
re calumniantiū voces. ⁊ potius fortiter silere q̄ si-
ne vllo ꝓfectu defendere. Hinc colligimus p̄cis ⁊
cambis ⁊ detractor̄ibus vel quibuslibet nō esse rīdendū
cū nulla securura sit vtilitas sz potius incōmoditas
Quanto aūt magis ihesus ad indignos rīsiōe eius
tacebat. tantomagis pontifex furens eū ad rīdendū
ꝓuocabat. vt ex verbis eius occasionē calumniandi
captaret Tūc enī p̄inceps sacerdotū rursus interro
gans dixit ei. Adiuro te q̄ deū viuū vt dicas nobis si
tu es xp̄s filius. s. naturalis dei benedicti. Qui ad e-
um capiendū quasi latronē miserat. nunc de furtu ⁊
vsurpatōe deitatis examinat. Non rīs veritatem dei
desiderat. sed magis calumniā parat. Ad hoc aūt ie-
sus rīdit ꝓpter reuerentiā diuinī nois invocati ⁊ di
xit illi. Tu dixisti. q̄ ego sum. Veritatem eis rīdit.
vt inexcusabiles essent. ⁊ ne nomen dei spnere vide
rēt. Et adiecit. Veruntamen dico vobis. amodo videbi
tis oculis corp̄eis filiū hois. s. me quem mō ꝓtemni
tis ⁊ ignoīose tractatis in die iudicij sedentē vt iu-
dicē a dextris virtutis. i. maiestatis dei patris. i. in
eq̄litate ⁊ plenissima ptāte patris. hoc est ꝑm hiero.
in vita regnantē sempiterna ⁊ virtute diuina ⁊ venientē
.s. ad iudiciū ꝑm formā hūanā. in nubib̄ celi. sicut
ascendit vbi videbit eum oīs oculus ⁊ qui eū pupu
gerunt. Quasi dicat. vos mevt puz hominem ꝓtem

nitis ⁊ quasi impiũ ꝺdemnatis. sed tñ ꝓpter hoc me exaltatũ sup oẽs celos ⁊ iudicẽ videbitis. ¶ Tunc ꝓinceps sacerdotũ qui surrexerat in furore magis infamens scidit vestimenta sua in rabie. q2 fm bedã Quẽ de solio sacerdotali furor excusserat. eundẽ rabies ad scindendũ vestes ꝓuocat. Et in hoc facto cayphas ꝓphetauit q̃uis ipse nesciuerit. Bis eñ nesciens ꝓphetauit. semel verbo qñ dixit. Expedit vt vn? homo moriat ꝓ ꝓplo. Altera vice facto. vt ꝓz in hoc loco. q2 fm hiero. per hoc oñdit iudeos sacerdotalẽ gl'am ꝓdidisse. dũ eñ vestẽ sibi discidit ipm quo tegebat velamentũ legis abiecit. Ita ⁊ beda. Altiori aũt misterio factũ est vt in passione dñi pontifex iudeor vestimenta sua scinderet. hoc est ephot cũ tunica dñi nec ab ipsis q̃ eũ crucifigere militibꝫ scindi potuerit Figurabat eñ ꝙ sacerdotiũ iudeor ꝓ sceleribꝫ pontificũ eet scindendũ ⁊ a statu sue integritatis soluendũ ⁊ auferendũ cũ solidit'as eccie seu fidei q̃ vestis dñi solet appellari nũq̃ valeat scindi vel dirupi. Hoc est tã oculis cernere. q2 videmus iudeos sacerdotq̃ gloriam ꝓdidisse. ⁊ sedẽ a ceremonijs vacuã eẽ. eccĩam vo ⁊ fidẽ eius. q2 supra petrã fundata est. in sua soliditate ꝑmanere. hec beda. Nos quippe erat iudeis scidere vestimẽta in signũ doloris ⁊ detestatõnis criminis cũ aliquid blasphemie ⁊ quasi ꝓtra deũ audiebãt. sicut paulus ⁊ barnabas scidẽrũt vestes. cũ cultu dino se honorari videbant. Hoc aũt tam enorme peccatũ ꝓinceps sacerdotũ imponebat xp̃o ꝺicẽs exclamãdo, blasphemauit. s. attribuẽdo sibi qꝺ dei est. blasphemia eñ est attribuere creature quod solius dei est. vel dco qꝺ solius creature ẽ. Quid adhuc egemus testib'. q. ꝺ. pro nihilo laboramus querẽdo testes. Ecce nũc. i. in apto ⁊ corã oñibꝫ audistis blasphemiã. O miser ⁊ ꝓinceps nequã. nõ dixit xp̃us blasphemiã sed vitatem. tuipe blasphemas. qui qꝺ dei est deo nõ attribuis. sed filiũ dei purã creaturaꝫ credis. ⁊ ideo blasphemia tua tecũ est in ꝑditõnem Sicut ergo xp̃s in mortis discrimine ad cayphã ductus veritatẽ non deseruit. sed ꝺstanter se dei filiũ cũ omni modestia confessus fuit. sic ꝺbus ipius fuus ꝓpter nullũ tpale piculũ ꝺz veritatẽ deserere sz vsq̃ in mortẽ ꝺstans ꝑseverare Ex hoc articulo ipositionis blasphemie sumit documentũ ꝙ nos debemus cẽ ab oĩ blasphemia puri ⁊ imunes tam quo ad nos q̃ ad alios Quo ad nos quidẽ vt nihil ꝺmittamus vel dicamus quo nomen dei blasphemat. Qꝺ fit multipliciter vt siue q̃s expresse maledicat deo vel sanctis siue q̃s blasphemet baptismum vel alia eccie sacta. Blasphemat etiã verbũ ꝺi qui ꝺtemnit. ⁊ spñscũm blasphemat. q̃ sacris canonibꝫ derogat Xp̃s igit licz nõ solũ a blasphemia sed etiã ab oĩ pctõ purissimus fuerit. blasphemiaz tñ sibi imponi ꝓtulit. vt nos puros a blasphemia custodiam? Quo ad alios etiã vt nos alios blasphemiã non inferamus ita ꝙ nos ꝓs nostrum nũq̃ verbũ blasphemie vel maledicti ereat. ℈ aliquẽ etiam maledicto dignum sicut iste cayphas eo ipse blasphemus fuit quo blasphemiam creatori imposuit. ⁊ potuisset xp̃us respondere non ego sed tu blasphemas. sed noluit dñs ꝓs suũ exire aliqꝺ blasphemie verbum nobis in exemplũ. De quo etiã pulcrã doctrinã hẽmus in epla iude. vbi ꝺz. ꝙ michael archangelus cũ altercaret cũ dyabolo de moysi corpe nõ est ausus iudiciũ blasphemie inferre diabolo. sed dixit. imperet tibi dñs Sup quo ⁊ bo dicẽ hiero. Si michael nõ fuit ausus dyabolo certe maledictõis dignissimo iudicium inferre blasphemie. q̃sto magis nos ab oñi maledicto puri esse dẽmus Dicerebat dyabolus maledictũ. sed ꝓ os angeli blasphemia exire nõ debuit. hec hiero. Si igit dyabol? licet volũtate malus i substãtia tñ bon? ab ãgelo nõ blasphemat. q2 aliquid ꝓferret aduersus bonaz naturã que dei est creatura q̃ tomagis ab hoĩb' blasphemia est cauenda in quãcunq̃ creaturã ⁊ maxime in creatorẽ ¶ Ad ꝓformãdũ se isti articulo ꝓ contrariũ bñdicat hõ deo. d. illud. Sit nomẽ dñi bñdictũ ex hoc nũc ⁊ vsq̃ in seculũ. vel aliquid hmõi. Jhesu qui blasphemie crimen falso tibi imponi voluisti custodi nevnq̃ ꝓ me nomẽ tuum ⁊ bo vel facto blasphemet. nec ꝓs meũ blasphemia vl maledictũ ꝓferat ¶ Cũ aũtẽ ꝓinceps sacerdotũ dixisset. ecce nunc audistis blasphemiam. adiecit. Quid vobis nũc fm legem de hoc vidꝺ. Tunc illi oẽs ꝺdemnauerunt eũ et rñdentes dixerũt. reus est mortis. cuz tñ veritatẽ dixisset eis. Ipsi erãt accusantes ipi discutientes ipi sententiã ꝓferẽtes. fm Bed. snĩa sua se ꝺdemnãt qui eũ morti adiudicãt quem ⁊ oris ⁊ opis sui testimonio deũ esse cognoscere pñt. Et quidã in hoc verterũ dissent suppositã veritate facti. omnis eñ qui blasphemat nomen dei fm legem reus est mortis. q2 ꝺz lapidari. sed q2 factũ sup quo fundebat quo fuit falsum. ideo rñsio fuit falsa ac prophana ⁊ iniqua.

Ex hoc articulo ꝺdemnatõis christi ad mortẽ habemus duo documẽta. Primũ est vt caueamus ne vn q̃ illaor iudeorũ. reus est mortis que xp̃i auribus innocenter insonuit. nris mentalibꝫ auribꝫ insonet ⁊ in nobis locũ veraciter habeat. nam de quocũq̃ existente in mortali pctõ verũ est dicere. reus ẽ mortis Scõm est vt si q̃ nos ꝓpter xp̃m a ꝑsecutoribus ꝺdemnemur ad mortẽ nõ perturbemur. sz potius gaudeamus respicientes ad mercedẽ. Ad ꝓformandũ se isti articulo recogitet hõ qualr ipe sepe ꝓpter demerita sua reum mortis se fecerit. sed ꝺi misꝺia fit hactenus ꝺservatus ꝓ sua emẽdatiõe. vel alias ꝓ ut deus inspiravit. Jesu qui prophanã impiorũ vocem. s. reũ te esse mortis mĩme timuisti. custodi me ne in oculis tuis eterne mortis reus iueniar. ¶ Tũc qui circũstabant oẽs fere insimul irruerũt sup dñm iesum ⁊ illudebãt ei. Alq̃ spuebãt in vultũ eius vehemẽtissimum tanq̃ in hoĩem vilem ⁊ pestiferũ ⁊ morte dignũ. s. confessum se esse deo equalẽ. vt ꝓpleret qꝺ dictũ est. Faciem meã nõ auerti a cõfusione spuor Proprie eñ iudeorũ erat in ꝺtemptũ ac vituperiuz ⁊ despectũ spuere in faciẽ eius quẽ abijciebant. Et tã horribiliter ⁊ incessanter in facies hoĩz spuebant vt q̃q̃ eos suffocarẽt. Quid turpius quid ꝺspectius quid ignominiosius ⁊ vituperiosius q̃ in faciẽ erpuere. ⁊ maxime in illã faciẽ speciosissimã in quã desiderãt ãgeli ꝓspicere. O q̃ ceca emulatio infeliciũ iudeor qui nõ exhorruerũt turpissimis spuris suis maculare ⁊ ꝺturpare faciẽ tã amabilẽ Et ñ tñ simplicib'

saliue sputis sz verisile etiaz excreationibz suis fetidissimis. Eñ matx. non dr spuerũt sz expuerũt qsi excreando spuerũt. Marcus aũt dr despuerũt. qz non tñ vnus sz plures simul despuerũt Et sic illa facies benedicta facta ẽ ita abhominabilis qsi eẽt lepzosa ex sputis verberibz q eivt subdit in faciẽ cũ palmis deverũt. Hoc est dzra illos q adulterinis colozibz ozna re suas mitunt facies. Ex hoc articulo desputionis in faciẽ sumunt duo documẽta Primũ est q nos diligenter caueamus ne et nos vnqz cũ iudeis xpi faciez despuamus. qd fit modis pluribz. Primo nãqz sm hiero. faciẽ xpi despuũt. q desciam suã fedis cogitationibz et actoibz polluũt. Quia eñ xps descias scãm inhitat. in q dei facies. i. ymago relucet. hinc est q qui desciam suã pctis polluit qsi sputũ in xpi faciem pjcit Et io dr hiero. q dñs nẽ in faciẽ suã despui voluit vt sputaminibz susceptis faciẽ aie nostre lauaz Scdo scom raba. illi in faciẽ xpi erpuũt qui pñtiã gre eius exercãdis vbis ex interna cece mẽtis insania deceptis respuũt et eũ in carne vemisse negãt Tercio sm greg. in faciẽ xpi despuunt qui iustos et scos in pñti vita defutãt et in eoz dtumelias fluxa vba qsi fluentas saliuas mittũt. Quarto pt dici q ad lrãm xpm in faciẽ despuũt qui eucaristiam indigne sumũt Quicũqz eñ polluta descia corpus xpi in os suũ accipiũt. hũ saliua sua pctõ infecta facẽm dtingũt macie faciũt et deglutiũt. ac p hoc i faciẽ xpi despuũt Quinto in faciẽ xpi despuũt qui platos suos dtẽnunt Itez sexto in faciẽ xpi despectiue despuũt. qui grãs deo de quolibet sibi dato munere nõ agũt. Secundũ documentũ est vt nos ista sputa turpissima et alia facta ex pbrabilia passiõis xpi. nobis ad magnã gliam reputemus. Un crix. Attẽde qõ euãgelista cũ summa diligentia ea q̃ vident esse exprobratissima exponit nihil occultãs vel obmittẽs aut erecũdans sz gliaz existimans maximã. dñatorẽ orbis terraz p nobis talia sustinere. Hec aũt legamus dcinue. hec nostre menti inscribamus et in his gloziemur. Hec crix. Et siquidẽ istud documentũ possit referri ad singula pũcta dñice passiõis. pcipue tñ ad istũ qõ sic exprobratissimũ fuit. Ad dformandum se huic articulo. formet homo in mẽte sua xpm tã horribiliter sputis in facie deturpatũ. et regratiet sibi p magna glia nostra. Recogitet etiã quotiẽs ipe faciẽ illã speciosissimã in dscia sua polluit Itẽ quotiẽs indigne coicãdo sputi sui dtactu xpm sordidauerit Ihesu q immũdis iudeoz sputis pulcerrimã faciẽ tuã maculari voluisti. da mihi tue ymaginis faciẽ in me nũqz meis sordidis actibz aut cogitationibz inquinari. Altq velabãt faciẽ eius. qõ velamẽ manetvsqz hodie supcorda coz. qz ab eis faciem suã abscõdit. O insana cecitas et ceca insania infelicium iudeozum qz illam desiderabilem faciem. quam aduenturã patres eoz et pphẽte cũ longo suspirio desideraucrãt. ipsi infelices cum presentem habuerunt tam ignominiose velauerunt Velauerunt inquam vt ait beda. non vt ipse illoz̃ scelera non videat. sed vt a seipsis faciem et gratiam cognitionis eius absconderent. Ostenderunt per hoc etiam nescienter q in faciez christi nullus infidelis et auersus a deo intueri potest. quia est ab eis velata. Et filiso ratio est de falsis xpianis Sed sicut dr apl'us. cum quis duersus fuerit ad dñm tunc auferet velamen Ex hoc articulo velationis faciei hñt plura documenta. Primũ est q nos summe caueamus ne velamẽ ante xpi faciẽ ponamus. Ez hoc multi xpiani velamen añ faciẽ xpi ponunt. qles sunt qui infronite peccant qsi deus eos non videat. qles etiã sunt qui subvelamine cuiusdã libertatis libere peccant. Itẽ velamen ante faciẽ xpi ponunt qui ymaginẽ dei in se velamine culpe et ignorãtie obtegunt et obscurãt. Dicit eñ hiero. q ideo xps p nobis velari voluit vt velamine faciei sue velamẽ culpe et ignorãtie a cordibz nostris auferret. Insup faciẽ xpi velant qui a seipsis grãm cognitõis eius abscondũt. Item oculos dñi ofa videtis velãt qui malũ p bono dãt vel vendũt. Itẽ est hic documentũ q ynos dẽmus inter dñ facies nras velare ne oculi nostri videãt vanitatẽ vel saltẽ oculos hẽ defixos in terrã et sic faciem quasi hẽ velatã ne capiat in exterior aspectu et dcupia Ad dformãdũ se huic articulo recogitet hõ quõ ofa nuda et apta sunt oculis dei. vt ex hoc trahat a peccãdo. Itẽ memoret quõ ipse luminosam faciem ymaginis dei in se obtexit et obscurauit peccatis. Ihesu q faciẽ tuam gratissimã velare voluisti. illustra qsq faciẽ tuã sup me indignũ seruũ tuum et ymaginẽ tuam in me non finas obscurari. velamen quoqz culpe et ignorantie a corde meo digneris auferre Altq colaphis eũ ceciderunt. i. in collo percusserunt. Dolent in collo pcuti fatui et despectibiles psone. Unde in hoc q iudei xpm colaphisabant. nõ tam attendit lesio percussionis qz maxima dtumelia despectionis Ex hoc articulo colaphisatõis tale habet documentũ q caueamus ne et nos aliqñ xpm colaphisem? Decom hed. oẽs falsi xpiani xpm colaphisant qui ore confitẽt xpm factis aũt negãt. Colaphus dat a retro. Illi q̃ colaphisant dñm xpm. qui ei blandiunt. ore eũ confitent sed retro quo deberent eũ sequi per bonã vitam colaphisant eũ malis operibz xpo dtradicendo. Itẽ sm aug. colaphis xpm cedunt qui ei honores preferunt Itẽ a tergo xpm colaphis verberat. qui primũ post tergũ suum infamat. Itẽ est documentũ q sicut xps p nobis est colaphisatus. sic et nos colaphisatõnes suas spũales quas plerumqz nobis infligit non solũ patienter sed et prudenter portemus. sicut fecit apls qui dicebat Datus est mihi stimulus carnis mee angelus sathane qui me colaphiset nẽ Ad dformandũ se huic articulo poterit homo sibiipsi dare colaphuz in memoriã colaphoz xpi et sic orare. Ihesu qui a iudeis colaphisari voluisti. da mihi sic te ore confiteri vt dtrarijs opibz nullatenꝰ colaphisem Altq palmas in faciẽ ei dederunt et faciẽ eius pcusserunt. Dicit aũt palma sm papiã manus extensa vel applicata. sicut pugnus dr manus dplosa. Manibz ergo extensis et palmis eũ in faciem pcusserunt. ex qua pcussione plus affligit homo qz de pcussione in collo In facie ei sunt oẽs sensus et sunt ibi mẽbra tenera facile sensibilia. Un verisile est q ex tali passione fluxerit sanguis p nares et os. Iz hoc ab euãgelistis nõ exprimatur O qz horrendũ scelus ipiissimoz iudeoz q faciẽ tã formosam tã crudeliter vberibz affecerit Secõz biek.

voluit alapis exp̃almari vt nos ei in laudem nostris manib⁹. s. oꝛib⁹ ⁊ labijs applauderemus Ex hoc articulo pcussionis in facie habent plura documenta. Primū est q̃ nos exẽplo xp̃i discamus patienter sustinere si quis in faciẽ nos cedat. sicut aplꝰ quosdaꝫ in hoc ꝯmendat. Nõ non solū accipiendū est ad literam. sicut in ꝓposito xp̃s ad lrãm cesus fuit in faciẽ. sed etiã mistice. qz sicut ꝺt glo. ibidẽ. In faciẽ cedit in cuius os iniuria irrogat Nam ⁊ isto mõ xp̃s in faciẽ cesus fuit. ꝓ quãto multas iniurias ⁊ impꝛoꝓria ei in faciẽ obiecerũt. Sicut ergo dñs nr̃ ab oĩb⁹ talib⁹ increpationib⁹. blasphemijs. pcussionib⁹ ⁊ sputis faciẽ nunq̃ auertit. quin imo volũtarie ad oĩa illa faciẽ suã eis ꝓ nobis obtulit sic ⁊ nos casu ingruẽte sustinere filia ꝓ xp̃o nõ recusemus Scõm ꝺocum tũ est vt caueamus ne ⁊ nos demus palmas in faciez xp̃i. qz ſm aug. illi palmas in faciẽ xp̃i dant qui p̃fidia cecati eũ in carnẽ nõ venisse affirmãt tanq̃ p̃fidiam eius exterminãtes ⁊ repellẽtes. Itẽ in faciẽ xp̃i illi sacerdotes palmas dãt q̃ pollutis manib⁹ coꝛpus xp̃i tangũt ⁊ ꝓtrectãt. Itẽ faciẽ xp̃i alapis ꝓtũdit q̃ p̃rim in p̃fidia sua ꝓfundit Ad ꝓformandũ se isti articulo recogitet hõ quotiẽs ipe ymaginẽ dei in se offenderit. ⁊ paratus sit ſm p̃parationẽ aĩ ꝓ xp̃o libẽter velle in faciẽ cedi. non solũ ꝟbaliter sz etiã realiter casu opꝛtuno. Item recogitet sacerdos quotiẽs manus suas pollutas in faciẽ xp̃i iniecerit coꝛpus suũ indigne tractãdo Jhesu qui iudeoꝝ maĩb⁹ faciẽ tuã speciosissimã cedi voluisti da mihi ymaginis tue faciẽ in me sp̃ illibatã illesamq̃ ꝓservare. ne q̃n imq̃tatũ meaꝝ sceleratis manib⁹ meis violẽ Et mini stri alapis eũ cedebant. hoc est in maxillas eũ pcutiebant. de quo poteris meditari sicut dicũ ẽ sup̃ de alapisatõe coꝛã anna pontifice facta Percutientes aũt eũ in capite interrogabãt eũ dicentes. Prophetisa nobis xp̃e quis ẽ qui te pcussit. Sz in qua nã pte capitis pcusserũt eũ. tunc q̃n hoc dicebant de hoc euangeliste diuersimode loquunt. Vñ potest dici. q̃ cuz velassent faciẽ eius quilibet eoꝝ pcussit eũ vbi voluit. quidã in collo. alĩ in faciẽ. alĩ in maxillas. ⁊ sic pcutientes interrogauerũt eũ dicẽtes. p̃phetisa nobis xp̃e quis est iste qui te pcussit. Et hoc derisorie dicebãt. quasi in ꝓtumeliã eius qui se p̃phetã a p̃plo hẽri volebat ⁊ quẽ p̃plus magnũ p̃phetã reputabat. ꝓ hoc eñ designabant q̃ falsus p̃pheta esset ⁊ q̃ ignoraret q̃s eũ pcussisset. Vñ thro. dicit q̃ dñs p̃pharũ vt pseudo p̃pheta deludit. Et q̃n ipsi eum illis ꝟbis irridebant. ⁊ quasi ludib⁹ũ de eo faciebãt. idcirco eis nihil rñdebat. Vt eñ dicit hiero. Stultũ erat ꝟberan tibus rñdere ⁊ prophetare cedentẽ. cũ palã pcutientis infamia videret Ex hoc articulo ludib⁹riose expetitõis prophetandi hñt quatuoꝛ documenta. Primũ est q̃ nõ illudamus xp̃o putãtes mala nostra nõ videri ab eo. Nam ſm beda. Quicũq̃ reprobis actib⁹ eũ exacerbant. dũ suas cogitatiões ⁊ opa tenebrarũ ab eo videri nõ putãt quasi illudentes dicunt quis est qui te pcussit. Scõm est q̃ ꝓfideremus nosmetipsos sic nunq̃ manu pꝛaui opis cristũ percussurimus. qõ si nescimus expectamus pia fide a xp̃o qõ iudei irrisorie ab eo exegerunt vt p̃phetiset nobis do

cendo nos cognoscere culpas nr̃as Terciũ ẽ q̃ nos cauere dẽmus ne a xp̃o p̃phetiã vel miraculũ temptatiue exp̃etamus. Vñ augu. Quãtis mecũ suggestionũ machinatõibus agit inimicus. vt signũ aliquod petam. Sed obsecro te dñe vt quẽadmodũ a me longe est ista ꝓsensio. ita fit sp̃ longe atq̃ longius ipa cogitatio. Quartũ est q̃ indigmis nõ ẽ effũdẽdũ donũ dei. Vñ licet xp̃us eẽt verus pꝛophetа. noluit tñ prophetisare irrisoꝛib⁹ suis. Sic ⁊ doctoꝛes pꝛotpe et loco dñi ꝟbum dei subtrahere auditoꝛib⁹ indignis. Ad ꝓformãdũ se huic articulo recogitet hõ q̃tã irrisionẽ ⁊ infatuationẽ dñs nr̃ in hoc facto ẽ passus ⁊ quõ iudei ludũ quasi puoꝛũ fecerũt de eo. ⁊ oꝛet dicendo. Jesu qui ludib⁹rijs iudeoꝝ pcussus in capite pꝛophetisare exactus fuisti. p̃phetisa tu mihi obsecro xp̃e vt cognoscã quis ⁊ qualis ego miser sum. q̃ totiẽs manu pꝛaui opis p̃fidolꝛe pcussi. Insuper potes etiã meditari q̃ alĩ manu reuersa dulcissimũ ⁊ mellifluũ os eius pcutiebãt. alĩ pugnis eum cedebãt. alĩ sanctissimã barbã eius euellebãt. alĩ p̃ suos venerabiles capillos ipm trahebant. ⁊ viliter inter pdes ꝺculcabãt. ac sine reuerentia ⁊ pietate aliqua dñm angeloꝝ male tractabãt. Et nihilominus alia multa blasphemãtes dicebãt in eũ ⁊ faciebãt. Cũ ei crudelissimi ⁊ sine misꝛia eẽnt. oĩa mala ⁊ vitupia que poterãt ei faciebãt. alĩ ex sua mala voluntate ad hoc moti. alĩ vt placerẽt maioꝛib⁹ qui erãt ĩmanissimi. Quid ergo tu faceres si hec videres Nũquid nõ te p̃siceres sup̃ ipm dñm. ꝺ. Nolite iam nolite facere tñ malũ dño meo. ecce me facite mihi. ecce pcutite me. ⁊ dño meo tantas iniurias irrogare nolite. Et tũc amplexareris flexis genib⁹ dñm ⁊ mgrm tuũ ⁊ sic susciperes libẽter sup̃ te pcussiones ad tuendum ipm. Qõ ita mente facere recogites. ⁊ totũ ficut si p̃ns esses te facturum estimes. Cõsp̃ice igit singula quõ illi maledicti dñm vexant. falsos testes p̃curãt. ipm examinãt. ⁊ ꝟitatẽ. s. se filiũ dei esse ꝓfessum q̃ si blasphemũ ꝺemnãt. ⁊ quõ obꝓobꝛijs vexatus i oñib⁹ patienter se hz. ⁊ ꝓpatere sibi q̃z p̃ te oĩa sustinet. iugiterq̃ lacrimas fundẽs speciosissimã faciẽ eius quã illi impudẽter suis illimũt sputis. tu reuerẽter tuis laua lacrimis Quis eñ audiẽs vel mẽte pertractans quõ fuit factus obꝓobꝛiũ hoĩz ipe dñs ⁊ gloria angeloꝝ ⁊ abiectio plebis filius dei p̃ potuit se ꝓtinere a lacrimis. Vnd̃ ansel. Concilio maligmantiũ aduersum te põtificũ p̃natus es ꝟitatem put oportuit ꝓfessus quasi de blasphemia adiudicatus es morti. Amantissime dñe iesu q̃ta illic indigna a ꝓpꝛia gẽte ptulisti. Vultũ tuũ hoꝛnabilẽ in quẽ desiderãt angeli ꝓspicere. qui omẽs celos adimplet letitia. quẽ deꝓrecant omẽs diuites plebis. pollutis labijs ⁊ sputis inquinauerũt. sacrilegis manib⁹ ceciderũt. vlo opuerũt in derisionẽ. ⁊ te dñm vniuerse creature tanq̃ seruũ ꝺtemptibilẽ colophi sauerũt. Sed vt ait beda. ipo dispẽsante qui patitur oĩa pꝛo nobis fiunt vt sic petrus hoꝛtat xp̃o in carne passo. nos eadẽ cogitatõe armemur atq̃ ad tolerandа pꝛo noĩe eius irrisionẽ obꝓobꝛia p̃paremus. Judei q̃ xp̃m delusert olĩ in philisteis hostib⁹ sãpsonis p̃figurati fuerũt. Sãpson eñ quadã vicevolun/

tarie se ligari fecit. quē philistei captū excecauerūt. ⁊ ei illudētes in derisionē ipm habuerūt Sic xp̄us sponte a iudeis ligari. velari. illudi voluit ⁊ deridi Quadā aūt vice dū sampsoni placuit. tūc se de inimicis hostibiliter vindicauit Sic in fine seculoꝝ de inimicis xp̄i erit cū ipse in maiestate ⁊ ptāte ad iudicium venerit Cōspice igit ihesum p̄e cūctis merito honorandū. indigne ⁊ viliter tractari ⁊ eū in imitādo discе hūiliari. grāmq; honoris spernere ⁊ laudē humani fauoris ꝓtēnere Cū g̃ hō foris vidēs reputat te vilē in oculis suis. tu vilē te reputa in oculis dei ne murmures vel indigneris. si coꝝā hoī hostibus reputaris. sz magis in oculis dei q̄ oīa nouit occulta ꝓfundaris. Et caue ne maloꝝ exemplo corruptus dīm potius exhortare videaris q̄z imitari. q̄ em̄ tunc exhortatus ē blasphemijs iudeoꝝ ⁊ infidelitū etiā nūc exhortat̄ vesanis obprobrijs falsoꝝ xp̄ianoꝝ ⁊ nominetenus fidelitū put supra in articulis illusionū hmōi est tactū Cogita etiā q̄liter volebāt petrus ⁊ iohā. hec p̄cipientes vel foris videtes Et q̄liter petrus iaz torpens frigore infidelitatis sedet calefaciēs se exterius. cui calor caritatis ⁊ verus ignis extinguebatur interius. ⁊ negat ter dñz suū timore p̄territus Nec mirū si accedit ad eū temptatio qui se elongat a xp̄o. Primo quidē in atrio ab ancilla ostiaria ꝓpellit̄ ⁊ negat Ubi greg. Emus ancille voce p̄cussus dū mortem timuit vitā negauit Sz cur ab ancilla prius p̄dat̄ petrus q̄z a viris. vna rō est ad ꝓfutatōem p̄sumptionis. q̄a muliere nō a viro. ab ancilla non a libera primo victus ē Scōa rō est vt oīdat̄ oīs sexus ⁊ ꝓditō in dīm peccasse necē ⁊ redimi p̄ eius passionē Deinde post negatiōem timēs petrus inter iudeos diu stare erubuit foras añ atriū ⁊ gallus cātauit Ereū do aūt animaduertit eū alia ancilla. ⁊ dū foris esset dixit ministris qui se calefaciebāt. ⁊ hic cū ihesu erat sed postq̄ redijt qđ dictū fuerat omnes de circūstātibus sm lucā. sz plures de eis sm iohānē ei idē dixerūt ⁊ negat cū iuramēto Ecce argumentū q̄ ex uno peccato hō ruit in aliud grauius Unde raba. Moza in pctō dat incrementū sceler̄ Et greg. Petrū qđ p̄na nō dilunit mox suo pondere ad aliud trahit Et timēs petrus iterꝝ foras exiuit Et interuallo facto q̄si hore vnius reuersus iterꝝ sm matheū ⁊ marcum a multis ⁊ sm alios ab vno qui cognatus malchi erat ꝓpellit̄. ⁊ negat cū iuramēto ⁊ detestatōne ⁊ statim gallus secūdo cantauit. Potest eē q̄ multi tumultuantes ibi stantes petro hoc direrunt. vel unus eoꝝ p oīb; ⁊ q̄si in psona oīm exp̄essius ⁊ acrius dixit ei. Et sic semel negat añ primū gallicātū. bis añ secūdū Nō ei solū negat xp̄m qui dt eū nō eē xp̄m. sed etiā q̄ cū fit negat se eius discipulū vel mēbr̄. vel q̄ negat se esse xp̄ianū. dīs em̄ nō ait petro discipulū meū te negabis sz me negabis Negauit g̃ petrus xp̄m cū se negauit eius discipulum. Et isto mō se etiā negauit xp̄ianum. Ubi aug. Ecce medici ꝓpleta est ꝓditio. egroti ꝓuicta est p̄sumptio. Nō em̄ factū qđ iste dixerat. aīam meā p te ponā. sed factū ē qđ ille p̄dixerat. ter me negabis. Et grauat̄ in petro culpa ⁊ exaggerat̄ crimen sm p̄cessum negationum. quia primo simpliciter negauit. scđo negatōi piuriū addidit. sed tercio adiecit piurio detestatōem. ⁊ cepit anathematizare. i. maledicere sibi ipsi ⁊ maledictōni se obligare. si cognouisset iesum. Anathematizatio em̄ significat iuratōem que est p̄ execratōem ⁊ cū imprecatiōe maledictionis. s. q̄n aliquis imprecat̄ sibi ipsi malū pene ⁊ obligat se maledicto. si ita sit sicut ipse dicit ei vel nisi illud qđ dt sit verū. Quidā dicunt totā trinaz negatōem factā in atrio anne. ⁊ que dicta sunt inde post missum iesum ad cayphā recapitulando dicta. Alij vero dicunt in atrio cayphe totā factā. ⁊ sm hoc iohēs anticipault primā Sed cōior opinio est q̄ trina negatio incepit in atrio anne ⁊ ꝓpleta est in atrio cayphe. ⁊ hoc videt̄ patere ex textu iohannis qui cū nō faciat mentiōem de cayphā sed solū de anna. dicit primo vnā negatōem. deinde ea q̄ annas interrogauit de xp̄o. ⁊ tandē p̄sequit̄ alias duas negatōnes q̄ facte fuerunt postea in atrio cayphe. Et potuit esse q̄ iohēs esset notus vtriq; pontifici. ⁊ silr introduxit petrū in domū vtriusq; put supra patuit vbi annas iesum ad cayphā misit. Cogita etiā quō dñs benignus mgr̄ diuersus a iusticia ad miam respexit diuinitus petrū dilectū discipulū in tercia vice respectu miseratōnis ⁊ gr̄e. q̄z mia ꝓuocat ad p̄iam. ⁊ est necāria ad eā. Cōuersio quidē ista ⁊ respectus fuit interior ⁊ spūalis nō exterior ⁊ corpalis q̄z dñs erat intus in auditorio ⁊ superius cū principibus. petrus aūt foris in atrio ⁊ inferius cū ministris ⁊ vnus alium videre non poterat oculis corpalibus. Unde leo papa. Dñs aūt iesus qui intra pontificale ꝓciliū corpore tenebat̄ trepidatōnem discipuli foris positi solo dīno intuitu vidit. pauentisq; aīm mor vt respexit erexit ⁊ in fletū pēnitudinis ꝓcitauit. Usq; sm aug. Diuina petri respectio nihil aliud fuit nisi traditio in mente eius quotiens iā dīm negasset. ⁊ hoc q̄ dñs ei p̄dixisset atq; ita miseriter dño eū respiciente pēniteret ⁊ fleret. sicut solemus dicere. dñe respice me ⁊ respexit eū dñs qui absq; piculo diuina mia liberatus est. Hec aūt recordatio fuit initiū p̄ie eius. q̄z sm crimibil ira curat delictū vt memoria dīm ꝓtinua. Usq; ⁊ beda. Respiciente dño petrus ad cor reuersus maculam negationis p̄ie lacrimis tergit. q̄z nō solū cum agit̄ p̄ia. vt etiā vt agat̄. dei mia necāria est. Usq; psal. Usq;quo exaltabit̄ inimicus meus supra me. respice ⁊ exaudi me dñe deus meus. i. miserere ⁊ adiuua. hec beda. Petrus aūt cognoscens q̄ dñs eū audierat ⁊ respexerat ⁊ hoc respectu ꝓmotus ⁊ ad amaras lacrimas ꝓuocatus. statī exiuit foras de medio malor̄ inter quos eū negauerat. ⁊ fugiens in caueā seu foueā que modo gallicantus appellat̄ fleuit amare. i. ex cordis amaritudine ⁊ fletu ꝓtritionis q̄ amarus est. Fletus aūt deuotionis est suauissimus intrātū vt q̄ cibo repute. sm illud p̄s. Fuerunt mihi lacrime mee panes die ac nocte In ipso aūt loco vbi p̄ negatōem fleuit ⁊ p̄iam fecit in memoriā amari fletus ⁊ p̄ie eius edificata est eccia sancti petri. qui locus est inter montez syon ⁊ ciuitatē hierm. Exinde tunc petrus traxit in ꝓsuetudinē. vt singulis noctibus surgens a p̄cio gallor̄ cantu vsq; ad horā matutinā staret in oratōe flens p̄ ista negatōe. ita q̄ facies eius videbat̄ aduста ex fluxu lacrimar̄ ⁊ sp̄ in sinu suo su

dariū portabat. quo crebro fluentes lacrimas terge
bat qr qñ cūqz gallū cantarē audiebat. ⁊ qñcūqz re/
negationē xp̄i recolebat amarissime flebat. tā p pec
cato negationis qz p dulcedine amoris dñi. Ūñ ſm
crisſ. Flebat nō ꝓpter penā sed qr dilectū negauerat
qđ ei quolibet supplicio molestius erat. Ittē de nunc
vbi pe. negauit ⁊ fuge oēm locū qui occasionē peccā
di inducit. Ūñ amb. Ubi tñ negauit petrus. non in
monte. non in templo. non in sua domo ſz in prorio
iudeor. in domo principis sacerdotū Ibi negat vbi
ihesus ligatus ē. vbi vitas nō ē Ūñ ⁊ hiero. in atrio
cum mīstris calefacit se ad ignem Atriū sacerdotis
circuitus est secularis. mīstri demonia sunt. ignis
desideriū carnale cum quibus qui manet flere pecca
ta non potest. Hec hieron. Hinc nota qz malum est
ꝓuersari in curijs magnatum. petrus enim semel cu
riam intrauit. ⁊ ibi animi vigorem perdidit ⁊ xp̄m
negauit Quid si diu ibi mānisset. Unde non ibi sed
foris penituit. Sic stella a magis in curia herodis
disparuit. quibꝫ iñ egressis reapparuit. Exinit itaqz
petrus de atrio principis vt libeꝛ locū flendi haberꝫ
qr inter impios pñiam facere nonvalebat. ⁊ cū vel/
let flere egressus est foras. qr palam flere non aude/
bat. ne. s. ab alijs videret ⁊ a lacrimis depꝛhenderet
In quo ⁊ nos instruimur vtvolentes insistere lacri/
mis secretū locū queramus. Unde beda. Quā noci
ua sane alloquia perfidoꝝ. petrus inter iudeos vel ho
minē se nosse negauit. quē inter ꝓdiscipl'os dei filiū
ꝓfessus erat. Sed nec in atrio cayphe retentus pote
rat agere pñiam. egredit foras vt ab impioꝝ ꝓcilio
secretus pauide negatōis sordes liberis fletibꝫ ablu
at. hec beda. Sic hodie multi in atrio magnoꝝ intro
ducti xp̄m malis opibꝫ negant. ⁊ vix aut nunqz duꝫ
ibi sunt penitent. qr in magnatoꝝ domibꝫ non est cō
gruus pñie locus. ⁊ ideo qui vult petā vitare ⁊ mala
q̄ fecit emendare dꝫ egredi de mala societate. Unde
bern. Periculosum est valde si q̄s velit inter turbas
seculi pñiam agere vbi inimicū alijs venenatis persua
sionibꝫ. alij vndiqz exēplis peioribꝫ ad peccandum
alliciunt. alij adulationibꝫ in vanā gloriā trahunt.
alij detractionibꝫ in impatiam deijciūt. hec ber. Imi
tare ergo petrū qui voluntate verbo vel facto prouoca
ter negasti xp̄m pro te passum. Cognoscit petrus re
atum suū. tolet ⁊ penitet. egredit foras. relinquit cō
ciliū malignātiū. locū perit secretū. lacrimis ⁊ pe/
nitentie amicū. flet amare certissime intelligens. qr
sacrificiū deo est spūs ꝓtribulatus. cor ꝓtritū ⁊ hūi
liatū deus non spernit. Tu quoqz rememorās passio
nē dilectissimi mḡi ⁊ tuū reatum. foras cum petro
egrederere vt teipm defleas amarissime. si q̄ te respi
ciat qui petrū lacrimantē respexit. Hic est pñie mo/
dus Peccasti. quiesce. dole. ⁊ lacrimare. ⁊ disce cū
petro flere amare. ⁊ si vis mereri veniam. dilue lacri
mis culpā tuā. Gemine quoqz amarificatiōis. s. cō
tritōis pro te ⁊ ꝓpassionis ad xp̄m in ebrietis absin/
thio. vt expiatus cū petro a reatu sceleris repleariſ
cū petro spiritu sanctitatis. Quia vero dicit ambro
De petro nō inuenio quid dixerit. inuenio q̄ fleuit
eius lacrimas lego satisfactionē non lego. Videt ex
hoc q̄ tāta fuit et ꝓtritio q̄ sufficiebat p eius satisfa
ctione. Ūñ leo papa. Felices o apl'e lacrime tue. q̄
ad diluendā culpā negatiōis virtutem sacri habuere
baptismatis. Unde est argumentū q̄ ꝓtritio p̄t esse
tanta q̄ tollat oēz penā Et nota ordinē pñe petri
Primo gallus catauit. deiñ dñs petr̄ respexit. tercō
petrus flere cepit. ⁊ tūc egressus foras amare fleuit.
Sic hodie fit. nā ſm Grego. Tūc nobis gallus can
tat. qñ predicatoꝝ quisqz corda nra ad ꝓpunctōnem
excitat. Sed cantus galli nō sufficit. nisi dñs oculo
pietatis pcrōrem respiciat. quia oꝛ vt miser in tene
bris pmaneat q̄diu cū lux mundi nō illūinat. Tūc
aūt tercio ſm grego. incipimus flere qñ ignimur in
tus p scintillā ꝓscie Et tūc foris eximus cū extra qđ
fuimus egredimur. Unde ⁊ beda. petrus qui media
nocte negauit ad gallicantum penituit. ⁊ qđ in tene
bris obliuionis errauit spare iā lucis rememoratio
ne correxit. Hūc opinor gallū aliquē doctorē intel
ligendū qui nos iacentes excitat ⁊ somnolentos in
crepat dicēs. Euigilate iusti ⁊ nolite peccare. hec be
da. Cogita nūc qual'r petrus pro dño suo ⁊ pro pcrō
suo plāgebat. ⁊ qūo recogitabat bona que sibi dñs
fecerat ⁊ qual'r ipse eū negauerat. Dñs quidē intui
tu suo spūali prouocauit petrū ad lacrimas. nec mi
rū. oculi enī dñi velut flamma ignis. penitr̄ vt glati
es erāt. ⁊ iō intuitu suo resoluerūt illos. sicut ignis
glaciē resoluere solet. nec poterat in negatiōis tene
bris p manere quē lux mūdi respexit. O beati oculi
tui dñe iesu qui ita calefaciūt cor frigidū ⁊ accēdūt
in amorē tuū ⁊ illuīant vt videat homo creatorē ⁊ er
rorē suū. O q̄z cito gelicidiū pectoris liq̄faciūt ⁊ in
aquas amaritudinis ⁊ deuotōis conuertūt. Ūñ anſel.
Intuere q̄z pijs oculis q̄z miscōiter q̄z efficaciter ter
cio negantē respexit petrū. qñ ille conuersus ⁊ in fere
uersus fleuit amare. Utinā bone iesu tuus me dulciſ
respiciat oculus. qui toties ad vocē ancille ꝓcacis
carnis. s. mee praui opibꝫ affectibusqz negaui. hec
anſel Moral'r ꝓpr̄imā ancillā ostiariā que petrū
negare cogit designaſ cupiditas. p sedam carnalis
voluptas. p vnū seu plures qui astabāt intelligunt
demones. his enī ad xp̄i negatōnē trahunt homīes
Prima ancilla. s. auaricia que hodie in domibꝫ mr̄
orū principū est ostiaria quasi oēs intrare facit. qr
sic ostiarius intromittit quos vult. sic ⁊ auaricia idē
facit Ūñ in puer. Donū dōis dilatat viā eius. ⁊ añ
principes spaciū ei facit. timendū est ne expulſa ca/
ritate a domibꝫ prelatorū tanqz dña incipiat princi
pari ancilla. qr caritas expellit dū cupiditas ingre/
diſ. nā venenū caritatis est cupiditas. Huic carna
lis delectatō ⁊ demōes adhrēt. qui xp̄m negare sua
dent. Per petrū aūt qui interpretat agnoscens intel
ligi p̄t clericus qui a longe sequit dñm qr forte nō p
pter se sed ꝓpter sua qui multoties cupiditate deuic
tus negat xp̄z. O quot sunt hodie miseri curias pr̄i
cipū seq̄ntes vix aut nunqz penitēt dū sunt ibi Ex
hoc articulo negatōis petri plura hñr documenta Pri
mū est q̄ prelatus eccīe dꝫ esse talis qui infirmitati
bus subditoꝝ ꝓpati sciat. qr ſz greg. iō dñs pr̄. cade
re permisit vt ⁊ fortius post casuꝫ resurgeret. ⁊ vt is q̄
futurus pastor eccīe erat in sua culpa disceret q̄liter
alijs misereri debuisset. ⁊ ex sua infirmitate cogno/

ceret ꝙ misericorditer aliena infirma toleraret Et ſm crisſ. xp̃s pmisit petr̃ labi vt p̃latis erẽplũ p̃beret fragilitati ſubditor melius ꝓpatiẽdi. Tiã ſm eũdẽ ideo angelis nõ est ꝓmissa sacerdotũ ꝓãs ne cũ ipſi minime peccarẽt de ſua innocẽtia p̃sumẽres alios ſine mia iudicarẽt. ſz est collata hoĩ fragili ⁊ peccanti vt circa alios lapſus se mitẽ p̃beat ⁊ benignũ. Secũdum est ꝙ nullus dz ſe iactare ⁊ extollere aut de ſua virtute ⁊ viribꝫ p̃sumere Ait leo papa Ob hoc petrus hesitare pmissus est vt in ipo eccie p̃cipe ꝓderet remediũ penitentie ⁊ nemo auderet de ſua virtute ꝓsidere qñ mutabilitatis piculũ nec ille tantus potuisset euadere. Ait crisſ. Dõ euãgeliste scripserũt nos eruditos volẽtes ꝗtũ malũ sit nõ deo totũ ꝓcedere sed in ſeipſo ꝓfidere Ait ⁊ etiã amb. Hec aũt ideo scripta sunt vt sciamus neminẽ se iactare debere. Nam si petrus lapſus ẽ qr dixit. Et ſi alq̃ scandalisati fuerint in te ego nõ scandalisabor. q̃s alius iure de ſe p̃sumat. Denicꝫ ⁊ dauid qui dixerat. Ego dixi in abundantia mea nõ mouebor in eternũ. eã ſibi iactantiã obfuisse p̃fitet dicẽs. Auertisti faciez tuã a me ⁊ factus sum ꝯturbatus Tercio est ꝙ in p̃cipio obstandũ ẽ peccatis qr̃onũ scim p̃trahit ad ſe aliud grauius Sicut in ꝓposito primo fuit nuda negatio. ſcõ negationi accessit ꝑiurio. tercio ꝑiurio accessit maledictõ Vel ſicut dicit hiero. Prima ancilla titubatio. ſcõa ꝓsensio. tercius vir actus est. Hec est trina negatio quã abluit p̃fletus vbi xp̃i recordatio. Quartũ est ꝙ si nos qñꝫ ex fragilitate peccemus nullo mõ in pctõ p̃seueremus. qr ſm glo. Perseverare in pctõ dat incremẽta sceler. ⁊ qui spernit mimima cadit in maiora Et ſm greg. Pctm̃ qõ pia non diluit mox ad aliud trahit Ecce em̃ beatũ petrum ad primã negationem impulit vna tm̃ ancilla. ad ſcõam duo. ſ. ancilla ⁊ vir. ad terciã plures Quintũ est ꝙ nullus pctõr dz desperare ꝗtũcũꝫ pctã sint grauia ſed dz ꝑ pctis suis flere exemplo beati petri qui culpã negationis abluit lacrimis pñie. In hoc em̃ remediũ nobis pñie oñdit ⁊ in maximis excessibꝫ veniã sperare ꝓcedit. cũ petrus post tantũ pctm̃ factus sit tamen ꝯtor celi ac oĩbꝫ norma ⁊ regula penitendi. Sextũ est ꝙ nos caueamus nevnꝫ xp̃m negemus. xp̃m nãꝫ negat quis in oĩ mortali pctõ. qr ꝯsentiẽdo diabolo abnegamus xp̃z ⁊ recedimus ab eo In ꝓfomãdo se hui⁹ articulo cogitet homo ꝗ pie ip̃m deus respiciet. ⁊ tũc instar beati petri rememorẽt pctã ſua breuiter ⁊ summarie. ⁊ ea ꝗtũ p̃ lacrimis ſaltẽ cordis deflerat Ihesu qui a petro aplor tuor p̃cipe ter negari te p̃uliſti. quicꝫ eũ misericorditer respiciens reatũ ſuũ amare flere fecisti. respice quesso me oculo clemẽtie tue. ⁊ ꝓcede me verbis vel factis te nũꝫ negare ⁊ pctã mea digne deflere ¶ Tandẽ fatigati p̃cipes iudeor ⁊ ministri iniquitatis ⁊ ceteri iudei recesserũt eũtes ad dormiendum ⁊ mittentes dñm ihesum in quẽdam carcerẽ ibi ſubtus ſolariũ cuius adhuc videri potest vestigiũ ligauerunt eum ibi ad quandã columnam lapideam. cuius pars ibidem mutata fuit. ⁊ adhuc vt dz apparet. Dimiserunt nihilominus cũ eo aliquos armatos ad turiorem custodiam qui eum vexauerũt ꝑ totam noctez residuã quasi nõ ſuffi

Capitulum lxi.

ceret dies ad ꝓplendũ maliciã ſuam. derisionibusꝫ ⁊ maledictionibꝫ vacantes ꝓmittebant ei dicentes. putabas esse prudentior p̃cipibꝫ ⁊ melior pharisseis. nũc tua stulticia apparet. modo stas vt ꝓmit ⁊ morte crudelissima cito morieris. Intuere igit̃ qualiter illi audaces ⁊ pessimi ꝙuitiant eidẽ ⁊ insultant ⁊ mõvnus mõ alius verbis ⁊ forte etiã factis ꝯ eum insurgunt. Tanta em̃ dicũt ⁊ faciunt ⁊ irreuerenter hmõi mercẽnarii vilissimi quanta p̃t. Ait anſel. Nox insomnis tota ducebat. nulla ꝓſus requies ei ſu p̃stabat. mistror impia plebs iniuriat alapis ⁊ colaphis innocẽs mactat Intuere nunc opprobrijs dñm verecũdũ. in tormentis vo patientẽ ⁊ vultũ ſp ad terrã hñtem ⁊ silentẽ ad oĩa tanꝫ ve eet de ꝑhrẽſus in culpa ⁊ mira cordis ꝓtritõe ꝓpatere creatori. hec anſel. Et sic stat dñs rectus ad istã columnã ligatus ⁊ saturatus opprobrijs vsꝫ mane affict̃ mimis frigore ⁊ labore. qr hyems erat ⁊ noctes longe. Tu ꝗ ibis ad eũ ⁊ vehementer sibi ꝓpatiẽs dices ad ipsum O dñe ad quor manus venisti. quanta est patia tua Vere ista est hora tenebrar. ⁊ tunc devotissime oscularis manus ⁊ pedes eius venerabiles ⁊ vincula illa durissima ⁊ sedebis ibi ad pedes illius dolẽs ⁊ lugẽs ⁊ dices O dñe iesu saltẽ reꝛesscat caput tuũ ſup humer̃ meũ erquo te liberare nõ possum. Et tunc recõmendabis te et ros amicos tuos ⁊ totũ absꝫ dubio ꝓcedet tibi quicq̃d rogaueris ⁊ petieris ab eo. ⁊ dices ei. O dñe quid dicã ĩ crastinũ dignissime matri tue. Et sic ad pedes beatissimos aliquantulũ dormitabis ⁊ quiesces. si tñ dormire potes in tali statu dñm tuum videns. ¶ Oratio.

O Domine iesu xp̃e qui hora matutina corã anna a ministro alapã suscepisti. ⁊ te ligatũ ad caypham duci p̃misisti ⁊ tota nocte multa opprobria ⁊ incõmoda p̃uliſti. tribue queso mihi peccatori vt similia pati gaudeã ꝑ gloria tui nois ⁊ gaudijs ꝑfrui merear eternis Illis quoꝫ tue pietatis oculis quibꝫ tunc petr̃ respexisti. me miser̃ fregñr respicias. qui te totis p̃auis cogitationibꝫ. locutionibus. operibꝫ. negligentijs negauivi valeã defectus meos cognoscere ⁊ inde penitere. ac veniam ⁊ grãm merear apud te inuenire. Amen.

De prima Capi. lxi

Hora prime corde doloroſo ⁊ mesto⁹ medi taberis. qualiter mane qñ dies est factus tempestiue ꝓuenerunt apud caypham p̃cipes sacerdotum. i. pontifices qui p̃cellebant reverentia dignitatis. ac seniores ꝑpuli qui p̃cellebant reuerentia etatis. ⁊ scribe qui p̃cellebant reuerentia doctrine legalis ad cõsilium aduersus iesum vt traderent eũ morti. ⁊ fecerunt dñm tuũ dulcem hiesum mimis afflictum ibi adduci. Hic est conuentus malignantiũ. cuius p̃ior siue abbas erat caypha qui erat pontifex anni illius. Cum autẽ volunt eum de domo ducere dicunt ei. Iesu quid facis ibimus an non. Veni qr p̃cipes ⁊ sacerdotes mãdant ꝙ ducaris ad ꝓfiliũ vbi te expectant cũ ꝑſo volentes te tradere pilato vt moriaris Tu aũt si adhuc cogites te cum ipso esse. dices cum magna cõpassi,